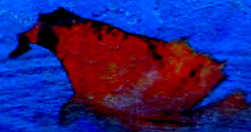

ခိုင်ဇင်သက်

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

ခိုင်ဇင်သက်
ရွာလွန်းတဲ့မိုး

ပြန်ချိရေး
လေ့စွဲ
ရန်ပုံငွေဦးစားပေ

စာအုပ်အသစ်၊ ဗဟိုစာတိုက်ကြီး
ရန်ကုန်မြို့

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၁၆၃၄/၂၀၀၃ (၁၂)
မျက်နှာဖုံးခွင့်ပြုချက်အမှတ်	-	၁၅၀/၂၀၀၄ (၂)
တန်ဖိုး	-	၂၃၀ ကျပ်
အုပ်ရေ	-	၅၀၀ အုပ်
ပုံနှိပ်ခြင်း	-	ပထမအကြိမ်
ထုတ်ဝေသည့်ကာလ	-	၂၀၀၄ ခုနှစ်၊ ဇူလိုင်လ

မျက်နှာဖုံးပုံနှိပ်

ဦးတိုးဝင်း

(နေလရောင်အေ့ဖ်ဆက်)

(၀၂၄၃၁) အမှတ် (၉၆/ခ)

(၁၁) လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

အတွင်းပုံနှိပ်

ဦးဝင်းအောင်

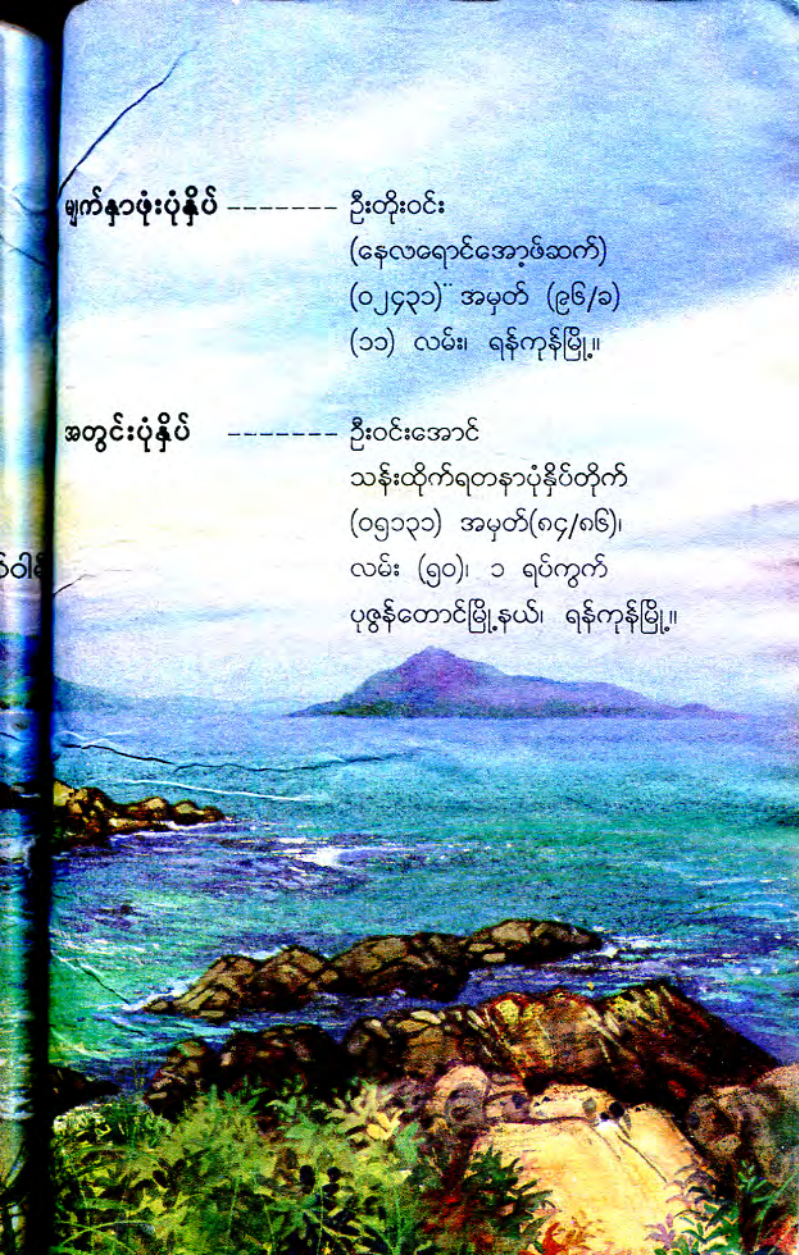
သန်းထိုက်ရတနာပုံနှိပ်တိုက်

(၀၅၁၃၁) အမှတ်(၈၄/၈၆)၊

လမ်း (၅၀)၊ ၁ ရပ်ကွက်

ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဝါး

ထုတ်ဝေသူ

ဒေါ်မိုးကေခိုင် (ချိုတေးသံစာပေတိုက်)
(၀၁၆၉၂)၊ ရွှေနံ့သာကျေးရွာ၊ ပုလဲမြို့၊ (၃)
မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဒို့တာဝန်အရေး ၃ ပါး

ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး

ဒို့အရေး

တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး

ဒို့အရေး

အချုပ်အခြာအာဏာတည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒို့အရေး

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်ရေးသည် ပြည်ထောင်စုသား အားလုံး၏ ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ

နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေးအချမ်းရေးနှင့်နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို

နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ

နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကိုဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံ

များအား ဆန့်ကျင်ကြ

ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအားဘုံရန်သူအဖြစ်သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် ၄ ရပ်

နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့်တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး

အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး

နိုင်ငံသာယာညီညွတ်စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်ဖြစ်ပေါ်လာရေး

ဖြစ်ပေါ်လာသည့်ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်

သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ်တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် ၄ ရပ်

စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုး

တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး

ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ်ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး

ပြည်တွင်းပြည်ပမှအတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး

ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး

နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်

တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင် ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် ၄ ရပ်

တစ်မျိုးသားလုံး၏စိတ်ဓာတ်နှင့်အကျင့်စာရိတ္တမြင့်မားရေး

အမျိုးဂုဏ် ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့်ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ အမျိုးသား

ရေးလက္ခဏာများမပျောက်ပျက်အောင်ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေး

မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ်ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး

တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

ခိုင်ဇင်သက်

“ ရွာလွန်းတဲ့မိုး ”

“ ဣလွန်းတဲမိုး ”

အခမ်းထဲမှာစာဖတ်ရင်း မျက်စေ့ညောင်းလာသည်မို့
ရှေ့တစ်ဆုံးမျှော်ကြည့်မိပါသည်။ နောက်ဖက်လမ်းရှိ နှစ်ထပ်
တိုက်ရဲ့ခေါင်မိုးတွေကို မြင်နေရတယ်လေ...။ လသာသည့်
ညတွေဆို ပိုပြီးသာယာပါတယ်။ ကြည့်နူးစရာလည်း ကောင်းတာ
ပေါ့...။ အခုလို လမိုက်ရက်မှာတော့ မီးရောင်တွေသာ
ကြီးစိုးဆဲ...။

“ ကိုဆင့်... အမလေးကွာ... မင်းလိုလူချည်းသာဆို
ပြင်ပလောကကြီးက ပျင်းစရာကြီးဖြစ်တော့မှာပေါ့...
လာပါကွာ... လက်ဖက်ရည်လိုက်တိုက်ပါ သူဌေး
ထားရယ်...”

အဆောင်မှာအတူရှိနေကြသူတွေထဲမှာ ကိုဟန်
ကိုတော့ ခင်ပါတယ်။ ပျော်တတ် နောက်တတ်ပြီး စိတ်ရင်း
ကောင်းပါတယ်။

တခါတခါ သဘောကောင်းလွန်း၍ သူငယ်ချင်းတွေ
ခေါ်သမျှ မညည်းမညူလိုက်တာ ငွေကိုရေလိုသုံးနေတာတော့
ကျွန်တော်မကြိုက်။

“လာပါကိုဆင့်ရာ . . . ခုမှအစောကြီးရှိပါသေးတယ်
. . . စာတွေချည်းဖတ်နေရင်း . . . ကိုဆင့်မျက်မှန်ပါဝါပိုတက်
လာပြီး ပုလင်းဖင်ဖြစ်လာလိမ့်မယ် . . . ”

စာအုပ်ကို စားပွဲပေါ်တင်လိုက်တယ် -

ပြီးတော့ နံရံမှာချိတ်ထားသည့် ရှုပ်အင်္ကျီကိုယူဝတ်
လိုက်တယ် . . . ။ အခမ်းမီးကို ပိတ်လိုက်ပြီး ဘယ်ဆိုင်သွား
မလဲ ကိုဟန် . . . ။

“ ထုံးစံအတိုင်း လဝန်းသစ်မှာ သွားထိုင်ရအောင် ”

နှစ်ယောက်အတူလျှောက်ခဲ့တော့ . . . သူ့ထက်စာ
အရပ်ပုသော ကိုဟန်က မော့ကြည့်ပြီးစကားပြောပါတယ်။
ကိုဟန်က သာမန်ထက် အရပ်ပိုပုတာရယ်၊ ကျွန်တော်က
သာမန်ထက် အရပ်ပိုရှည်တာရယ် . . . ။ အတူတွဲသွား
ကြရင်ရယ်စရာ လိုလိုနှင့် အဆင်မပြေ။

“ ကိုဆင့် ဘာပြုံးတာလဲ ”

“ ကျွန်တော်နဲ့ ကိုဟန်ကို တဖက်ခမ်းက အန်တီညိုက
အိုင်တီအစ်လို့ခေါ်တာလေး အမှတ်ရလို့ပါ . . . ”

“ ခင်မင်မျှဆိုတာ အရပ်နဲ့မဆိုင်ဘူးလေ ကိုဆင့်ရဲ့

၂ ဣလွန်းတဲမိုး

အဲလိုဘဲ အချစ်လည်း အတူတူပေါ့ . . . အရပ်အပူအရှည်
ဆိုင်ပါဘူး . . . ကျွန်တော်ပုပေမယ့် အရပ်ရှည်တဲ့
ကောင်မလေးနဲ့ ချစ်ချင်လဲ ချစ်နိုင်တာပေါ့ . . . ကိုဆင့်
အရပ်အရှည်ကြီးနဲ့ ပုပုကောင်မလေးလဲ တွေ့နိုင်တယ် . . .
စာဆိုတာ ကြိုမြင်နိုင်တာလိုက်လို့ . . . ”

လက်ဖက်ရည်ဆိုင်လေးက လူစည်နေဆဲ။

စားပွဲထိုးကောင်လေး အာကာရဲ့အော်သံက ပိုတောင်
ကျယ်လောင်နေသေး . . . ။ ကိုမန်က ထုံးစံ အတိုင်းကျစိမ့်
ခွက်မှာတယ်လေ . . . ။ ဘာစားရ ကောင်းမလဲ . . .
ချိန်ကြမှ ပေါက်စီလည်းမစားချင် . . . ။

မွေးပျံ့သောရနံ့ကိုရတယ် . . .

စပယ်ရနံ့လို့သေချာသိတာပေါ့ . . . ရွှေငွေပန်းတွေရဲ့
ရနံ့လဲပါတယ်။

လှည့်ကြည်တဲ့အခါ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ လျှောက်လာ
နေတဲ့ ပန်းသည်ကောင်လေးကို မြင်ရတယ် . . . ။ ပန်းကုံး
တွေက အများကြီးပါဘဲ . . . ။

“ ကိုဆင့် ပန်းဝယ်မလား . . . ”

ကျွန်တော် အိမ်မှာတော့ ကျွန်တော်သာ အိမ်ထောင်
မီး: ကျွန်တော်သာ အိမ်ရှင်မ မဟုတ်လား . . . ။

သည်တော့ ဘုရားစင်မှာ ပန်းလဲလဲကျွန်တော် ရေချမ်း
ကပ်လည်းကျွန်တော် ဆွမ်းတော်ကပ်လည်း ကျွန်တော်ပါတဲ့။
ကျွန်တော်မှ မဖြေရခင် ကိုဟန်ကပန်းသည်လေးကို လှမ်းခေါ်
ကာ စပယ်ငါးကုံးဝယ်လိုက်တယ် . . . ။

သည်အခိုက်မှာ တဖက်ဝိုင်းက ကောင်မလေးကလည်း
ပန်းဝယ်တယ်လေ . . . ။

“ ကိုဆင့် . . . အဲသည့်ကောင်မလေးက အောက်ဆုံး
ထပ်ကို ပြောင်းလာတာ . . . သူလဲ အမြဲလိုဘုရားပန်း
ဝယ်တတ်တယ် . . . ပုပုသေးသေး ချစ်စရာလေးနော် . . . ”

“ တိုးတိုးပြောပါ . . . ကြာသွားပါဦးမယ် ကိုဟန်ရယ်
ကိုဟန်ဘဲ တိုက်တတိုက်လုံးရဲ့ အပြောင်း အရွှေ့ လူပိုလူလို
စာရင်းတွေသိနေတယ် . . . ကျွန်တော်ဖြင့် မသိပါဘူး . . . ”

“ လေ့လာရတယ်လေ ပတ်ဝန်းကျင် လေ့လာမှုဆိုတာ
လူတိုင်းရှိသင့်တယ် . . . ”

“ ဒါဆိုလဲ ကိုဟန်ဘဲ လေ့လာပါတော့ဗျာ . . .
ကျွန်တော်ဖြင့် စိတ်ဝင်စားပါဘူးကိုဟန်ရာ . . . ”

“ ကိုဆင့်ဆီက ကျွန်တော် စိတ်ဝင်စားတယ် ကိုဟန်
ဆိုတဲ့ စကားတခါမှ မကြားဖူးဘူးဗျာ . . . ဘယ်တော့ များမှ
ကြားရမလဲကြားချင်တယ် . . . ”

ကျွန်တော်ပြုံးမိတယ် . . .

☁️ ဣလွန်းတဲမိုး

မြားနတ်မောင် အိပ်ပျော်နေတယ်လို့ဘဲဆိုဆို . . .
ဖူးစာရှင် မမွေးသေးဘူးဘဲပြောပြောရတယ်လို့ ကိုဟန်ကို
ပြန်ပြောမိတယ် . . . မချစ်တတ်သေးဘူးဆိုတာ ချစ်ဖို့ အချိန်
မရောက်သေးဘူးလို့ ပြောလို့ရပါတယ် . . . ။

“ ကိုဆင့် . . . ကျွန်တော် မနက်ဖြန်ခါ မြို့ပြန်ဦးမယ်
. . . အမေ့ဆီ ငွေပြန်ယူမယ်လေ . . . ”

“ ကိုဟန်ကို ညီအစ်ကိုလိုခင်လို့ပြောတာ . . . ကိုဟန်
အမေက ငွေကြေး အဆင်ပြေတယ်ဆိုပေမယ့် . . . သူ့ခမျာ
မှဆိုးမတယောက်က ရှာဖွေနေရတာ . . . ကိုဟန်အလုပ်
မရခင် ငွေပြန်တောင်းနေရတာတွေကို ချွေတာ သင့်တယ် . . . ”

ကျွန်တော်ကတော့ ဖေဖေချန်ထားရစ်ခဲ့တဲ့ ငွေတော်တော်
များများ ဘဏ်ထဲမှာရှိပေမယ့် . . . အလုပ်ရှိနေတော့လည်း
လခနဲ့လောက်ငအောင်သုံးတဲ့ အကျင့်ဘဲကျင့်တယ်လေ . . . ။
မိဘမရှိတော့တဲ့ အချိန် ကိုယ်အားကိုယ်ကိုး ရမှာဘဲ မဟုတ်လား။

“ ကိုမိုးဆင့်ဝေ . . . သဘက်ခါလောက် မော်လမြိုင်
သွားရမယ် . . . မကွေးကိုတော့ ကိုဇော်အောင်တို့ လွတ်မယ်
အဲဒါ ခရီးသွားဖို့ အစစပြင်ဆင်ပါ . . . ပစ္စည်းတွေတင်ဖို့

ထုတ်ဖို့ အားလုံးအဆင်သင့်ပြင်ထားပါ . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ဦးလေးညို . . . ”

မန်နေဂျာဦးညိုကခေါ်တယ် ဆိုကတည်းက ပစ္စည်း ပို့ရမယ်ဆိုတာ သိပါတယ်။ ပစ္စည်းပို့တိုင်း ခရီးထွက်နေရတာ မဆန်း တော့ပါဘူး . . . ။ အရင်တခါကဆို မူဆယ်ဖက်ထိ ရောက်လိုက်သေးတယ်။

“ ဘာတဲ့လဲ ကိုဆင့် . . . ”

“ ခရီးထွက်ရမယ်လို့ ခေါ်ပြောတာပါ . . . မမစောရယ် . . . ဘာဟင်းချက်လာလဲ ကျွန်တော်တော့ ထုံးစံအတိုင်း ဘဲဥကြော်ဘဲ . . . ”

“ မိုးဆင့်ဝေ မိုးဆင့်ဝေ . . . နင်မစွဲတာလဲမပြောနဲ့ . . . ကပ်စေးနဲတာကိုး . . . ကောင်မလေးတွေက ကပ်စေး နဲတဲ့ ကောင်လေးကို ကြောက်တယ်ဟဲ့ . . . ”

“ ကျွန်တော်က ကပ်စေးနဲတာမဟုတ်ပါဘူး . . . ချွေတာက . . . စည်းစနစ်ထားတာပါ . . . ”

“ အမယ် အမယ် . . . စကားကိုလှအောင် သုံးပြု နေပြန်ပါပြီ . . . ကပ်စေးနဲက ကပ်စေးနဲပေါ့ . . . နင်နဲ့ငါ တမြို့ထဲမှာ နေလာကြတာပါ . . . မိုးဆင့်ဝေရယ် . . . နင့်မိဘဆုံးတော့ အမွေတွေ ဘယ်လောက်ကျန်ခဲ့တယ်ဆိုတာ ငါအသိဆုံး . . . ဘဏ်ကိုးနဲတင် . . . နင်အလုပ်မလုပ်ဘဲ

ရွာလွန်းတဲမိုး

တးနိုင်တယ်ဆိုတာ ငါသိတယ် . . . အခုတော့ ချွေတာတယ်
ချွေတာတယ်နဲ့ ဘဲဥစားလိုက် ကန်စွန်းရွက်ကြော်လိုက်
လက်ဖက်သုပ်နဲ့ထည့်လိုက် . . . ”

“ မမစော . . . ကျွန်တော့်ကို အမွေတွေအများကြီး
အများကြီးလို့ ခဏခဏ မပြောနဲ့လေ . . . တော်ကြာအဟုတ်
မှတ်နေကြဦးမယ် . . . ”

“ မဟုတ်လို့လား . . . ”

ကျွန်တော်ရယ်နေမိပြီ . . . ။

ဟုတ်နေပေမယ့် . . . မဟုတ်ဘူးလို့ဘဲ ပြောမိတယ်။

မြို့က အိမ်ကိုရောင်းပြီး ကန်တော်လေးမှာ တိုက်ခန်းတခန်း
ဝယ်လိုက်တယ် . . . ခင်မင်တဲ့သူငယ်ချင်းတွေက အတူနေချင်
ပါတယ်ဆိုတော့ သူတို့လဲနေစရာအဆင်ပြေအောင် သူလည်း
ဈေးဘိုးရအဖော်လဲရှိ အခန်းလေးကို အဆောင်လို လုပ်ထား
လိုက်တယ်။ အခန်းလေးခန်းမှာ နှစ်ယောက်တခမ်းနဲ့ လူ
ရှစ်ယောက် ရှိလာတယ်လေ . . . ။

ကိုဆင့် ကျွန်တော့် အရင်းနှီးဆုံးသူငယ်ချင်းပါ အလုပ်
မရခင် နေစရာခက်ခဲနေလို့ပါဆို တဖက်ခန်းမှာနေသည့် ဇေယျာ
တောင်းပန်လွန်းလို့ . . . ကိုကိုဟန်ကို သူ့အခန်းထဲ ခေါ်ထား
ခဲ့ရတယ်လေ . . . ။ အစကတော့ ကျွန်တော် တယောက်ထဲ
တခန်းတည်းနေရတာ ပိုလွတ်လပ်ပါတယ်။

ခုတော့လည်း ကိုဟန်နှင့်က ညီအစ်ကိုလို ပြောမနာ
ဆိုမနာ စိတ်တူနေခဲ့ပါပြီ...။

“ မိုးဆင့်ဝေ . . . ထမင်းစားရအောင် . . . ပပကို
သွားခေါ် . . . ”

“ မမစော ဖာသာ သွားခေါ်ပါ . . . အဲသည့်
ကွန်ပျူတာခန်းထဲ ကျွန်တော် မဝင်ချင်ဘူး ဇာနည်နဲ့
သင်းသင်းဇော်က တမျိုးဘဲ . . . ”

“ ဘာတမျိုးလည်းဟဲ့ . . . ”

“ ဟိုဗျာ . . . ပပနဲ့ ကျွန်တော့်ကို စချင်တယ် . . . ”

“ အမလေးဟယ် . . . ဘာများလည်းလို့ ကိုကိုရယ်
. . . စတော့လည်း ချော်လဲရောထိုင်လိုက်ပေါ့ . . . ပပကို
ရတာများ နင်ကနာရသေးတယ် . . . သည်လောက်ချော
သည်လောက်လှတဲ့ သစ်ခွပွင့်ကလေးလေ . . . လိုချင်တဲ့သူ
ဝိုင်းဝိုင်းလည်နေတာ . . . သူဌေးရဲ့တူ . . . ဇော်မောင်မောင်
ကတောင် ပပကိုသဘောကျနေတာ လူတိုင်းသိ ကောင်မလေး
ကသာ . . . ကိုဆင့်မှ ကိုဆင့်ဖြစ်နေတာ . . . ”

“ မဟုတ်တာတွေ မမစောရာ . . . သူငယ်ချင်း
အချင်းချင်း မျက်နှာပူပြီး မခေါ်ရဲမပြောရဲအောင် မလုပ်
ပါနဲ့ . . . သူငယ်ချင်းပါ . . . ”

“ ဒါဆို နင့်သူငယ်ချင်း နင်သွားခေါ် ”

☁️ ဣလွန်းတဲ့မိုး

မမစောကတော့လေ . . . ။

အဲသည့်ကွန်ပျူတာခမ်းလာရတာ မလွယ်။

ကောင်မလေး သုံးယောက်ရှိတယ်။

ပပကတကဲ့ကို အလှဆုံးပါ . . . ။ လှတာနဲ့ဘဲ

ချစ်ရရောလား . . . ။

“ ပပ . . . ထမင်းစားမယ်တဲ့ . . . ”

“ လာမယ် . . . ကိုဆင့် လာမယ် . . . ”

“ လာမယ် ကိုဆင့်တဲ့ . . . ချိုနေတာဘဲနော် သင်း . . . ကိုဆင့်အကြိုက်ဟင်းတွေလည်း . . . တနေ့တမျိုး မရိုးအောင် ချက်ရတာနဲ့ . . . ”

သူတို့စကားတွေ မကြားအောင်နေပြီး အမြန်ပြန်လာ ခဲ့ရတာ။ မျက်နှာပူတယ်။ ပပက ကျွန်တော့်အပေါ်တကဲ့ကို ဂရုစိုက်မှန်း သိပါတယ် . . . ။ ဒါပေမယ့် . . . ပပကို ကျွန်တော် မချစ်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်နှလုံးသားကို ကျွန်တော် အသိ ဆုံးပေါ့ . . . ။

“ ကိုဆင့် . . . ဘာဟင်းလဲ . . . ”

“ ဘဲဥကြော် ”

“ ဘဲဥကြော်လား ကောင်းတယ် ပပကြိုက်တယ် . . . ပပဟင်းက ငါးသလောက်ဥ . . . ကိုဆင့်ဟင်းနဲ့ လဲစားရအောင် ”

“ ငါလည်းငါးသလောက်ဥ ကြိုက်ပါတယ်တဲ့ ပပရဲ့ . . . ”

“ စားရမှာပေါ့ မမစောရယ် . . . ”

ပပက စားရမှာပေါ့မမစောရယ်သာ ပြောတယ်။ ငါ့ချိုင့်ထဲ ရောက်လာတာထက် မိုးဆင့်ဝေချိုင့်ထဲ ရောက်သွား ပါရောလားတဲ့ ပပကတော့ ပြုံးနေတာပါဘဲ။ ပပနောက်ကွယ် ကြရင် မမစောကို ပြောထားရဦးမည် ကျွန်တော့်ဖက်က ဘယ်လိုမှ မချစ်နိုင်ပါဘဲ ပပမျှော်လင့်မနေစေချင်ပါ။ ပြောထားမှပါလေ . . . ။

“ မိုးဆင့်ဝေ မြန်မြန်စား . . . ဆိုင်တွေပစ္စည်း သွားပို့ရမယ် . . . ”

“ ကိုသက်စိုးကလည်းလေ . . . ကိုဆင့်နင်နေပါဦးဟယ် ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး လောနေတာလည်း . . . ထမင်းလေးတော့ အေးအေး စားပါစေ . . . ”

“ ပပ နင်ဘာသိလည်း . . . ဆိုင်သွားရဦးမှာ . . . စား မိုးဆင့်ဝေ . . . ”

ထမင်းစားလက်စကို ရပ်လိုက်ရတယ် . . . ။

ပပကတော့ ကိုသက်စိုးတို့ အလိုက်မသိတတ်ဘူး . . . ။ ထမင်းစားနေတုံး လာခေါ်ရတယ်လို့ . . . ကိုဆင့် ထမင်းဝရဲ့လား ဆိုပြီးရေတခွက်ငဲ့ပေးပါသေးတယ်။ ပပရဲ့

ဂရုတစိုက် အပြုအမူတွေကို . . . နောက်ဆိုရွှေောင်မှ
ဖြစ်တော့မယ် . . . ။

“ ကိုဆင့် ညနေအမိပြန်ရောက်ပါ့မလား . . . ”

“ ပြန်နှင့် ပပ . . . ကျွန်တော့်ကို စောင့်မနေနဲ့ . . .
အလုပ်တိုက်ပြန်မလာဘူး . . . ”

ပပနှင့်အတူ မပြန်ဖြစ်အောင်လည်း ဂရုစိုက်ရတော့
မှာပေါ့ . . . ။

“ ရှင်းကျော့ . . . ”

“ ရှင့် . . . ”

“ ထူးသံထားခဲ့ လူအရင်လာ . . . ”

ခေါ်သံကြားကြားခြင်း ပြေးလာတာတောင် မိက
မကြိုက်ချင် အနားရောက်လာတာနှင့် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ
ရပ်ရတယ် . . . မိရှေ့ရောက်တယ်ဆိုရင်ကိုဘဲ ရင်မှာ တထိတ်
ထိတ်နှင့် စိုးရွံ့နေရပြီ။ အနားလာခဲ့စမ်းဆိုပြီး လက်မောင်းကိုများ
လိမ်ဆွဲလိုက်လေမလား . . . ။ ကျောပြင်ကို ဖြန်းခနဲဆို
လက်ဖဝါးနှင့် ရိုက်လိုက်မလား . . . ။

“ သည်နေ့ နောက်ဆုံးချိန် မရှိဘူး . . . နာရီဝက်
စောဆင်းမှာဆိုတော့ . . . ဈေးဝယ်ခဲ့ ဝယ်ရမယ့် ပစ္စည်းတွေကို

ဒေါ်နီဆီမှာ စာရင်းတောင်းသွား . . . ဈေးဘိုးကိုလဲ စာရင်းနဲ့ ပြန်အပ် . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ . . . ”

“ ဈေးဝယ်ပြီးတာနဲ့ ပြန်လာနေ နှင် နောက်မကျစေနဲ့ ကြားလား . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ . . . ”

“ ဒါဆိုသွား . . . ကိုယ့်ကားကိုယ်မောင်းနေ . . . သူများပေးမမောင်းနဲ့ . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ . . . ”

မျက်ဝန်းတို့ကို မော့မကြည့်ရဲလောက်အောင် ခံစားနေကြရင်ထဲက လှိုက်ဖိုမှုတွေ . . . ။ မိ ရှေ့ကနေ ချက်ခြင်း ကျောခိုင်းပြီး လှည့်ထွက်တာကို မိက မနှစ်သက်ပါဘူး။ ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်သည်အထိ ခြေလှမ်းတွေကို နောက်ဆုတ်ရပါတယ် ပြီးမှ လှည့်ထွက်ရတယ်။

အခန်းပြန်ရောက်တာနှင့် အဝတ်အစားလဲရတယ်။ ဘီရိုထဲမှာရှိသမျှ အဝတ်တွေမှာတထည်မှ ရှင်းကျော့ မကြိုက်ပါဘူး . . . ။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ အကျိုးလုံချည်တွေရဲ့ အရောင်တွေက တောက်ပလွန်းလို့ပါ။

ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ

မကြိုက်သည် ဖြစ်စေ . . . မျက်ဝန်းရှေ့ရှိနေသော

 ဣလွန်းထဲစိုး

အဝတ်တစ်စုံကို ယူဝတ်နေကြဘဲ မဟုတ်လား။

မိဝယ်ပေးသော အဝတ်တွေကို ငြင်းပယ်၍ ရသည်မှာ မဟုတ်တာ။

ဟိုးအရင်ကဆို မိခြေသံကို ရှင်းကျော့အရမ်း ကြောက်တယ်။

အခုချိန်ကြတော့လည်း . . . မိရဲ့ဘီးတပ် ကုလားထိုင် ရွေ့သံဟာ ရှင်းကျော့ကို စိုးထိတ်စေဆဲပါဘဲလေ။

“ မီးဖိုထဲမှာ စက်ရုပ်တရုပ်လို အသံတိတ်ရွေ့လျား နေသော ဒေါ်နို့ဆီမှာ ဈေးစာရင်းဝင်ယူရတယ်။

“ ကော်ဖီမစ်က စူပါဘဲဝယ် ကျန်တာတွေ မဝယ်ခဲ့နဲ့. . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ . . . ”

တခါတခါတော့ ရှင်းကျော့ဆိုတာ လူစင်စစ်က ပုတ်သင်ညိုများ ဖြစ်နေပြီလားလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတောင် ထင်မိတယ်။ ဘယ်သူက ပြောပြော . . . ဟုတ်ကဲ့ . . . ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့နှင့် ခေါင်းဘဲငြိမ်နေရတယ်။ ယူစရာပစ္စည်းအားလုံးလဲ စုံပြီး ကားပေါ်ရောက် စက်နှိုးမောင်းထွက်ခဲ့တော့ . . . ။

သည်အိမ်ရိပ်က လွတ်ရင်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ရှိတဲ့ လေတောင်မှာ ပိုပြီးလတ်ဆတ်သန့်ရှင်းလာသလိုပါဘဲ . . . ။

ဒါပေမယ့် မှာထားသော မှာလိုက်သောကိစ္စ အားလုံး ကတော့ မှားယွင်း၍ မရပါ။

မို့ကို အိမ်မှာနေနေပြီဘဲ-

ပြီးတော့ ဘီးတပ်ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ နေရသော
ဘဝရောက်ပြီလို့ အထင်သေးလို့ရသည်မှ မဟုတ်တာ . . . ။

မို့ကို မုန်းသလားလို့ ရှင်းကျော့ကိုမေးရင် . . .

မုန်းတယ်လို့ဘဲ မြန်မြန်ပြန်ဖြေမှာပါ။

ဒါပေမယ့်လေ . . .

အမုန်းမှာ အရိပ်တခုကရှိ နေပြန်ပါရော . . . ။

“ နောက်ကျလိုက်တာဟာ . . . ရှင်းကျော့တို့များ
ကားနဲ့လာပေမယ့် ကားမောင်းရင် တိကျလွန်းတယ် . . . ”

နော်နော်က စောင့်နေရရင်ခိုလိုပင် ပြောနေကြ။

ကားမောင်းရင် မြို့ထဲဘယ်လောက်မောင်း မြို့ပြင်
ဘယ်လောက်မောင်း ဘယ်လိုမောင်းစသဖြင့် အနားမှာထိုင်ရင်း
သင်ပေးခဲ့သော မှီပညာတွေက ရှင်းကျော့ကို ဘယ်လိုမှ
ပြောင်းလဲခွင့်မပေးခဲ့ပါဘူး . . . ။ ကားမောင်းတတ်ဖို့ အနား
ကနေ လက်မောင်းကိုလိမ်လိုက် ခေါင်း ခေါက်လိုက်နဲ့ . . . ။

‘ မျက်ရည်တွေက ကျရလွန်းလို့ ခမ်းနေပြီလား။

“ ရှင်းကျော့ . . . ယုဝေမလာသေးဘူး . . . ”

ဒါဆို အခမ်းထဲသွား စောင့်မယ်လေ . . . ”

“ သည်ခုမှာဘဲ ထိုင်စောင့်မယ် . . . ”

“ သည်နားက လူများပါတယ် . . . ”

“ လူများတော့ ဘာဖြစ်လည်း . . . ဘယ်သူကြောင့်

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

ရမ္မာလဲ ရှင်းသန့်ရယ် နင့်ကို ဒါတွေကြောင့် ယူဝေက အမြဲဆူတာ
... လူလူချင်းဘာကြောက်စရာရှိလို့လဲ ကြည့်လိုက်ရင်
တအုပ်နဲ့ မျက်နှာကပ်ပြီး ချောင်ကုပ်လူရှောင်ချင်နေတာ ... ”

ပြော ...

ပြောကြ ...

ပြောကြပါစေတော့။ ကိုယ့်အကြောင်းကိုယ်အသိ
ပေးပေါ့ ...။ ရှင်းသန့်ကြောက်ပါတယ်...။ နော်နော်
ကိုလည်း ခေါ်လို့ရမ္မာမဟုတ်တော့ ... သူ့ဘေးနား ထိုင်ခုံမှာ
ထိုင်နေရတယ်။ ပြောချင်လဲပြော စာအုပ်တအုပ်ကို ခေါင်းငုံ
တစ်နေလိုက်ရတယ်။

“ ရှင်းကျော့ ... နင့်ရဲ့မိက ဘာမှာလိုက်သေးလည်း ”

“ အပြန်ဈေးဝယ်ခိုင်းလိုက်တယ် ... ”

“ ကောင်းတယ် ဒါမှ ငါတို့လဲလိုက်မယ် ”

“ သိပ်ကြာလို့မရဘူး နော်နော် ... အချိန်နဲ့ပြန်ရမှာ
လဲသိရက်နဲ့ အရမ်းနောက်ကျရင် မိကိုကြောက်တယ် ... ”

“ ရှင်းကျော့ ... နင်ဘာလို့ မိထွေးကို သည်လောက်
ကြောက်နေရတာလည်း ... တကယ်ဆို နင့်အဖေလဲ
တော့ဘူး ... နင်အဲသည့်မိနဲ့ မနေဘဲ နင့်ဖာသာအဆောင်
နေ နင့်ဘဝနင် ထူထောင်ပါလား ... နင်ပြောတော့
အဖေကနင့်အတွက် ထားခဲ့တဲ့ အမွေတော်တော်များများ

ကလည်း နင်ဘွဲ့ရတာနဲ့ ရှေ့နေဆီမှာ အပ်ခဲ့ပြီးသားဆို . . .
ငါသာဆို သည်လောက်ကိုယ့်ကို ဒုက္ခပေးနေတဲ့ မိထွေးနဲ့မနေ
နိုင်ဘူး. . . ”

“ ငါ့အကြောင်းနဲ့ ငါပါဟယ် . . . မိက မိထွေး
ဆိုပေမယ့် . . . ငါ့အပေါ်ကောင်းတယ် ”

“ ကောင်းတယ် ဟုတ်လား . . . ရိုက်ချင်ရိုက် ဆူချင်ဆူ
. . . နိုင်လိုက်တာလဲလွန်ရော ကြောက်လိုက်ရတာလဲ အရမ်း
ဒါများ ဘာကောင်းမလဲ . . . ”

“ ဟော . . . ဟိုမှာ ယုဝေလာပြီ ယုဝေလာပြီ ”

သည်တော့မှဘဲ နော်နော်ပြောနေသည့် မိမိကောင်း
ကြောင်းတွေ ခေတ္တရပ်သွားပါတယ် . . . ။ ယုဝေကတော့
သူ့အမေ မောင်းပို့သည့် ကားပေါ်ကနေဆင်းလာတာ စည်ပိုင်း
တလုံးလို့မှဆင်းလာသလိုပါဘဲ။ ယုဝေရဲ့ ဝမ်းလွန်းတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်
အတွက် ကောင်လေးတွေကတော့ နောက်စရာ အဖြစ်မကြား
ဘကြားရော၊ ကြားအောင်ရော ပြောနေကြတာပါ။

လူဆိုတာ အားနည်းချက်ရှိတယ်။

အားနည်းချက်က ခွင့်လွှတ်လို့ရတဲ့ အားနည်းချက်
ရှိတယ်။ ခွင့်လွှတ်လို့မရတော့လောက်အောင် အမည်းစက်စွန်း
သွားပြီ ဖြစ်တဲ့ အားနည်းချက်ရှိတယ် . . . ။

နင်မိုက်မလို့လား . . . ။

ရွာလွန်းတဲ့စိုး

ပါးပြင်နှစ်ဖက်သည် ထူပူပြီး နှုတ်ခမ်းစွန်းတွေမှာပင်
သွေးစတွေစွန်းထင်းခဲ့တယ်။

အံ့မုန်းရိပ်က ခုတော့...။

“ဟဲ့ ဪ... ရှင်းကျော့သန့်စင်... ခေါ်လိုက်
ရတာ... နင်ဟာလေ... ဘာတွေ့ငိုင်းနေမှန်းမသိဘူး...”

“နော်နော်ကလဲ... ရှင်းကျော့က အိမ်မှာမိနဲ့
တာဖြစ်လာသလဲမှမသိတာ... ပြောမနေနဲ့... လာ
... အတန်းထဲသွားမယ်... ခုချိန်ကစ ဒေါ်ရှင်းသန့်စင်
ကယောက်... ရှေ့ရှိသမျှလမ်းမှာ ဘာတွေ့များရှိနေမလည်း
... ခေါင်းငုံ့လေ့လာပါ တော့မယ်...”

မို့ရှေ့မှာ ခေါင်းငုံ့နေရတယ်...

မော့မကြည့်ရဲခဲ့ပါဘူး...။

အကျင့်ပါနေပြီဆိုဆို... လမ်းလျှောက်တိုင်း
ခေါင်းငုံ့ပြီး ကိုယ့်ခြေလှမ်းရှေ့ အနည်းငယ်နေရာမှလွဲ၍
မကြည့်ရဲခဲ့ပါ...။

“ယုဝေ... ဒေလီယာတောင် ချစ်သူရသွားပြီနော်
သူ့ကောင်လေးကလဲဟယ် သူ့အရပ်ရှည်ကြီးနဲ့မလိုက်ပါဘူး
... ပုတယ်... ကောင်လေးက ပုပြီးကောင်မလေးက
ရှည်နေတာမျိုး နော်နော်ဖြင့် အရမ်းမုန်းတယ်... ရှင်းကျော့
... နင်လဲချစ်သူရွေးရင် အရပ်ရှည်ရမယ်လို့ ဦးစားပေး

အချက်ထဲထည့် ရှင်းကျော့အရပ်က မြင့်တယ် အရပ်ပု
ကောင်လေးနဲ့ဆို လုံးဝမလိုက်ဘူး . . . ”

တော်ပါတော့

တော်ပါတော့ နော်နော် . . . ဘာကိုမှ ရှင်းကျော့
မကြားချင်ဘူး . . . အရပ်ပုတာတွေ အရပ်ရှည်တာတွေလဲ
မသိဘူး . . . ။ ချစ်သူဆိုတာလဲ မသိဘူး . . . ။ တစ်ခါတခါ
စိတ်မှာခံစား ချစ်သူဆိုတာလဲ မသိဘူး . . . ။ တစ်ခါတခါ
စိတ်မှာခံစားနေရတာ တွေဟာ ကြောက်တာနဲ့ ငိုချင်တာ
တွေပါဘဲ။

“ မဝေ . . . ”

“ ရှင် . . . ”

“ သည်ပိတောက်ပန်းကို ဧည့်ခန်းစားပွဲမှာ ဘယ်သူ
လာထားတာလဲ . . . သွား . . . လွှင့်ပစ်လိုက်စမ်း . . .
ဘယ်သူလဲ . . . ”

ဘယ်သူပါလိမ့် . . .

တကယ်ဆို . . . သည်အိမ်မှာ ပိတောက်ပန်းဆို
ဘယ်တော့မှ အိမ်ပေါ်ယူမလာရတာကိုများ မသိတဲ့လူရှိနေ
သေးသလား . . . ။ ပိတောက်ပန်းကို ရှင်းကျော့နှစ်သက်
ပါတယ် ဒါပေမယ့် ပိတောက်ပန်းကြောင့် ရှင်းကျော့လက်ကျိုး

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

ရပြီးကတည်းက သည်တစ်သက် သည်အိမ်မှာတော့
တောက်ပန်းဆို ယူလာဝယ်လာဖို့ စဉ်းစားခဲ့ခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

“ဟို ဟို . . . ကျွန်မ ညီမလေး မသိလို့ဝယ်လာပြီး
ထားမိတာနေမှာပါ . . . ကျွန်မလွှင့်ပစ်လိုက်ပါမယ် . . .
လွှင့်လွှတ်ပါ မမမိ . . .”

“နင့်ညီမကို အိမ်မှာခေါ်လာကတည်းက . . .
တာမကြိုက်ဘူးဆိုတာ ပြောထားပါလား . . . သူပန်းဝယ်လာ
တာကိုတောင် မသိရအောင် နင်ကဘယ်သွားနေလဲ . . .
စရာစားစရာအလုပ်မရှိလို့ ခေါ်ထားပါလို့ တောင်းပန်လွန်းလို့
နင့်ညီမကိုခေါ်ခေါ်ထားပေးရတာ . . . ငါ့ကို စိတ်အနှောက်
အယှက်ပေးတယ် . . . သည်လ သူ့ကို လခမပေးနဲ့ . . .
ကြီးစောရော . . . သွားခေါ် . . .”

ဒေါ်ကြီးစောကတော့ မိရဲ့ အိမ်တော်ထိန်းလို့ပြောရ
တာပါဘဲ။ မိက ရှင်းကျော့တို့ အိမ်ရောက်လာထဲက ဒေါ်ကြီးစောပါ
ပါလာတာပါဘဲ။ တအိမ်လုံးရဲ့ အစားအသောက်ကအစ
မိရဲ့တိုင်ပင်ဖော်လဲ ဟုတ်ပါတယ်။

“ရှင်းကျော့ . . . သည်ပိတောက်ပန်းတွေ . . .
မိရဲ့အပြင်ဖက်သွားလွှင့်ပစ်လိုက် ခြံရှေ့ဝေးလေကောင်းလေဘဲ
ဘူးလား . . .”

“ဟုတ်ကဲ့ . . .”

ပိတောက်ပန်းတွေက အစွမ်းကုန် လှပမွှေးယုံ နေတာ ပါဘဲ . . . ။ လွင့်ပစ်ရက်စရာ တကွက်မရှိ။ ဒါပေမယ့် မိမိ မနှစ်သက်တာ ဘဲလေ . . . ။ ပိတောက်ပန်းတွေကို မိ ဘာလို့ မနှစ်သက်တာလဲလို့ ဒေါ်ကြီးစောကို ရှင်းကျော့ မေးကြည့် ဘူးတယ် . . . ။

မသိချင်ပါနဲ့ ရှင်းကျော့ရယ် တချို့အကြောင်းတွေက မသိလေကောင်းလေပါဘဲ . . . ။ ဒေါ်ကြီးစောကတော့ မှီကို ငယ်ထဲက အတူနေခဲ့တော့ ချစ်နေပြီ . . . သူ့ကို အပစ် ရှိနေတာတွေတောင် အပစ်မရှိဘူးလို့ ထင်ပေးရလောက် အောင်လဲ သနားနေမိပြီ . . . ။ ရှင်းကျော့ကိုလဲ ဒေါ်ကြီးစော သနားပါတယ်။ မိနဲ့ ရှင်းကျော့ဟာ . . . တယောက်တမျိုး သနားစရာကောင်းတဲ့ . . . မြေစာပင်လေးတွေပါတဲ့ . . . ။

တံခါးဖွင့်ပြီး ခြံရှေ့ရောက်တော့ . . . ဘယ်နားထိ ဝေးဝေးလွင့်ပစ်ရမလဲ နေရာရှာတယ်။

“ သည်မှာ . . . သည်မှာ . . . ”

“ ဟင် ဘာလဲ . . . ”

လန့်လိုက်တာ၊ သည်လူကို ခုနက မမြင်ပါလား။ ဘာလဲ ဘာကိစ္စရှိလို့လည်း . . . ။ မျက်ဝန်းချင်းအဆုံ မျက်ဝန်းတွေ လွှဲပစ်လိုက်တယ် . . . ။ မြင့်မားလွန်းတဲ့အရပ်ကို ရုတ်တရက် မှတ်မိတဲ့အခါ နော်နော်ပြောတာ အမှတ်ရ သွားပါတယ်။

ဣလွန်းထဲရိုး

“ သစ္စာလမ်းသွယ် (၂)က သည်လမ်းလားဟင် ”

“ မဟုတ်ဘူး . . . နောက်ဖက်က လမ်း . . . ”

ပြောပြီးတော့ ပိတောက်ပန်းတွေကို လွင့်ပစ်လိုက်ပြီး ခြံတခါးတွန်းဖွင့်ဝင်ခဲ့တယ်။

“ ဟေ့ . . . ဟေ့ . . . ဟေ့ . . . ပန်းတွေ ဘာလို့လွင့်ပစ်ခဲ့တာလဲ . . . ဟေ့ . . . ချာတိတ်မ . . . ”

ခေါ်သံကနောက်မှာကျန်ခဲ့ပြီ ခြေလှမ်းတွေသုတ်သုတ် လှမ်းခဲ့တယ်။ သည်ခြံထဲမှာ နေရတာ မှီကြောင့် အသက်ရှူ ကျပ်တယ် ဆိုပေမယ့် သည်ခြံပြင်ကို ထွက်လို့တယောက်တည်း နေရဲတဲ့သတ္တိလည်း . . . ရှင်းကျော့မှာ မရှိပြန်ပါဘူး . . . ။ စိမ်းနေတဲ့ လူတွေကို ရှင်းကျော့ ကြောက်ပါတယ် . . . ။

“ လွင့်ပစ်ခဲ့ပါပြီ မိ . . . ”

“ အင်း . . . ”

“ မိရေ . . . လိုနေတဲ့ ဆေးတွေဝယ်ဖို့ ရှင်းကျော့ကို ခိုင်းလိုက်မယ် . . . ”

“ အေး . . . အေး . . . ဒါဆိုရင် ရှင်းကျော့သွား . . . အဝတ်လဲပြီး ကားအသင့်ထုတ်ထား . . . ဒေါ်ကြီးစော လာခဲ့မယ်”

အခမ်းဆီလျောက်လာခဲ့ပြီ အပြင်ထွက်ရမည်ဆို ရှင်းကျော့ ပျော်လဲ ပျော်တယ် မပျော်လဲ မပျော်ဘူး . . . ။

မိုးရှေ့ကလွတ်ရင် လွတ်လပ်သွားပေမယ့် . . . ကြောက်စရာ
တွေကိုလဲ ရှင်းကျော့ ကြောက်နေတာဘဲမဟုတ်လား. . . ။

“ ရှင်းကျော့ . . . ခုနက ပိတောက်ပန်းတွေဘယ်မှာ
လွင့်လိုက်လည်း . . . ”

ခြံဝအရောက် ဒေါ်ကြီးစောမေးမှ ကမန်းကတန်း
လွင့်ပစ်ခဲ့တဲ့ နေရာကိုလဲကြည့်ရော ပိတောက်ပန်းတွေ
မရှိတော့ပါလား။ ခုနက လှမ်းမေးတဲ့ လူများယူသွားပြီလားမသိ။

“ သည်နားမှာလွင့်ပစ်ခဲ့တယ် ”

“ အင်း . . . ဘယ်အရာမှ တဖက်စွန်းရောက်တာ
မကောင်းဘူး . . . မှီဘဝပေးဟာ သနားစရာကောင်းပေမယ့်
သူ့စိတ်က တဖက်စွန်းရောက်နေတာကတော့ လုံးဝ မကောင်း
ပါဘူး . . . ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်ဒုက္ခပေးရာ ရောက်ပါတယ်. . ”

“ မိက ပိတောက်ပန်းကိုဘာလို့ သည်လောက်
မုန်းပါလိမ့် . . . အကြောင်းတခုခုရှိရမယ် ”

“ ရှိတာပေါ့ . . . အကျိုးတခုဟာ အကြောင်းမရှိဘဲ
ဖြစ်မလားကလေးရဲ့ . . . မိဟာ သနားစရာကောင်းပါတယ် ”

ဒေါ်ကြီးစော နှုတ်ဖျားမှ အမြဲလိုပြောတတ်တဲ့
စကားဟာ မိသနားစရာကောင်းပါတယ်ချည်းပြောနေကြပါတဲ့။
ဘာတွေ သနားစရာကောင်းမလည်းလို့တော့ ပြောလေ့မရှိပါဘူး။

“ ဒေါ်ကြီးစောကတော့လေ . . . မိကိုလဲသနားတယ်။

မိအားမှာနေတဲ့ လူတွေလဲသနားတယ်။ မိက သူ့ဘဝသူ အပစ်
တွေကောင် ဒေါသတွေများ အနားရှိတဲ့လူတွေက မြေဇာပင်ဖြစ်
... အင်း... သည်ဒုက္ခတွေ ဘယ်တော့များမှ အဆုံးသတ်
ပါမလဲလေ ...”

“ ရှင်းကျော့ကတော့ လူတွေအားလုံးကိုကြောက်နေ
ပါပြီ ဒေါ်ကြီးစောရယ် ...”

“ လူတွေမှာလဲ လူကောင်း လူဆိုးရှိကြတာပါဘဲ ...
ဆိုးတဲ့လူနဲ့တွေ့ဖူးတာနဲ့ဘဲ လူတိုင်းကို လူဆိုးလို့ မှတ်လို့လဲ
မရပါဘူး ...”

ဒါပေမယ့် ... ရှင်းကျော့ကတော့ ကြောက်နေခဲ့ပါပြီ။
တွေးမိရင်ကို မျက်ရည်က ဝဲချင်ချင်။

“ စာတစောင်ရောက်နေတယ် ကိုဆင့် ...”

ခရီးရောက်မဆိုက် ကိုဟန်က စာတစောင်ပေးပါတယ်။
ဘယ်ကစာပါလိမ့်။ ခရီးဆောင်အိတ်ကိုချပြီး အဝတ်အစားမလဲ
နိုင်သေးပါဘဲ အိပ်ပဟပေါ်လှဲရင်း စာကို ဖွင့်ဖတ်လိုက်ပါတယ်။

ကိုဆင့်လေး

မမျှော်လင့်ဘဲ သားရဲ့လိပ်စာကို ကိုညွန့်ကျော်ဆီက
ရခဲ့တယ်။ သိပ်ဝမ်းသာရတာပါဘဲ။ လေးလေးသိန်းက သားကို

အမြဲသတိရနေတာပါ...။ သားဆီကို လေးလေးလာတွေ့
ဦးမယ်...။

လေးလေးသိန်းလို့ သတိရတာနှင့် စိတ်မှာဝမ်းသာ
လှိုက်လှဲ ဖြစ်ရပါတယ်။ ကျွန်တော်အတွက်တော့ လေးလေးသိန်း
ဟာ တယောက်တည်းကျန်ခဲ့တဲ့ ဆွေမျိုးပါဘဲ။ လေးလေးသိန်းက
ဖေဖေညီပါ။ ကျွန်တော် သူငယ်တန်း၊ တတန်းလောက်မှာ ချိပိုး
ကျောင်းပို့ ခဲ့တယ်။ အလိုလိုက်၊ မုန့်ဝယ်ကျွေးနှင့် ချစ်ခင်ခဲ့
ပါတယ်။ ကျွန်တော်သုံးတန်းလောက်မှာ လေးလေးသိန်း
ပျောက်သွားတဲ့အခါ တမ်းတပြီး ငိုခဲ့ရဘူးပါတယ်။

အရွယ်ရောက်လို့ သိတတ်လာတော့မှ ဖေဖေပြောပြလို့
သိရတာ။

လေးလေးသိန်းက သမီးလေးတယောက်ပါသော
မုဆိုးမတယောက်နှင့် သဘောမတူပါဘဲ လက်ထပ်သွားတဲ့အခါ
... အလုံးက အမွေပြတ်စွန့်လွှတ်လိုက်ကြ သတဲ့လေ...။

နောက်ပိုင်းတော့လည်း လေးလေးသိန်းကို တခါတရံ
အမှတ်ရတတ်ပါတယ်။ ဖေဖေဆုံးတုံးကတော့ ရုတ်တရက်ဆုံး
တာလဲ ဖြစ်ပြီး ... နယ်မှာဆိုတော့ သတင်းစာထဲပင်
မထည့်လိုက်ရပါဘူး။

“ ကိုဟန် ... ထမင်းစားပြီးပြီလားဟင် ... မစား
ရသေးရင်တော့ ချက်ကြရအောင် ... ကျွန်တော် နယ်က

ဣသုန္ဒရီတံတိုး

လူကြုံပါးတဲ့ စာတစောင် သွားပို့ရမယ် . . . ”

“ ကိုဆင့်စားမှာဆို ကျွန်တော်ချက်ထားပါမယ် သွားစရာရှိရင် သွားလိုက်ပါ . . . ”

ပျင်းပြီးတရက်နားနေလို့ မဖြစ်ပါဘူး ။ စာပေးလိုက်တဲ့ လူက အဒေါ်အသည်းအသန်ဖြစ်နေတာကို သမီးဖြစ်သူဆို အကြောင်ကြားတဲ့စာမို့ မြန်မြန်ရောက်ချင်တယ်တဲ့လေ။ ဒါကြောင့် နားမနေနိုင်တော့ဘဲ လူကြုံစာကို ယူပြီး ထွက်ခဲ့ရတယ်။

မိုးအုံ့နေပါလား။

တခါမှမရောက်ဘူးသော နေရာပေမယ့် မေးသွားရင်တော့ရောက်ရမှာပါဘဲလေ။ သည်နေရာတွေက သူဌေးရပ်ကွက်တွေ ခြံဝင်းကျယ်တွေထဲ တိုက်တွေနဲ့ဆိုတော့ မေးရတော့ နည်းနည်းခက်လေမလား . . . ။

သစ္စာလမ်းသွယ်ဆိုတာတွေတော့ အဆင်ပြေပြီဆို ဝင်ခဲ့တာ။ အိမ်နံပါတ်က စာပေါ်မှာ တစ်ဆယ်ကျော်ဘဲရှိတယ်။ သည်လမ်းမှာက ရှာကျော်တွေပါလား။ တခုခုတော့လွဲနေပြီ။

မေးရတော့မယ်

မေးရတော့မယ် ဆိုမှ မေးစရာလူ တယောက်တလေ ကိုတောင် လမ်းပေါ်မှာ မတွေ့ရဘူးလေ။ အိမ်ခြံဝင်းတွေကို ဘဲလံတီး ခေါ်မေးလို့လည်းမကောင်း။ ရပ်နေရင်းမှာ ဘာလုပ်ရ

ကောင်းမလည်းလို စဉ်းစားနေဆဲမှာ . . .

ဝမ်းသာလိုက်တာ

တံခါးဖွင့်ပြီး ကောင်မလေးတယောက်ထွက်လာတယ်။

ကောင်မလေးနယ် . . . အင်္ကျီလိမ္မော်ရောင်က

တောက်ပလွန်းပါတယ်။ မျက်စေ့တောင်စူးရောဘဲ . . . ။

ပိတောက်ပန်းတွေပါလား။

သူမလက်ထဲမှာ ပိတောက်ပန်းစည်းကိုကိုင်ထားတယ်။

ပိတောက်ချစ်တဲ့ ကောင်မလေးဘဲနေမှာပါ . . . ။

“ သည်မှာ သည်မှာ ”

“ ဟင် ဘာလည်း . . . ”

မော့ကြည့်လာတဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေက . . .

လှလိုက်တာ။ ကောင်မလေးကို မြင်ရတာ . . . သိုးဖြူကလေး

တကောင်ကို မြင်နေရသလိုပါဘဲလား . . . ။ တကယ့်ကို

ရိုးသားဖြူစင်ပြီး စိုးထိတ်တတ်ခြင်းတွေကို မြင်နေရတယ် . . . ။

“ သစ္စာလမ်းသွယ် (၂) က သည်လမ်းလားဟင် . . . ”

“ မဟုတ်ဘူး . . . နောက်ဖက်ကလမ်း . . . ”

အသံလေးကလည်း ပီဆိတိုးတိုးလေး . . . ။

ပြောပြီးတာနှင့် လက်ထဲက ပိတောက်ပန်းတွေကို ဖျတ်ခနဲဆို

သလို လမ်းဘေးကို လွှင့်ပစ်လိုက်တယ်။

ဟာ . . .

ဣလွန်းထံမှီး

ဒါဘာလုပ်တာလဲ။

လွှင့်ပစ်ရအောင် ပန်းတွေကလှပလန်းဆန်း နေတဲ့လေ။
အလွန်လှတဲ့ ပိတောက်ပန်းလေးတွေဟာ လမ်းဘေးမှာကျန်ရစ်
ခဲ့ပါတယ်။ တံခါးပိတ်သွားပြီ ကောင်မလေး ပျောက်ကွယ်
သွားပါပြီ။

တမျိုးပါလား။

ပန်းတွေနှမ်းရင်လွှင့်ပစ်ကြတာ မှန်ပေမယ့် အခုက
ပန်းတွေနှမ်းမှမနှမ်းသေးတာ။ ပန်းကလေးတွေကို ကောက်ယူ
လိုက်မိတယ်။ အစွမ်းကုန်လှပဆဲပါဘဲ။ ထူးဆန်း အံ့ဩဖွယ်ရာ
ပါဘဲ မိန်းကလေးရယ် . . . ။

“ ကိုဆင့်ပြန်လာပြီ ဟာ ပိတောက်ပန်းတွေ
ဝယ်လာပါလား . . . မွေးနေတာဘဲ . . . ဘုရားတင်ဖို့လား ”

ဘုရားတင်လို့တော့ မဖြစ်ဘူး။

သူတို့က သည်မျှလှပသော ပန်းတွေကို . . .
အာလို့လွှင့်ပစ်သည်မှမသိတာ . . .

“ စာကြည့်စားပွဲပေါ်မှာ အလှတင်ဖို့ပါ . . . ”

ပြောပြီးတော့ စားပွဲပေါ်မှာ ပန်းအိုးလေးနှင့် တင်ထား
မိတယ်။

သိုးဖြူလေးရဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေနှင့် ထိတ်လန့်စွာ
ကြည့်နေတဲ့ အကြည့်ကို သတိတရဖြစ်နေပါလား။ ပိတောက်

တွေသာ စကားပြောတတ်ရင် မင်းအကြောင်းလေး မေးကြည့်
ချင်တယ် သိုးဖြူကလေးရယ်။

“ဟိုမှာကြည့်စမ်း . . . ချစ်စရာလေး . . .”

ယုဝေအပြောကြောင့် ကြည့်မိတာ။

ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ်။

သည်လူပုံစံက ချစ်စရာကောင်းပြီး ပြင်ပုံဆင်ပုံက
ကြည့်လို့အရမ်းကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စိတ်ထဲမှာဘဲ
ထားပါလား။ ငါ့ကိုကောင်မလေးတွေ ကြွနေတာလားဆို
အခြောက်တိုက် ဘဝင်မြင့်သွားရင် ရှက်စရာ။ ဒါကြောင့် ယုဝေ
ခြေထောက်ကို ခုံအောက်ကနေ အသာလေးတက်နင်း
လိုက်တယ်။

သည်အခိုက်မှာ အဲသည့်လူက ဘေးတစောင်းမြင်ရတဲ့
အနေအထားကနေ သေချာလှည့်လာပြီ။

မျက်နှာလေးကိုလဲ သေချာတွေ့ရသည်။

ဘုရား . . . ဘုရား

ညာဘက်မျက်ခုံးပေါ်မှာ မှဲ့တခုက ပီပီပြင်ပြင်
ရှိနေတယ်။

အဲဒါ နှစ်များစွာ မြင်ဘူးခဲ့တဲ့ မေ့ပျောက်သွားစရာ

အမှတ်သားလား။

ရင်ထဲ ဆတ်ဆတ်တုန်ခါလာပါတယ်။

လက်ဖျားခြေဖျားတွေလဲ အေးစက်လာပြီ။

မတော်တဆ ရှင်းကျော့ကို မှတ်မိသွားရင် . . . ။

“ ငါ ငါ ဗိုက်နာလာသလိုဘဲ ”

“ ဟယ် ရှင်းကျော့ကတော့ ဖြစ်ပြီ ”

“ အေးတဲ့ တကယ်ဗိုက်နာနေပြီထင်တယ် ရှင်းကျော့
ချွေးပျံနေတယ် လာပါ . . . ငါတို့ပြန်ကြည့် . . . ရှင်းလိုက်တော့ ”

ယုဝေဝေရှင်းနေတာပင် မစောင့်နိုင်။

ဆိုင်ထဲက အမြန်ဆုံးခြေလှမ်းတွေနှင့် ပြေးထွက်
လာခဲ့တယ် ဒူးတွေဆတ်ဆတ်တုန်တာနဲ့ ခြေလှမ်းတွေက
ယိုင်နေသလို လိုပါတဲ့။ နောက်ကို လုံးဝ ပြန်လှည့်မကြည့်ရဲ။
အတော်ဝေးဝေးရောက်မှ နောက်ကနေလှမ်းဆွဲလို့ လန့်ဖျတ်ပြီး
လှမ်းကြည့်မိပါတယ်။

“ နော်နော် ”

“ အမလေး ရှင်းကျော့ရယ် . . . မနည်းအမိ
လိုက်ရတယ် . . . နင်ဘယ်သွားမှာလဲ ဗိုက်နာနေရင် . . . ”

“ ဟင့်အင်း ဟင့်အင်း . . . မနာတော့ပါဘူး . . .

ငါဗိုက်မနာတော့ဘူး . . . ”

“ တကယ် ”

“ တကယ်ပါ . . . ဟိုဟို ယုဝေရော ”

“ နင်က အပြေးထွက်တော့ ငါလည်းလိုက်လာတာ လှည့်မကြည့်မိဘူးဟဲ့ . . . သူငွေရှင်းရင်းကျန်ခဲ့ . . . ဪ ဟိုမှာ ဟိုမှာ . . . ”

ခုဝံ့စံမြင်ရတော့လည်း ယုဝေကို သနားသွားသား ကိုယ့်ခန္ဓာကို မနည်းသယ်ပြီး လိုက်လာရရှာတယ်လေ။ ခုနက စားထားသည့် ဆီချက်ကလေး တပွဲပင် ကျန်သေးရဲ့လားမသိ။ ယုဝေနောက်နားမှာရှိနေသည့် လူတွေကိုလဲ လိုက်ကြည့် ရသေးတယ်။ တော်ပါသေးရဲ့။ ဟိုတယောက်ရဲ့ အရိပ် အယောင်ပင် မမြင်ရ။

“ နင်တို့သည်မှာ ရပ်ပြီး ဘာလုပ်နေလည်း . . . ”

“ ရှင်းကျော့က ဗိုက်မနာတော့ဘူးတဲ့ ”

“ ဟုတ်လား . . . ရှင်းကျော့ ”

“ အေး အခုကောင်းသွားပြီ ”

သည်အချိန်မှာ ယုဝေက စကားတခွန်းပြောပါတယ်။

“ နင်အချိန်ပိုင်းကလေး ရူးသွားတာလား ရှင်းကျော့ ”

“ ဟင် ”

“ ခုနဆိုင်ရှေ့မှာ ကားရပ်ထားတာကို မေ့ပြီးသည်အထိ အပြေးလျှောက်လာတာ နင် အချိန်ပိုင်း ရူးလို့ပေါ့ . . . ”
ဟုတ်ပါရဲ့

ရွာလွန်းထဲမှီး

ဟုတ်ပါရဲ့

ခုမှသတိရတယ်။

ဆီချက်ဆိုင်ရှေ့မှာ ကားကျန်ခဲ့ပါရောလား။

“ ဒုက္ခဘဲ . . . ”

“ နင် ဘာဖြစ်တာလဲ . . . ”

“ ငါ ဗိုက်သိပ်နာပြီး မေ့သွားတာ . . . ”

“ ဖြော် . . . ဖြော် ”

ယုဝေရဲ့ အကြည့်က ယုံစရာဘဲဆိုတဲ့ အကြည့်မျိုး

မသိချင်ယောင် ဆောင်နေရတယ်။

“ နော်နော် ”

“ ဟင် ”

“ ဆိုင်ရှေ့ ငါ့ကားကို နင်သွားမောင်းပြီး သည်ပြန်ယူ

ခဲ့ပါနော် ကူညီ . . . ”

“ ကူညီလိုက်ပါနော်နော် . . . ငါကတော့ မောပြီ

. . . စားထားတဲ့ ဆီချက်တပွဲတောင် ဘယ်ရောက်သွားမှန်း

မသိဘူး . . . ”

သည့်အတွက် ရှင်းကျော့ စိတ်မကောင်းပါဘူး။

တောင်းပန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လို့ပါလို့တော့

မပြောချင်။

“ ရှင်းကျော့ ”

“ အင်း ”

“ နော်နော်မရှိတုံး ငါတခုမေးမယ် ခပ်ချောချောလူနဲ့
နင်ဘယ်လို ပတ်သက်မှုရှိလည်း ”

“ ဟာ . . . ဘာ . . . မပတ်သက်ပါဘူး မပါတ်
သက်ပါဘူး . . . ”

“ သေချာလား ”

“ သေချာပါတယ် ”

“ ဒါဆိုလည်းပြီးရော . . . ”

ယုဝေမျက်နှာကတမျိုး . . . ။ ရှင်းကျော့စကားကို
ယုံမှယုံရဲ့လားမသိ။ ဆိုင်ထဲကနေ ရှင်းကျော့ထွက်လာတဲ့
အချိန်မှာ ငွေရှင်းဖို့အတွက် ဆိုင်ထဲမှာ ယုဝေကျန်ခဲ့တာ
ယုဝေကို သူ့ဘာများ လာပြောလည်း . . . ။ ဒါမှမဟုတ် ဘယ်လို
ထူးခြားမှုမျိုးကို ယုဝေ တွေ့လိုက်ရလို့လည်း။

“ ယုဝေ ”

“ ပြော . . . ”

“ နင် . . . နင် ဘာပြောမလို့လဲ ဟင် . . . ”

“ ဘာမှမပြောပါဘူး ”

သက်ပြင်းတွေအကြိမ်ကြိမ်ရှိကန်နေမိပါတယ်။ နော်နော်
ကားယူလာပြီမို့ ဘာစကားမှ မဆက်ပါဘဲကားထဲ ဝင်ထိုင်လိုက်
ပါတယ် ရှင်းကျော့သန့်စင် ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးဟာ ကားကို
ကိုယ်တိုင်မောင်းပြီး တခြားသူငယ်ချင်းတွေကို သူ့ကားကို

☁ ဣလွန်းတံမိုး

မမောင်းတတ်တာ သိနေပါလျက်...။

နော်နော် ... ကားကို နင်ဘဲဆက်မောင်းလိုက်ပါ
တာဟယ်”

“ မောင်းလိုက်တော့ နော်နော် ... ရှင်းကျော့က
ညှိနေ့ အထူးအဆန်းတွေချည်းဖြစ်နေတယ် ”

“ ဘယ်သွားကြမှာလည်း ... ”

“ နင့်အိမ်ဘဲမောင်း နော်နော် ... နင့်အိမ်မှာက
အန်တီလေး ဆိုင်သွားနေမှာ ... ငါတို့သုံးယောက်ဘဲ
တယ် ... ငါခဏနားချင်လို့ပါဟာ ... ”

စိတ်ပင်ပန်းကြီးစွာ ဖြစ်သွားရတာ ဝန်ခံပါတယ်။
ရင်တွေတုန်ပြီ ရင်ထဲတလှုပ်လှုပ် ခံစားနေရဆဲလိုပါတဲ့။
မမယ့် ရှင်းကျော့ မူပျက်လွန်းတာကို ယုဝေက ရိပ်မိနေသလိုလိုမို့
တိတော့ ထားသင့်နေပြီ။

သိပ်မူပျက်နေလို့တော့မဖြစ် ဒါပေမယ့် ...။

“ ကိုဆင့် ခုတလောဘာ ဖြစ်နေလည်း ”

“ ဘာဖြစ်လို့လဲ ပပရဲ့ ... ”

“ ခရီးထွက်ရာက ပြန်လာပြီးတော့လေ ... အရင်က
အညနေဆို အတူပြန်တယ် အခုအကြောင်းအမျိုးမျိုး ပြပြီး

မပြန်ဘူး ဘာဖြစ်လဲပြော . . . ”

ပပ မေးနေပြီ။

ဟုတ်လဲဟုတ်တာဘဲ။

ပပနှင့် အတူပြန်တာကို အားလုံးလိုလိုက သိပ်မကြာခင် ချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြမလား၊ အခုပဲသိပ်ချစ်နေကြပြီလား စသဖြင့် ပြောကြခန့်မှန်းကြတယ်။ တချို့က ရှေ့တင် နောက်ပြောင် တတ်ကြတယ်။ ပပအပေါ် သူဘယ်လိုမှမချစ်နိုင်။ နှလုံးသားမှာ ပပအတွက်ဆိုရိုးသားသော ခင်မင်မှုသာရှိပါတယ်။ ဒါကြောင့် အတူသွား အတူပြန်တာတွေ ဆင်ခြင်တော့မည်လို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်တယ်လေ။

“ အမှန်တိုင်း ဝန်ခံရရင် ကျွန်တော့်ချစ်သူက စိတ်ကောက်တတ်တယ် ပပရဲ့ . . ”

“ ရှင် . . . ကိုဆင့်ချစ်သူ ”

“ ဟုတ်ပါတယ် . . . ကျွန်တော့်ချစ်သူက ကလေး ဆန်တယ် နားလည်မှုနဲ့တယ် သိပ်စိတ်ကောက် တတ်တာ မတော်တဆ ပပနှင့်အတူ တွေ့လိုက်ရင် ဘယ်လိုမှ နားလည်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး . . . ”

“ ဪ ဟုတ်လား ”

ပပမျက်ဝန်းမှ ကြေကွဲရိပ်

တကယ်တောင်းပန်ပါတယ်။

ရွှေလွန်းတဲမိုး

ဘယ်လိုမှ မချစ်နိုင်ပါဘဲရှေ့ဆက် မျှော်လင့်မနေစေ
ရှင်လို့ပါ ဒါကြောင့်မို့ မရှိတဲ့ချစ်သူကို စိတ်ကောက်ပစ်လိုက်မိ
ပါတယ်။

“ ဟဲ့ကောင်လေး နင့်ကိုမေးစရာရှိတယ် ”

“ မမစော ကျွန်တော် ဆိုင်တွေက သိမ်းလာတဲ့
စာရင်းတွေစစ်နေတာ အမှားမခံနိုင်လို့ပါ . . . ”

သည်လိုပြောတော့ မမစော မကြည်မလင်ကြည့်ပြီး
ထွက်သွားပါတယ်။ ကြည့်ရတာ ပပကတော့ မမစောကို
ပြောပြလိုက် ပြီထင်ပါရဲ့ . . . ။

“ ကိုဆင့် ”

“ မမစော သည်စာရင်းပေါင်းယုံလေး ခဏပါ ”

“ ငါ ခဏမနေနိုင်ဘူး . . . နင်က ဘာဖြစ်တာလဲ
ပါကတော့ နင်နဲ့ပပလေးကို တနေ့ချစ်သူတွေ ဖြစ်ကြမှာပဲလို့
သူ့ဆထားခဲ့တာ အခုဘယ်ကဘယ်လို နင့်ချစ်သူပေါ်လာ
တာလည်း . . . ပပစိတ်မကောင်းဖြစ်နေပုံရတယ် နင်
တုတ်ရောဟုတ်လို့လား ကိုဆင့်ရယ် . . . ”

“ ပပကိုကျွန်တော် ခင်တာပါ . . . သူငယ်ချင်း
အယောက်လိုပါဘဲ . . . ကျွန်တော့်မှာ ချစ်သူရှိပါတယ် ”

“ ကဲ ပြောစမ်းပါဦး နင့်ချစ်သူက ဘယ်သူလဲ ဘယ်ကလဲ ”

... နာမည်ဘယ်သူလည်း ... ”

ရုတ်တရက်ဘာပြောရမှန်းမသိ။

ဒါကြောင့်စိတ်မှာ ထင်မိထင်ရာတွေ လျှောက်ပြော
ပြလိုက် မိပါတယ်။

“ ကျွန်တော့် ဦးလေး သဘောတူတာပါ ကျွန်တော်ကလဲ
သဘောကျလို့ ချစ်သွားကြတာ ... ”

“ နာမည်ကရော ... ”

“ နာမည် ... နာမည်က ... ပိတောက်တဲ့ ... ”

ပိတောက်ရေ ...

မျက်ဝန်းရှေ့မှာ မွှေးပျံ့စွာ မြင်နေရတာ တရက်
နှစ်ရက်ဆိုတော့ စိတ်စွဲလန်းစွာ ပြောလိုက်မိတယ်။

ဒါပေမယ့် အဲသည့် ပိတောက်တွေက လွင့်ပစ်ခံခဲ့ရတဲ့
ပိတောက်တွေပါလေ ...

“ နာမည်ကြီးကလည်း ပိတောက်တဲ့ အံ့ဩပါရဲ့ ...
အင်းလေ နင်တို့ကောင်လေးတွေရဲ့ စိတ်ကအမျိုးမျိုး ငါထင်
တာက တခြားပါ ... ”

“ မိုးဆင့်ဝေ ... ဖုန်းလာနေတယ် ”

ကျေးဇူးတင်လိုက်တာ တယ်လီဖုန်းရယ်။

လောလောဆည် မမစောရဲ့ မေးခွန်းတွေထဲက

၁၀ ဣလွန်းထဲမိုး

လွတ်မြောက်သွားပြီလေ။ သိုးဖြူလေးတကောင်လို ပိတောက်
လေးကလေးရေ . . . ချစ်သူလို့ ပြောမိတဲ့အခါ မင်းရဲ့
စွမ်းစွာထိတ်လန့်ခြင်းကို အမှတ်ရတယ်။

“ မိုးဆင့်ဝေပါ အမိန့်ရှိပါ . . . ”

“ ကိုဆင့် လေးလေးသိန်းပါ . . . ”

“ လေးလေးသိန်းလား ”

“ သားဆီ စာထည့်လိုက်တာရသလား . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ရပါတယ် . . . ”

“ ကိုကိုဆုံးတာလဲ ကိုညွန့်ကျော်ပြောမှသိရတာ . . . ”

အင်းလေ စကားတွေလဲအများကြီး ပြောချင်တယ်။ ပြီးတော့
လေးလေးသိန်း မိသားစုနဲ့လဲ ဆုံပေးချင်တယ် . . . ညနေ
. . . ညနေဆို ခြောက်နာရီလောက် သားရှိမလား . . . သားကို
လေးလေးသိန်း လာခေါ်မယ် . . . ညစာစားရင်း စကားတွေ
ပြောကြရအောင်လေ . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ”

“ ဒါဆို ညနေမှတွေ့ကြမယ် ဟုတ်လား ”

လေးလေးသိန်းနှင့် ပြန်ဆုံရမည်။ သဘောကျပါတယ်။

ခုချိန်မှာရှိသော တဦးတည်းရှိတဲ့ဆွေမျိုးဘဲမဟုတ်လား။ ဖေဖေ
တိုယ်တိုင်ကလဲ မိဘတွေကြောင့် မပြောသာလို့သာ

လေးလေးသိန်းနှင့် ခွဲခွာခဲ့ရတာ တဦးတည်းသောညီအပေါ်
သံယောဇဉ်ရှိခဲ့တာ သူသိပါတယ်။

တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီးနေရာ ပြန်လာတဲ့အခါ ပပနှင့်
မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့တယ်လေ။ မျက်ဝန်းတွေ လွဲဖယ်သွားတာ
မြင်ရတော့ စိတ်မကောင်းပါဘူး...။

ရိုးသားဖြူစင်သော ခင်မင်မှုနှင့် ရေရှည် ခင်ခင်မင်မင်
ရှိနေချင်ပေမယ့်လည်း...။

မမစောနှင့် စကားမပြောရအောင် ကိုဝေလွင်နှင့်
ဆိုင်သိမ်း ငွေတွေအတူ သွားရည်တွက်ပေးနေလိုက်တယ်...။

ကြာတော့လည်း ပုံမှန်ပြန်ဖြစ်သွားမှာပါလေလို့ဘဲ
စိတ်ကို ဖြေလျော့လိုက်ပါတယ်။

ယုဝေကလည်းလေ။

သည်နေ့ ညနေစာ ရှမ်းကန်မှာကျွေးမှာမို့ ခြောက်နာရီခွဲ
လာခဲ့ပါတဲ့။ အဲသည့်အချိန်ကြီး ထွက်မှာဆို မိုကို အမှန်တိုင်း
ပြောပြရမှာ။ လွတ်ပါမည်လားမသိ။ မိက ရှင်းကျော့ ညဘက်
ကားမောင်းတာကိုလည်း သိပ်ကြိုက်တာမဟုတ်။ ရှင်းကျော့
ကိုယ်တိုင်ကလည်း ညဖက်တွေ အပြင်မထွက်ရဲပါဘူး။
ဒေါ်ကြီးစော အဖော်ပါတာကလွဲပြီး အပြင်မသွားရဘူးလေ။

ငါမလာတော့ဘူး ယုဝေဆိုတော့ ရတယ်။ မလာနိုင်လဲ

၂၇ ဣလွန်းတဲဗိုး

ရတယ်တဲ့ ကျေနပ်ပုံမရ။ ရှင်းကျော့အတွက် သည်သူငယ်ချင်း
နှစ်ယောက်ဟာ စစ်မှန်သော စိတ်ဓာတ်ရှိကြတာမို့ . . .
စိတ်ဆိုးမှာလဲ ကြောက်ပါတယ်။

“ ပီ . . . ”

ဆူလဲခံ ရိုက်လဲခံ ခံလိုက်ရတော့မှာ
ပြောရတော့မှာပေါ့လေ။

“ ပြော . . . ”

“ ယုဝေက သည်နေ့ ညစာစားဖို့ ဖိတ်ထားတယ် . . .
ရှင်းကျော့ သွားချင်ပါတယ်။ သွားရမလားဟင် ”

ဘီးတပ် ကုလားထိုင် ဟာ ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေ
ပြင်းညင်းစွာ အနီးကိုတရွေ့ရွေ့တိုးလာနေပြီ ခေါင်းငုံ့ ထားရတယ်။
ပေးသမျှအခြေအနေကို ခေါင်းငုံ့လက်ခံ ရတော့မှာပါဘဲ။

“ သူ့အိမ်မှာကျွေးမှာလား ”

“ မဟုတ်ပါဘူး ရှမ်းကန်မှာ ”

“ ဘာလို့ကျွေးတာလည်း . . . ”

“ သူ့အဖေ အမေကကျွေးမှာလို့ဘဲ ပြောပါတယ် . . . ”

“ သူ့အဖေ . . . ဪ သူ့ပထွေးက ကျွေးတာလား
. . . သူ့ပထွေးက မဆိုးပါဘူး သူ့အဒေါ် သူ့အပေါ် အဖေ
အရင်း လောက်မကကောင်းတာဘဲ . . . ”

ရှင်းကျော့သန့်စင်

ရင်ထဲမှာရှိတဲ့ ဘာလို့စီရီနေရတာလဲ

ယုဝေက ပထွေးလို့နာမည်သာရှိတယ် အန်ကယ်
သိန်းက သမီးအရင်းအတိုင်းချစ်တာ ယုဝေအပြောအရရော
ရှင်းကျော့တို့ အမြင်အရရောသိနေတာဘဲ။

မိ . . . ရှင်းကျော့အတွက်ကတော့ မိထွေးဆိုတာ
အင်မတန်ဆိုးဝါးတဲ့ အတွေ့အထိ တွေကိုပေးနေသူဘဲ
မဟုတ်လား . . . ။

အမေအရင်းလိုကောင်းတဲ့ မိထွေးတယောက်အဖြစ်
မိ တခါဘူးမှမရှိခဲ့ပါဘူးလေ။

“ယုဝေအမေနဲ့ ဦးမောင်မောင်သိန်းက အချစ်ကြောင့်
လက်ထပ်ခဲ့ကြတာဘဲ မဟုတ်လား . . . ဦးမောင်မောင်သိန်းက
မိဘအမွေဖြစ်ခံပြီး ဆွေမျိုးတွေကို ဆန့်ကျင်ပြီးတောင်
ခေါ်ခင်ခင်ဝေကို ချစ်ခဲ့တယ် . . . ”

ဟင်း . . . မလွယ်ပါလား

ညစာစားပွဲကိစ္စက သွားရမသွားရ မသိသေး။

မပြောရဲ မပြောရဲနှင့် ကြောက်နေတာမို့ ခြောက်နာရီ
ထိုးကာနီးမှ ဖွင့်ပြောရတယ် . . . သွားရမလား မပြောနိုင်ပါဘဲ
အန်ကယ်သိန်းနှင့် အန်တီဝေရဲ့ အချစ်ဇာတ်လမ်း နားထောင်
နေရတယ်။ သည်အကြောင်းတွေ ယုဝေကတောင် ရှင်းကျော့ကို
တခါမှ မပြောခဲ့ဘူးပါဘူး . . . ။

ငါ့အဖေအရင်း မဟုတ်ဘူး။

ဒါပေမယ့် အဖေလိုပါဘဲ အဖေလိုဘဲခံစားလို့ရတယ်
လို့ဘဲ ယူဝေပြောခဲ့တာ . . . ကျန်တာရှင်းကျော့မသိ။ ခေါင်းနဲ့
ရင်းပြောသမျှ နားထောင် ပြုသမျှငြိမ်ခံယုံပါဘဲ။

“ မင်း သွားချင်သလား ”

“ သွားချင်ပါတယ် ”

ရိုက်လည်းရိုက်လေ . . .

အမှန်အတိုင်းဘဲ ပြောမှ။

ကြောက်တာနှင့် မသွားတော့ပါဘူးဆိုမှ စိတ်ကိုက
ခုတ်မျိုး တော်ကြာတမျိုး မသွားချင်ရင် ငါ့ကိုဘာလို့ လာပြော
သလဲဆို ကျော့ကို ရိုက်ထည့်လိုက်ဦးမှာ . . . ။

“ မကြီးစောကို ခေါ်သွား မကြီးစောကို ကားပေါ်မှာ
ထိုင်စောင့်ခိုင်း . . . ခေါ်မသွားနဲ့နော် စားတဲ့နေရာကို
မင်းတယောက်တည်းဘဲသွား . . . ”

ဝမ်းသာလိုက်တာ . . .

ဒါပေမယ့် ဝမ်းသာပျော်ရွှင်ရင်လဲ ရင်ထဲမှာဘဲရှိနေပြီး
ခြေလှမ်းတွေကတော့ အကျင့်ပါစွာ အေးစက်နေေးကွေး
နေခဲ့ပါပြီ။ ရှင်းကျော့ဆိုမှာ သွက်လက်ဖျတ်လက်ခြင်းတွေ
မရှိတော့ပါလား။

နာရီကြည့်မိတယ်။

ခြောက်နာရီခွဲပြီး နေပြီ။

နောက်ကျနေပြီလို့ သိပေမယ့် အဝတ်အစားကို တွေ့ရာယူဝတ်ရတယ် ကျစ်ဆံမြီး ကျစ်ထားတော့ ဆံပင်ကို နဲ့နဲ့ဖိလိုက်ပြီး နောက်ထပ်မပြီးတော့ပါဘူး။

“နောက်ကျတယ်ဆို ကားမြန်မြန်မမောင်းနဲ့ မကြီးစော ဂရုစိုက်လိုက် ”

“ ဟုတ်ကဲ့ မိ . . . ”

“ ကားမောင်းလာခဲ့ပြီး လမ်းရောက်မှ ဒေါ်ကြီးစောကို ကျေးဇူးတင်စကားပြောရတယ်။ ဒေါ်ကြီးစောကတော့ သူ့ထုံးစံအတိုင်း ပြုံးပြုံးလေးနဲ့ ရှင်းကျော့ကို ကြည့်နေပါတယ်။ ပြီးတော့မှ။

“ မိနဲ့ရှင်းကျော့ဟာ ဒေါ်ကြီးစော သမီးလေးတွေဆိုလဲ ဟုတ်တယ်လေ . . . ဒေါ်ကြီး စောင့်ရှောက်ရမယ့် သံယောဇဉ် ရှိပါတယ် . . . မိနဲ့ရှင်းကျော့ စိတ်ဆင်းရဲရင် ဒေါ်ကြီးလဲ စိတ်ဆင်းရဲရတာပါဘဲ . . . မင်းတို့နှစ်ယောက် ဘဝလေး ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ နေရင်ပြီးတာပါဘဲကွယ် . . . ”

ယုဝေဖိတ်တာကို လာခွင့်ရမည် မထင်ပါဘဲ ခုလို မမျှော်လင့်ဘဲ လာရတော့လည်း စိတ်မှာဝမ်းသာ ဝမ်းသာ အစိုင်အခဲတခုက ခုခံနေသလိုဖြစ်နေတာပါဘဲ။ ပျော်ရွှင်မှုတွေ

ဘယ်လောက်ရှိရှိ ငြိမ်သက်ကြောက်ရွံ့နေတတ်ပါပြီ။

တံခါးခေါက်သံကြားတိုင်း လေးလေးလာပြီလားလို့ မျှော်နေရတယ် ကိုဟန်ကိုတော့ ပြောထားပါတယ် နှစ်အတန်ကြာ ကွဲကွာနေသော ဦးလေးနှင့် သည်ညနေ ပြန်ဆုံရမည်လို့ပေါ့။ ကိုဆင့်ရေ ဧည့်သည်လာတယ်လို့ . . . တဖက်ခမ်းမှာနေတဲ့ ကိုဝင်းအောင်ကလာပြောတော့ ဝမ်းသာသွားပြီ။

“ ကိုဆင့် ”

“ လေးလေး ”

လေးလေးရဲ့ ရုပ်ရည်ကို မိုးဆင့်ဝေ မှတ်မိနေဆဲ ပါဘဲလား . . . ။ မျက်ဝန်းထဲမှာ အများကြီး ပြောင်းလဲသွားသည် မထင်။

“ ကိုဆင့်က လူပျိုကြီး ဖြစ်လာမှ ပိုချောလာတယ် . . . ”

လေးလေးနှင့် ပြန်တွေ့ရတာ မိုးဆင့်ဝေအတွက် ကလေးပြန်ဖြစ်သွား သလိုပါဘဲ။

“ သွားစို့ ကိုဆင့် . . . ကားပေါ်မှာ မင်းအန်တီတို့ သားအမိပါတယ်။ ”

လေးလေးက သူ့ပုခုံးကိုဖက်ပြီး ခေါ်တယ်။

ငယ်ငယ်က သူ့ကိုလေးလေးပွေ့ချီပြီး လျှောက်လည် တတ်တာ ပြန်အမှတ်ရသွား သလိုပါဘဲ။ ကားပေါ်ရောက်တာနှင့် မိတ်ဆက်ပေးပါတယ် . . . ။ အန်တီဝေနဲ့ ယူဝေတဲ့။ အန်တီဝေ သမီး ယူဝေဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက တကယ့်ကို ဝဝတုတ်တုတ် ဖက်တီပုတ်ကလေးပါလား။ မျက်နှာလေးကတော့ တကယ် နုနယ်ပြီး ကလေးလေးလိုပါဘဲ . . . ။

“ ကိုဆင့်အကြောင်းကတော့ မင်းလေးလေးက အမြဲ ပြောပါတယ် . . . လူချင်းသာ မတွေ့ဘူးတာ နာမည်က ရင်းနေပါပြီ . . . ”

“ ဖေဖေ . . . သမီးသူငယ်ချင်းတွေ ခေါ်ထားတယ် ”

“ ဟုတ်လား . . . နော်နော်နဲ့ ရှင်းကျော့လား ”

“ ဟုတ်တယ် ဖေဖေ . . . ”

ယူဝေဆိုတဲ့ ကောင်မလေးက သူ့သူငယ်ချင်း နှစ်ယောက် ခေါ်ထားသေးသတဲ့။ ကောင်မလေးတွေနှင့်အတူ ထမင်းစားရမှာပါလား။ နောက်ပြီး သည်အရွယ်တွေက လွယ်တာမဟုတ် သူတို့အုပ်စုတွေစုမိရင် ရှေ့တင်အတင်း ပြောပြီး ဟားချင်ဟားတတ် ကြတာမျိုး . . . ။

ကားရပ်လိုက်ပြီးတော့ ဆိုင်ထဲဝင်မည်အလုပ်မှာ ဟေ့

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

ယုဝေဆိုတဲ့ ခေါ်သံလေးကြားရတယ်။ ငါရောက်လာပြီနော်ဆို
နားရောက်လာတဲ့ ကောင်မလေးကိုကြည့်ပြီး မိုးဆင့်ဝေ
ချင်လာတာပေါ့ . . . ။ ယုဝေဆိုတဲ့ ဖက်တီးပုတ်ရဲ့
ပုလဲချင်းက တကယ့်ကို ပိန်ညောင်ရှည်မျောနေပြီး ပုံစံက
တကယ်တခြားစီ. . . ။

ရှာဖွေလည်းခင်တတ်ကြပါလေရဲ့ . . . ။

“ ဟဲ့ ရှင်းကျော့ကလာပါ့မလား ”

“ ငါခေါ်ထားတာဘဲ . . . ”

“ နင်ခေါ်ပေမယ့် သူကလာရဲဦးမှကိုး . . . သူမိထွေး
က လွတ်ချင်မှ လွတ်မှာ . . . ”

“ ရှင်းကျော့က အလကား . . . မို့ကို အင်မတန်
ကြောက်တယ် . . . ”

“ သမီးကလဲကွယ် . . . သူ့ခမျာ လာချင်ရှာမှာပါ
မိနဲ့အဆင်မပြေတော့လဲ ဘယ်လိုလာမလဲ ”

လေးလေးသိန်းကြည့်ရတာ ယုဝေကိုအလိုလိုက်သလို
လဲချစ်ပုံရပါတယ် . . . ။ ယုဝေဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကလဲ
ပဲဆိုဆိုနဲ့နဲ့လေး ထင်ပါရဲ့။

“ လာမယ်ဆို လာပေါ့ ”

“ ဪ . . . သည်ကလေးနွယ် . . . ”

သူတို့မှာထားသည့် ဟင်းတွေ အကုန်စုံရောက်လို့ စားဖို့ပြင်တော့မည့် အချိန်ရောက်တော့မှ လှစ်ခနဲဝင်လာတဲ့ အရိပ်ကလေး . . . ။

“ အစုတ်ပလုတ် ရှင်းကျော့ နင်ပေါ်လာသေးတယ်နော်”

“ ငါမပြောရဲလို့ ပြောတဲ့အချိန်နောက်ကျသွားတာပါ ယုဝေရယ် . . . ဒါတောင်လွတ်လိုက်လို့ ကံကောင်းငါလဲ ရိုက်ချင်ရိုက်ဆို အရဲစွန့် ပြောရတာ . . . တော်သေးတယ်။ ရိုက်လဲမရိုက်ဘူး လွတ်လိုက်တယ် . . . ငါက မိရိုက်တာ ခံနိုင်တယ် . . . နင်စိတ်ဆိုးတာ မခံနိုင်ဘူး ဖက်တီးရဲ့ . . . ”

စကားကို အေးအေးလေးလေးပြောနေတဲ့ ကောင်မလေးကို သူ့အံ့ဩစွာကြည့်နေမိပါတယ်။ ပိတောက်ပန်းတွေလွင့်ပစ်တဲ့ သိုးဖြူလေးဟာ ထူးဆန်းစွာပင် သူ့ရှေ့ရောက်လာပါရောလား။

“ ကိုဆင့် . . . သူတို့တွေက ယုဝေသူငယ်ချင်းတွေလေ . . . သည်ဖက်ကနော်နော် ဟိုဖက်က ရှင်းကျော့ သန့်စင်တဲ့ သမီးတို့ကလဲ ယုဝေအစ်ကိုဆိုတော့ သမီးတို့ အစ်ကိုလိုဘဲ မှတ်ပေါ့ဟုတ်လား . . . ”

ဖျတ်ခနဲ ခေါင်းမော့ကြည့်ပြီး ချက်ချင်းခေါင်းငုံ့ သွားပါတယ်။ သူ့ကိုရော မှတ်မိရဲ့လားမသိ။ သူကသာ ပိတောက်ပန်းတွေ လွင့်ပစ်တဲ့ ကောင်မလေးဆိုပြီး ထူးဆန်း

☁️ ရွာလွန်းတဲ့မိုး

ညှိစွာ မှတ်မိနေခဲ့တာပါ . . . ။

ထမင်းစားကြတော့ ကောင်မလေး ပန်းကန်ထဲကို
ဝေနှင့် နော်နော်ကသာ ဂရုတစိုက်ဟင်းတွေ ထည့်ပေး
တယ်။ ကောင်မလေးကတော့ ဘယ်သူ့ကိုမှ ဟင်းမထည့်
ယုံမက သူမပန်းကန်ထဲရောက်လာသည့် စားစရာတွေ
သာ အသွက်လက်ဆုံး စားပါတယ်။

“ ဖြည်းဖြည်းစားပါ ရှင်းကျော့ရယ် . . . ”

“ မဖြည်းနဲ့ ယုဝေ . . . ကားပေါ်မှာဒေါ်ကြီးစော
နှင့်နေရတယ် . . . အိမ်မှာ မိက ဘယ်လိုပုံစံနဲ့ စောင့်နေဦး
မသိဘူး . . . နင်စိတ်ဆိုးမှာရယ် . . . စိတ်မကောင်း
မှာကြောင့်သာ ငါလာတာ . . . အန်ကယ်နဲ့ အန်တီ . . .
လွတ်ပါ ယယယ ယုဝေ ရှင်းကျော့ပြန်ပါရစေ . . . ”

“ ပြောလဲပြော ထမင်းစားနေတာလဲ လက်စသတ်
ရယ်။ နော်နော်ကမ်းတဲ့ အအေးခွက်ကို သောက်ပြီး . . .
စိတ်ဆိုးဖို့ပြင်တယ်။

“ အားလုံးဘဲခွင့်ပြုပါဦး . . . ”

မိုးဆင့်ဝေကို သီးခြားနှုတ်မဆက်ယုံမက တချက်လေးမှ
ကြည့်တော့ပါ။ ရှင်းကျော့သန့်စင် ထွက်သွားရာကို
ကြည့်နေမိဆဲ။ လမ်းလျှောက်နေတာကတော့ မမြန်ဆန်
. . . ။

“ တခါတခါရှင်းကျော့ကို အဲဒါမျိုးတွေ ကြည့်မရ
တာပေါ့... ”

“ ယုဝေကလဲဟယ် . . . ရှင်းကျော့ဘဝလေးလဲ
နင်သိရက်နဲ့ . . . သူက မှီကိုကြောက်ရတာကိုး . . . ”

“ သမီး . . . သမီးသူငယ်ချင်းကို ခွင့်လွှတ်လိုက်ပါကွယ်
သူ့ခမျာသမီးလိုမျိုး စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်ပါနိုင်တဲ့ ဘဝမှ
မဟုတ်တာ . . . သူက ပြောသားဘဲ သမီးစိတ်မကောင်းဖြစ်မှာ
စိုးလို့သာ လာရတာ . . . ရိုက်ချင်ရိုက်ဆို ဖွင့်ပြောခဲ့ရတာပါလို့
. . . သမီးခေါ်ရာ သူဖြစ်အောင်လာပြီဘဲ ခွင့်လွှတ်ရမှာ
ပေါ့... ”

ယုဝေကို အန်တီဝေ ချော့ပြောပါတယ်။

ခဏတဖြုတ်ဆိုတဲ့ အချိန်အတွင်းမှာ ရှင်းကျော့
သန့်စင်ရဲ့ ဘဝတစိတ်တဒေသလေးကို တွေ့လိုက်ရတယ်။
သိုးဖြူကလေးရဲ့ မျက်ဝန်းမှာတွေ့ရတဲ့ ကြောက်ရွံ့စိုးထိတ်
မှုတွေဟာ သူ့ဘဝကလေးကိုး . . . ။ နော်နော်ကပါ
ပြန်ဦးမယ်ဆို နှုတ်ဆက် ပြန်သွားတဲ့အခါမှာ . . . ။

သား . . . မင်းတယောက်ထဲ နေရတာလေးလေး
သဘောမကျဘူး . . . လေးလေးတို့ မိသားစုနဲ့ လာနေပါလား . . . ”

“ ဟုတ်တယ် ကိုကို . . . ယုဝေတို့နဲ့ လာနေပါလား
အိမ်မှာတယောက်ထဲ ပျင်းနေလို့ . . . ယုဝေ မောင်နှမ
လိုချင်တယ် . . . ”

ရွာလွန်းတဲမိုး

“ လာနေချင်ပါတယ် ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့မှာ အဆောင်လေးလိုဖြစ်နေတာ အဖော်သူငယ်ချင်းတွေရှိပြီး သူတို့ကို ကိုယ်ကစ ခွဲခွာလို့မကောင်းလို့ပါ . . . စိတ်ချယူဝေ မကြာခဏလာလည်ပါမယ် . . . ကိုယ်လဲ မောင်နှမ လိုချင်တဲ့သူပါ . . . ”

“ တကယ်နော် ကိုကို . . . ယုဝေက အစ်ကိုရှိတယ်ဆို အရမ်းသဘောကျနေတာ . . . ယုဝေတို့ သူငယ်ချင်း သုံးယောက်မှ နော်နော်က အသက်အကြီးဆုံးမို့ အစ်မနေရာ ရောက်နေရတယ် . . . ကိုကိုနဲ့ နော်နော်ကို အဆင်ပြေအောင် လုပ်ပေးပါမယ် . . . ”

“ ကျေးဇူးဘဲ ယုဝေကိုယ်ငါးကျည်းခြောက် မကြိုက်ဘူး ”

“ အေးနော် . . . အေး . . . နော်နော်ကို ပြန်ပြောမှာ ”

နော်နော်ဆိုသည့် ပိန်ရှည်လွန်းသော ကောင်မလေး ကြားရင်တော့ မိုးဆင့်ဝေကို ကောင်းကောင်းမေတ္တာပို့ပါလိမ့်မယ်။ လေးလေးတို့ အန်တီဝေတို့ကတော့ ယုဝေကို တော်တော် ချစ်ပုံရပါတယ် ယုဝေပြောသမျှ သဘောကျနေတာပါတဲ့။

“ သမီးလေးကတော့လေ သည်နေ့ဘဲ အစ်ကိုနဲ့တွေ့ သည်နေ့ဘဲ ယောင်းမရှာတော့တာပါလား . . . ”

“ ယုဝေကတော့ သူငယ်ချင်းတွေလဲချစ် အစ်ကိုလဲ ချစ်ဆိုတော့ . . . ယုဝေ သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်မှာ တယောက်

ယောက်နဲ့ အဆင်ပြေအောင် ကြိုးစားရမှာဘဲ . . . ”

“ ရှင်းကျော့သန့်စင် ဆိုတဲ့ကောင်မလေးက သိုးဖြူလေး တကောင်ကိုတွေ့ရသလို သနားစရာလေး . . . ”

“ ဟော . . . ဟုတ်ပြီ . . . ကိုကိုကြည့်ရတာ ရှင့်ကျော့ကို သဘောကျပုံရတယ် . . . သနားရင် ပိုချစ်နိုင် တာပေါ့ . . . ဝမ်းသာတယ် ရှင်းကျော့လိုငါ့ကြောက်ကို သတ္တိ တွေ့ရှိလာအောင် လုပ်ပေးစမ်းပါ ကိုကိုရယ် . . . ရှင်းကျော့လဲ သူ့မိထွေး လက်ကလွတ်သွားအောင်ပါ . . . ဒါမှ ရှင်းကျော့ စိတ်ချမ်းသာသွားမှာ . . . ကိုကို ရှင်းကျော့ကိုတော့ စိတ်ညစ်အောင် မလုပ်နဲ့နော် . . . သူကတကယ်ကြောက်တတ်ရှာတာပါ . . . ”

“ သမီးရယ် . . . ကိုကိုစိတ် အနှောက်အယှက် ဖြစ်အောင် မလုပ်ရဘူးလေ . . . သမီးကိုကိုလဲ ကလေးမှ မဟုတ်တာ ရည်ရွယ်ပြီးသူရှိချင်လဲ ရှိရောပေါ့ . . . ပြီးတော့ ရှင်းကျော့နဲ့လဲ အရမ်းမစရဘူး . . . ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတာ ဘေးက ဖန်တီးပြုလုပ်ပေးလို့မရဘူး သမီးရဲ့ . . . ”

“ ကျွန်တော့်မှာ ရည်ရွယ်ထားတဲ့သူ မရှိပါဘူး လေးလေး . . . ယုဝေတို့က ညီမလေးတွေပါဘဲ . . . ”

သိုးဖြူလေးရေ . . . ဂရုဏာနဲ့ယှဉ်တဲ့ သံယောဇဉ် ဆိုတာ ရှိနိုင်ပေမယ့် . . . အချစ်ဆိုတာ တကယ့်ကို အမှတ်ရ မှုလေးတွေ ရှိပေမယ့် ဒါကအချစ်ဟုတ်ရဲ့လား . . . ။

☁️ ဣလွန်းတဲမိုး

ယုဝေကတော့ ကိုကိုမှာ ချစ်သူမရှိရင် ရှင်းကျော့ကို ရအောင်ချစ်ခိုင်းမှာဘဲတဲ့ . . . ကလေးဆန်လွန်းတဲ့ ယုဝေ ကြောင့် သူပြုံးရပါသေးတယ်။

“ ရှင်းကျော့ ”

“ ဟင် ”

“ အဲသည့်စာအုပ်ကို မဖတ်လို့မရဘူးလား ”

ယုဝေလေသံက စိတ်မရွည်တဲ့ ပုံစံပေါက်လာပြီ ဒါကြောင့် ဖတ်လက်စာအုပ်ကို ပိတ်ပေးလိုက်ပါတယ်။ နော်နော်ကတော့ နေကြာစေ့တွေတဖျောက်ဖျောက်ခွာစားရင်း ဝင်မပါဘူးဆိုတဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ . . .

“ ဘာလဲယုဝေရယ် ”

“ ငါက စကားပြောလို့ နင်က ဂရုမစိုက်တဲ့ပုံနဲ့ စာအုပ်ကြီးဖတ်လို့ . . . စိတ်တိုလာပြီ ”

“ ကြားပါတယ် ဟယ် . . . ”

“ ဘာကြားတာလဲပြော . . . ”

“ နင့်အစ်ကိုက ငါ့ကို သိုးဖြူလေးတကောင်လို့ ကြောက်နေတယ်လို့ ပြောတယ်ဒါဘဲ မဟုတ်လား . . ”

“ ငါက နင်နဲ့ ကိုကို့ကို သဘောတူတယ် ”

“ သဘောတူတယ် ဟုတ်လား . . . ဟင့်အင်း ငါ စိတ်မဝင်စားပါဘူး ”

“ စိတ်မဝင်စားဘူး ဟုတ်လား တကယ် . . . ”

“ တကယ်ပေါ့ . . . အေးအေးဆေးဆေး နေပါရစေ
ဟယ် . . . ငါ့အိမ်ထောင်ရေးကို မိမိသူ့ဖာသာသူ စီစဉ်
လိမ့်မယ် မိစီစဉ်ပါလို့ ငါ့ကိုယ်တိုင်က ကတိပေးပြီးသား
သည်တော့ နင်အဲသည်သဘောတူတာတွေ မေ့လိုက်ပါ . . . ”

“ အံ့ဩဖွယ်ရာ ရှင်းကျော့ပါလား ကိုယ့် အိမ်ထောင်
ရေးကိုများ သူများစီစဉ်တဲ့လူကို ခေါင်းငြိမ့် လက်ခံရမယ်လို့
မဟုတ်သေး ပါဘူးဟာ . . . ယုဝေတို့ကတော့ ကိုယ့်ဘဝ
အဖော်ကိုယ်ဘဲ စဉ်းစားမယ် ”

ဟင့်အင်း . . .

မိ ရှိနေတာဘဲ။

မိစီစဉ်လိမ့်မယ်

မိစီစဉ်တာဟာ မမှားနိုင်ဘူးလို့ ကျော့ယုံကြည်နေမှဘဲ။

ရှင်းကျော့ဖာသာ စဉ်းစားရမည်ဆို

မဖြစ်နိုင်ပါဘူး မဖြစ်နိုင်ဘူး

ရှင်းကျော့ ကြောက်ပါတယ်။

ရွာလွန်းတဲမိုး

“ ငါ့ကိုကိုက ချောပါတယ် ”

နော်နော်ကတော့ နေကြာစေ့စားနေရင်းက ဝင်ပြော
တယ်လေ။

“ ချောရင် နင်ယူလိုက်ပါလား ယုဝေ ”

“ ဘာပြောတယ် နော်နော် ငါတို့က မောင်နှမတဲ့
မောင်နှမ . . . ”

“ ဘာမှမတော်ပါဘူးဟာ . . . သူကအန်ကယ့်တူ
နင်ကအန်တီသမီး . . . ”

“ နင်တို့အဲလိုသွေးမခွဲပါနဲ့ ငါတို့စိတ်က မောင်နှမစိတ်ပါ
. . . ပြီးတော့ ကိုကိုကိုယ်တိုင်ကပြောတဲ့ စကားကြည့်ရတာ
ရှင်းကျော့ကိုဘဲ သဘောကျပုံရတယ် . . . ”

“ ငါ အဲလိုမျိုးကိစ္စတွေ စိတ်မဝင်စားဘူး . . . မစပါနဲ့
ယုဝေရယ် ”

အဲသည်လိုဘဲပြောလိုက်တယ်

ရှင်းကျော့စိတ်တွေ ပစ္စုပ္ပန်မှာတောင် အတွေးနှင့်
ကြောက်ရွံ့နေတတ်ပါပြီ။ အတိတ်ကိုတော့ရှင်းကျော့ လုံးဝ
ပြန်မတွေး ရဲအောင်ပါဘဲလေ။

“ နော်နော် ဟိုနားကလူကို ကြည့်စမ်း ငါတို့ဆီချက်
ဆိုင်မှာတွေတဲ့ လူခပ်ချောချောနဲ့ မတူဘူးလား ”

ယုဝေပြောတာ ရှင်းကျော့ရင်ထဲကို တုန်လှုပ်

ခြောက်ခြားခြင်းတွေ ချက်ခြင်း ခုန်ပေါက်ရောက်ရှိလာပါလား။
ခေါင်းကိုလည်း ချက်ခြင်း ငုံ့ချလိုက်ရတယ်။

လိပ်တကောင်သာဆို အကောင်းသား
အခွံထဲခေါင်းဝှက်ထားရင် မတွေ့နိုင်တော့ဘူးပေါ့။

“ဘယ်မှာလဲ”

“ဟိုမှာ နော်နော် . . .”

“ငါမတွေ့ပါဘူး”

“ဟို ကံကော်ပင်အောက်နားမှာလေ . . . စတိုင်ပဲန်
အနက်နဲ့”

“အဲဒါ . . . မတူပါဘူး . . . သူကမချောပါဘူး ဟိုက
အရမ်းချောတာ . . . တခြားစီဘဲ မတူဘူး”

“မတူဘူးလား . . .”

နော်နော်က မတူဘူးဆိုမှ သက်ပြင်းရွှက်နိုင်တယ်။

ပြီးတော့မှ အဲသည့်လူရွှံ့တယ် ဆိုတဲ့ နေရာကို
တိတ်တိတ်လေးခိုးဝှက်ကြည့်ရတယ်။ မဟုတ်ဘူး။ သူမဟုတ်ဘူး။
တော်ပါသေးရဲ့။

ယုဝေကိုလဲ ကြည့်မိရော

ယုဝေ ရှင်းကျော့ကို အကဲခတ်နေပါလား။ ဒါကြောင့်
မသိချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ပြန်ကြရအောင်လား။ ဆရာမ
မလာတော့ ဘူးထင်ပါတယ်လို့ ပြောရတယ်။

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

“ ရှင်းကျော့ . . . ”

“ ဟင် ”

“ မိ မဆူဘူးလို့ ငါတို့ဆီချက်သွားစားကြဦးမယ်လေ ”

“ ဆီချက် ”

“ ဟုတ်တယ် နင်ဗိုက်နာတယ်ဆို ထွက်ပြေးတဲ့ဆိုင်မှာ သွားစားမယ် ”

“ ဟင့်အင်း မသွားချင်ပါဘူး ဆီချက်စားတာဘဲ ဘယ်ဆိုင်မှာစားစားရတယ် . . . ”

တကယ်လို့ အဲသည့်လူဟာ ဟိုလူဖြစ်ခဲ့ရင် . . . ၊ မဖြစ်ပါဘူး ၊ မဖြစ်ပါဘူး အဲသည့် ဆီချက်ဆိုင်ကို လုံးဝ မသွားရဲတော့ပါဘူး

“ ရှင်းကျော့ . . . နင် မှန်မှန်ဖြေနေော် . . . နင် လူတွေကို အာလို့ အရမ်းကြောက်နေရတာလည်း . . . နင့်ကြည့်ရတာ အဲသည့်လူနဲ့ တွေ့ရမှလဲ အရမ်းကြောက် နေတာဘဲ . . . ”

“ မဟုတ်ပါဘူး . . . မဟုတ်ပါဘူး . . . ငါဘယ်သူ့ကိုမှ မကြောက်ပါဘူး . . . ”

ဟန်ကိုယ့်ဖို့ဆိုသလို ငြင်းရတယ်

ဒါပေမယ့် . . . ရှင်းကျော့က သိပ်ကြောက် တတ်တာတော့ အမှန်ပါတဲ့လေ။ ဘယ်လိုဘဲကြောက်ကြောက်။

နော်နော်နဲ့ ယုဝေတော့မသိစေချင်။ အားလုံးဘယ်သူ့ကိုမှ မသိစေချင်ပါဘူးလေ...။

“ ယုဝေကလဲဟာ . . . ရှင်းကျော့စိတ်အနှောက် အယှက် ဖြစ်အောင်မပြောပါနဲ့ . . . သူ့မသွားချင်ရင်လဲ မသွားပါစေနဲ့လူဆိုတာ ကိုယ်လာရတဲ့ လမ်းကြောင်းအတိုင်း ခံစားကြရတယ် . . . ရင်ဆိုင်ကြရတယ်။ ရှင်းကျော့နေရတဲ့ ဝန်းကျင်နဲ့ ငါနေရတဲ့ ဝန်းကျင် နင်နေရတဲ့ဝန်းကျင် မတူ ကြဘူးလေ . . . နေတတ်သလိုနေပါစေ ယုဝေ . . . တခုတော့ရှိတယ် ရှင်းသန့် နင့်မှာ ဘယ်လိုအခက်အခဲရှိရှိ ငါနဲ့ ယုဝေကိုတိုင်ပင်ပါ . . . ငါတို့ဟာ နင့်ရဲ့သူငယ်ချင်း အရင်းကြီးတွေမို့ နင့်အခက်အခဲကို ငါတို့အခုက်အခဲလို့ ယူဆပြီး ဖြေရှင်းပေးမယ် စိတ်ချပါ . . . ”

“ ကျေးဇူးဘဲ နော်နော် . . . တကယ်ကျေးဇူး တင်ပါတယ်။ ရှင်းကျော့ဘဝမှာ တဦးတည်းသော သမီးဆိုတော့ တိုင်ပင်စရာလည်းမရှိ . . . နော်နော်နဲ့ ယုဝေဟာ သူငယ်ချင်း တွေဆိုပေမယ့် ညီအစ်မတွေလိုပါဘဲ . . . ”

စစ်မှန်တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေရတဲ့အတွက်တော့ ရှင်းကျော့ အရမ်းပျော်ပါတယ်။ ရှင်းကျော့ဘဝမှာ အဆင်ပြေမှုဆိုတာ အင်မတန် နည်းပါးခဲ့တယ် မဟုတ်လား . . . ။ အချစ်ဆိုတဲ့ စကားတွေကတော့ လူတယောက်ဆီမှာ စစ်မှန်စွာ တကယ်ဘဲ

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

ပိုပါသလား...။

မမစောတို့အိမ်မှာ ဆွမ်းကျွေးတာမို့ မလာမနေရ
အတင်းဖိတ်တယ်လေ။ ဒါကြောင့် ကိုယ်ဟန့်ကို အဖော်ခေါ်ပြီး
လာရတယ်။ ဟိုးအရင်ကလဲ မမစောအိမ်ကို ရောက်ဘူး
ပြီးသားပါ။ မမစောမိသားစုနှင့်လဲ ခင်မင်နေတာဘဲ...။

“ ကိုဆင့်ကြီး လာ . . . လာ သည်ဝိုင်းမှာတခါထဲဝင်”
မမစောရဲ့ အမျိုးသားနှင့် အရင်ဆုံးတွေ့ပါတယ်။

ကိုဟန်နှင့်နှစ်ယောက် ဝင်ဆိုတဲ့ဝိုင်းမှာဝင်ထိုင်
လိုက်ကာမှ ပပ၊ ဇာနည်နှင့် သင်းသင်းတို့သုံးယောက်နှင့်
အတူဖြစ်သွားတယ်လေ။

“ ကိုမိုးဆင့်ဝေ . . . ရှင်တို့သူငယ်ချင်းနှစ်ယောက်
ဖိတ်ကောက်နေကြတာလား . . . ”

“ ဘာကိုဖိတ်ကောက်ရမှာလဲ သင်းသင်းဇော်ရဲ့
ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက် အရင်အတိုင်း သူငယ်ချင်းအချင်းချင်း
ခင်ခင်မင်မင်ပါ”

ပြောမည့်သာ ပြောရတာ။

ပပကအရင်လိုမဟုတ်။ ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ခေါ်

ပြောပြောမလုပ်တော့တာ အသိသာကြီး။ သည်အကြောင်းကို မမစောတယောက်သာ ဘာလို့ဆိုတာသိနေခဲ့တာလေ။

သင်းသင်းဇော်တို့နှင့် ကိုဟန်ကို မိတ်ဆက်ပေးလိုက်ပါတယ်။ အာဝဇွန်းရွှင်သော ကိုဟန်ပုံစံကြောင့် သူတို့တွေ ချက်ခြင်း ခင်ခင်မင်မင် စကားဝိုင်းဖွဲ့ပြောဖြစ်သွားကြတယ်လေ။ မမစောချက်သော အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲကလည်း ထုံးစံအတိုင်း အီစိမ့်နေအောင် ကောင်းပါတယ်...။

ပပက စကားသာမပြောတာ အဲသွေး ကျွန်တော် ကြိုက်မှန်းသိစွာ ဟင်းရည်ထဲမှ ဆယ်ပြီးပန်းကန်ထဲထည့်ပေးပါတယ်။ ဒါကို သင်းသင်းဇော်က ဇာနည်ကို မျက်စပစ်ပြတာ မြင်သား...။

“ဟိုဖက်ဝိုင်းတွေ ဧည့်ခံနေရတာနဲ့ နင်တို့ဝိုင်းကို ခုမှလာရတယ် ကိုဆင့် ဘယ်လိုလဲ ငါ့လက်ရာ အုန်းနို့ခေါက်ဆွဲ ကြိုက်တယ်ဆို...”

“အရမ်းကောင်းတယ် မမစော...”

ကိုဟန်နှင့် မမစောကို မိတ်ဆက်ပေးလိုက်တယ်။

တခမ်းတည်းအတူနေသော အချစ်ဆုံးသူငယ်ချင်း ပါလို့လဲ ပြောရော။

“ဣကိုဟန် အတော်ဘဲ ကိုဆင့်အကြောင်းတွေ စစ်စရာရှိတယ်သိလား... မမစောတို့ဆီလာလည်ပါဦး”

☂ ဣလွန်းတဲမိုး

ဆင့်အကြောင်းမေးဖို့ ကိုကိုဟန်ကို မမစော ထမင်းတနပ်
ကျွေးပြီး သေချာမေးချင်တယ်”

“ ရပါတယ် မမစောရဲ့ . . . ကျွန်တော်ကလဲ
လူမျှတော့ သေချာပြောချင်ပါတယ် . . . လာခဲ့ပါဦးမယ် ”

မမစောကတော့လေ

ပပကို ကျွန်တော် မချစ်ဘူးဆိုတဲ့အချိန်ကစ မကျေ
ပဲဖြစ်ပြီး ပြောနေတော့တာ။ ကိုဟန်ကိုမေးလို့ကတော့
ဆင့်မှာ ချစ်သူမရှိပါဘူးလို့ဘဲ ဖြေမှာပါ။ ကိုဟန်ကိုသည်
အကြောင်းဖွင့်ပြောပြီး နှုတ်ပိတ်ထားရမယ်။

ပြန်ဦးမှ မမစော နေ့ခင်းမှာ လေးလေးသိန်းလာချင်
မှာ . . . ”

ပပကတော့ အေးအေးဆေးဆေးမှပြန်မည်တဲ့လေ။

အားလုံးကို နှုတ်ဆက်ပြီး ကိုဟန်နှင့် ပြန်ထွက်လာခဲ့
တယ်။ ကိုဟန်ကတော့ ကိုဆင့်မှာငွေတွေလဲရှိနေလျက်
တစ်စီးလောက် မဝယ်ရကောင်းလားညည်းပါတယ်။
တာက မြို့ထဲမှာဘဲ ကိစ္စရှိရင် ကားငှားစီးလိုက်ပေါ့ . . . ။
အရေး မကြီးရင် သုံးလေးငါးမှတ်တိုင်လောက် ဘတ်စ်ကား
ပါဘဲ . . . ။

ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော့်ရဲ့ကားကို မြို့မှာဘဲ သူငယ်ချင်း
ယာဉ်ဆီ အငှားထားပစ်ခဲ့တာများ ကိုဟန်သိရင်

ဘယ်လောက် ပြောလေမလဲ။

“ ကိုဟန် . . . မမစောကမေးရင် ကျွန်တော့်မှာ ချစ်သူရှိတယ်လို့ပြောနော် . . . ယောင်ပြီးတော့ အမှန်အတိုင်း ချစ်သူမရှိ ပါဘူးလို့ မဖြေလိုက်ပါနဲ့. . . ”

ပပနှင့် ခင်မင်နေရာက ရုတ်တရက် ချစ်သူရှိပါတယ် ဆိုမှ ဝေးကွာသွားတဲ့အကြောင်း ကိုဟန်ကိုရှင်းပြရတယ်။

“ ပပကလှတယ် ကိုဆင့်ဘာလို့သဘောမကျတာလဲ ကိုဆင့်ကိုလဲ ဝရုစိုက်ရှာသားဘဲ. . . ”

“ အချစ်ဆိုတာ သင့်တော်တိုင်းလဲ ရင်ထဲရောက်လာ တာမှမဟုတ်တာ ကိုဟန်ရဲ့. . . ”

“ ကိုဆင့် . . . ကိုဆင့် ဟိုမှာခေါ်နေတာလား မသိဘူး. . . ”

ကိုဟန်ပြမှ လှမ်းကြည့်မိတယ်။ တဖက်ပလက်ဖောင်း မှနေလှမ်းခေါ်နေသူကို မြင်ရတယ်။

ငါ့နှယ်နော်

ငါ့ညီမ ဝဝလေးကိုမှ ကိုယ်ခန္ဓာသေးကွေးရှာလို့ မမြင်ရဘူးလို့ဘဲ . . . ။ ယုဝေ ယုဝေ။ ယုဝေကိုမြင်သည်နှင့် သူ့သူငယ်ချင်း သိုးဖြူကလေးကို လိုက်ရှာမိပါလား . . . ။ တွေ့ပါပြီ ယုဝေရဲ့ ကိုယ်ခန္ဓာကြီးနှင့် ကွယ်ထားပေမယ့် . . . အစိမ်းရောင်တောက်တောက် ဝတ်စုံက ထင်းနေတာပါဘဲ . . .

၇ ဣလွန်းတံမိုး

နော်ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးကိုတော့ မတွေ့ရ။

ကိုဟန်နှင့် တဖက်ပလက်ဖောင်းကိုကူးခဲ့တယ်။

“ ကိုကိုကို မြင်လိုက်လို့ . . . ဘယ်က ပြန်လာတာလဲ

ကိုကို ဒါမှမဟုတ်ဘယ်သွားမလဲ ယုဝေတို့မှာ ကားပါတယ်
လိုက်ပို့မယ်လေ ”

“ ကိုယ့်အသိတယောက် ဆွမ်းကျွေးက ပြန်လာတာပါ
ယုဝေတို့ကရော ဘယ်ကပြန်လာတာလဲ ”

“ အတန်းလွတ်လို့ ပြန်လာတာ သည်နေ့နောက်ဆုံး

အချိန် စောလွတ်တာနဲ့ အအေးသောက်မလို့လေ . . .
ကိုကိုတို့ပါ လိုက်သောက် ဟုတ်ပါဘူး လိုက်တိုက် ”

ယုဝေစကားကြောင့် ပြုံးရတယ်

လိုက်သောက်ဆိုရင်မှ ငြင်းလို့ကောင်းဦးမည်

လိုက်တိုက်ဆိုတော့ ငြင်းရခက်သား

သိုးဖြူလေးကတော့ ပလက်ဖောင်းပေါ်ငုံ့နေပြီး

မာ့လို့တောင် တချက်ကလေးမကြည့်။

“ နော်နော်ကကားပေါ်မှာ လာ ကိုကို . . . ”

နော်နော်ကကားပေါ်ကို လိုက်လာပြီး ထိုင်လိုက်ချိန်မှာ

ကားမောင်းတဲ့ နော်နော်ရယ် ဘေးမှာထိုင်တဲ့ ယုဝေရယ်
နောက်ခမ်းမှာ သူတို့နှစ်ယောက်ရယ်ဘဲ ရှိတယ်။

ရှင်းကျော့သန့်စင်ဆိုသော သိုးဖြူကလေး လှစ်ခနဲ

ဘယ်ပျောက်သွားပါလိမ့်။

“ ရှင်းကျော့သန့်စင် ရော . . . ”

“ တွေလား နော်နော် . . . ကိုကိုက ရှင်းကျော့
အပျောက်မခံနိုင်ကောင်ကို ဖြစ်နေတယ် . . . နင်
အဲသည့် အစီအစဉ်ကိုသဘောတူသလား . . . ”

“ တူပါတယ် . . . ”

“ ယုဝေရယ် . . . ကြားသွားလို့ စိတ်ဆိုးနေပါဦးမယ်
ကိုယ့်ညီမသူငယ်ချင်းလေးတွေက ညီမလေးတွေဘဲပေါ့ . . .
နောက်မနေပါနဲ့ ယုဝေရယ် . . . ကိုယ်ကအကောင်းမေးတာ
. . . ရှင်းကျော့သန့်စင်ရောဆို ”

“ သူက သူ့ကားနဲ့သူမောင်းတာ သူ့မိထွေး
သူ့ကားသူမောင်းရတယ် . . . အအေးဆိုင်မှာကားရပ်
ဆိုင်လဲဝင်လိုက်တော့မှ နောက်ကနေ ရောက်လာပါတယ် ”

“ ရှင်းကျော့ ကိုကိုက နင်ပျောက်သွားလို့တဲ့ ”

“ ယုဝေကတော့လေ . . . ”

သိုးဖြူကလေးကတော့ သူ့ကိုမပြောသလို အ
စက်စက်နှင့် ခေါင်းငုံ့ပြီး ထုံပေပေနေတယ်။ အားမ
အားမရစရာ ပုံစံကလေးပါဘဲ။ အအေးမှာသောက်ကြ
ယုဝေကသာ စကားတွေပြောနေတယ် သူမကတော့တခွန်းမခ
ကိုဟန်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးတော့လည်း ဖျတ်ခနဲမျက်ဝန်းတချ

လှန်ကြည့်ယုံလေးရယ် . . . ။ ဘယ်လိုလေးမှန်းကိုမသိ။

“ ငါပြန်တော့မယ် ယုဝေ . . . သည်ထက်
နောက်ကျလို့မရဘူး အားလုံးဘဲသွားပြီ . . . ”

နှုတ်ဆက်တော့လဲ အားလုံးဘဲသွားပြီသာပြောတယ်။
ကျွန်တော်တို့ဆီ တချက်လေးမှ လှမ်းကြည့်မသွား . . . ။
ကိုဟန်ကတော့ နော်နော်နှင့်ယုဝေကို စကားတွေပြောနေ
ပြန်တော့တာ။

သိုးဖြူကလေးရယ် . . . ။

သည်ဝိုင်းမှာ မင်းလည်းမရှိရော။ တကယ်ကို
ခြောက်ကပ်သွားသလို ခံစားရတာတော့ ဝန်ခံရမှာပါဘဲ။

မို့ကို ညကဆေးရုံတင်ရပါတယ်။ မို့ဆီမှာကသွေးတိုး
နှလုံးရောဂါတွေ နဂိုရ်ကပင်ရှိနေပြီးသားပါ . . . ။ မိဆေးရုံ
တက်ရတော့ ဒေါ်ကြီးစောကသွားစောင့်နေရတာပေါ့လေ . . ။
မိမရှိတော့တဲ့အခါမှာ အိမ်က အများကြီးခြောက်ကပ် တိတ်ဆိတ်
နေသလိုပါဘဲ . . . ။

ရှင်းကျော့ အတွက်တော့ အတော် လွတ်လပ်
သွားပါတယ်။

မို့မျက်ဝန်းအကြည့်တွေအောက်မှာ နေရတာကတော့

သိပ်ကိုကျဉ်းကြပ်လွန်းတာအမှန်ပါ။

မဝေကတော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းကိုဖွင့်ပြောတာ။

မိမရှိတာပျော်သတဲ့ . . . ။

ရှင်းကျော့ကတော့ ပျော်တယ်လို့ မပြောနိုင်အောင်ပါဘဲ . . . ။ မိမရှိတော့ လွတ်လပ်ပေမယ့် ပျော်လိုက်တာလို့လည်း မပြောရက်ပြန်ပါဘူး။ မိမိကြောင့် ရှင်းကျော့ဘဝမှာ ခံစားခဲ့ရတာတွေက အဆိုးအကောင်း အမျိုးမျိုးဘဲမဟုတ်လား။

“ မရှင်းကျော့ . . . ”

“ ဘာလဲမဝေ . . . ဒေါ်ကြီးစော ချက်ခိုင်းတဲ့ ဟင်းတွေသေချာချက်နော် . . . တော်ကြာမှားသွားရင် အဆူခံရမယ် . . . အန္တကိုလဲ မိအကြိုက်တွေ မကြိုက်တာတွေ သေချာပြောပြတာ။ ဟိုအရင်တခါလို ပိတောက်ပန်းကိစ္စမျိုး နောက်တခါထပ် ဖြစ်လို့ကတော့ မိ ခွင့်လွတ်မှာမဟုတ်ဘူး . . . မဝေပါ မြို့ပြန်နေရမယ်”

“ အင်းလေ မိက ဘယ်လိုမိလည်းမသိဘူးနော် . . . ပိတောက်ပန်းဆို ကျွန်မတို့ဖြင့် ကြိုက်မှကြိုက် ပန်ချင်လိုက်တာ . . . သူကြတော့ ပိတောက်ပန်းဆိုမကြည့်ချင်ဘူးတဲ့ . . . ”

ဘယ်လိုအကြောင်းတွေရှိတယ်ဆိုတာတော့ ဒေါ်ကြီးစောမှလွဲ၍ ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ပါဘူး။ အကြောင်းမရှိဘဲနှင့်တော့ မိ စိတ်တွေသည်မျှ မကြမ်းတမ်းနိုင်ပါဘူး . . . ။ ရှင်းကျော့

 ဣလွန်းတဲမိုး

ယ်တိုင်ရော အရာရာကိုကြောက်နေရတာ . . . ဘာ
ကြောင်းတွေ ရှိသလည်းဆို . . . ကိုယ့်အကြောင်းတော့
ယ်သိတာပေါ့လေ . . . ။ ဒါကြောင့်လဲ တခါတခါ မို့ကို
လွတ်ပေးနေမိပါတယ်။

မိ . . .

မတော်မဆများ သေဆုံးသွားမလား။

အဲလိုလည်း မဖြစ်စေချင်ဘူး၊ မိရှိနေတာဟာ ရှင်းကျော့
ထွက် အများကြီးလုံခြုံနေသလိုလဲ ခံစားရတာပါဘဲ

ဒက်ဒီ မရှိတော့ပေမယ့် မိနဲ့ဘဲ ရှင်းကျော့ဆက်နေ
တာဘဲ။ အန်တီလေးကတော့ ရှင်းကျော့ဆီ စာလှမ်းရေးတဲ့
ခါတိုင်းမှာ မိနှင့်မနေပါဘဲ သူနှင့်အတူ ဩစတေးလျကို
လိုက်ခဲ့ဖို့ အမြဲခေါ်ပါတယ်။ ဒက်ဒီ လက်ထပ်ကတည်းက
တည်းသော ညီမဖြစ်သည့် အန်တီလေးဟာ မို့ကိုလိုက်ခဲ့ဖို့
ခေါ်ရင်း ဩစတေးလျကို ထွက်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဒက်ဒီ ရှိတုံးကတော့ အန်တီလေးက ခဏခဏ
ဆက်ပါတယ်။

ဒက်ဒီလဲဆုံးရော ဖုန်းလာရင် မိနှင့်အရင်တွေရတာမို့
ဆက်ခဲလာပါတယ်။ ရှင်းကျော့လိုက်ခဲ့ပါဆိုတဲ့ စာတွေတော့
မြဲရေးပါတယ်လေ။

“ မင်းသဘောက ဘယ်လိုလဲ ရှင်းကျော့ ”

အန်တီလေး စာတွေနှင့် အတန်တန်ခေါ်တဲ့အခါမှာ
မိက ဖွင့်မေးဘူးပါတယ်...။

ဒေါ်ကြီးစောကအစ ရှင်းကျော့ဘာများပြန်ပြောမလဲ
စိတ်ဝင်စားခဲ့ဘူတာပေါ့။

“ဟင့်အင်း... ရှင်းကျော့သည်မှာဘဲနေမယ်...
မိနဲ့ဘဲနေမယ်...”

“မင်းဘာလို့လိုက်မသွားချင်ရတာလဲ... တကယ်ဆို
ငါက မင်းအပေါ်ဘာများကောင်းလို့လည်း... ဟိုက မင်းရဲ့
အဒေါ်အရင်း... ငါကမိထွေးပါ”

“မိထွေးတွေအဒေါ်တွေ ရှင်းကျော့မသိဘူး...
ရှင်းကျော့သည်မှာဘဲ နေချင်တယ်...”

အဲလိုပြောတဲ့အခါ ရှင်းကျော့ကို တွေတွေငေးငေး
ကြည့်နေပြီးတဲ့နောက် အန်တီလေးဆီလိုက်ဖို့ ကိစ္စလုံးဝ
မမေးတော့ပါဘူး။

“မရှင်းကျော့ မိမရှိတဲ့ရက်မှာ ကျွန်မတို့ ညီအစ်မ
ရုပ်ရှင်သွားကြည့်ချင်တယ်၊ ကြည့်ရမလား ဟင်...”

“နေကြစမ်းပါဦးဟယ် မိမရှိတဲ့ရက်မှာ ဒေါ်ကြီးစော
လူကြီးပေါ့... ညဖက် ခဏတပြုတ်အိမ်ပြန်လာရင်...
ငါကူပြောပေးပါမယ်။ မိခုလိုခဏလေး ဆေးရုံတက်နေခိုက်
မှာတော့... ငါ့သဘောနဲ့ ငါမဆုံးဖြတ်ပါရစေနဲ့ဟယ်...”

☂ ဣလွန်းတဲမိုး

တယ်လီဖုန်းသံကြောင့် နားထောင်ရတယ်။ မိဆေးရုံ
နေချိန်မို့ ဖုန်းလာရင် စိတ်ပူနေသလိုပါဘဲ။ တကယ်ဆို
ရှင်းကျော့မှမချစ်တာ။ ဘာစိတ်ပူစရာရှိမလည်း ဒါပေမယ့်
စိတ်ပူမိတယ်...။

“ ရှင်းကျော့လား... နော်နော်ပါ ”

အင်း... ပြောလေ နော်နော် ”

“ ယုဝေ ဖုန်းဆက်လား ”

“ မဆက်ဘူး... ”

“ အေး... ငါကိုဆက်ခိုင်းလို့ သူတို့အိမ်မှာ
တင်းခါးချက်စားတာ လာခဲ့ပါတဲ့... ”

“ မိဆေးရုံတက်နေတယ် ဒေါ်ကြီးစောက ဆေးရုံမှာ
မိမှာက ငါနဲ့မဝေတို့ညီမဘဲရှိတာ... ငါလာလို့မမြင်ဘူးဟဲ့ ”

“ အင်းလေ ဒါဆို ယုဝေဆီ နင်ဖုန်းဆက်လိုက်ပါ ဟား ”

“ နင်ဆက်လိုက်ပါနော်နော်... ငါ့ကိုယုဝေဆူမှာ ”

“ ဆူကာမှဆူ... ဆက်လိုက် ”

နော်နော်ကလေး။ ယုဝေကနဂိုရ်ကမှ ဆူညံပူညံနဲ့ရယ်။

သူမုန့်တခုလုပ်စားတိုင်း ခေါ်ရင်လာမှ မိက လွတ်ချင်
လွတ်တာ။ စိတ်ညစ်ပါတယ်။

“ နင်ကသည်လိုချည်းဘဲ... ”

ယုဝေဖုန်းဆက်နေလို့ အယ်လ်ဘန် တခုကိုကြည့်ရင်း
စောင့်နေရတယ်။ လေးလေးမိန်းမကလာခဲ့ပါဦးဆိုလို့
လာလည်ရတာ...။

ယုဝေလို့မိန်းကလေးတယောက်ရှိနေလေတော့
ကိုဟန်ကိုလည်း ခေါ်မလာချင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် တယောက်ထဲ
ထွက်လာခဲ့တာ။

“ ငါစိတ်ဆိုးတယ် ”

ယုဝေဟာ ကလေးစိတ်လေးပါလား။

တယ်လီဖုန်းထဲမှာ ဘယ်သူနှင့်ရန်ဖြစ်နေပါလိမ့်။

ဖုန်းချလိုက်ပြီးတာတောင် ဘာတွေတယောက်ထဲ
ပြောနေသည်မသိ။

“ ယုဝေ ဘာတွေဖြစ်နေလဲ ”

“ ဘာတွေဖြစ်ရမှာလဲ ကိုကိုရာ . . . ရှင်းကျော့ပေါ့
. . . မုန့်ဟင်းခါးလာစားပါ . . . ဆိုတာကို သူ့မိထွေး
ဆေးရုံတက် နေရလို့အိမ်မှာ ဘယ်သူမှမရှိဘူး မလာပါရစေနဲ့တဲ့
သိပ်စိတ်ဆိုးစရာကောင်းတာဘဲ. . . ”

“ ဪ ဝါကတော့ ယုဝေရယ် သူလဲ သူ့အိမ်မှာ
ဆေးရုံတက်တဲ့ လူရှိနေလေတော့လည်း . . . စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ”

“ ရှင်းကျော့က မုန့်ဟင်းခါးအရမ်းကြိုက်တယ်
ဒါကြောင့်ပါ . . . ”

သူ့သူငယ်ချင်းကို ကြိုက်သည် မုန့်ဟင်းခါး

ကျေးချင်တယ်။ မလာနိုင်ဘူးဆိုတော့လဲ စိတ်ဆိုးတယ်။
ဒါကြောင့် ကိုကိုနဲ့ ယုဝေသွား ပို့လိုက်ရအောင်လေလို့
ပြောမိတာပါ။

“ တုတ်တယ် အတော်ဘဲ ကိုကိုသွားပို့ပေး ”

“ ယုဝေပါလိုက်ခဲ့ ”

“ ယုဝေက သူငယ်ချင်းတွေချိန်းထားသေးတယ်
နော်နော်လည်းလာဦးမှာ နော်နော်လာရင် . . . သီကီတို့
ဆီသွားမလို့ . . . ကိုကိုကူညီပါနော် မုန့်ဟင်းခါးချိုင့်ကို
ကိုကိုသွားပို့ပေး . . . ပြီးတော့ ပြောပေးစမ်းပါ . . .
ယုဝေစိတ်ဆိုးနေတယ်လို့. . . ”

မုန့်ဟင်းခါးချိုင့် ပြေးပြင်ပါတော့တယ်။

ရှင်းကျော့သန့်စင်ဆီ နောက်တခေါက်ရောက်ရ
ဦးတော့မည်။ မနက်ဖြန်ဆိုတာ မမျှော်လင့်တာတွေ
ဖြစ်တတ်ပါလား သိုးဖြူလေးရယ် . . . သည်တခါတော့
လမ်းမသိလိပ်စာမသိလို့ မေးရတာမဟုတ်တော့ဘူးလေ
နောက်တခေါက်ရောက်လာခဲ့ရ ပြန်ပါပြီ . . . ။

ဘဲလ်တီးလိုက်တဲ့အခါမှာ ကောင်မလေးတယောက်
ထွက်လာကြည့်ပါတယ်. . . ။

“ ရှင်းကျော့သန့်စင် ရှိလား ”

“ မရှင်းကျော့ ”

“ အင်းလေ . . . ”

“ ခဏနေဦး . . . သွားမေးဦးမယ် ”

နောက်တခေါက် ပြေးသွားပြန်ပါပြီ။ စိတ်မရှည်စရာ ပါဘဲ။ ယုဝေက ကားငှားပေးလိုက်ပါတယ်။ ချိုင့်ဆွဲပြီးရပ်နေ ရတာပေါ့။ မိုးမရွာတာဘဲ ကျေးဇူးတင်ရဦးမည်။

“ ဟင် ကိုမိုးဆင့်ဝေ . . . ”

“ မှတ်မိပါတယ်နော် ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ဝင်လေ . . . ”

“ ခေါ်တော့ခေါ်သားဘဲ . . . ။ ရှင်းကျော့ဆိုတဲ့ သိုးဖြူမလေးကတော့ ခေါင်းငုံ့ရင်း ရှေ့မှလျှောက်နှင့်သည်။ ဧည့်ခမ်းထဲမှာ ထိုင်ပါဆိုပြီးမှ . . . ”

“ မဝေ ချိုင့်လှယ်ပေးပါဦး ပြီးတော့ ဧည့်သည်ဖို့ ကော်ဖီယူလာခဲ့ပါ ”

“ နေပါစေတော့ . . . ယုဝေတို့ အိမ်က စားခဲ့ပြီ . . . ”

“ စားခဲ့လဲ . . . ကော်ဖီတခွက်ဘဲ . . . သောက်လို့ ရပါသေးတယ် . . . ဧည့်ခမ်းအပြင်အဆင်နှင့် ပစ္စည်းတွေကို ကြည့်ယုံနှင့် ရှင်းကျော့တို့ရဲ့ ပြည့်စုံကြွယ်ဝမှုကိုသိပါတယ်။ သိုးဖြူမလေးကတော့ ကုလားထိုင်မှာ ခေါင်းငုံ့ထိုင် နေလိုက်တာ . . . ။ ကြည့်မိတဲ့ အခါတိုင်းမှာ ဂရုဏာသက်တဲ့ ခံစားမှုတမျိုး လိုလို ရင်ထဲမှာရှိနေပါလား။ အေးချမ်း ငြိမ်သက်လိုက်တာ။

☁ ဣလွန်းတဲမိုး

စိတ်ဆိတ်နေတဲ့အခါ ကျွန်တော်ကလည်း ဘယ်လိုစကား
တွေ ပြောရပါမလည်းစဉ်းစားဆဲပါ. . . ။

“ ချိုင့်ရပြီ အစ်ကိုကြီး ”

ထမင်းချိုင့်ကို အနားလာပေးပါတယ်။ ပြန်တော့လို့
ပြောလေမလား. . . ။

“ ယုဝေကို ဘာမှာမလဲဟင် ”

“ စိတ်မဆိုးပါနဲ့လို့ဘဲ ပြောလိုက်ပါနော် . . .
ဆေးရုံတက်နေရတော့ . . . အိမ်မှာ မဝေနေနဲ့ဘဲရှိတာ
ရှင်းကျော့အပြင် ထွက်လည်ရင် ဘယ်ကောင်းပါ့မလည်း
နေကောင်းတာနဲ့ ယုဝေဆီလဲလာမှာပါ. . . ”

သိုးဖြူမလေးက ခုလိုမျိုးသိတတ်မှုလည်း ရှိပါလား
ကျွန်တော်ကဘဲ သူမကို အကောင်းချည်းမြင်နေသလား
ပြောတတ်ပါ။

“ ကျွန်တော် ပြန်မယ် ရှင်းကျော့သန့်စင် . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ . . . ”

ကျွန်တော်နှင့်အတူ ခြံထဲထိတော့လိုက်ပို့ပေးပါတယ်။
ခြံဝမှာပေါက်နေသည့် ပိတောက်ပင်လေး တပင်ကိုတွေ့တဲ့
အခါမှာတော့ စိတ်ကမနေနိုင်စွာပဲ ပြောမိပါတယ်။ ။
ပိတောက်ပန်းတွေကို လွှင့်ပစ်လောက်အောင် မကြိုက်ပါဘဲ
ပိတောက်ပင်ကြတော့ စိုက်ထားသလားလို့လေ။

ရှင်းကျော့က ကျွန်တော့်ကို ရုတ်တရက်တော့
တွေတွေငေးငေးလေးကြည့်နေပြီးမှ . . . ။

“ ပိတောက်ပင်ကလေး ပေါက်နေတာမတွေ့မိလို့ပါ
. . . နှုတ်ပစ်ခိုင်းရမယ် မိ လုံးဝမကြိုက်ဘူး ကိုမိုးဆင့်ဝေ . . .
ပိတောက်ပန်းတွေကို မိမုန်းတယ် . . . ”

“ ရှင်းကျော့မကြိုက်တာ မဟုတ်ဘူးလား . . . ”

“ မဟုတ်ပါဘူး . . . ”

“ ရှင်းကျော့က ပိတောက်ပန်းကြိုက်လား ”

“ ကြိုက်ပါတယ် . . . ”

ကျွန်တော် မှတ်ထားပါမယ်။

ဘာလို့များ ရှင်းကျော့သန့်စင်ရဲ့ ကြိုက်နှစ်သက်မှု
တွေကို ကျွန်တော်သိချင်နေပါလိမ့် . . . ။

“ ရှင်းကျော့သန့်စင် . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ . . . ”

“ ပြန်မယ် . . . ကျွန်တော် ဖုန်းဆက်ချင်တယ်။

ရမလားဟင် ခွင့်ပြုမလား ”

“ ဟင့်အင်း မဆက်ပါနဲ့ . . . ”

စိတ်ထဲမှာ တင်းနေဖြစ်သွားတဲ့ခံစားမှု။ ငြင်းပယ်
လိုက်သော တုံ့ပြန်ခြင်းသည် ကျွန်တော်မာနကို ထိခိုက်
သွားမလိုလို့ တမျိုးပါဘဲ သူမကိုကြည့်မိတော့ ခေါင်းငုံ့ထားတယ်

ရွာလွန်းတဲ့ရိုး

... သူမမျက်နှာပေါ်မှာ ခံစားမှုနည်းပါးသလိုပါဘဲ ...။

“ သွားမယ် ... ”

နှုတ်ဆက် လှည့်ထွက်ခဲ့တယ်။

ရင်ထဲမှာ တင်းတင်းကြပ်ကြပ်ခံစားရဆဲ ဘာလို့များ ဥပက္ခာပြုတတ်သူကိုမှ ...။ ဘာဆိုင်လဲ ... ရှင်းကျော့ သန်စင်နဲ့ ငါဘာဆိုင်လို့လည်း ဘာလို့များ သူ့ဆီဆက်သွယ် ချင်ရသလဲ သူ့အသံကို ကြားချင်ရသလည်း ... သူ့ကို တွေ့ချင်ရပြန်သလဲ...။

စိတ်မှာကြီးစွာသော ခံစားမှုတခုဖြစ်နေရတယ် ...

စိတ်ကို အဲသည့်ခံစားမှုက စိုးမိုးလှချည်လား။

“ ဒေါ်ကြီးစော ပြန်လာတဲ့အခါမှာ ယုဝေတို့အိမ်က မုန်းဟင်းခါး လာပို့တဲ့အကြောင်း ပြောမိတယ်။ အဲသည့်အခါမှာ နွေးထွေးစွာ ကြည့်တတ်သော မျက်ဝန်းတစုံကို သတိတရ ဖြစ်သွားပါတယ်။ အဲဒါလိမ်ညာမှုတွေလား။ ယုံကြည်မှုဟူသည် တောင်ပံ တစ်စုံဖြင့် ခရီးပြင်းနှင့်သွားခဲ့ပြီ မဟုတ်လားကွယ် ”

“ မိ သက်သာရဲ့လား ... ဒေါ်ကြီးစော ”

“ သက်သာပါတယ် ... ဒါပေမယ့် သည်လိုရောဂါ တွေဟာ စိတ်ဆောင်နေတာဘဲ ရှင်းကျော့ရယ် ... မိက

သည်ရောဂါ တွေနဲ့သေမှာပါတဲ သူ့စိတ်မှသူမလျော့တာ . . .

“ မိက ဒက်ဒိုကို မုန်းတယ်ဆိုလဲ ဒက်ဒို သေခဲ့ပြီဘဲ ”

ဒေါ်ကြီးစောက ရှင်းကျော့သည်စကားကို ပြောတဲ့ အခါမှာ ငေးကြည့်လာပါတယ်။

ရှင်းကျော့ သိသလားတဲ့ . . .

ရှင်းကျော့ ဘာတွေသိသလဲတဲ့ . . .

ရှင်းကျော့သိတာကတော့ ဒက်ဒို မဆုံးခင် တစ်နှစ် လောက်မှာ မိနှင့် ဒက်ဒို ရန်ဖြစ်ကြပါတယ်။

ရှင့်ကို မုန်းတယ်

ရှင့်ကို မုန်းတယ်

ရှင့်ကို ဘယ်တုန်းကမှ မချစ်ခဲ့ဘူး ။

အခုလဲမုန်းတယ် အရင်ကလဲမုန်းတယ် နောက်လဲ မုန်းမှာဘဲဆိုပြီး မိဒေါသတကြီး အော်ပြောခဲ့တာ ရှင်းကျော့ ကြားဘူးပါတယ် . . . ။

“ ရှင်းကျော့ ဒါဘဲသိပါတယ် ”

“ မိ သနားစရာပါ ”

လာပြန်ပြီ

ဒေါ်ကြီးစောရဲ့ စကားတွေကိုသာ အသံသွင်း ထားရမယ်ဆိုရင် . . .

ဣလွန်းတဲမိုး

“ မို့ကို သနားတယ် ” ဆိုတဲ့စကားမျိုးတွေက ထပ်ခါတလဲကြားနေရမှာပါတဲ့...။

“ ဘာကိုသနားတာလဲ ဒေါ်ကြီးစော... ဒက်ဒီကို မုန်းတယ်လဲဆိုတယ် ဒက်ဒီကို ဘာလို့ မိလက်ထပ်ယူခဲ့သလဲ... ကိုယ်မချစ်တဲ့ လူကိုဘာလို့ လက်ထပ်တာလဲ... မုန်းရင်လဲ မယူနဲ့ပေါ့... ”

“ ရှင်းကျော့မသိသေးလို့ပါကွယ်... မို့အဖေက ရှင်းကျော့ ဒက်ဒီရဲ့သူငယ်ချင်း... မို့အဖေကလောင်းကစား ဝါသနာပါတော့ ကစားဝိုင်းမှာ သိန်းနှစ်ဆယ်လောက်ရှုံးသွား တယ်။ သည်ငွေတွေကို ရှင်းကျော့ ဒက်ဒီကဆပ်ပေးခဲ့ပြီး သိပ်လှတဲ့မို့ကို အရယူခဲ့တာပေါ့”

“ ဟင် ”

ဒေါ်ကြီးစောဟာ တခါမှမပြောစဘူး သည်အကြောင်း တွေကို စိတ်ပါလက်ပါပြောပြတာပါလား။ ဟိုအရင် ရှင်းကျော့ မေးနေစဉ်ကတော့... မသိချင်ပါနဲ့... မသိချင်နဲ့ ဒေါ်ကြီးစောမသိဘူးနဲ့ အခုတော့ သူ့ဖာသာပြောနေတော့တာ ပါလား။

အခုပြောတဲ့ အတိုင်းသာဆို...

ဒက်ဒီကို မိ မုန်းသင့်တာပေါ့။

ငွေကြောင့် အရယူခဲ့တဲ့ လူတယောက်ကို မိ ဘယ်ချစ်

ပါမလဲ။ စာနာပါတယ်...။

“ ဟဲ့ နေပါဦး...။ သွေးစပ်ရင်တော့ ဘယ်တော်ပါ
မလဲ ဒါပေမယ့်ယူဝေက အန်ကယ်သိန်းကို သိပ်ချစ်တာဆိုတော့
ကိုမိုးဆင့်ဝေကိုလဲ အစ်ကိုအရင်းလို ဖြစ်နေတာပါ...။ ”

“ အင်းလေ...။ ယူဝေတို့ သားအဖကတော့ တကယ်
မေတ္တာပါ...။ မို့ကို ရှင်းကျော့ကရော မချစ်ဘူးလား ”

“ အရင်ကတော့ မုန်းတယ်...။ ရှင်းကျော့ကို
သူ့စိတ်ထင်သလို ရိုက်နေတာမဟုတ်လား ဒါပေမယ့်...။
ကျေးဇူးဆိုတာ ရှင်းကျော့သိပါတယ်...။ အခုလိုဒက်ဒီနဲ့
ဘာလို့လက်ထပ်ရသလဲသိတော့...။ စိတ်မကောင်းပါဘူး...။ ”

“ သည်ထက် သနားစရာကောင်းတာလေးတွေလဲ
ရှိတာပေါ့...။ မို့စိတ်က ခံစားမှုများလေသူ့စိတ်ထိခိုက်လေနဲ့
...။ ရောဂါတွေလဲရလာတယ်။ ပြီးတော့ မို့ကို ဒေါ်ကြီးစော
စိတ်ဆိုးတာ တခုရှိတယ်...။ အဲဒါကတော့ ရှင်းကျော့အဖေကို
မုန်းတဲ့ အယာတတရားကို ရှင်းကျော့အပေါ် လွဲချတာဘဲ...။
ရှင်းကျော့ကို သူတမင်ရိုက်နှက် နှိပ်စက်နေတာ မင်းအဖေ
ပေါ်မုန်းတဲ့ အမုန်းကို လက်စားချေနေတာ မဟုတ်လား...။ ”

ဒါကြောင့်လား။

တခါက မိ ပန်းအိုးနှင့်ပေါက်ထည့်လိုက်တာ ရှင်းကျော့
ခေါင်းကွဲသွားဘူးပါတယ်။ ဒေါ်ကြီးစောက ရှင်းကျော့ကို

ရွာလွန်းတံ့မိုး

ဆေးထည့်ရင်း မြေစာပင်လေး . . . မြေစာပင်လေး . . .
တော့ နင်တို့ကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲပါတယ် အတုံ့အလှည့်ဆိုတာ
ရပ်တန်းကရပ်ရမဲ့အစား သံသရာရှည်အောင် လက်တုန့်ပြန်
နကြတယ်လို့ ညည်းနေခဲ့ဘူးတာ။ အခုမှ သိသင့်သလောက်
သိရပါတယ်။

“ မို့ကို ရှင်းကျော့ မုန်းမှာပါ ”

“ အခုသိပ်မမုန်းပါဘူး . . . မုန်းလို့ မိနဲ့ဝေးရာ
ထွက်ပြေးမယ်ဆိုတဲ့ အခါတွေမှာ မိပေးတဲ့ လုံခြုံမှုကို ရှင်းကျော့
တေး တတ်နေပါပြီ”

“ အေးကွယ် မိကတော့ သေတာတောင် အသိတရား
မပါမလား ရှင်းကျော့ကငယ်ပေမယ့် ခုလောက်အသိတရား
တယ်ဆိုရင် ဒေါ်ကြီးစော ဝမ်းသာလှပါပြီ . . . ”

တယ်လီဖုန်းသံကြောင့် စကားပြတ်သွားရပါတယ်။

မုန်းကိုင်မည်ပြုတဲ့အခါမှာ

ဖုန်းဆက်လို့ ရမလားဆိုတဲ့ မေးခွန်းနှင့် မရဘူးလို့
ငြင်းတဲ့အခိုက် . . . ။

ညိုမှောင်ပျက်ဆင်းသွားတဲ့ သူ့မျက်နှာ -
ရှင်းကျော့ဟာ စိမ်းကားရက်စက်စက်ထုလို့သာမှတ်ပါ။

လေးညို့သံကို ရှင်းကျော့မုန်းတယ် . . .

“ အမိန့်ရှိပါ . . . ”

“ ရှင်းကျော့လား ”

“ ဟင် မိ ”

“ မင်းဆီမှာ အမှတ်သည်းခြေရှိရဲ့လား ”

“ ရှင် ”

“ မင်းဟာ အမှတ်သည်းခြေရှိတယ်ဆိုရင် . . .
ယောက်ျားလေး တယောက်ကို အိမ်ထိအလည်မခေါ်သင့်ဘူး ”

ဘုရားရေ . . .

ကိုမိုးဆင့်ဝေ အိမ်လာတာ မိဘယ်လိုသိပါလိမ့်။
ဒေါ်ကြီးစောကို အခုဘဲ ရှင်းကျော့ပြောပြတာပါ။ ဒါကလည်း
မလိမ်ချင် မညာချင်လို့ ပြောပြတာ။

“ အိမ်လည်မခေါ်ပါဘူး . . . ယုဝေမုန်ဟင်းခါး
ပို့ခိုင်းလိုက်တယ်ဆိုလို့ပါ . . . ”

“ အကြောင်းပြချက်ဆိုတာ အမျိုးမျိုးပြောရင်
ဖြစ်နေတာဘဲ . . . မင်းဆီမှာ အမှတ်သည်းခြေရှိသင့်တယ်
. . . ငါမရှိရင် မရှိသလို မင်းရဲ့ပုံစံက အရင်အတိုင်း
ပြန်ဖြစ်တာပါဘဲလား . . . ”

“ မဟုတ်ဘူး မဟုတ်ဘူးမိ . . . မိပြောနေ သလို
မဟုတ်ဘူး . . . ရှင်းကျော့မှာ အမှတ်သည်းခြေရှိပါတယ်။
ရှင်းကျော့ ကြောက်တတ်ပါတယ်။ အခုက . . . အခုက ယုဝေ
အစ်ကိုပါ တကယ့်ကို မုန်ဟင်းခါးလာပေးတာပါ . . . စိတ်ချပါ

၈၂ ဣလွန်းတဲမိုး

ကန်ဆိုသူ့ကို ရှင်းကျော့ဘယ်တော့မှ မခေါ်တော့

မိကအမှတ်သည်းခြေမရှိသူလို့ ပြောတဲ့အခါမှာတော့
ကယ်ကို ကြေကွဲဝမ်းနည်းရပါတယ်။ ကြောက်ရွံ့စိုးထိတ်
တွေဟာ ရင်မှာရှိနေဆဲပါလေ။ ရှင်းကျော့တသက်မှာ
ယ်တော့မှ မေ့သွားမှာမှ မဟုတ်တာဘဲ...။ ဒေါ်ကြီးစော
တော့ ရှင်းကျော့ဆီမှ ဖုန်းကိုလှမ်းတောင်းယူကာ မိုးကိုစကား
ပြောနေပါတယ်။

ရှင်းကျော့ကတော့ မျက်ရည်တွေသာ ကျလာရင်း
နည်းကြေကွဲနေမိပါတယ်...

ခြေလှမ်းတချက်မှားရင် ဘယ်လောက်ထိ မှားယွင်း
နိုင်သလဲဆိုတာ... မိပြန်မပြောလဲ ရှင်းကျော့ ဘယ်လို
နိုင်ပါ့ မလဲကွယ်။

ဘာဖြစ်ရတာလဲ

စိတ်မှာ တခုခုက အခုအခဲဖြစ်ပြီး ဘယ်လိုလုပ်လုပ်
ဆင်မပြေပါဘူး။ ကိုဟန်ကတောင်မှ ကိုဆင့်ဘာဖြစ်နေလဲတဲ့
မှာတုံး ကလည်း မမစောနဲ့စကားပြော အဆင်မပြေ
ရတယ်...။ ရင်ထဲက မာနကိုထိခိုက်သွားလို့လား...။

ဘယ်လိုခံစားမှုမှန်းကို မသိတော့ပါဘူး။

ငါကယောက်ျားဘဲ

သူ့ထက်တောင်မာနရှိသေးတယ်လို့ ဖြေလိုက်တဲ့အခါမှ
အမှားအယွင်းမျိုးစုံက သိုးဖြူလေးကြောင့်ဖြစ်နေတာ
သေချာသိရတယ်။

“ ကိုဆင့် . . . ”

“ ပြောလေ ”

“ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သွားရအောင်လား . . .
ကျွန်တော် ကိုဆင့်ရင်ဖွင့်သံကို နားထောင်ချင်လား ”

“ ရင်ဖွင့်စရာမရှိပါဘူး ကိုဟန်ရယ် . . . ”

“ ရှိရမယ်လေ ရှိရမယ် . . . ”

ပပကြောင့်လား . . .

ဒါမှမဟုတ်ရင် ရှင်းကျော့သန့်စင်ကြောင့်လား . . .

ကျွန်တော် တွေဘူးနေပြီသည်တော့ သိနေတယ်လေ
မျက်ဝန်းတွေက ညာမရဘူးကိုဆင့်ရဲ့ ပပရဲ့မျက်ဝန်းလေးတွေ

ကိုဆင့်ရဲ့ အကြည့်လေးတွေ . . . သိပါတယ်။ လာပါ

လက်ဖက်ရည်ပေါ့ကျတခွက်ထဲမှာဘဲ ရင်ဖွင့်ဖွင့် . . .

တယောက်ယောက်ဆီ ပြောပြပြီးရင် ရင်ထဲပေါ့သွားမှာပါ . . .

ကိုဟန် လက်ဆွဲခေါ်တော့ လိုက်လာခဲ့တယ်

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကရော ရင်ထဲက မောပန်း

ဣလွန်းထဲမိုး

တွေ . . . မကျေနပ်ခြင်းတွေလို ရွေ့လျားနေတဲ့ မာန
ကိုထုတ်ပြီး ရင်ပေါ်ချင်နေတာလား။

“ ဆိုပါဦး ကိုဆင့် ”

“ မိန်းကလေးတွေကို ကျွန်တော် တွယ်တာခဲ့ပါတယ်
န . . . ခုချိန်ထိ မောင်နှမလိုခင်မင်မှုကလွဲပြီး
သူ့ကိုမှ မပိုခဲ့ဘူး . . . ပပဆို ကျွန်တော်အပေါ်
ယာဇဉ်သိပ်ကြီးမှန်းသိတာတောင် ရှောင်နေခဲ့တာပါ ”

“ ဒါဆိုကိုဆင့်ရဲ့ ခံစားမှုတွေက ရှင်းကျော့သန့်စင်
စဉ်ပေါ့ ဟုတ်လား . . . ”

“ သူ့ကြောင့်တော့ဟုတ်ပါတယ် သူက ကျွန်တော့်မာန
ကို ထိခိုက်နေသလိုပါဘဲ . . . ”

မခေါ်ချင်သလိုပုံစံတွေ ဖုန်းဆက်ယုံလေးတောင်
ခါးခါးအခြေအနေတွေ ကျွန်တော့်စိတ်မှာ ဖြစ်လာတဲ့
ရဲ့ ပေါက်ကွဲလိုခြင်းတွေ . . . ဒါတွေအခုဖြစ်နေလို့
မှာလဲ ပြောင်းဆန်အောင် လှုပ်ရှားနေရတယ်။

“ အချစ်မှာ မာနမရှိဘူးကိုဆင့် . . . ကိုဆင့်အခု
နေတာဟာ . . . သူ့ကို ကိုယ်ကချစ်ပါလျှက် သူ့ဖက်က
ဆန်နေလို့ ထိခိုက်နေတာပါ . . . သူက မိန်းကလေးဘဲ
ခြင်း အရောဝင်ခေါင်းငြိမ့် အဲလိုမျိုးလွယ်လွယ်ကူကူ
ကလေးတယောက်ဆိုရင် ကိုဆင့်အထင်ကြီးမှာလား . . . ”

နှစ်သက်မှာလား . . . မိန်းကလေးတွေရဲ့ ကုန္ဒြလဲ ရှိသေး
တယ်လေ . . . ”

“ ရှင်းကျော့က လိုတာထက်ပိုနေသလိုပဲ . . .
လူတယောက်ကို ရဲရဲတင်းတင်းတောင် မကြည့်ရဲဘူးခိုးဝှက်
ကြည့်ပြီးမှ မျက်လုံးတွေလွှဲခေါင်းကအမြင့်နဲ့ . . . ဘာပုံစံမှ
လဲ မသိဘူး ”

ကိုဟန်က ရယ်ပြီးတော့မှ အဲသည့်ဘာပုံစံမှန်းမသိတာ
လေးကိုမှ ကိုဆင့်စွဲလန်း နေတယ်မဟုတ်လားတဲ့။ ဟုတ်ပဲ
တယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်က အဲသည့်အားမလို အားမ
မလှုပ်မယှက် သိုးဖြူလေးကိုမှ ဘာလို့ ခံစားမှုတွေ အမျိုးမျိုး
ဖြစ်နေရသလည်း . . . ။

“ ယုဝေကိုဆင့်ညီမ၊ ရှင်းကျော့ကလည်း သူငယ်ချစ်
. . . ယုဝေကိုဘဲ အကူအညီတောင်းကြည့်ပါလား . . . ”

“ ယုဝေနဲ့မဖြစ်ပါဘူး . . . ယုဝေက ကလေးလို နဂို
ကမှ ရှင်းကျော့နဲ့ သဘောတူတယ် နော်နော်သဘောတူတယ်
ရှုပ်နေတာ . . . ”

“ သည်နေရာမှ ယုဝေရဲ့ အကူအညီက အဓိက
လိုအပ်တယ် . . . ”

“ ကျွန်တော့်စိတ်မှာ အချစ်ဆိုတာ ဒါပါလို့ ခံစားရတာ
မျိုးဘဲ . . . ဒါပေမယ့် အချိန်တိုင်း သူ့ရဲ့ငြင်းပယ်မှုကို
သတိရနေတယ် ”

၈၇ ဣလွန်းတဲမိုး

မိန်းကလေးဆိုတာ သည်လောက်တော့ ငြင်းဆန်ဦးမှာ ပေါ့ ကိုဟန်ပြောနေတယ်ကြားလား . . . ခေါင်းခါနေတဲ့ ငြင်းကျော့ရဲ့ ပုံစံကို မျက်ဝန်းမှာမြင်ယောင်နေမိပါတယ်။

မိက အိမ်မှာဘယ်သူတွေ ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကို သိတဲ့နေရာမှာတော့ တကယ့်ကို တော်တဲ့သူပါဘဲ . . .။ ဆေးရုံပေါ်ရောက်နေတာတောင်မှ အိမ်ကို ကိုမိုးဆင့်ဝေ လာတာကို သိနေပါလား . . .။

“ မိကလဲ ခက်ပါတယ် . . . တယူသန်လွန်းတာ . . . တကယ်ဆို တယူသန်လွန်းတာ မကောင်းပါဘူးကွယ် . . . လောကမှာ သုခဒုက္ခရှိနေသလို လူဆိုး လူကောင်း ခွန်တွဲ နေတာပါဘဲ ဆိုးတဲ့လူတွေ တွေ့ဘူးတာနဲ့ လူတိုင်းဟာ လူဆိုးချည်း ဖြစ်ရရောလား . . . ”

“ ကိုမိုးဆင့်ဝေဟာ လူကောင်းလားဟင် ”

“ ဒါကတော့ လူအကြောင်းပေါင်းမှ သိရတယ်လို့ ဆိုတယ် မဟုတ်လား လူတယောက် အကြောင်းသိချင်ရင် . . . အဲသည့်လူနဲ့ ခင်ခင်မင်မင် မိတ်ဆွေအနေအထားပေါင်းရမယ် . . . သူပြောတဲ့ လေသံတွေပေါ် မူတည်ပြီး ကြာလာရင် သည်လူ့စိတ်ဓာတ် ဘယ်လိုဆိုတာသိလာမှာ . . . လူ

တယောက်ဟာကြာကြာ ဟန်မဆောင်နိုင်ပါဘူးကွယ် . . . ”

ဒေါ်ကြီးစောပြောတဲ့ စကားလေးတွေက နားထောင်ရတာကောင်းပြီး ဒါဟာအမှန်တွေပါလို့ ရှင်းကျော့ယုံကြည်နေတယ်။ ဒေါ်ကြီးစောကတော့ လူဆိုတာသူများလိုက်ပြီး ထိန်းသိမ်းပေးလို့မရဘူး။ ကိုယ့်အသိတရား ကိုယ့်ဉာဏ်လေးနဲ့ ယှဉ်ပြီး ထိမ်းသိမ်းရတယ် . . . တဲ့။

လောလောဆည်မှာတော့ ရှင်းကျော့စိတ်မှာ နောက်ဆို ကိုမိုးဆင့်ဝေကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မခေါ်တော့ဘူးလို့သာ ဆုံးဖြတ်ထားလိုက်တာ။ မိမ့်မကြိုက်တာ။ မိမ့်မကြိုက်တာကို မလုပ်တာကောင်းပါတယ်။ ရှင်းကျော့ ကြောက်နေပါပြီလေ . . .

“ ကိုမိုးဆင့်ဝေကို အိမ်မလွတ်ဖို့ ယုဝေကို ပြောထားရမယ် . . . မခေါ်တော့ဘူး . . . ”

“ ဘာလို့မခေါ်ရမှာလဲ ”

“ မိ မကြိုက်ဘူး . . . ”

“ မိမ့်မကြိုက်ဘူးဆိုပြီး ရှင်းကျော့တယောက်ထဲ ရှောင်ဖယ် ရှောင်ဖယ်နေရင် လူတွေနဲ့ဆက်ဆံရေးဟာ ပိုပြီးဝေးကွာသွားမှာပေါ့ . . . လူတွေနဲ့ဝေးလေ . . . နားလည်တတ်မှုတွေလွဲလေနေမှာ . . . ယုဝေလေးတို့ မိသားစုက စိတ်သဘောကောင်းတာဘဲ မိုးဆင့်ဝေလဲ လူဆိုးတော့မဖြစ်နိုင်ပါဘူး . . . ”

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

“ ဒေါ်ကြီးစောကတော့ ခုလိုပြောတာဘဲ မိမ့်
ကြိုက်တာ။ မိက ရှင်းကျော့ကို အမှတ်သည်းခြေမရှိဘူးလို့
ပြောတာတော့ မခံစာနိုင်ပါဘူး။ အဲလိုပြောမျိုးကို လုံးဝ
ခံချင်...။ တော်ပါပြီ ကိုမိုးနှင့်ဝေနှင့် မခေါ်ရလို့ ဘာမှ
ဖြစ်ပါဘူး...။ ”

“ ဘာမှ စိတ်ထဲမထားနဲ့ ရှင်းကျော့ ... မိမ့်ကို
ဒေါ်ကြီးစောရှင်းပြလိုက်ပါမယ် ... မိက သူ့အတွက်
မကြိုက်တဲ့ ဘဝတခုကိုရလိုက်တော့ အရာအားလုံးကို
ဆိုးတွေချည်းမြင်နေတာ ... ရှင်းကျော့က ငယ်သေးတယ်
လို့တဖက်စွန်းစိတ်တွေ မရောက်စေနဲ့ ... ခုချိန်မှာတော့
ရှင်းကျော့ဟာ ဒေါ်ကြီးစောရဲ့ သမီးလေးတွေပါဘဲ ...
တဲ့သူကို တတ်နိုင်သရွေ့ အမှန်ဖြစ်အောင်လို့ ဆုံးမ
ပါဘဲလေ... ”

ဒေါ်ကြီးစောခမျာလည်းပြောပြီး အိမ်မှာကြာကြာ
နေရပါဘူး။ မိရိုရာဆေးရုံကို သွားရပြန်ပါတယ်။ ရှင်းကျော့
တော့ ယုဝေကို ဘယ်လိုပြောရရင်ကောင်းမလဲဆိုတဲ့
ကားတွေကို လှည့်ပတ်စဉ်းစားနေဆဲပါဘဲ...။

“ မရှင်းကျော့ ... ခုနက ကျွန်မကို ဘာခိုင်းတာလဲ ”

“ ခြံဝမရောင်ခင် လေးမှာ ပီတောက်တပင်
ပိုင်နေတယ် မဝေ ... အဲဒါနှုတ်ပစ်လိုက်ပါ။ မိဆေးရုံက.

ဆင်းလာလို့ တွေသွားရင်ဆူမယ် . . . ”

“ ပိတောက်ပင်ကလဲနော် ပေါက်ပါ ပေါက်ပါဆိုရင် စိုက်တာတောင် ပေါက်ချင်မှပေါက်မယ် အခုတော့ ခြံထဲမှာ တွေ့တိုင်းနှုတ်ပစ်နေတာတောင် မရဘူး။ ဟိုနားပေါက်လိုက် သည်နားပေါက်လိုက်နဲ့ စိတ်ရွှုပ်ပါတယ် . . . ”

မဝေ ပြောလဲ ပြောစရာ။

ပိတောက်ပင်တွေက ဟိုနားသည်နား ပေါက်နေတာ ခဏခဏဘဲ မဟုတ်လား။ ယုဝေ ကိုဘယ်လိုပြောရမလည်း။ နင့်အစ်ကိုကို ငါတို့အိမ် မလွှတ်ပါနဲ့လို့ ပြောလို့ကတော့ အရမ်းစိတ်ဆိုးမှာ။ ငါ့အစ်ကိုက ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုပြီး တော့လေ . . . ။

ရှင်းကျော့အပေါ် စိတ်ရင်းကောင်းသည့် ယုဝေနှင့် နော်နော်က သူငယ်ချင်းတွေအဖြစ်မှ ခွဲခွာသွားမှာလဲ ရှင်းကျော့ မလိုလားပါဘူး . . . ။ ဒါပေမယ့် ရှင်းကျော့ အမှတ်သည်းခြေ ရှိရလိမ့်မယ် မိအပြောလဲ မခံချင်ဘူး . . . ။ ဒေါ်ကြီးစော ပြောသလို လူအကြောင်း ပေါင်းမှသိဆိုပေမယ့် မသိလဲမသိချင် တော့ပါဘူးလေ . . . ။

ကိုဟန်က အားပေးထားတယ်။

ယောက်ျားကျိုက်ရင် ဆိုက်ဆိုက်လာတဲ့ ကိုဆင့် . . . ။ အဓိကကရှင်းကျော့သန့်စင်ကို ခင်များ ချစ်ရင်သူ့ဆီ အရောက်

သွားရလိမ့်မယ် . . . တခါတခါ ဇွဲဆုကလေးတဆုလဲ ရတတ်တယ် ကိုဆင့် . . . မျှော်နေတာ ယောက်ျားတယောက် အလုပ်မဟုတ် ဘူးတဲ့လေ . . . ။ သူတို့ကျောင်းအထိတော့လဲ လိုက်မသွားရဲပါဘူး . . . ။

ဒါကြောင့် ယုဝေကိုပြောထားတယ် သုံးယောက် အတူဝင်ခဲ့ကြပါ။ ခေါက်ဆွဲကြော်ကျွေးမယ်လို့လေ . . . ။

“ ကိုဆင့် နင်ဘာဖြစ်နေလဲ ဂဏှာမငြိမ်သလိုဘဲ အပြင်ကိုပဲ ကြည့်လိုက်ရတာ . . . ဘာဖြစ်နေလဲ . . . ”

“ ညီမနဲ့ ချိန်းထားတယ် မမစော . . . ”

“ နင်က နင့်ရည်းစားကို ညီမလို့ ခေါ်သလား ”

“ ဟာ မမစောကလဲ အတွေးကြောင်နေပြန်ပါပြီ . . . ကျွန်တော်ညီမဝမ်းကွဲလေးပါ . . . သူတို့လာမှာမို့ . . . ”

သိပ်မကြာလိုက်ပါဘူး။ ယုဝေရဲ့ အလွန်ဝဖိုးတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ဟာ အဝေးက မြင်နိုင်တာဘဲလေ . . . ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော် အင်မတန်မြင်ချင်နေတဲ့ လူတယောက်ကတော့ အရိပ်အယောင်တောင် မမြင်ရပါဘူး။ နော်နော်ကိုသာ ယုဝေနှင့်အတူ တွေ့လိုက်ရပါတယ် . . . ။

“ ကိုကို စောင့်နေရတာကြာပြီလား . . . ရှင်းကျော့ကို ခေါ်နေရတာက အလဟဿ ကြာနေတာ ပြီးတော့ လိုက်တာလဲ မဟုတ်ဘူး ခေါ်လို့လဲမရဘူး . . . ရှင်းကျော့ကတော့ ကြာရင်

ဒေါသထွက်ရတာနဲ့ ယုဝေသေမလားဘဲ . . . ”

ယုဝေရဲ့ ရှုံ့.ရှုံ့.မဲ့.မဲ့.ညည်း.ပြောလေးမှာ တခါထဲ နားလည်ပါတယ်။

ရှင်းကျော့ကို ခေါ်လို့မရဘူးပေါ့လေ။

“ ယုဝေကလဲဟယ် ရှင်းကျော့ကသေချာပြောပြသားဘဲ အလုကားဒေါသထွက်နေတယ်. . . ”

“ သူ့မိထွေးကိုသည်လောက် ကြောက်စရာလိုလား သူ့ကြည့်လိုက်ရင် ဟိုကကြောက်ရသည်ကကြောက်ရနဲ့ ”

“ ယုဝေကလည်းဟယ် သူ့ဘဝနဲ့သူပေါ့ . . . နင်က အန်ကယ်ရဲ့ တကယ့်ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုရတယ်။ သူက မှီရဲ့ တကယ့် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုမရလို့ပေါ့။ လူတွေဟာ ဘယောက်ယောက်ရတဲ့ဘဝတွေ တူမှမတူတာ . . . သူက ကြောက်တတ်တာ ဘာတတ်နိုင်မှာလည်း . . . ”

ယုဝေတို့ နှစ်ယောက်နှင့်ထွက်လာခဲ့ကြတော့ ဇာနည်ရဲ့ ညီမတွေကလည်း တယောက်က ဝဝ တယောက်ကပိန်ပိန် ကိုဆင့်တို့ ဒါမျိုးလေးတွေတော့ ချစ်သူဖြစ်မှာမဟုတ်ပါဘူးလို့ အနားကပ်ရွတ်သွားသေးတယ်။

“ ယုဝေ စားချင်တာမှာ ”

ရှင်းကျော့လေးရယ်။

တကယ်ပါ . . .

☂ ဣလွန်းတဲမိုး

လူက စိတ်တွေအဝေးကို ပျံလွင့်သွားသလိုပါဘဲ။
အဲသည်လို ခံစားမှုတွေ ကိုယ်မလိုချင်ပါဘူး . . . ။
မလိုချင်လို့လဲမရ ရင်ထဲကို မကြည်လင်ခြင်းတွေဟာ
တိမ်ညိုတွေလို ရောက်လာတယ် . . . ။

“ ဟယ်တော့ . . . ဟိုမှာ ဟိုလူပါလား ”

နော်နော်အသံကြောင့် ယုဝေက ဘယ်သူလည်းလို့
မေးတယ်။

“ လှည့်ကြည့်လိုက်စမ်း ယုဝေ ဟိုတခါငါတို့ ဆီချက်
ဆိုင်မှာတွေတဲ့ ချောပါတယ်ဆိုတဲ့ လူလေဟာ . . . ”

“ မဲ့လေးတွေနဲ့ လူပါလား . . . ”

သူတို့နှစ်ယောက်ကြောင့် လှမ်းကြည့်မိပါတယ်။
အမျိုးသားတယောက် အနေနဲ့ဆိုရင် ချောမောလွန်းတယ်လို့
ပြောရမှာပါဘဲ။

“ ကိုကို . . . အဲသည့်လူနဲ့ သိချင်တယ် ”

“ ဟာ ယုဝေကလဲ ငါနဲ့မှမသိတာ ”

“ သိသွားအောင် ကိုကိုတခုခု လုပ်မပေးနိုင်ဘူးလား ”

“ ငါမလုပ်တတ်ဘူး ယုဝေရာ . . . ”

သည်ကောင်မလေးတွေ ဘာလို့ ကောင်လေးကို
သိချင်နေရတာလည်း။ ချောတာကို သဘောကျတာလား။

“ ယုဝေနိုင်က ကျောခိုင်းထိုင်နေရာကနေလှည့်လှည့်

မကြည့်နဲ့လေ ဟိုကရိပ်မိသွားမယ်။ တော်ကြာသူ့ချောလို့ ကြည့်တယ် ထင်ရင်သေရော မိန်းမဈေးကျတယ် ”

“ ငါတို့က သူ့ချောလို့ကြည့်ချင်တာလည်း မဟုတ်ဘူး ချောလို့ သိချင်တာလည်းမဟုတ်ဘူး တခုခုတော့ အကြောင်းရှိ သလားလို့ သိချင်တာ ”

ရှင်းကျော့ဆိုတဲ့နာမည်ပါလာတဲ့အခါမှာ သူ့စိတ်ဟာ . . . ဘာလို့များ သူတို့စကားဝိုင်းထဲ ရောက်သွားရတာပါလိမ့်။ သည်အခိုက်မှာ အဲသည့်ကောင်လေးဘေးမှာ လူတယောက် ဝင်လာထိုင်ပါတယ်။

“ ခုနက ဝင်လာတဲ့လူနဲ့ ထွက်သွားကြပြီ ယုဝေ . . . ”

“ အေးလေဟာ . . . မြင်သာမြင်လိုက်ရတယ် သိအောင်လဲ မစွမ်းဆောင်နိုင်ဘူး . . . ခုနေ ရှင်းကျော့ ပါလာရင် ကောင်းမှာ . . . ”

“ နင်ကလဲဟယ် . . . ရှင်းကျော့စိတ်ညစ်အောင် မလုပ်ချင်စမ်းပါနဲ့ . . . ငါပြောပါရော လူဆိုတာကိုယ့်ဘဝ ကိုယ့်အကြောင်း လေးတွေ ကိုယ်စီရှိကြတယ် ”

သူတို့တွေနှင့် စကားပြောကြည့်တဲ့အခါ ယုဝေက အလိုလိုက်ခံထားရတဲ့ ကလေးဆိုးကြီးလိုဖြစ်နေပြီး နော်နော် ကတော့ စကားပြောတာကအစ လူကြီးလေးတယောက်လိုပါဘဲ။ သူတို့ကို မပြောတာပါ သူတို့သိပ်သိချင်နေတဲ့ သိပ်ချောတဲ့

၁၅ ရွာလွန်းထဲမိုး

ကောင်လေးရဲ့ အကြောင်းက စုံစမ်းရမခက်တော့ပါဘူး။ ကျွန်တော်နဲ့ ခင်မင်တဲ့ စိုးဝင်းအောင်ကို မေးကြည့်လိုက်ရင် အပြည့်အစုံ မဟုတ်တောင် အနည်းအကျဉ်းကတော့ သိနိုင်မှာပါ။

“ ကိုကို . . . ရှင်းကျော့တို့အိမ်ကို ဖုန်းလဲမဆက်နဲ့ သွားလဲမသွားနဲ့နော် ”

ပြန်ကားနီးမှ ယူဝေကပြောတာပါ။ အကြောင်းတစ်ခုခု မရှိပါဘဲတော့ ယူဝေသည် စကားကို ပြောမည်မထင်။ ရှင်းကျော့ဆီ ကျွန်တော်ဖုန်းဆက်ချင်တယ် ဆိုတော့ငြင်းတယ်။ ယူဝေက သွားခိုင်းလို့ သူ့အိမ်သွားဘူးတယ်။ ဒါတွေကို တခုခုသောအကြောင်းနှင့် ယူဝေကို ပိတ်ပင်ပါသလား . . . ။

ယူဝေကို ဘာမှပြန်မမေးလိုက်ပေမယ့် တစ်ခုခုရာကို များလည်စွာ ရင်ထဲခံစားမှု အမျိုးမျိုးရှိနေပါလား . . . ။

မိုးရွာနေတယ်

သိပ်တော့မသည်းဘူး။

ဒါပေမယ့် ရွာနေတဲ့မိုးတွေကို ကြည့်ရင်းကြည့်ရင်း စိတ်မှာ မကြည်လင်တော့ . . . ။ မိုးရွာမှာကို စိတ်မော့ခဲ့ရတဲ့ ရက်တွေက များလဲများလှပါပြီ ဒါပေမယ့် . . . ခံစားမှုကို ပြောင်းလဲဖျောက်ဖျတ်မရပါလား . . . ။

“ နင့်ကို ငါအရမ်း စိတ်ဆိုးတယ် ရှင်းကျော့ ငါ့အစ်ကိုက
ဘာမို့သည်လောက်ထိ ပိတ်ပင်တားဆီးနေရတာလဲ . . .
စိတ်ချ နောက်ကို နင့်အိမ်ကို ငါ့အစ်ကို ဘယ်တော့မှ
မလာစေရဘူး . . . ”

စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ယုဝေ

မို့ကို ငါကြောက်တယ်

မို့ကို ငါကြောက်တယ် ဂရုစိုက်ရမယ်။

ရှင်းကျော့က မှီအရိပ်မှာနေရတာပါလို့ ပြောမိတယ်။

မိမကြိုက်တာ မလုပ်ရဲဘူး . . . ။

ကိုမိုးဆင့်ဝေက ခေါက်ဆွဲကြော်ကျွေးမယ် သွားရ
အောင်ဆိုတာနှင့် မလိုက်နိုင်တဲ့ အကြောင်းငြင်းပြီးတော့ . . .

မိက အိမ်လာတာမကြိုက်ဘူး ဖုန်းမဆက်ဖို့ ပြောမိတယ်။

ယုဝေရယ် စိတ်ဆိုးသင့်တယ်။

ဒါပေမယ့် စိတ်မဆိုးပါနဲ့ သူငယ်ချင်းရယ် . . . ။

ယုဝေနှင့် နော်နော်ထွက်သွားကြတော့ ရှင်းကျော့
မျက်ရည်ကျရပြန်တာ ယုဝေမသိပါဘူး။

သိပြန်ရင်လည်း။

“ ရှင်းကျော့နှင့်က ငိုငိုနိုင်လွန်းတယ် တဆိပ်ရှိ
မျက်ရည်ကျပြီ မျက်ရည်မကျဘဲ ဖြေရှင်းလို့မရဘူးလား . . .
ပျော့ညံ့လွန်းတယ်။ ငါအားမရဘူး . . . ”

☁️ ၵုလုနးတဲမိုး

ယုဝေရဲ ပြောနေကြစကားတွေကို ကြားရဦးမှာပါလေ။
မျက်ရည်က ထစ်ခနဲဆိုကျချင်ပြီ ပျော့ညံ့တယ်ဆိုဆို . . . မိ
ဆူသမျှပူသမျှ ရိုက်သမျှ မျက်ရည်က ကျရတာ . . .
ရှင်းကျော့မှာကို မျက်ရည်များလွန်းတယ်ထင်ပါရဲ့လေ။

“ ရှင်းကျော့ ”

“ ရှင်ဒေါ်ကြီးစော လာပါပြီ ”

“ မိက တွေ့ချင်လို့ ဆေးရုံကိုလာခဲ့ပါတဲ့ . . . ”

မိကတွေ့ချင်တယ်။

ဆေးရုံတက်ကထဲက တွေ့ချင်တယ်လာခဲ့ပါ တခါ၊
ပြောဘူးပါတဲ . . . ၊ ဘယ်လိုကြောင့် ဒေါ်ပြန်ပါလိမ့်။

“ ရှင်းကျော့ကို စိတ်ဆိုးနေတာလား ဒေါ်ကြီးစော
ဘာလို့တွေ့ချင်ရပါလိမ့် . . . ”

“ မသိဘူးကလေးရယ် . . . သွားတွေ့လိုက်ပါ . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ . . . ”

ဘာပါလိမ့်။ ဆူဆူရိုက်ရိုက် မိတွေ့ချင်တယ်ဆို
ရှင်းကျော့သွားတွေ့ရမှာပါဘဲလေ။ ဒါကြောင့်မို့ ဘာပါလိမ့်ဆိုတဲ့
နောက်ကျိကျိ အတွေးတွေနဲ့ . . . ချက်ခြင်းထွက်လာခဲ့ရတယ်။
ကားရပ်လိုက်ပြီးတော့ ဆေးရုံပေါ်တက်လာခဲ့ရတယ်။
စိတ်ညစ်တယ်။

ထုံးစံအတိုင်း ခေါင်းငုံ့လျှောက်လာရင်းမှ ရှေ့တည့်တည့်

မှာတွေ့ရသည့် အရိပ်ကြောင့် မော့ကြည့်တဲ့အခါမှာ . . .
“ဟင်”

လူဟာ ယိမ်းထိုးယိုင်လဲလုမတတ်ပါဘဲ။

“ရှင်းကျော့ ရှင်းကျော့ . . .”

ဆေးရုံကော်ရစ်ဒါမှာ ပြေးခဲ့မိတာ ဘယ်သူဆို ဘယ်သူ
မှမမြင်နိုင်တော့ပါ။

ကြောက်ရွံ့ဖွယ်ကောင်းသော မျက်နှာတခုက သူ
ရှင်းကျော့အာရုံထဲမှာ ဝေ့လည်စဲပြီး မျက်ကလိက်
သလိုပါဘဲ။ လူတကိုယ်လုံးဟာ ချွေးစေးတွေနှင့် အေးစက
တုန်ခိုက်ပြီး သတိတခုကို ရတဲ့အချိန် ရှင်းကျော့ကားမောင်း
နေပါရောလား။

မိမကြိုက်လို့ ဘယ်တော့မှ ကားကိုမြန်မြန်မမောင်းခဲ့
ရှင်းကျော့ဟာ ခုတော့လည်း မြန်ဆန်လွန်းစွာ မောင်းနေ
ပါရော။

အသိတရားဝင်လာတော့မှ ကားရိပ်ကိုလျော့ချပြီး
လမ်းဘေးမှာ ခဏရပ်ထားရပါတယ်။

ဒါပေမယ့် . . . ဟိုလူလိုက်လာသေးလားဆိုပြီးလည်း
ကြည့်ရသေးတယ်။

ခုကွဘဲ။

စိကသူဆီဘာလို့ မလာပါလိမ့်ဆိုပြီး စိတ်ဆိုးနေ

ဣလွန်းထံမှ

လာက်ပြီ။ ဆေးရုံကိုလည်း နောက်တခေါက် လုံးဝမသွားရဲ
 ပါဘူး။ နောက်ဆုံးတော့ ရှင်းကျော့ရဲ့ အားကိုးရာက
 ဒေါ်ကြီးစောပါ။ အိမ်ပြန်မယ်။ ဒေါ်ကြီးစောကို သွားပြောပြ
 ပါလေ။ မိက မလာချင်လို့ မလာတာလို့ အထင်လွဲသွားရင်
 ... ပြေရှင်းလို့တောင် ရနိုင်ပါတော့မလား။

အိမ်ကို ကားမောင်းခဲ့ရင်းမှ ရှင်းကျော့ရဲ့ အကောင်းဆုံး
 ပြေရှင်းနိုင်ခြင်းက မျက်ရည်တွေတွေကျနေတာပါဘဲလေ။

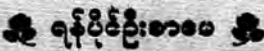
“ ကိုသက်စိုး ... ကားပေါ်မှာ ခဏစောင့်ပါနော်
 ကျွန်တော် စိုးဝင်းအောင်နဲ့ အလုပ်ကိစ္စလေးတခုပြောစရာရှိလို့ပါ
 ... ”

ဆိုင်ကိုပစ္စည်းတွေလိုက်ပို့ရင်းမှ စိုးဝင်းအောင်ကို
 အတွေ့ ယုဝေသိချင်တဲ့ အကြောင်းက ခေါင်းထဲရောက်
 လာပါတယ်။ ပြီးတော့ ရှင်းကျော့နှင့်လည်း ပတ်သက်နေသည်
 လို့ ဆိုထားတာကိုး...။

“ စိုးဝင်းအောင် ”

“ ဟော ... ကိုဆင့် ... လာလေ ထိုင်ဦး ...
 ပစ္စည်းလာချတာလား ”

“ ပြီးပါပြီ ... စိုးဝင်းအောင်ကို မေးစရာရှိလို့ ... ”

သည်လိုဗျာ . . . ဟိုနေ့က . . . ”

ခေါက်ဆွဲကြော်စားရင်းမှ . . . ညာဘက်
မျက်ခုံးပေါ်မှဲ့ကလေးနှင့် လူအကြောင်း မေးကြည့်ရတယ်။

“ ဪ . . . ထိုက်ဇော်လား . . . ”

“ ဟုတ်တယ် ”

“ ဘာလဲ ကိုဆင့်ရော ထိုက်ဇော် ဒဏ်ခံလိုက်ရ
ထင်တယ် . . . ”

“ ဘာဒဏ်လည်း စိုးဝင်းအောင်ရဲ့ . . . ”

“ ထိုက်ဇော်အကြောင်းမေးတယ်ဆိုတော့ ထိုက်ဇော်
ငွေချေးတဲ့ဒဏ်များ ခံရသလားလို့ပါ။ ကျွန်တော်ကတော့
ထိုက်ဇော် ပေးတဲ့ ဒုက္ခခံနေရတာ နှစ်နှစ်လောက်ရှိပြီ ကိုဆင့်ရ
. . . ကိုဆင့်တို့နဲ့ခင်သလို အရမ်းခင်လာတဲ့ အချိန်မှ
ဆယ်သိန်းပါသွားတယ် . . . ”

ထိုက်ဇော်ဆိုတဲ့ လူဆိုပါသွားတဲ့ငွေဆယ်သိန်းက
ချော့တောင်းလိုက် ခြောက်တောင်းလိုက် တောင်းတာတောင်
နှစ်နှစ်အတွင်းမှာ ငါးသောင်းတောင် ပြည့်အောင်မရဘူးတဲ့လေ။

“ ကိုယ့်ငွေနဲ့ကိုယ်ဆိုတော့ ဘယ်လောက်ရ
အမြတ်ဘဲဆို တွေ့တိုင်းတောင်းနေရတယ် ကိုဆင့်ရာ ကိုဆင့်လဲ
သည်လူနဲ့ . . . ငွေကြေးကိစ္စမပတ်သက်ပါစေနဲ့ မလွယ်ဘူး
. . . ငွေကြေးစိတ်မချရတဲ့ လူပါဗျာ . . . ”

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

“ သူ က ဘာအလုပ်လုပ်လဲ ဘယ်မှာနေလဲ . . . ”

“ နေတာတော့ မသိဘူး . . . အရင်ကတော့ ထူးထူးဟန်ရဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ . . . ”

ကိုဇော်ထူးဟန်ဆိုသိပါပြီ . . . ။ ကျွန်တော်နှင့်လည်း တယ်။

“ ကျေးဇူးဘဲ စိုးဝင်းအောင် ”

ရုပ်ရည်ချောမောလှပမှုနှင့် ဘာမှမသက်ဆိုင်သော နှုတ်စာရိတ္တမျိုး ရှိတာပါလား . . . ။ ဒါကြောင့်လည်း ရုပ်ရည် ကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်လို့မရဘူးဆိုတာ ဒါမျိုးပြောတာ ပေါ့။ ချောမောလှပသောရုပ်ရည်တော့ နှုတ်စာရိတ္တပေါ့။

သည်လူနှင့် ရှင်းကျော့ တခုခုအကြောင်းရှိမလားဘဲ သည့် ယုဝေရဲ့စကားကို ကြားရတော့ . . . ။

ရှင်းကျော့ရယ် . . .

အချစ်ဆိုတာ ကိုယ့်အတွက်တော့ ထူးဆန်းအံ့ဩဖွယ် က်ရှိလာတာပါဘဲ။

သည်ကောင်မလေးဟာ ဘယ်လိုပုံစံလေးမှန်းကို ဘူးဆိုတဲ့ . . . ခံစားမှုကနေ . . . တဖြည်းဖြည်း အခုတော့ ချစ်တဲ့လား . . . ။

အလုပ်တိုက် ပြန်ရောက်တဲ့အခါမှာ . . . ။

“ ကိုဆင့် ခုနက ဖုန်းလာတယ် . . . နင့်ဦးလေးလို့

ပြောတာဘဲ . . . သူ့ဆီဖုန်းပြန်ဆက်ပါတဲ့ ”

“ ဟုတ်ကဲ့ မမစော . . . ”

လေးလေးသိန်းကဘာလို့ ဖုန်းဆက်တာပါလိမ့်။ လေးလေးသိန်း
ဖုန်းကိုပြန်ခေါ်တော့ အန်တီဝေနဲ့ တွေပါတယ်။

“ ဟုတ်ပါတယ် ကိုဆင့် . . . မနက်ဖြန်မနက်
အာရုဏ်မှာ ဆွမ်းကပ်မလို့ လေးလေးသိန်း မွေးနေ့လေ
. . . အဲဒါသည်ည ကိုဆင့်လာအိပ်ပါလို့ပြောမလို့လေ
. . . ခုနဘဲ ဘုန်းဘုန်းတွေ ပင့်ဖို့ဆို ထွက်သွားတယ်. . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ လာခဲ့ပါ့မယ် အန်တီဝေ . . .
လေးလေးသိန်းကိုလဲ အန်တီဝေဘဲ ပြောပြလိုက်ပါတော့ အလုပ်
ပြန်ပြီး အိမ်ခဏဝင် အဝတ်အစားယူပြီး လာခဲ့ပါ့မယ်လို့ . . . ”

သည်ညတော့ လေးလေးသိန်းတို့အိမ်သွား အိပ်ရ
တော့မယ်။ မွေးနေ့ရှိတယ်ဆိုတော့လဲ မသွားလို့ဘယ်ဖြစ်မလဲ။
လေးလေးသိန်းအတွက် မွေးနေ့လက်ဆောင်လေးတခုခုလဲ
လိုချင်တယ်လေ. . . ။ ဘာဝယ်ရကောင်းမလဲ သူတို့ပြည့်စုံ
တယ် ဆိုပေမယ့် အမှတ်တရလေးကတော့ ပေးချင်ပါတယ်။

အိမ်ခဏပြန် ရေမိုးချိုးအဝတ်အစားလဲပြီး လိုချင်တာ
လေးတွေယူကာ သွားရမယ်လေ။ လေးလေးသိန်း မွေးနေ့ကို
ယုဝေက ရှင်းကျော့ကို ဖိတ်မလား . . . လာဖို့မဖြစ်နိုင်
မှန်းသိပါလျက် . . . မျှော်ရဦးတော့မှာ။

“ ဘာကြောက်စရာရှိလဲ ခုမှတော်တော် ကြောက်နေ
ယ်လေ ကိုယ့်လာစော်ကားတဲ့စကားမျိုးပြောရင် ပါးပိတ်
ပ်စ်လိုက်ပေါ့ ကြောက်စရာလား... ”

မိကပြောတော့ လွယ်တယ်။

လိပ်ပြာလွင့်မတတ် ကြောက်နေတာကို မကြောက်ပါ
ပို့ပြောလို့ရမလား ရင်မှာခံပြင်းစိတ်ဖြစ်ရပေမယ့် ...
က်တာဘဲလေ။ ပြောနိုင်ပါတယ်။

“ မိ ... နေကောင်းကာစလေ ... ဘာလို့
လဟသဒေါသများနေလဲ ... ”

“ သည်ကောင်မလေးကိုမြင်ရင်ကို စိတ်မှာဒေါသ
တယ် ... ရုပ်ကိုက သူ့အဖေနဲ့ တရုပ်တည်း ”

ခက်တာဘဲ

ရှင်းကျော့သန့်စင်ဆိုတာ ဦးသန့်စင်ရဲ့ တဦးတည်းက
မီးပါ ... ။ အဖေနှင့် သမီးရုပ်ချင်းကူနေတာ ဘာများဆန်း
လည်း။

“ ဆေးသောက်ရအောင် မိ ... ရှင်းကျော့ကို
ပြောမယ်ဆိုတာကရောဘာလဲ ”

“ သူ့ကို အိမ်ထောင်ပြုခိုင်းမလို့ ”

“ ဟင် ”

မို့ဆီက ဘယ်လိုမှမျှော်လင့်မထားသော စကားကြောင့် ရှင်းကျော့သာမက ဒေါ်ကြီးစောပါ အံ့ဩသွားရတာပါဘဲ ။ ရှင်းကျော့ကို အိမ်ထောင်ပြုခိုင်းမလို့တဲ့။ ရှင်းကျော့ အိမ်ထောင်ပြုရအောင် ဘယ်မှာလဲ ချစ်သူ . . . ။ အချစ်ဆိုတာက ဘာလဲ။ ကြောက်စရာကောင်းလွန်းတဲ့ မိုးတွေ . . . အရမ်းသည်းနေခဲ့တာ . . . ။ အချစ်ဆိုတာဘာလဲ . . . ။

တကယ်ပါ။

အချစ်ဆိုတာ ဘယ်လိုခံစားမူလဲ။

“ မဟုတ်တာ မိရယ် . . . ရှင်းကျော့သူ့ဖာသာ လွတ်လွတ်လပ်လပ်နေပါရစေ ”

“ မဟုတ်ဘူး မကြီးစော မိရောဂါက နေ့သေမလား ညသေမလားမသိဘူး . . . မိသေရင် ဘယ်သူက သူ့ကို ထိမ်းမလဲ . . . ငွေတွေ အများကြီးရှိတဲ့ မအူမလယ် ကောင်မလေးတယောက်ဟာ . . . ရိုးသားတဲ့လူတွေ့ဖို့ လွယ်သလား . . . ”

“ ဒါကတော့ မိရယ် . . . ဘဝဆိုတာ တရားသေ ပြောလို့မရပါဘူး . . . ”

“ ဟင့်အင်း မိစဉ်းစားပြီးပြီ ဘယ်လိုလဲ ရှင်းကျော့ . . . အိမ်ထောင်ပြုမလား မပြုဘူးလား . . . ”

“ ရှင်းကျော့က ဘယ်သူနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုရမှာလဲဟင် ”

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

“ မိ ရှာပေးမှာပေါ့ ”

“ မိ ရှာပေးမယ် . . . ”

“ အင်း ”

ဘယ်လိုဆုံးဖြတ်ရပါမည်လည်း . . . ။ မိရှာပေးတဲ့
လူကို ရှင်းကျော့လက်ထပ်ပါမည်လို့ ပြောပြီးပြီဆိုနောက်ထပ်
ရှင်းလို့ ရတော့မှာမဟုတ်ပါဘူး . . . ။

မိ ရှာပေးတဲ့လူကို ရှင်းကျော့ ချစ်မချစ်မသိနိုင် . . . ။

အဲသည့်လူကရော ရှင်ကျော့ကို တကယ်ချစ်တာ
ဟုတ်ပါ့မလား ။

“ ရှင်းကျော့ ”

“ ရှင် . . . နင် . . . ”

“ ပြောလေ . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ဟုတ်ကဲ့ ရှင်းကျော့လက်ထပ်ပါမယ် ”

မိကျေနပ်သွားပုံ ရပါတယ်။

ရင်ထဲမှာ ဘာတွေဘဲ တွေးနေ . . . မှီစကားကို

ရှင်းကျော့လွန်ဆန်ရဲတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ မိက ရှင်းကျော့အပေါ်

မကောင်းတာတွေ ကြံစည်မည်မှ မဟုတ်တာ . . . ။

ရှင်းကျော့လပ်ထပ်ရမယ်။ မိကသည်လူကို အခု လက်ထပ်ဆိုလဲ

ချက်ခြင်း လက်ထပ်ရမှာ။

သည်အခါမှာ . . . ။

နွေးထွေးစွာကြည့်နေတတ်သော နူးညံ့ခြင်းမျက်ဝန်း
တစုံဟာ ဘယ်လိုနေရာမှာ ဒို့အောင်းနေသည်မသိ။
ချက်ခြင်းဆိုသလို အသိစိတ်ထဲကို ရောက်ရှိလာခဲ့ပါလား...။
ဟယ်...

ငါဘာတွေကို အမှတ်တရ ဖြစ်နေရတာလဲ။
မဖြစ်သင့်ဘူး...

သည်လူနဲ့ ခေါ်တာကိုတောင် မိက ကြိုက်ပုံမရတာ။
သဘောမရသင့်ပါဘူး။ ရှင်းကျော့နှင့်သူ ဘာဆိုင်တာလို့က်လို့။

“ ဒါဆိုသွားတော့ ... ပြန်နှင့် မိကြီးစောကို
ခဏခေါ်ထားမှာ ”

ပြန်နှင့်တဲ့။ ရင်ထဲမှာ ကြောက်ရွံ့စိုးထိတ်ခြင်းတွေ
ချက်ခြင်း ရောက်လာပါတယ်။

ဟိုနေ့ကလိုများ မျက်နှာချင်းဆိုင်တည့်တည့်
တွေနေလေမလား။

“ ဘယ်သူမှ ကြောက်စရာမလိုဘူး...”

“ ဟုတ်ကဲ့...”

မိကတော့ဘယ်သူမှ ကြောက်စရာမလိုဘူးတဲ့
ရှင်းကျော့ကြောက်ပါတယ် ဆိုတာကိုတော့ ဘယ်လို
ဖျောက်ဖျတ်ရမှာတဲ့လည်း...။

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

ဆေးရုံကော်ရစ်ဒါတလျောက် ရင်တထိတ်ထိတ်
လျှောက်လာခဲ့တယ်။

မတွေ့ပါစေနင့်

မတွေ့ပါစေနင့်

ဆုတောင်းရင်း လျှောက်လာပေမယ့် မျက်ဝန်းတွေကို
လည်း အနားမပေးရဲ ဟိုကြည့်သည်ကြည့် ကြည့်နေရပါ
သေးတယ်။

လှေကားထစ်တွေအတိုင်း ဆင်းလာတော့လည်း
ရင်တွေထိတ်လို့ . . . ။

ရှင်းကျော့ဘာလို့သည်မျှ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းကို
ရခဲ့ပါသလည်း။

မိုးတွေကလည်း အုံ့ဆိုင်းမဲမှောင်နေပါလား။ ချက်ခြင်း
ဆိုသလို သည်းသည်းမဲမဲရွာတော့မည့် သဏ္ဍာန်။ ဘာကြောင့်
သည်မိုးကပါ ရှင်းကျော့ကို ခြောက်လှန့်ခဲ့ပါသလဲ။
တော်ပါသေးရဲ့။ ပလက်ဖောင်းပေါ်ရောက်လာသည်အထိ
ဘယ်သူ့မှမတွေ့ . . . ။ ကားရှိရာကို လှမ်းအလာမှာမှ။

“ ရှင်းကျော့ ”

“ ဟင် ”

သည်အသံ၊ သည်ပုံစံ။ မှားစရာလား။ ဆတ်ဆတ်
တုန်ရင်လာသောရင်ထဲက ကြောက်ရွံ့ခြင်းတွေဟာ မှီရဲ့

ကြောက်စရာလား ဆိုတဲ့စကားလည်း ဘယ်ရောက်သည်မသိ။
ထိပ်တိုက်မတိုးမိစေရန် လှည့်ပြီးပြေးထွက်ခဲ့တယ်။

စိတ်မှာ အသိတရားမရှိ။ ကြောက်ရွံ့ခြင်းသာ
ရှိပါတယ်...။ ပလက်ဖောင်းပေါ်ကနေ ကားလမ်းမကို
ဖြတ်ပြေးခဲ့မိပြီ။ ရှေ့မှာ ဘယ်လိုကားတွေလာနေတယ်
တိုက်မိရင်ဆိုသော ခံစားမှုမျိုးလဲ ရှင်းကျော့မှာမရှိတော့...
မျက်ဝန်းရှေ့တွေ့ရာနေရာကိုသာ အပြေးအလွှား ထွက်လာ
ခဲ့ပြီးတဲ့ နောက်မှာတော့...။

လေးလေးသိန်းအတွက် ဘာဝယ်ရရင် ကောင်းမလည်း
...။ မွေးနေ့လက်ဆောင်လေးတခုတော့ အမှတ်တရ
လိုချင်တယ်။ ဒါကြောင့်မို့ စတိုးဆိုင်တခုကို တွေ့တော့ဝင်ခဲ့တာ
... ယောက်ျားအသုံးအဆောင်တွေဖက် လျှောက်ခဲ့ပေမယ့်
ဘာဝယ်ရမည် မသိသေး။

လေးလေးသိန်းက ဆေးလိပ်သောက်တယ်။

မီးခြစ်ကလေးတခု အမှတ်တရလေး ဝယ်ပေးရကောင်း
မလား။ ကျန်းမာရေးထိခိုက်မယ့် အလုပ်အားပေးတာ
မကောင်းပါဘူးလေဆို။ ဦးဂျမ်းပုဆိုးတထည်နဲ့ ရယ်ဒီမိတ်
အင်္ကျီတထည်ဘဲ ဝယ်လိုက်တယ်။

 ရွာလွန်းတဲမိုး

အထုတ်အပိုးတွေယူပြီး ပြန်အထွက်။

ဪ . . .

သည်နားရောက်နေတာပါလား။

မျက်ဝန်းရှေ့မှာ ဆေးရုံ . . . ။ သည်ဆေးရုံမှာ ရှင်းကျော့ရဲ့ မိထွေးဆေးရုံတက်နေတာလို့ ယုဝေပြောတာ အမှတ်ရတယ်။

ကျွန်တော့်အပေါ် စိမ်းကားရက်စက်လွန်းသူကိုမှ ဘာလို့သည်မျှ အမှတ်နေရပါလိမ့် . . . ။

စိတ်ဆိုတာ ခက်သားလား။ အလွယ်တကူ ချိုးယူ ပန်ဆင်၍ရနိုင်သော ပန်းတွေကိုလျစ်လျူရှုခဲ့သမျှ . . . ။

ကျွန်တော့်ကို အင်မတန်စိမ်းသော ပန်းကလေးတပွင့် ကြမှ ပန်ဆင်ချင်ပြန်နေတာပါလား။

အဆောက်အဦးကြီးကို ခေတ္တတွေတွေဝေဝေ ငေးကြည့်နေမိပါတယ်။

ဟင် . . . တွေ့ချင်နေသော သတိတရုစိတ်ကြောင့် လား။ ဝင်ပေါက်ဝက ထွက်လာသော သဏ္ဍာန်ဟာတဖက်လမ်း ဒေါ်မှာ ရှိပါလျှက် ဘာလို့များ သေချာစွာမှတ်မိနေရပါလိမ့်။

ရှင်းကျော့ . . . ။

နာကျင်နေသော ခံစားမှုအားလုံးကွယ်ပျောက်တယ်။ ရွာမည့်ဟန်ဖြစ်နေသော မိုးတိမ်ညိုတွေရဲ့ မှိုမှိုင်းမှိုင်း ခံစားမှုလဲ

သတိမရ။

ရှင်းကျော့တယောက်ကိုသာ မြင်ပါတယ်။

ပုံမှန်လျှောက်နေရာက ရှင်းကျော့ရုတ်တရက် ထွက်ပြေးသွားပါလား။ ဘာဖြစ်တာလဲ သိုးဖြူကလေးဟာ တခုခုကို သတိတရ ထိတ်လန့်တာမျိုးလား။

ဟာ . . . လမ်းမပေါ်မဆင်းနဲ့လေ ကားတွေ ရှိနေတယ်။ ကားတွေလာနေတာပေါ့. . . ။

တိုက်မိမယ်။

တိုက်မိမယ်။

ရှင်းကျော့ . . . လမ်းကိုမဖြတ်နဲ့ ကားတွေကြည့်လေ။ ရင်ထဲကသာ ပဲ့တင်ရိုက်မှု အော်နေသည်။ နှုတ်ဖျားမှ အသံတစ မထွက်နိုင်အောင် မှင်သက်မိစွာ ကြည့်နေမိဆဲပါ။

ကားတွေရွေ့ပွတ်ကာသီကာဖြတ်ပြေးနေပေမယ့် လည်း ဘာကိုမှမြင်ပုံမရ။ ဘာဖြစ်မလဲ ရှင်းကျော့။ ကျွန်တော်ရှိရာ ပလက်ဖောင်းပေါ်ကို ဒယ်မ်းဒယ်ိုင်ခြေလှမ်း တွေနဲ့ အယိုင်ယိုင်အနဲ့နဲ့ ရောက်လာတဲ့ရှင်းကျော့ကို မြင်ရတဲ့အခါ ကျွန်တော် မနေနိုင်တော့ပါဘူး။ သူမရှိရာ ခြေလှမ်းကျဲတွေနဲ့ အပြေးဒေလွှား လျှောက်ခဲ့မိတယ်. . . ။

ရှင်းကျော့က ယိုင်လဲမတတ် ဖြစ်နေပါလား။

“ ရှင်းကျော့ . . . ”

၁၀
၁၁၁
က်
ာ
တွ
လ။
မှ
ပါ။
ယ့်
၇။
မ်း
ကို
ရာ

၁၁၁ ဣလွန်းတဲ့မိုး

ရှင်းကျော့ရဲ့ ယိမ်းယိုင်နေမှုကို ရှေ့ကနေပုခုံးစွန်းနှစ်ဖက်မှ ဝင်ထိမ်းပေးတဲ့အခါ . . .

“ အား . . . ”

ကျွန်တော့်ကို မော့ကြည့်ပြီး တွန်းဖယ်ရုန်းကန်ထွက်ပြေးဖို့ပြင်တယ်။

“ ရှင်းကျော့ ကိုဆင့်လေ ကိုဆင့် မိုးဆင့်ဝေပါ ယုဝေအစ်ကို မိုးဆင့်ဝေ ”

“ အမလေး ကိုဆင့် ကိုဆင့်နော် . . . ”

ဆတ်ဆတ်တုန်ခါနေတဲ့ သူမရဲ့အသွင်သဏ္ဍာန်ဟာ အသတ်ခံရကာနီးဆဲဆဲ ယုန်ကလေးတကောင် သတ္တဝါလေးတကောင်လို ကြောက်ရွံ့ ထိတ်လန့်မှု အပြည့်အဝပါဘဲ သူမက အခုကြတော့လဲ ကျွန်တော့် လက်မောင်းတွေကို အားကိုးတကြီး ဆုပ်ကိုင်ပြီး မျက်ဝန်းတွေစုံမှိတ် သက်ပြင်းချကာ အားလုံးကို စိတ်လျော့လိုက်တဲ့ပုံစံ။

ရှင်းကျော့ ပြေးလွှားလာရာလမ်းဆီကို ကျွန်တော် ကြည့်မိတယ်။

အလွန်ချောမောလှပသော ယောက်ျားပျိုတယောက်က မလှမ်းမကမ်းမှာ ရပ်ကြည့်နေပါလား။

မမှတ်မိစရာ အကြောင်းမရှိပါ။

ညာဘက်မျက်ခုံးပေါ်မှာ မွှေးကလေးထင်ရှားပြီး ချောမော

လွန်းသောရုပ်ရည်ဟာ တခါတွေရင် မေ့သွားစရာအကြောင်း
မရှိပါ။ သူ့ကို ကျွန်တော်ကြည့်နေတော့မှ လှည့်ထွက်သွားတယ်။

ညိုမိုင်းနေသော မိုးကလဲရုတ်ခြည်း ရွာလာတဲ့အခါမှာ။

“ ရှင်းကျော့ မိုးရွာနေပြီ ”

ထီးဖွင့်ပြီး ရှင်းကျော့ကိုဆောင်းပေးထားရတယ်။
ခုချိန်ထိ မျက်ဝန်းတွေ မှိတ်နေဆဲပါလား။ ဘယ်မျှထိ ထိတ်လန့်
တုန်လှုပ်ခဲ့ပါလိမ့် . . . ။ မိုးကတော်တော်လေးသည်းပြီး
ထီးရွက်ပေါ် ခုန်ပေါက်ကျဆင်းသံပြင်းထန်လာတဲ့အခါ။

“ မိုးသည်းလာပြီ မိုးသည်းလာပြီ . . . ”

မျက်ဝန်းတွေဖွင့်ကြည့်ပြီး ရွတ်နေပြန်တယ်။ မိုးသည်း
တာဘာဖြစ်သလဲကွာ . . . ။

“ ကိုဆင့် မိုးသည်းလာပြီ ”

“ ကောင်းတာပေါ့ရှင်းကျော့ရဲ့ . . . ရှင်းကျော့
ဘယ်သွားမလဲ ကိုဆင့်လိုက်ပို့ပေးမယ်လေ . . . ”

“ ဟင် . . . အင်း . . . ကားရော . . . ကား . . . ”

ခုမှပင် သူမကားကိုသတိရတဲ့ပုံ။ ကျွန်တော်
လက်ကိုတော့ ခိုမှီတွယ်ကပ်ထားဆဲ။

မင်းမသိပါဘူးသိုးဖြူလေးရယ် . . . မိုးသည်းသည်းမှာ
မိုးဆင့်ဝေရင်တွေခုန်နေတာ ဘယ်လောက်ထိ ပြင်းထန်နေတယ်
ဆိုတာပေါ့။ ဒါပေမယ့် မင်းက အခက်အခဲတခုအတွက်

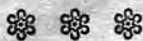
ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စွာ အားကိုးမရှိတွယ်ခြင်းအပေါ်
အခွင့်အရေး မယူရက်ပါဘူး။ ကိုဆင့်လို့ မင်းရဲရင်းနီးကျွမ်းဝင်စွာ
ခေါ်သံလေးကိုလည်း နားစည်မှာ ချိုမြိန်နှစ်သက်နေတာပါဘဲ။

“ ရှင်းကျော့ကား ဟိုမှာလေ . . . ကိုဆင့် လိုက်ပို့
ပေးမယ် . . . ”

ကားရှိရာကိုအတူလျှောက်ခဲ့တယ်။ ဟိုသည်ရေဝဲ
ကြည့်တဲ့ မျက်ဝန်းတွေမှာ တုန်လှုပ်ခြောက်ချားခြင်းတွေ
ရှိနေပါလား။

“ ကိုဆင့် . . . သွားမယ် ”

ရှင်းကျော့ရဲ့ ခြေတလှမ်းအဝေးဟာ ရင်ကိုလှစ်ဟာ
လေပါလား။ ကားပေါ်ကို သူမတက်ပြီး မောင်းသွားပြန်တော့လဲ
မျက်ဝန်းမှာကွယ်ပျောက်သည်အထိ ရပ်ကြည့်နေမိခဲ့ပါ. . . ။
စိုးရိမ်ပူပန်တတ်ခြင်းတွေ ဟာ အချစ်ကို အားပေး
နေသလား. . . ။ အချစ်ကဘာလဲ စိုးရိမ်ပူပန်တတ်ခြင်းတွေကို
အားပေးနေပါသလား။

ဘာလို့သည်လောက်သည်းရသလည်း မိုး။

အိမ်ရှေ့မှာကားရပ်နေလိုက်သည်ထိ မိုးကသည်း
နေဆဲ။ ကားပေါ်မှာ ငြိမ်ထိုင်နေမိဆဲ။ ထိတ်လန့်တဲ့စိတ်ဟာ

ဦးနှောက် တွေကိုပါ နောက်ကျိပ်ပန်းလွန်းစေပါတယ်။

“ မရှင်းကျော့ ကားပေါ်မှာရှိလား ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

မဝေအသံကြားရတယ်။

ကားပေါ်ကဆင်းပြီး အိမ်ရှေ့ခန်း ကုလားထိုင်မှာ ငြိမ်သက်စွာထိုင်မိဆဲ။ ကိုမိုးဆင့်ဝေကတော့ ရှင်းကျော့ကို ဘယ်လိုမြင် မလဲ . . . ။ သူ့လက်တွေကို မှီတွယ်ခိုနားရာလို့ ခံစားမိတယ်။ ကိုဆင့်ကို မြင်လိုက်ခြင်းဟာ ကြောက်ရွံ့စိတ် တော်တော်များများကို ညှိမ်းသတ်ပေးလိုက်သလို ခံစားရပါလား။

သူ့ဘယ်လိုထင်မလဲ။

သည်ကောင်မလေးဟာ ဟိုရက်တွေကတုန်းမျိုး အခုကြ တမျိုး ဘာဖြစ်သလဲလို့တွေးမလား . . . ။

ဟိုတယောက်ကရော

ဟိုတယောက်ရဲ့ အရိပ်ကိုပင် မမြင်နိုင်တော့အောင် . . . ကြောက်ရွံ့ခဲ့တယ်။

ကားတွေကိုမမြင်နိုင်အောင် ကြောက်ရွံ့ခဲ့တာ ကားတိုက်သေဆုံးသွားနိုင်တဲ့ အနေအထားပါလား။

တခါတရံမှာတော့ စိတ်ပျက်အားလျော့လွန်းသည်ဆိုဆို . . . ကားတိုက်သေသွားတာမှ ကောင်းဦးမည်လို့တွေးပြန်ရော။ ကြောက်ရွံ့နေရတဲ့ အရိပ်မည်းတခုကို ရှင်းကျော့ ရင်မောလှ ပါပြီ. . . ။

“ မရှင်းကျော့ မရှင်းကျော့ ဖုန်းလာနေတယ်လေ ”
တယ်လီဖုန်းသံ ဆူဆူညံညံကိုမျှ မကြားနိုင်အောင်
ခံစားရပါလား။

စိတ်ပျက် အားလျော့သော ခြေလှမ်းတွေနှင့်
နားထောင်ဖို့ လှမ်းခဲ့ရတယ်။

“ ရှင်းကျော့လား . . . ကိုဆင့်ပါ . . . တယ်လီဖုန်း
ဆက်လို့ စိတ်မဆိုးပါနဲ့နော် . . . အိမ်ပြန်ရောက်မရောက်
သိယုံလေးပါ . . . အခုအိမ်ပြန်ရောက်နေပြီ ရှင်းကျော့လေး
ဘာမှမဖြစ်ဘူးဆို ကိုဆင့် စိတ်ချလိုက်မယ် ဒါဘိနော်
ဖုန်းချလိုက်တော့မယ် . . . ”

“ ကိုဆင့် . . . ”

“ ဟင် ဘာလဲ ”

“ တောင်းပန်ပါတယ် . . . ”

“ ဘာကိုတောင်းပန်ရမှာလဲ . . . ”

“ ရှင်းကျော့ အရွမ်းကြောက်သွားလို့ပါ . . .
ကိုဆင့်ကိုလဲ ဒုက္ခပေးသလိုဖြစ်သွားမှာပေါ့ . . . ”

“ ဟင့်အင်း ကိုဆင့်ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး ရှင်းကျော့
အတွက်သာ စိတ်ပူတာပါ . . . နေကောင်းလား . . .
နေကောင်းအောင် နေနော် ရှင်းကျော့သည်လောက် စိတ်ပူ
ပန်မှုတွေများရင် ကြာတော့ ကျန်းမာရေးထိခိုက်မယ် . . . ”

ကိုဆင့်ဟာ ယုဝေအစ်ကို ဆိုပေမယ့် ရှင်းကျော့အစ်ကိုလိုဘဲ
သဘောထားပြီး အားလုံးကိုတိုင်ပင်လို့ ရပါတယ် . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူး ကိုဆင့် . . . ”

တိုင်ပင်လို့ရသတဲ့ . . .

ဟင့်အင်းကွယ် . . .

ဘာတွေကိုမှ ပြောပြချင်တဲ့စိတ် ရှင်းကျော့မှာမရှိပါဘူး
ကိုဆင့်ကိုတွေ့ရတာဟာ စိုးရွံ့ထိတ်လန့်ခြင်းတွေရဲ့ တဝက်မက
အေးငြိမ်းသွားတယ်ဆိုတာ သိနေပါလျက် မဖြစ်သေးပါဘူး
. . . ။

ယုံကြည်မှုဆိုတာ ဘာလည်း . . . ။

ဘယ်လိုလူတွေကို ယုံကြည်ရမှာလဲ ။

“ ယုဝေတို့အိမ်ရောက်ရောက်ခြင်းမှာ စိတ်ပူပန်စွာနှင့်
ရှင်းကျော့ဆီ ဖုန်းဆက်ရတယ် ။ ဖုန်းသားဆက်ရတာ
ဖုန်းမဆက်ပါနဲ့ဆိုတဲ့ ရှင်းကျော့စကားကိုလည်း သတိ
ပါသေးတယ် ။ ယုဝေကတော့ ဘာတွေဖြစ်လာသလဲ ကိုကိုရာတဲ့

ကျေးဇူးတင်ပါတယ်တဲ့

ကျေးဇူးကိုဆင့် ဆိုတဲ့ စကားလေးတစ်လုံးထဲနဲ့

ရင်ထဲရှိသမျှ အရည်ပျော်ကျေနပ်သွား ရပါပြီ . . . ။

☁️ ဣလွန်းတဲမိုး

“ ဘာတွေဖြစ်တာလဲ ကိုကို . . . ”

“ ရှင်းကျော့နဲ့ တွေ့တယ် . . . ”

ထိုက်ဇော်နှင့်တွေ့တဲ့ အကြောင်းတော့ မပြောပြပါဘူး။

ကျော့ကို မိများ ဆူလိုက်သလားမသိဘူး အရမ်းကြောက်တဲ့

နှင့် ကားတွေရှေ့ထွက်ပြေးလာတဲ့အကြောင်း ပြောပြမိတယ်။

“ ရှင်းကျော့ဆီမှာ ပဟေဠိတွေက အများကြီးပါဘဲ

လျှောက်ရင်တောင် ခေါင်းငုံ့လျှောက်တယ်။ လူတွေ သူ့ကို

ညှို့ဖို့သတဲ့ . . . အဲလိုမျိုး ထူးထူးခြားခြားပုံစံ ကြောင့်လဲ

သူ့ကို ပိုကြည့်ချင်စရာ ဖြစ်လာတာပေါ့ . . . ”

“ သူ့အိမ်ကလဲ နားလည်မှုနဲ့ပုံရတယ် ယုဝေရယ်

ကလေးမှာ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့တယ် သိနိုင်တာမှ မဟုတ်တာ

မျက်နှာမှာကို ကြောက်ရွံ့တာတွေ ထိတ်လန့် . . . တုန်လှုပ်

တာတွေရှိနေတာဘဲ . . . သူ့စိတ်သူ့ဦးတုံး အနေ

ထားမှာ နေရတာမဟုတ်လား”

“ အပစ်မြင်လို့မရလောက်အောင် အချစ်များ

သလားကိုကို ”

ယုဝေစကားကြောင့် နော်နော်ကရယ်တယ်

ရှင်းကျော့ရယ်။

မနက်ကို အာရုဏ်ဆွမ်းကပ်မှာမို့ ယုဝေနှင့်အတူ

နော်ပါလာအိတ်တယ်လေ။ နော်နော်တို့လို နားလည်မှုရှိတဲ့

မိသားစုမှာ ရှင်းကျော့မွေးဖွားခဲ့ရင် သိပ်ကောင်းမှာပါ။

ရှင်းကျော့ကို ငါမချစ်ဘူးလို့ မငြင်းချင်တာနှင့် ပြီးရင်းငြိမ်သက်တိတ်ဆိတ်စွာ ဝန်ခံနေမိပါသလား။

“ ကိုကို . . . ရှင်းကျော့ကို ချစ်ရင် လက်ထပ် လိုက်ပါလား . . . ကိုကိုနဲ့သာဆို ရှင်းကျော့ဘဝ အရမ်း အဆင်ပြေသွားမယ် . . . ”

ယုဝေရယ် . . . နင်ပြောတာလွယ်လိုက်တာ နင်ကလေးလား . . . ကိုဆင့်က ရှင်းကျော့ကို ချစ်တယ်ထား ရှင်းကျော့က ပြန်ချစ်ဦးမှ ပြန်ချစ်ဦးတော့ လက်ထပ်တယ်ဆိုတာ ရုတ်တရက် လွယ်တာမှမဟုတ်တာဘဲ . . . နင့်ကလေး အတွေးမျိုးတွေ မတွေးစမ်းပါနဲ့ဟာ”

နော်နော်ကတော့ ယုဝေထက် လူကြီးဆန်ဆန် တွေးပါတယ်။ ရှင်းကျော့က ပြန်ချစ်ဦးမှတဲ့။ ရှင်းကျော့ရဲ့ ကိုဆင့်လို့ခေါ်တဲ့ အခြေအနေလေးရဖို့တောင် မမျှော်လင့်ဘဲ ရခဲ့တာပါ။ ဟိုးရက်ကဆို မျက်ဝန်းတချက်ပင့်ကြည့်ဖို့ပင် အလွန်ဝန်လေးတဲ့ ရှင်းကျော့ မဟုတ်လား။

ညဦးယံအေးမြတဲ့ လေပြည်ကို သယ်ဆောင်လာ ပါတယ်။

ယုဝေတို့ ခြံခေါင်းရင်းက ယုဇနပင်ကြီးမှ မွှေးပျံ့သော ရနံ့ကိုလဲရနေတယ်။ ရှင်းကျော့ရှိနေရင် ကောင်းမှာလို့ တွေးမိပေမယ့် မဖြစ်နိုင်သော အတွေးတွေပါလား . . . ။

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

“ မနက်ဖြန် လေးလေးသိန်း မွေးနေ့ကို ရှင်းကျော့ကို
က်ဘူးလား ယူဝေ . . . ”

“ ပြောတော့ ပြောပြထားပါတယ်။ ပြောပြရမှာက
ပုံဝတ္ထုရားလေ သူလာတာ မလာတာကတော့ သူ့သဘော
ကိုကိုရယ် . . . ရှင်းကျော့ကို မျှော်ရတာအရမ်းမောရတာ
သူ့ကြောင့်လဲစိတ်မောဒေါသတွေ ထွက်ရပေါင်း
ပျံလေ . . . ”

“ ယူဝေကလဲ . . . နင့်ပါးစပ်ကသာပြောနေတာ
ကျော့ကိုသည်လောက် စိတ်ညစ်ရင် ပေါင်းမနေနဲ့
တာလည်း ရတာမဟုတ်ဘဲ သည်းမနေနဲ့ဟာ . . . ဘာဘဲ
ဖြစ် ရှင်းကျော့ဟာငါတို့ရဲ့ သူငယ်ချင်းဘဲ . . . မေတ္တာ
အရသူရဲ့ သုခ ဒုက္ခ ဒါတွေကို မျှဝေခံစားပေးရမှာပါတဲ့”

နော်နော် စကားလေးကို ကျွန်တော် သိပ်သဘော
ပါတယ်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း အချစ်ကြောင့်
ကျော့ရဲ့ သုခ ဒုက္ခ အားလုံးကို မျှဝေခံစားပေးဖို့
ဖြစ်ထားပါတယ်။

မျှဝေခံစားဖို့ဆိုတာ အဲသည့်လူရဲ့ ဒုက္ခတွေအတွက်
တုထပ်တူညီ ရင်မောပေးရဦးမှာဘဲ မဟုတ်လား . . . ။
ပိုင်မှာ မိုးတော်တော်သည်းလာမှ သုံးယောက်အတူ
ထဲဝင်ခဲ့ကြတယ်။ ထပ်ခါတလဲဆိုသလို စိတ်မှာ ခံစား

ရတက ရှင်းကျော့ပါ အတူ ရှိနေရင် သိပ်ကောင်းမှာ
ဘဲလို့ပေါ့...။

နှစ်နာရီထိုးလောက်မှာ အိပ်ယာက ဖျတ်ခနဲလန့်နိုး
လာတယ်။ ချွေးတွေရွဲနေအောင် စိုးထိတ်စေတဲ့ အိမ်မက်က
ရှင်းကျော့ကို ဒုက္ခပေးခဲ့လို့ပါ။ မိုးသည်းသည်းမှာပေါ့...။
စိတ်မှာညစ်ထေးနောက်ကျိစွာ ရှိနေဆဲအပြင်မှာလည်း တကယ်
မိုးသည်းနေပါလား။

ပြန်အိပ်မပျော်တော့ပါဘူး။

သည်နေ့ည ဒေါ်ကြီးစောက စောစောပြန်လာ
ပေးပါတယ်။ မိကအိမ်မှာ လူငယ်တွေချည်းရှိနေရင်
မကောင်းဘူးဆိုပြီး သူ့အတန်ငယ်နေကောင်းကတည်းက
ဒေါ်ကြီးစောကို အိမ်ပြန်လွှတ်ပေးခဲ့ပါတယ်။

ဒေါ်ကြီးစောရှိနေတာဟာ ပိုပြီးအားရှိသလိုပါဘဲလေ။

ရှင်းကျော့ဆီမှာ လူတယောက်ယောက်ကို မှီခိုအားကိုး
ချင်နေသော ကြောက်ရွံ့စိတ်တွေ ဘာလို့ရှိနေတာလဲ။ ဖေဖေနှင့်
မို့ကို အားကိုးခဲ့တယ်။ အခုလဲသည်လိုပါဘဲ မိနှင့် ဒေါ်ကြီးစောကို
မှီခိုနေမိတာပါဘဲ...။

အိပ်မပျော်မည့် အတူတူတော့ စာကျက်ဦးမည်ဆို

ဖတ်နေမိပါတယ်။ နာရီသံသုံးချက်အကြားမှာ သတိရမိတာ။

“ နင် လာနိုင်ရင်လာပါ... နင့်ကို ဖိတ်ရတာ မလာတဲ့အခါ ငါစိတ်မကောင်းဖြစ်နေရတယ်... ငါက လာခဲ့ပါဆိုရင်လည်း နင့်မှာ အခက်အခဲ အမျိုးမျိုးရှိတဲ့အခါ မကောင်းဘူးလေ ဒါကြောင့် နင့်အိမ်ကို ပြောလို့ရမယ်ဆို လာခဲ့ပါ...”

ယုဝေက အန်ကယ်သိန်း မွေးနေ့ရှိတယ်။

အာရုဏ်ဆွမ်းကပ်မှာ။ လာနိုင်ရင်လာပါလို့ ဖိတ်တာ မမှတ်ရနေပါတယ်။ ပထမတော့ မသွားတော့ဘူးလို့ စိတ်သွားချင်တဲ့စိတ် တွေ့ရှိနေရတာလဲ။

“ ရှင်းကျော့ အိပ်မပျော်ဘူးလား ”

ဒေါ်ကြီးစော နိုးနေပါလား...။

ရှင်းကျော့ မီးဖွင့်ထားတာကို သိလို့ လာမေးတာ ဆင်ပါရဲ့။

“ ယုဝေတို့ အိမ်မှာ အာရုဏ်ဆွမ်းကပ်မယ် ဒေါ်ကြီးစော ရှင်းကျော့သွားချင်တယ်... ”

“ ဘယ်တော့လဲ ”

“ ခဏနေရင်ပေါ့... အာရုဏ်မလာခင်... ”

“ သမီးတယောက်ထဲ ကားမောင်းသွားမှာလား... ”

ပါဆိုရင် ဒေါ်ကြီးစောစိတ်မချဘူး... ရှင်းကျော့က

ကြောက်တတ်လွန်းတယ် သိပ်ကြောက်တတ်တဲ့လူက တခုခုကို ဆုံးဖြတ်ရင် မှားယွင်းဖို့ ပိုများတယ်လေ... ယုဝေကို လာခေါ်ခိုင်း ပါလား”

“ဟင်... သူတို့အိမ်မှာ ခုချိန်အလှုပ်ရှုပ်နေရတဲ့ အထဲမှာ... လာကြိုပါဆို အားနာစရာကြီး ဒေါ်ကြီး စောရယ်...”

“ကိုမိုးဆင့်ဝေကို ကြိုခိုင်းလိုက်ပေါ့... ကားနဲ့ လာကြိုတာ ခဏလေး ကြိုရမှာပါ”

“ရှင်...”

မိုးဆင့်ဝေတဲ့ ကိုဆင့်ကို ဒေါ်ကြီးစောက အမှတ် ထင်ထင်ကို ဖြစ်နေပါရောလား...။ ယုဝေအိမ်မှာရော ကိုဆင့်ကရှိနေလို့လား။ ကိုဆင့်လာကြိုတာကို ဒေါ်ကြီးစောက ခွင့်ပြုပေမယ့် မိက နှစ်သက်ပါ့မလား။

“မိကိစ္စ ဒေါ်ကြီးစော တာဝန်ယူတယ် ကလေး... ဖုန်းဆက်ပြီး လာကြိုခိုင်းပြီးသွားပါ...”

“ဖုန်းဆက်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်လေ...”

ကောင်းပါ့မလား...

ဒါပေမယ့် ရှင်းကျော့စိတ်မှာတိုက သွားချင်နေမိ တာကိုး။ မိသိရင်ဘာပြောမလဲ ။ ငါ့အရိပ်က နည်းနည်း ဝေးရင်ကို ရှင်းကျော့ စိတ်တွေသိပ်လွတ်လွန်းတယ်များ

ဝင်မလား...။ ယုဝေတို့ကတော့ နိုးနေမှာပါ။

ဖုန်းခေါ်ကြည့် မိတယ်။

“ အန်ကယ်သိန်း... ယုဝေရွှိလားဟင်... ”

ရှင်းကျော့ပါ... ”

မွေးနေ့ရှင်ကတော့ အစောကြီးနိုးနေပြီ...။

“ ရှင်းကျော့ ဘာဖြစ်လို့လဲ ”

“ ငါလာချင်တယ် ”

“ ဟယ် နင်လာမလား လာလေ လာခဲ့ ”

ယုဝေရဲ့ ဝမ်းသာလှိုက်လှဲ့ ခေါ်သံလေး။

ဟန်ဆောင်မှုကင်းတဲ့ ယုဝေပုံစံက သည်လိုပါတဲ့။

ပျော်ရွှင်ရင် ပျော်ရွှင်သလိုမျိုး...။

“ ငါ့ကို ဒေါ်ကြီးစောက တယောက်ထဲ မလွှတ်ဘူး ”

ကိုစိတ်မချဘူးတဲ့... ”

“ ဒါဆိုရင်... ဒါဆိုရင်... နော်နော်နဲ့ ကိုကိုကို ”

အကြံလွတ်လိုက်မယ် နင်လာခဲ့မလား ”

“ အင်း... ”

“ ဝမ်းသာလိုက်တာ... နင်ပြင်ဆင်ထားတော့... ”

လွတ်လိုက်မယ် ”

ယုဝေတို့အိမ်မှာ နော်နော်လဲရှိနေတာဆိုသိပါတယ်။

နော်နော်ဘဝလေးကလွတ်လပ်ပေမယ့် ပျော်ရွှင်နေတာပါ။

ဘယ်သူ့ကိုမှလဲ စိုးထိတ်ကြောက်ရွံ့စရာမှ မရှိတာဘဲလေ။
ရေချိုးအလှပြင်နေခိုက်မှာ စိတ်ရဲ့ကြည်နူးမှုကိုတော့ ထူးဆန်စွာ
ခံစားရတာ . . . ကိုယ့်စိတ်ကိုသိပါတယ်။

ဒါပေမယ့် . . . အဲသည့်ကြည်နူးမှုလေးဟာ စိတ်မှာ
ဘယ်လောက်မှမကြာပါဘူး . . . ။ ဘီရိုထဲမှာ အင်္ကျီရွေးရင်
လိမ္မော်ရောင် အင်္ကျီတထည်ကြောင့်လည်း . . . နောက်ကျို
ညစ်ထေးခြင်းတွေကို ပြန်ရလာပြန်ပါတယ်။

ပန်းဆီရောင် ဝတ်စုံကို အလွယ်တကူ ယူဝတ်လိုက်
တယ်။ မိသိရင်ဒေါ်ကြီးစောက ရှင်းပြပေးမယ်တဲ့။ မှန်ပြတင်းမှ
အပြင်ကို အမှတ်မထင်ဖွင့်ကြည့်မိတော့ ရွာလွန်းတဲ့မိုး။
ထိတ်လန့်စွာ ပြတင်းကို ပြန်ပိတ်လိုက်တဲ့အခါ . . . ။

“ ကိုဆင့် မိုးသည်းနေတယ် ကားဂရုစိုက်မောင်းဦးနော်
. . . ဝမ်းသာလွန်းပြီး တခုခုဖြစ်နေဦးမယ် . . . ”

နော်နော်က ကျွန်တော်ရင်ထဲ ဝင်ကြည့်တတ်နေပါ
ရောလား။

ရှင်းကျော့က လာချင်ပေမယ့် မလာရဲလို့လာခေါ်ပါတဲ့။
ချစ်သူ့ကိုတွေ့ရမယ်ဆိုတဲ့ ခံစားမှုဟာ ပီတိကို
ဖြစ်စေတာအမှန်ပါဘဲလေ။

“ ဂရုစိုက်မောင်းပါမယ် နော်နော်ရယ် စိတ်ချစီးပါ . . .
ဝမ်းသာတာကတပိုင်း . . . ဂရုစိုက်ရမှာကတပိုင်းဘဲ
မဟုတ်လား”

“ ဒါဆိုဝမ်းသာနေတာကိုတော့ ဝန်ခံတယ်ပေါ့
ဟုတ်လား . . . ”

“ ဝန်ခံပါတယ်”

နော်နော်ရယ်နေတယ် . . . ။

သည်ဝန်ခံခြင်းမှာ ရှင်းကျော့ကိုချစ်တဲ့အချစ်တွေ
ရှိနေတာ သူတို့မသိဘဲ နေမတဲ့လား . . . ။

“ မိုးသိပ်သည်းနေတာဘဲ သည်နှစ်မိုးဦးမိုးလယ်
အရမ်းကောင်းတယ် . . . ”

“ မိုးကောင်းလွန်းလို့ နော်နော်ဖြင့်နှစ်ခါပြန် ဖျားတယ်
ကိုဆင့်ရဲ့ . . . ”

ရှင်းကျော့တို့ခြံထဲထိ ကားမောင်းဝင်လာခဲ့တယ်။
တံခါးလာဖွင့်ပေးတဲ့ အနွဲ့ဆိုတဲ့ ကောင်မလေးတော့ မိုးရွဲပါပြီ။
နော်နော်က ကားပေါ်က ဆင်းသွားပေမယ့် ကျွန်တော်ကတော့
ကားပေါ်မှာဘဲ ထိုင်နေခဲ့ပါတယ်။ ခဏနေတော့ သူတို့
နှစ်ယောက် ပြန်ရောက်လာပါတယ်။

“ ကိုဆင့်ရေ . . . သွားစို့ . . . လာ ရှင်းကျော့ ”

ဒေါ်ကြီးစိုးဆိုတဲ့ ရှင်းကျော့အဒေါ်က တံခါးဝမှနေ
ခဏရပ်ကြည့်နေတယ်လေ။ ကားထွက်လာတော့မှ လက်ပြ

နေခဲ့တယ်။

“ရှင်းကျော့ လာမယ်ဆိုလို့ ယုဝေကအရမ်းဝမ်းသာ
နေတာ . . .”

“ နော်နော်နဲ့ ကိုဆင့်လာကြိုရတာ ပင်ပန်းလိုက်တာ
. . . မိုးကသည်းလွန်းတော့ အားနာတယ်. . . ”

“ အားနာစရာလား အားနာတာသူစိမ်းမှ အားနာ
ရတယ်။ ငါတို့ကသူစိမ်းတွေလား . . . ကိုဆင့်ဆိုပိုတောင်
မစိမ်းသေးဘူး . . . ”

“ နော်နော် ”

“ ကျက်နေပြီလို့ ပြောတာပါ ”

နော်နော် နောက်တာအရေးမကြီး၊ ရှင်းကျော့
စိတ်ဆိုးသွားမှာလည်း စိုးရိမ်ရသေးတယ်။ မိုးကအလာတုံးက
လောက်တော့ မသည်းတော့ပါဘူး။ ယုဝေတို့အိမ်ရောက်တော့
ဆွမ်းကပ်ဖို့တွေတောင် အဆင်သင့်ဖြစ်နေပါပြီ။

“ ယုဝေ . . . ရှင်းကျော့ဘာလုပ်ပေးရဦးမလဲဟင်. . . ”

“ ကျောက်ကျော့လှီးပေးပါလား . . . အချိုပွဲတွေ
ပြင်ထားမယ် . . . ”

ရှင်းကျော့က ခုလိုတော့လဲ ကူညီချင်စိတ်ရှိနေပါတယ်။
အာရုဏ်ဆွမ်းကပ်နေတဲ့ အချိန်မှာလည်း ရှင်းကျော့ကို
ကြည့်မိတော့ ရှိရှိသေသေတရားနာနေတာပါဘဲ . . .။
သူမဆီမှာ အမြဲလို ငြိမ်သက်အေးဆေးခြင်းကွေ့ရှိနေပါလျက်

အသက်အန္တရာယ်တောင် ဂရုမစိုက်နိုင်လောက်အောင် ပြေးလွှားနေခဲ့တာ . . . ဘာလို့ပါလိမ့် . . . ။

လေးလေးသိန်းရဲ့ မွေးနေ့က ဆွမ်းကပ်ပြီးတာနှင့် ဘယ်ညော်သည်မှ မဖိတ်ပါဘူး။ လေးလေးသိန်းနှင့် အန်တီဝေ ရွှေတီဂုံဘုရားဖူးသွားမည်ဆိုတော့ သူတို့လေးယောက်ဘဲ ကျန်ခဲ့ပါတယ် . . . ။

“ နော်နော်ရေ . . . မုန့်ဟင်းခါးပွဲတွေပြင်တော့လေ . . . ငါတို့လေးယောက်အတူစားကြမယ်လေ . . . ”

ယုဝေနှင့်နော်နော် မုန့်ဟင်းခါးတွေပြင်နေတော့ ရှင်းကျော့က ကျောက်ကျော့ပန်းကန်ပြင်ပြီး ကော်ဖီ ဖျော်ပေးပါတယ်။ အနားမှာ ရှင်းကျော့ရှိနေတာဟာ အရာ ခပ်သိမ်းပြီးပြည့်စုံနေသလိုခံစား ရပါလား။

“ ကိုကို . . . ရှင်းကျော့ဖျော်တဲ့ကော်ဖီကို အရင်ဆုံး သောက်ဖို့စဉ်းစားမနေနဲ့ . . . မုန့်ဟင်းခါး လာစား ”

ယုဝေကတော့လေ . . . ။

လေးယောက်အတူ စားကြတော့ . . . ။

ရှင်းကျော့ပန်ကန်ထဲကို ကျွန်တော် ငါးဖယ်ထည့် ပေးတာကိုကြည့်ပြီး ရယ်တယ်။ ရှင်းကျော့သိရင် စိတ်ဆိုးမှာ ဖိုးရိမ်လို့ ယုဝေကို မျက်မှောင်ကြုံပြလို့လည်းမရပါဘူး။ ရှင်းကျော့ ကတော့ သူ့ရဲ့ နဂိုရ်ပုံစံအတိုင်း ငြိမ်သက်အေးစက်စွာ

စက်ရုပ်တရုပ်လို မလှုပ်တလှုပ်။

“ မိ ရောနေကောင်းရဲ့လား ”

မပြောတတ်ပါဘူး . . . နေကောင်းတယ် မကောင်းဘူးထက် . . . သူ ဆူချင်ခေါ်ဆူနေတာဘဲ . . . အသံကတော့ အရင်အတိုင်း မာနေတာဘဲ . . . ”

“ သူသေလဲ ကောင်းတယ် နင်အေးသွားတာပေါ့ ”

“ ဟဲ့ယုဝေ . . . မပြောကောင်း မဆိုကောင်း လူတဖက်သားကို အဲလိုမျိုး မပြောရဘူးလေဟယ် . . . စိတ်စေတနာ ပုတ်သလိုမျိုးဖြစ်နေမှာပေါ့. . . ”

ယုဝေကတော့ သူ့သူငယ်ချင်းအပေါ်ထားတဲ့ စေတနာပေါ့ ဒါပေမယ့် နော်နော်ပြောသလို တဖက်သားအပေါ်မကောင်း ပြောရာရောက်တယ်လေ. . . ။

“ မဟုတ်ဘူးယုဝေ . . . မိမသေပါစေနဲ့ . . . မိကို မသေစေချင်ဘူး . . . မိရှိတာကောင်းတယ်. . . မိ့ကို ရှင်းကျော့ အလိုရှိပါတယ်. . . ”

“ ဟင် နင်ကလည်း . . . ”

ယုဝေကတော့ ရှင်းကျော့ကို နားမလည်နိုင်ဘူး ကိုယ့်ကိုသည်လောက် နှိပ်စက်နေတဲ့ မိထွေးကိုများ ဘာလို့သည်လောက် ချစ်နေရသလည်းတဲ့။

“ မိ့ကို နင်ဘာလို့သည်လောက် အလိုရှိနေရလဲ ”

ဣလွန်းတဲ့မိုး

အပေါ် ဘာကောင်းလဲ . . . ”

“ မို့ကို ငါ စာနာပါတယ် . . . ဒက်ဒီကို လက်မထပ်
ဘဲ လက်ထပ်ခဲ့ရတာ သူသည်မှာဘယ်လို ပျော်ရွှင်နိုင်ပါ
လည်း . . . သူ့ဘဝကိုသူ အမြဲစိတ်ဆိုးနေလို့ပါ . . . ”

“ သူ့ဘဝသူ စိတ်ဆိုးတာနဲ့ဘဲ နင့်ကိုအနိုင်ကျင့်
ရောလား . . . ငါဆိုရင်တော့ မခံနိုင်ဘူး . . . ”

“ ဒါကတော့ ယုဝေရယ် . . . ရှင်းကျော့လည်း
နေရာမှာမို့လိုခံစားရရင် မိဆိုးသလိုဆိုးလာနိုင်တာပေါ့။
ဆိုတာ ကိုယ်မချစ်မနှစ်သက်သူနဲ့ပေါင်းရမှာ ဘယ်လောက်
ညစ်စရာကောင်းမလဲ . . . ”

သိုးဖြူလေးကို နှုတ်ဆိပ်စကားမပြောလွန်းလို့
လှိုမျိုးစကားတွေ ပြောတတ်လိမ့်မည် ကျွန်တော် ထင်မထား
ပါဘူး။ ခုလိုကြပြန်တော့လည်း ရှင်းကျော့က စကားပြော
ကောင်းသားဘဲလေ။

“ ဘဝဆိုတာ ချစ်တဲ့သူနဲ့ လျှောက်ရမှာ ပြီးပြည့်
မယ်လို့နင်ကဆိုတာလား ရှင်းကျော့ . . . ဒါဆို နင့်ဘဝ
တွက် ငါ့ကိုကိုကို ထည့်စဉ်းစားပါလား ”

ယုဝေ

သည်ကလေးမလေးဟာလေ။ ပြောရမှန်း မပြောရမှန်း
မိ ရှုတ်တရက် သူပြောချင်ရာပြောလိုက်တာပါလား။

ရှင်းကျော့စိတ်ဆိုးသွားမလား။

နော်နော်ကတော့ ပျာယာခတ်သွားတဲ့ ကျွန်တော့်က

ကြည့်ပြီး ရယ်နေပါတယ်။

“ ယုဝေ . . . ”

“ ကိုကိုကလဲ . . . ရှင်းကျော့က မလှုပ်မယှက် ကိုကိုက
နှေးနှေးကွေးကွေးဆို . . . ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ချစ်ကြမှာလည်း
. . . ယုဝေလို့ မြားနတ်မောင် မပါရင် ကိုကိုတို့ သိပ်ကြာနေဦး
မှာလေ . . . ”

“ စိတ်မဆိုးနဲ့နော် ရှင်းကျော့ . . . ”

ရှင်းကျော့က ဘာမှမပြောသေးဘဲ ငြိမ်သက်စွာ
တွေ့နေပြီးမှ ပြောလာပါတယ်။ အဲသည့်စကားက ကျွန်တော့်
ရင်ကို ပြင်းစွာ ထိခိုက်သွားစေတယ်ဆိုတာ ဝန်ခံရမှာပါဘဲ။

“ ရှင်းကျော့ဘဝခရီးဖော်ကိုလဲ မိကရွာပေးမှ
မိသဘောတူတဲ့ သူ့ကိုရှင်းကျော့ လက်ထပ်ရမှာယုဝေ ”

ကျွန်တော့်ရင်ထဲ နင့်နေတာရှင်းကျော့ ဘယ်သိနိုင်ပါ
မလဲလေ။

လူတယောက်ရဲ့ ရင်ထဲကခံစားမှုတွေဟာ မျက်ဝန်း
တွေမှာ အဖြေရှာကြည့်ရင် အထင်းသားတွေနိုင်တယ်ဆိုတာ
ဟိုးအရင်က ရှင်းကျော့မသိခဲ့ပါဘူး. . . ။ မျက်ဝန်းတွေမှာရှိတဲ့
ခံစားမှုကိုလဲ နားလည်နိုင်စွမ်း မရှိခဲ့ဘူး မဟုတ်လား။

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

ခုတော့ ရှင်းကျော့ နားလည်ခံစားတက်လာပြီလို့ ပြောရင်ရနိုင်ပါတယ်။

ကိုဆင့်ရဲ့နွေးထွေးတဲ့ မျက်ဝန်းတွေ။

ထပ်တူညီ ခံစားရသလို . . . ။

ဒါပေမယ့် ရှင်းကျော့ဘာကိုမှ မသိချင်တော့ပါဘူး။

“ ရှင်းကျော့ . . . နင်လဲ ဘွဲ့ရတော့မှာဘဲ . . .

အလုပ်တခုခုတော့ လုပ်သင့်တယ် . . . အိမ်ထဲမှာချည်းနေရင်

လူတွေရဲ့ အကြောင်းလည်း သိသင့်သလောက် မသိနိုင်ဘူး

. . . ငါ့မှာ နင့်အတွက် အနာဂါတ်ကို ဘယ်လိုစီစဉ်ရမယ်ဘဲ

တွေးနေရတာ . . . အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ရင်လဲ

တယ် . . . ”

မိပြောချင်ရာပြော

အနားမှာထိုင်နားထောင်နေရတာပါဘဲ မိဖြစ်ချင်ရာကို

စီစဉ်သမျှ ခေါင်းငြိမ်လိုက်ယုံဘဲပေါ့။

“ မိ အဲလိုမျိုးဖြစ်ချင်ရာတွေများအောင် တွေးနေရင်

မိရောဂါက ဘယ်လိုသက်သာမှာတဲ့လည်း . . . ဘာမှတွေးပူ

မနေနဲ့ ရှင်းကျော့ဟာ ဟိုတုံးကလို ကလေးလေးမဟုတ်တော့ဘူး

. . . သူ့အနာဂါတ်သူ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်တတ်လာပါပြီ . . . ”

“ စဉ်းစားဆုံးဖြတ်တတ်ရင်တော့ ကောင်းပါတယ်

အရင်တုံးကလိုမျိုး . . . ”

မိရယ် . . .

နေမကောင်းရတဲ့ကြားက ရှင်းကျော့အတွက် စဉ်းစားပေးနေတာတော့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ တတ်နိုင်သရွေ့ အမှားမတွေ့ ရအောင်ရှင်းကျော့ ဘာကိုမှ လွယ်လွယ်ကူကူ မဆုံးဖြတ်တော့ပါဘူး . . . ။

“ ဒေါ်ကြီးစော တယောက်လုံးလည်း ရှိပါသေးတယ်မိ . . . မိုစိတ်မှာ ဘာလို့ ငါသေသွားရင်ဆိုတဲ့ အတွေးမျိုးတွေ တွေးနေရတာလည်း . . . ”

“ မဟုတ်လို့လား မတွေးသင့်ဘူးလား . . . မိုအခြေအနေကနေလား ညလားလို့ မတွေးရဘူးလား ”

“ တွေးရပါတယ် တွေးလည်းတွေးသင့်ပါတယ် . . . ဒါပေမယ့် မိုဆီမှာ ရှင်းကျော့ကိုဘဲ ပူပင်နေတာတွေ အရမ်းများနေတယ်။ တကယ်ဆို ဦးသန့်စင်ကို မိသိပ်မုန်းခဲ့တယ်မဟုတ်လား သူ့သမီး ရှင်းကျော့ကို မိမုန်းရမယ်လေ မိမုန်းတဲ့ လူတယောက်ကို ဘာဘဲဖြစ်ဖြစ် ပူပန်မနေပါနဲ့ . . . သူမကောင်းတာတွေ ဖြစ်သွားလေ ကိုယ့်အတွက် ဝမ်းသာစရာကောင်းလေဘဲ မဟုတ်လား . . . ”

ဒေါ်ကြီးစောနှုတ်ဖျားမှ ခုလိုစကားမျိုးတွေ ထွက်လာတော့ ရှင်းကျော့အံ့ဩလိုက်ရတာ။ အမြဲလိုလို လူကြီးဆန်ပြီး မိနှင့် ရှင်းကျော့ကိုဆို မည်သူ့ဖက်မှ ပိုမလိုက်တတ်တဲ့

၇၃ ☁️ ရွာလွန်းတဲ့မိုး

ဒေါ်ကြီးစောဟာ ခုလိုကြတော့ မိုဖက်ကသာရပ်တည်လိုက်
လိုပါတဲ့လေ...။

မိကလည်း ဒေါ်ကြီးစောကို အံ့ဩတဲ့ အကြည့်နဲ့ကြည့်
နေတယ်။

“ မကြီးစော ဘယ်လိုပြောလိုက်တာလည်း ”

“ မဟုတ်လို့လား အမှန်က မိအဲလိုဘဲ ဖြစ်သင့်တာ။
အခုတော့ မိက ကိုယ်သေမှာကိုတောင် ဂရုမစိုက်တာ ရှင်းကျော့
ရှင်းကျော့နဲ့ ရှင်းကျော့ကိုဘဲ ပူပန်နေလွန်းလို့ မကြီးစော
ပြောတာပါ... တကယ်ဆို ရှင်းကျော့ကို မိသိပ်ချစ်ပါလျှက်
နန်းနေဟန် ဆောင်ပြီး ကိုယ့်စိတ်ကို ကိုယ်အပင်ပန်းခံတယ်
လေ။ ဒါကြောင့် မိုရင်ထဲမှာ ဘာတွေရှိတယ်ဆိုတာ အမှန်တရား
ကို ပြောပြတာ ... ”

“ ရှင်းကျော့ကို မိသိပ်ချစ်တယ် ဟုတ်လား ...
မဟုတ်နိုင်ပါဘူး ... မိ မုန်းတယ် ... ”

“ မုန်းရင်သူဘာဖြစ်ဖြစ်ပစ်ထားလိုက်ပေါ့ ...
အခုချိန်မှာ ကိုယ့်ကျန်းမာရေး ကိုယ်အသက်ထက်
အန်ဖိုးကြီးတာဘာမှ မရှိဘူး ... ရှင်းကျော့အကြောင်း
ခေါင်းထဲမထည့်နဲ့ ... သူဘာဖြစ်ဖြစ် ... ”

ဒေါ်ကြီးစော ခုလိုပြောတဲ့အခါမှာ မိဟာ ငိုငိုငို
တွေတွေကြီး ဖြစ်နေပါတယ်။ ရှင်းကျော့ကိုယ်တိုင်လည်း

ဒေါ်ကြီးစော ပြောလိုက်တယ်ထင်ပေမယ့် ပြောတာအမှန်
တွေလို ခံစားလို့ရပါတယ် . . . ။

“ မကြီးစော ”

“ အင်း . . . ပြော ”

“ မိက မိက ကိုယ်ချင်းစာတာပါ ”

“ မိ ကိုယ်ချင်းစာတယ်ဟုတ်လား ပြောစမ်းပါဦး
ဘာတွေကိုယ်ချင်းစာသလည်း ပြောစမ်းပါ . . . ”

“ မို့ဘဝမှာ . . . မို့ဘဝမှာလေ မိသိပ်ချစ်တဲ့ ချစ်သူကို
စွန့်ခွာပြီး . . . မိမချစ်တဲ့လူကို လက်ထပ်ခဲ့ရတယ် . . .
မို့စိတ်ဓာတ်အားလုံးဟာ ပြောင်းပြန်တွေဖြစ်ယူရ
လောက်အောင်ထိ ပြောင်းလဲခံစားခဲ့ရတယ်။ ဘယ်တော့မှလဲ
ပျော်ရွှင်မှုကို ပြန်မရခဲ့ဘူး . . . ။ မိဟာ လူကအသက်ရှင်ပြီး
သေဆုံးနေတဲ့ နှလုံးသားနဲ့နေနေခဲ့ရတာ . . . အဲလိုမျိုး . . .
အဲလိုမျိုး . . . ရှင်းကျော့ကို မခံစားစေချင်ဘူး . . .
သူ့ဘဝသူ့အနာဂတ်ကို ပျော်ရွှင်စေချင်တယ် . . . မို့လို့
သေဆုံးသည့်တိုင် ကြေကွဲမနေစေချင်တာ . . . ”

မိကတော့ ဒေါ်ကြီးစောရင်ခွင်မှာ ငိုနေပါပြီ။
မို့ရောဂါနှင့် ကြေကွဲမှုတွေဟာ ရောဂါကို ဆိုးသည်ထက်
ဆိုးစေမှာပါဘဲ။ ဒါပေမယ့် . . . မို့ဆီမှ ကြားရတဲ့စကား
တွေအတွက် ရှင်းကျော့စိတ်မှာ ကြည်နူးချမ်းမြေ့ ရပါလား . . . ။

၁၄
န

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

မိရယ် . . .

ဘယ်တုန်းကမှ မထင်မှတ်တဲ့ စာနာမှုတခုကို
ကျော့ရခဲ့တာပါလား။ ရှင်းကျော့မျက်ဝန်းမှ မျက်ရည်တွေလဲ
ထွက်လာခဲ့ ရပါတယ်။

မိ . . .

နောက်ဆိုရင် မိဆူလဲဆူ။

ရိုက်လဲရိုက် . . . ရှင်းကျော့ ကျော့နပ်နပ်နေ
တာမယ်။ မိရင်ထဲက စေတနာတခုကို ရှင်းကျော့သိလိုက်
ပါပြီ။

“ ကဲ တော်ပြီ မိ မငိုနဲ့တော့ မောလာလိမ့်မယ်
ရင်ထဲမှာအဲလိုစေတနာတွေ ရှိတာ အစောကြီးထဲက
ကြီးစောသိတယ် . . . မှီဘဝလေးကို မကျေနပ်လို့သာ
ဒေါသတွေမှာ လုံးလည်ပတ်ချာလိုက်နေတာ . . . ခုချိန်ကစ
သည့် ဒေါသတွေ ဖျောက်လိုက် . . . မိနဲ့ ရှင်းကျော့ဟာ
ကြီးစောရဲ့ သမီးလေးနှစ်ယောက်အဖြစ်နေပြန် . . . မိလဲ
အတိတ်ကိုမေ့ အနာဂတ်မှာ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေရမယ်
ကြားလားမိ . . . ”

“ မိ . . . မိ သေရင်တောင် ရပါပြီမကြီးစောရယ် . . . ”

“ မဟုတ်တာတွေ မပြောနဲ့ . . . ”

“ မကြီးစောဘဝမှာ မိလဲရှိရမယ် ရှင်းကျော့လဲရှိရမယ်

ဒါမှပြည့်စုံမယ်။ မိ အိပ်တော့ ဘာကိုမှ မစဉ်းစားဘဲ အိပ် . . .
ရှင်းကျော့လေး ပြန်ချင်ရင် ပြန်တော့ အိမ်မှာ မဝေနေ့ အနွဲဘဲ
ရှိတာ ဒေါ်ကြီးစော စိတ်မချဘူး . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ မိ . . . ရှင်းကျော့ပြန်မယ် . . . ”

မိုးဘေးမှာရပ်ပြီး နှုတ်ဆက်တယ်။

ဟိုးအရင်က မိအနီးဆုံးနေရာမှာနေရမှာ ရှင်းကျော့
သိပ်ကြောက်ခဲ့တာပါ။ မိကဖျတ်ခနဲဆိုသလို ရိုက်ချင်ရိုက်
လိမ်ချင်လိမ်နှင့် အနီးဆုံးမှာနေရင် တခုခုကိုကြုံရစမြဲကိုး။
ခုတော့ မိရင်ထဲက စေတနာကို ရှင်းကျော့ သိလိုက်ပြီဘဲ
မဟုတ်လား။ မိဘာကိုဘဲ ပြုမူပြုမူ ရှင်းကျော့ ကျေကျေနပ်နပ်
လက်ခံတော့မှာပါ . . . ။

“ ကောင်းကောင်းပြန် . . . ဘာမှမကြောက်နဲ့ ဖြစ်လာ
သမျှ မိရှင်းပေးမယ် . . . ”

“ ကျေးဇူး . . . မိ . . . ”

အမြဲလိုခေါင်းငုံ့လျှောက်နေတတ်ခဲ့တဲ့ အကျင့်တွေက
မပျောက်နိုင်စေကာမူ အရမ်းကြောက်နေသမျှတော့ အနည်း
ငယ် ပျောက်ကွယ်သွားသလိုပါဘဲလား . . . ။

ကော်ရစ်ဒါတလျှောက်မှာ လျှောက်ရတဲ့အခါ ရင်မှာ
ကြောက်ရွံ့စိတ်တော့ရှိဘဲ။ ခေါင်းငုံ့လျှောက်ရတာက ဟိုသည်ဌဲ
ကြည့်ရတယ်။ ဘယ်နေရာကနေများ ထွက်လာမလည်းဆိုတဲ့

ဣလွန်းတဲရိုး

ရိုးထိတ်မှုတွေက ရှိနေဆဲမဟုတ်လား။

“ ရှင်းကျော့ ”

“ အမလေး ”

ရှေ့ကို လျှောက်ကြည့်တာမှ နောက်ကနေပေါ်
လိုက်တော့လန့်လိုက်ရတာ။

“ ထင်တယ် ဒါကြောင့် ငါလိုက်လာတာ လာ
ကားပေါ်ထိဒေါ်ကြီးစော လိုက်ပို့မယ် သည်နေ
ဒေါ်ကြီးစော သိပ်ဝမ်းသာတယ်။ မိနဲ့ရှင်းကျော့တို့ရဲ့ စစ်မှန်တဲ့
သံယောဇဉ်ကို မြင်ရလို့ပါကွယ်. . . ”

ဒေါ်ကြီးစောအနားရောက်လာလို့ က်တာဟာ
ကိုဆင့်အနားရောက်လာလို့ကသလို အားရှိသွားတာပါလား။

ရှင်းကျော့ဘဝမှာ တက်ကြွရွှင်လန်းခြင်း တော်တော်
များများကို ပြန်လည်ရရှိလိုက်သလိုပါဘဲလေ။

“ ကိုဆင့် . . . ”

နော်နော်နဲ့ ရှင်းကျော့ပါလား။ ယူဝေတော့ မပါပါဘူး။
တာဘဲပြောပြော ယူဝေသိလို့ စိတ်ဆိုးကာမှ စိတ်ဆိုး ရှင်းကျော့
ကို မြင်လိုက်ရတယ်ဆို အရမ်းပျော်သွားသလိုပါဘဲ။ အလုပ်
တိုက်ထဲကထွက်ပြီးတော့ ကိုဟန်များ စောင့်နေမလားလို့

မျက်နှာချင်းဆိုင် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ကို ကူးတာပါ။

“ ရှင်းကျော့နဲ့ အင်္ကျီချုပ်ဆိုင်လာတာ ကိုဆင့်ရဲ့ . . .
ယုဝေက အန်တီဝေကို သွားဆေးခန်းပို့ရဦးမယ်ဆို ပါမလာခဲ့ဘူး
. . . ကိုဆင့်ကိုတွေ့လိုက်လို့ . . . ”

“ ဘာစားမလဲ . . . ညီမတွေကို တွေ့တာကျွေးပါ
မယ် . . . ”

“ ရှင်းကျော့ . . . ကိုဆင့်နဲ့ တွေ့နေပြီဘဲ . . .
ငါပြန်တော့မယ် . . . မမကိုငါ လေးနာရီအရောက် ပြန်လာ
ခဲ့မယ် ပြောခဲ့မိတယ် . . . ကိုဆင့်ကို ပို့ခိုင်လိုက်ပါလားဟာ ”

နော်နော်ကတော့ ရှင်းကျော့နှင့် ကျွန်တော့်ကို
ထားရစ်ခဲ့မည့် ပုံပြောပါတယ်။ သိုးဖြူကလေးကတော့ ထုံးစံ
အတိုင်း တွေ့တွေ့ငိုင်ငိုင်လေး နေရင်းမှခေါင်းငြိမ့်တယ်။

အံ့ဩဖွယ်ရာပါလား။

“ ကိုဆင့် ရှင်းကျော့ကိုလိုက်ပို့ပေးလိုက်ပါနော် . . .
ကိုဆင့်နဲ့ဆိုရင်တော့ နော်နော်စိတ်ချယုံကြည်ပါတယ် . . .
အင်္ကျီအပ်ပြီးရင် ရှင်းကျော့ကိုကားပေါ်ထိပို့ပေးပါကိုဆင့်ရယ်
. . . ”

“ စိတ်ချပါနော်နော် . . . ကိုယ်လိုက်ပို့လိုက်ပါမယ် ”

မမျှော်လင့်တာတွေဟာလည်း ခုလိုဘဲ ဖြစ်လာတတ်
ပါသလား ချစ်တဲ့သူလေးနဲ့အတူ သွားရမည် မျှော်လင့်မထား

ပါဘူး။ အတူယှဉ်လျှောက်ခဲ့တယ်။ ရှင်းကျော့ဘယ်သွားမှာ
လဲလို့လဲ မမေးမိ။

“ ဟဲ့ ကိုဆင့် . . . ”

နောက်မှခေါ်လို့ လှည့်ကြည့်မိပါတယ်။

မမစောနှင့် ပပကို ရုတ်တရက်တွေ့ရတော့ ကျွန်တော်
ကာပြောရမမှန်းမသိဘဲ ပြုံးပြလိုက်မိပါတယ်။

ပပကတော့ မျက်နှာလွဲထားပါတယ်။

မမစောကတော့ ထုံးစံအတိုင်း စပ်စပ်စုစုနှင့်
ရှင်းကျော့ကို ရအောင်အကဲခတ်နေတော့တာ။ သည်အခိုက်မှာ
ကျွန်တော့်လက်မောင်းကို လာရောက်ဆုပ်ကိုင်လိုက်တဲ့
ရှင်းကျော့ရဲ့ လက်ကလေး . . . ပြီးတော့မှ တိုးတိုးလေး
ပြောပါတယ်။

“ သွားရအောင် နောက်ကျနေမယ် ”

“ အင်း အင်း သွားမယ် မမစောသွားမယ် ပပ ”

နှုတ်ဆက်ပြီး ရှင်းကျော့ခေါ်ရာလိုက်ခဲ့ ရတယ်။

“ အဲသည့်မျက်လုံးမျိုးကြီးတွေကို ရှင်းကျော့
ကြောက်တယ် . . . ”

“ ဘယ်မျက်လုံးမျိုးလဲ ရှင်းကျော့ရဲ့ ”

“ ခုနအစ်မကြီးရဲ့ မျက်လုံးပေါ့ ကြည့်နေတယ်လေ
ပြီးရင် လျှောက်ပြောတော့မှာ ”

မမစောကို ပြောတာပါလားလို့ သိရတော့ရယ်ချင်
မိပါတယ်။ မမစောကလဲ ဟုတ်တာဘဲ။ သေချာကို စူးစိုက်
ကြည့်မယ် နောက်နေ့အလုပ်ထဲမှာတွေ့ရင် ကိုဆင့်ဒါဘယ်သူလဲ
ကစပြီး စပ်စုတော့မှာ အမှန်ပါဘဲ။

ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော်ရယ်မိတာ။ အမှန်ဝန်ခံရရင်
ကျွန်တော် အူမြူးနေတယ်လို့လည်း ပြောလို့ရပါတယ်။
ရှင်းကျော့နှင့် ခုလိုအတူတူသွားရဖို့ မျှော်လင့်ခဲ့တာမှမဟုတ်တာ။
အခုလို အတူတူသွားရတယ်။ ရှင်းကျော့အနားမှာ အတူနေခွင့်
ရတယ်။

အင်္ကျီချုပ်ဆိုင်က အပြန်ကားရပ်ထားတဲ့ ဆီကို
ပြန်လျှောက်လာခဲ့ကြတယ် . . . ။ ရှင်းကျော့ခြေလှမ်းတုံ့ပြီး
ရပ်သွားတာမို့ ကျွန်တော်ကြည့်မိတာ။

ရှင်းကျော့ကြည့်နေတဲ့ လူစာ ထိုက်ဇော်များလား . . ။
သည်လူက ထိုက်ဇော်နှင့်တော့ အတော်တူတာ
ဘဲ . . . ။

“ ဘာလဲရှင်းကျော့ ”

“ ဘာမှမဟုတ်ဘူး . . . ”

ထိုက်ဇော်မဟုတ်တာ ရှင်းကျော့သိသွားပုံရပါတယ်။
ဒါပေမယ့်ကျွန်တော့်လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်လာတဲ့ရှင်းကျော့
လက်တွေက အေးစက်နေသလိုပါဘဲ။

☁️ ဣလွန်းထဲမိုး

“ နေကောင်းရဲ့လား ရှင်းကျော့ . . . ”

“ ကောင်းပါတယ် ”

“ လက်တွေ့အရမ်းအေးနေတာဘဲ . . . ကော်ဖီ
ပူလေးသောက်ပါလား . . . ပြီးမှ ကားမောင်းလေ
. . . စိတ်လှုပ်ရှား နေတုံး ကားမောင်းတာ မကောင်းဘူး
ရှင်းကျော့ရဲ့ . . . ”

ကျွန်တော့်စကားကိုလည်းနားထောင်သားဘဲ . . . ။
ဒါဟာ ဘာပြောပြောခေါင်းငြိတ်နားထောင်နေတဲ့ သိုးဖြူလေး
ကောင်လိုအရမ်း ချစ်စရာကောင်းပါလားကွာ။ အတူ
ကော်ဖီသောက်ခွင့်ရတယ်။ ကျွန်တော်သိပ်ပျော်တယ်။

“ မိ နေကောင်းပြီလား ”

“ နည်းနည်းတော့နေကောင်းသလိုပါဘဲ။ ဒါပေမယ့်
ရှင်းကျော့မပြောတတ်ဘူး . . . နေကောင်းပါစေလို့ ဆုတောင်း
တာဘဲ . . . ”

“ ရှင်းကျော့ . . . ကိုယ်ခုလိုရှင်းကျော့နဲ့ နောက်ထပ်
ခါခါအတူတူ ကော်ဖီသောက်ချက်တယ် . . . ”

စိတ်မဆိုးနဲ့ဦး။

ရင်ထဲရှိတဲ့အတိုင်း ပြောလိုက်တာဆိုပေမယ့် ရှင်းကျော့
တံဆိုးသွားမှာကိုလဲ ကျွန်တော်မလိုလားပါဘူးလေ . . . ။

“ နောက်ရက်တွေသောက်ရင်လဲရပါတယ် . . . ”

ရှင်းကျော့တို့ စာမေးပွဲတွေဖြေပြီးရင် အချိန်တွေ အများကြီး ရယ်ပါ အဲသည်ကြမှ ကော်ဖီသောက်လဲရတာဘဲ . . . ”

ခုလောက်တောင်ရတာဘဲ ကျေနပ်ပြီ။

အတူရှိနေရာက ခွဲမသွားချင်ဘူး။ ဒါကြောင့် အတူရှိ နေတဲ့အချိန်လေးမှာ ပြန်ကြရအောင်ဆိုတဲ့ စကားမပြောချင်။

“ ပြန်စို့ကိုဆင့် အိမ်မှာမဝေတို့ဘဲရှိတာ ပြီးတော့ မှောင်ရင် ရှင်းကျော့ကားမမောင်းချင်ဘူးနော် . . . ”

ချစ်သူရဲ့ “ နော် ” တခွန်းနဲ့တင် ခေါင်းငြိမ့်လိုက်ရတာ ပါဘဲ . . . ။

“ ကိုဆင့်ကို လိုက်ပို့ပေးခဲ့မယ် ”

“ ဟင့်အင်း . . . နေပစေ . . . ကိုယ်က နီးပါတယ် ရှင်းကျော့ပြန်တော့ . . . ”

ငုံ့ထားတဲ့ ခေါင်းလေးကို ငြင်သာဖွဖွပုတ်ပြီး နှုတ်ဆက် လိုက်တယ် . . . ။

မင်းကိုမှ ဘာလို့သည်မျှ ချစ်သွားရသည် တကယ်မသိ တော့ပါလား . . . ။

ရှင်းကျော့ဘဝမှာ သည်မျှပျော်ရွှင်ရသောရက်ကလေး တွေကိုမရခဲ့တာ ကြာပါပြီ။ သည်နေ့ ညနေတော့ တကယ် ကြည်နူးရပါလား။ မိကလည်း ရှင်းကျော့ကိုချစ်တယ်။ ပြီးတော့

ကိုဆင့်ရဲ့ . . . နွေးထွေးသော ခံစားမှုတွေ . . . ။

ရှင်းကျော့ပျော်တယ်။

ကြည်နူးနွေးထွေးနေသော ရင်ထဲကတငြိမ့်ငြိမ့်
လှုပ်ခတ်မှုတွေ . . . ။ မိုးဆင့်ဝေဆိုတဲ့ နာမည်လေးကို
တွေးမိတိုင်း ရင်ထဲ ကြည်နူးမှုတွေကပျော်ဝင် စိမ့်စီးလာသလို
ခံစားရတယ် . . . ။

အချစ်ဟာ နှလုံးသားထဲကို အဲလိုမျိုးနဲ့ စီးဝင်လာပါ
သလား . . . ။

ဒါဖြင့်ရင် . . .

အချစ်ဆိုတာကို ရှင်းကျော့ဘဝမှာ အခုမှ ပထမဆုံး
ခံစားရတာပေါ့။

ဟုတ်ပါရောလား . . . ။

မျက်ရည်တွေကပါးပြင်ပေါ်ခုန်ပေါက် ရောက်ရှိ
လာတယ်။

ကိုဆင့်

သိပ်ချစ်မိတယ်။

ရှင်းကျော့ကို အချစ်တွေ ပေးလာတာလား ကိုဆင့်ရယ်။
အဲသည့်အချစ်တွေက ထာဝရအတွက်မှ ဟုတ်ပါ

ရဲ့လား . . .

ရှင်းကျော့ ကြောက်တယ်။

ကိုဆင့်နဲ့ မဝေးချင်ဘူးကွယ် . . . ။ ညနေကဘဲ
ကြည့်လေ . . . ။ ကိုဆင့်နဲ့ မဝေးချင်လို့ ပြန်ရအောင်လို့ ရုပ်ခြည်း
ပြောမထွက်ခဲ့ပါဘူး။ ကိုဆင့် အနားမှာဘဲ ထိုင်နေချင်
မိတယ် . . . ။ အနားမှာကိုဆင့် ရှိနေတာဟာ ရှင်းကျော့အတွက်
လုံခြုံပြည့်စုံ နေသလိုပါဘဲ . . . ။

တယ်လီဖုန်းသံကြောင့် ဘယ်သူ့ဆီကလဲလို့ . . .
နားထောင်မိတာ။

“ ရှင်းကျော့သန့်စင် ရှိပါသလား . . . ”

အမျိုးသားတယောက်ရဲ့ အသံ။

ကိုဆင့်အသံလား။

မဖြစ်နိုင် . . . ။ ဒါဖြင့်ရင် ဘယ်သူလဲ။ ဟိုတယောက်
များလား။ ချက်ခြင်းဆိုသလို ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့်
စိုးရိမ် ထိတ်လန့်စွာဖုန်းကို ပြန်ချထားလိုက်ပါတယ်။

နောက်ထပ်တယ်လီဖုန်းသံမြည်နေပြီ . . . ။

တယ်လီဖုန်းကို မြွေတစ်ကောင်အလား ကြောက်ရွံ့
ထိတ်လန့်စွာ ကြည့်နေမိခဲ့ပါ။

“ မရှင်းကျော့ ဖုန်းမြည်နေတယ်လေ ”

“ မဝေ . . . ကိုင်ကြည့်စမ်း . . . ငါ့ကိုမေးရင်မရှိဘူး
ပြောလိုက် . . . ”

မဝေဖုန်းကိုင်နေတယ်။

၅၅. ဣလွန်းထဲမိုး

ရင် တထိတ် ထိတ် နားထောင် နေရတာ . . . ။

တယ်လီဖုန်းနံပါတ်အထိ များသိနေပြီလား. . . ။

“ မယုဝေလား . . . မရှင်းကျော့ . . . မရှိ . . . မရှိဘူး ”

ယုဝေလား . . . ယုဝေဆိုပြောမယ် ပြောမယ် . . .

လဲ . . . ”

“ ရှင်းကျော့ရယ် . . . နင်မရှိဘူးဆိုလို့ ငါ့မှာ

ပြောသွားတာဘဲ . . . မိ ဆေးရုံမှာ တော်တော်နေမကောင်း

ရှိများ သွားစောင့်ရမလားတောင်ထင်လိုက်တာ . . .

ပြောစမ်းပါဦး ဖုန်းလာလာချင်း ဘာလို့မကိုင်ရတာလဲ. . . ”

“ အင်းပါ . . . နင်ကိစ္စရှိလို့လား . . . ”

“ ရှိတယ် ”

“ ဘာကိစ္စလည်း ”

“ နင့်ကိုယောင်းမတော်မယ့် ကိစ္စ. . . ”

“ ဟယ်ယုဝေကလည်း. . . ”

“ သိဘူးလေ . ငါ့အစ်ကိုကဘာဖြစ်နေလည်း

မသိပါဘူး. . . ညကြီးမိုးချုပ် ခုနကဘဲ တယ်လီဖုန်းလာတယ်

ရင်ပြန်ရောက်မရောက် နင့်ဆီဖုန်းဆက်ပေးပါတဲ့ . . . ဘာတွေ

စိတ်ပူနေတယ် မသိပါဘူးဟာ . . . သည်လောက်စိတ်ပူ

နေရင်တော့ . . . သောကဆိုတာ အချစ်နဲ့ဆက်နွယ်

နေတာနော် ”

ကိုဆင့်ကလည်းလေ...

စိတ်ပူတာတော့ ကောင်းပါတယ်။

ယုဝေပြောသလို အချစ်ကြောင့် ရှင်းကျော့ကိုစိတ်ပူတာ ဆိုတာတော့ နှစ်သက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ယုဝေတို့ကတော့ သိပ်မကြာခင်မှာ ကိုဆင့်ရင်ထဲကို ဝင်ကြည့်တတ်နေရော့မယ်။

“ ညနေက နော်နော်နဲ့ အင်္ကျီချုပ်ဆိုင်သွားတယ်။ အဲဒါမှာကိုဆင့်နဲ့ တွေ့တယ်လေဟာ... ပြီးတော့ ငါပြန်လာ တာပါ... ကိုဆင့်က ကော်ဖီတိုက်လိုက်တယ်...”

“ ဟုတ်လား... မမစောဆိုတဲ့ အစ်မကြီးက ပြောတော့ ကိုကိုက ကပ်စေးနဲတယ်တဲ့ ရှင်းကျော့ကိုတော့ အရမ်းသဒ္ဓါ နေတာပါလား...”

ယုဝေကလည်းလေ... ပြောလဲပြော ရယ်လည်းရယ် နေတော့တာပါဘဲ...။

ယုဝေဖုန်းဆက်လိုက်တဲ့အတွက် ခုနက သောက တွေတော့ ပျောက်သွားသလိုပါဘဲလေ။ ဒါပေမယ့် သိလိုက် ပါပြီ။ ခုနက ဖုန်းဆက်တဲ့ ယောက်ျားလေးတယောက်ရဲ့ အသံဟာဘယ်နည်းမှ ကိုဆင့် မဟုတ်တော့ပါဘူး။ ကိုဆင့် မဟုတ်ရင် ဘယ်သူလည်း...။

“ ယောင်းမရေ... စာတော့ကျက်ဦး... စာမေးပွဲက အရမ်းနီးနေပြီ... အောင်သွားရင်တော့ ငါတို့သုံးယောက် အလုပ်အတူတူလုပ်မယ်ဟာ...”

ဣလွန်းထံမိုး

ယုဝေပြောနေတာတွေကို စိတ်မဝင်စားတော့ပြန်ပါဘူး

...။ အိမ်ထိတယ်လီဖုန်းဆက်လာပြီလား...။ ကမ္ဘာကြီး

ကလည်း မတွေ့လိုသူ အတွက်ကြတော့ ကျည်းမြောင်းလွန်း

ပါလားကွယ်...။ နောက်ထပ် ဆက်လာရင်ဘယ်လို ရင်ဆိုင်

မလဲ။

ရှင်းကျော့ ကြောက်တယ်။

“ တာ့တာဘိုင်ဘိုင် ရှင်းကျော့ရေ ကိုကိုအကြောင်း

တွေးပြီး အိပ်တော့နော် ... ”

တယ်လီဖုန်းကို နောက်ထပ်မဆက်ပါစေနဲ့ ဆုတောင်း

ပြီးတော့သာ နေရတော့မှပါလား။ ဘယ်လောက်ထိရှောင်နေနိုင်

မှာတဲ့လဲ...။

“ အဲဒါနှင့်ကောင်မလေးလား ”

ထင်တဲ့အတိုင်း အလုပ်ပါးတာနှင့် မမစောအနား

ရောက်လာတော့တာပါ။ မမစောကိုကြည့်ပြီး ဟိုအစ်မကြီးရဲ့

မှက်လုံးကြီး မျိုးကိုရှင်းကျော့ကြောက်တယ်ဆိုတာ အမှတ်ရ

ပါတယ်။ မမစောကလည်း ရှင်းကျော့ပြော ပြောစရာပါဘဲ။

“ ဆိုပါတော့ ”

“ ဘာဆိုပါတော့လဲ ”

“ ကောင်မလေးလေ... ”

“ စကားကို ဟိုသည်လွဲမနေစမ်းနဲ့ ကိုဆင့် . . .
နှင့်ကောင်မလေးနာမည်က ဘယ်သူတဲ့လည်း . . . ပပ
လောက်တောင် မလှဘူး . . . ”

“ မမစောကလဲ အဲလိုတော့ မပြောပါနဲ့ ကိုယ်ထင်
ကုတင်ရွှေနန်းပေါ့ . . . ရှင်းကျော့လဲသူ့အလှနဲ့ သူလှတာပါတဲ့”

“ ရှင်းကျော့ နာမည်ကတော့ လှသားဘဲ . . . ”

“ လူလဲလှပါတယ်”

“ ဟုတ်ပါတယ် ဟုတ်ပါတယ် . . . လှပါတယ် . . . ”

မမစောကတော့ ရှင်းကျော့လှတယ်ပြောတာနှင့်မကျေ
မနပ် ထွက်သွားပါပြီ။

ကိုယ့်ချစ်သူဟာ ကိုယ့်မျက်ဝန်းမှာ အလှဆုံးဖြစ်နေတာ
ဘာဆန်းသလည်းကွယ် . . . ။ ခက်တာပါတဲ့။ ပပနှင့်
ဘယ်လောက် သဘောတူတူ ပပကိုမှမချစ်တာ။

“ မိုးဆင့်ဝေ . . . ဆိုင်တွေသွားရအောင် ငါတယောက်
ထဲ ဖြစ်နေလို့လိုက်ခဲ့ပေးပါ . . . ”

ခုတလော အလုပ်တိုက်ထဲမှာကို မနေ။ အခွင့်ရရင်
ရသလို အပြင်ဆိုင်တွေဖက်လိုက်နေမိတယ်။ ခရီးတော့
မထွက်ချင် ပြန်ပါဘူး။ ရှင်းကျော့နားကမခွာချင်ဘူးလေ။
ဆိုင်တွေလိုက်နေတော့ စိုးဝင်းအောင်တို့ဆိုင် ကိုရောက်တယ်။
အဲသည့်အခါမှာ စိုးဝင်းအောင်ဆီက အမှတ်မထင် စကား

ရွာလွန်းတဲမိုး

နန်းကို ရလိုက်တယ်။

“ကိုဆင့် . . . အံ့ဩစရာဘဲဗျာ . . . ထိုက်ဇော်ဆီက
နဲ့တဲ့ဆယ်ရက်လောက်မှာ ငွေငါးသိန်း ပြန်ရတယ်။
တာကိုလဲ သူ့အဆင်ပြေတာနဲ့ . . . ပြန်ပေးမယ်ပြောတယ်
တံ့မှလွဲရော တယောက်ယောက်ဆီက ရအောင်ငွေညှစ်
ပုံဘဲထင်တယ် . . .”

ဘာဘဲပြောပြော ကျွန်တော့်မှာတော့ မြှုပ်နေတဲ့ငွေလေး
ပေါ်လာလို့ ရသလောက်ဝမ်းသာရသေးတယ် . . .”

သည်လူဟာ ငွေနှင့်ပါတ်သက်ရင် မကောင်းဘူး
တော့ ရှင်းကျော့ဆီကနေ ငွေများလိုက်တောင်းနေတာလည်း။
တောင်းလွန်းလို့များ ရှင်းကျော့ထွက်ပြေးနေရတာလား
။ သည်တခါကြုံရရင်တော့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းဘဲ မေးကြည့်
ယ် ကျွန်တော်ကူညီစရာရှိရင်လဲ ကူညီလို့ရတာပေါ့ . . . ။
ယ်သူ့ကိုမှ အမှန်ဖွင့်မပြောဘဲ ထွက်ပြေးနေရတာမောစရာဘဲ
ဂုတ်လား ရှင်းကျော့ရယ် . . . ။

“သူက ကိုဇော်ထူးဟန် ကုမ္ပဏီမှာမလုပ်တော့
တဲ့ . . . ကိုဆင့် ကိစ္စရှိသေးလား”

“မရှိတော့ပါဘူး . . . သည်လူကငွေကိစ္စဘဲ
မည်ပျက်တာလား တခြားရောဘာတွေရှိသေးလဲ။ ဥပမာ
မရွပ်အရှင်းရော . . . အိမ်ထောင်ရောရှိလား . . .”

“ အိမ်ထောင်ရှိတယ် . . . ကလေးလေးတယောက်
တောင်ရှိတယ်ထင်တယ် . . . ဟိုတလောက ကျွန်တော့်
သူငယ်ချင်းတယောက် သူ့ငွေခြောက်သိန်းမရလို့ဆို တရားစွဲ
ပါမယ် သတ်ပါမယ်နဲ့ . . . အိမ်ရောက်သွားတော့ ကလေးလေး
ဖျားနေတာနဲ့ စိတ်မကောင်းဖြစ်ပြီးပြန်လာရတယ်တဲ့ . . .
ဘယ်လိုလူလဲမသိပါဘူးဗျာ ရုပ်ကလေးကသနားကမား အပြော
လေးလဲကောင်းနဲ့ . . . ”

“ အဲလိုလူမျိုးက ပိုလိမ်ညာလို့ ကောင်းတော့မှာပေါ့ ”

“ ကိုဆင့်နဲ့ ဘာဖြစ်တာလဲ ”

“ ကျွန်တော်နဲ့ ဘာမှမဖြစ်ပါဘူး ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်း
တယောက်က စုံစမ်းခိုင်းလို့ပါ . . . သူ့အိမ်လိပ်စာရရင်
လိုလိုမယ်မယ် ယူထားပေးပါ စိုးဝင်းအောင် . . . ”

“ ရရင်ယူထားပေးမယ် ကိုဆင့် . . . ”

ချစ်သူသောက ကိုယ့်သောကဘဲမဟုတ်လား . . . ။
ရှင်းကျော့ကို အကြောင်းတခုခုကြောင့် ထိုက်ဇော်နှင့်
ပါတ်သတ်တာ သိရင် . . . မေးချင်တယ်။ ဘာလို့သည်မျှ
ထိတ်လန့်နေရသလဲ . . .

အပြန်လမ်းမှာ

“ မိုးဆင့်ဝေ . . . မင်းရည်းစားက ချစ်စရာလေးဘဲ ”

“ ဟင် ဘယ်လိုကိုသက်စိုး . . . ”

၅၀ ဣလွန်းထဲမိုး

“ ဟိုနေ့ကမင်းတို့နှစ်ယောက် ငါတွေပါတယ်ကွာ မင်း
ကင်မလေးက ရိုးရိုးအေးအေး ချစ်စရာပုံလေးလေ မင်းလက်
မင်းကိုကိုင်လို့ . . . ”

ရှင်းကျောနှင့်နှစ်ယောက်အတူသွားတာ ကိုသက်စိုးတွေ
ပုံရပါတယ်။

“ ငါတို့က မင်းနဲ့ပပ ချစ်နေကြတယ်ထင်တာ . . .
ကက်မှသိရတယ် . . . ဇာနည်တို့ကတော့ မင်းကိုမကျေမနပ်
နေကြတာပေါ့ သူတို့ သူငယ်ချင်းကို စိတ်ဆင်းရဲအောင်
ပိတ်တယ်။ မကြိုက်သလို ကြိုက်သလိုလုပ်ဆိုပြီးတော့လေ . . .
ခွဲ မိန်းကလေးတွေက အာယာတ တရားကြီးတယ်နော် . . . ”

“ ကျွန်တော့်ဖက်ကရိုးသားဖြူစင်စွာ ခင်ခဲ့တာပါ
သက်စိုးရာ . . . ”

“ ပပကတော့ သိပ်စိတ်ဆိုးနေတယ်လို့ ပြောတာဘဲ ”
ဟုတ်နိုင်ပါတယ်။

အလုပ်ထဲမှာတွေ့ရင်တောင် သူ့ကို မျက်နှာလွှဲပြီး
ဖက်လှည့်နေတော့တာ . . . ။ လုံးဝစကားမပြောဘဲ သူ့သလို
ခွဲနားကို ဖြတ်ကျော်ဖို့တောင် အတော်ဝန်လေးပုံရပါတယ်။
ရှင်းကျောနှင့် မတွေ့ခင်ကပင် မဖြစ်သင့်ဘူးယူဆလို့ ပပကို
ကျွန်တော် ရှောင်ခဲ့တာဘဲ မဟုတ်လား . . . ။

အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေတယောက် ဆုံးရှုံးရတဲ့

အတွက်တော့ စိတ်မကောင်းပါဘူးလေ . . . ။ ဒါပေမယ့်
ချစ်တဲ့သူနဲ့ဘဲ ဘဝခရီးကိုလျှောက်ချင်တဲ့ သူ့အဖို့တော့ . . .
ရှင်းကျော့မှလွဲပြီး ဘယ်သူမှမချစ်နိုင်ပါဘူး။

မိုးရင်ထဲက သံယောဇဉ်တရားကိုမြင်တဲ့နေ့ကစပြီးတော့
ရှင်းကျော့ဘဝမှာ အများကြီးစိတ်ကြည်လင်လာတာပါ . . . ။
အနည်းငယ်သော စိတ်ကြည်နူးမှုတွေလဲ ရှိလာပါတယ်။
စာမေးပွဲနောက်ဆုံးဘာသာဖြေတဲ့နေ့မှာတော့ . . . ယုဝေတို့
နှင့် အတူလျှောက်လည်ဖို့ကို ခေါင်းငြိမ့်ထားခဲ့ပါတယ်။

“ မိဆေးရုံကဆင်းရတော့မယ် . . . ”

ရှင်းကျော့ပျော်ပါတယ်။

မိ နေပြန်ကောင်းလာတာဟာ . . . အင်မတန်
ဝမ်းသာစရာကောင်းပါတယ်။ ရှင်းကျော့အတွက်တော့
မိရှိနေတာဟာ အားအရှိဆုံးသော ခံစားမှုတခုပါဘဲ။

“ မနက်ဖြန် ရှင်းကျော့ စာမေးပွဲဖြေပြီးတာနဲ့
အိမ်ပြန်လာခဲ့နော် . . . မိ အိမ်မှာစောင့်နေမယ်။ ပြီးတော့
ရှင်းကျော့နဲ့ လူတယောက်ကို တွေ့ပေးမလို့ . . . ”

ဒုက္ခဘဲ . . .

ယုဝေတို့နဲ့ လျှောက်လည်မယ်လို့ ခေါင်ငြိတ်ထား

ပါတယ်။ ပြန်မလာနိုင်ဘူးမိလို့ မပြောရက်ဘူးလေ မိက
နေကောင်းပြီးကာစ၊ ဆေးရုံက ဆင်းကာစမဟုတ်လား . . . ။
နောက်ဆုံးတော့ သူငယ်ချင်းတွေကိုဘဲ တောင်းပန်ရတော့တာ။

“ နင်ကလည်းဟယ် . . . မို့ကိုပြောပြပါလား ငါတို့နဲ့
လျှောက်လည်မလို့ ချိန်းထားပြီးနေပြီလို့လေ . . . မိက သိပ်
အရေးကြီးနေသလား ငါတို့ကဖြင့် ကိုကိုကိုတောင် အလုပ်က
ခွင့်ယူခိုင်းမလို့ စဉ်းစားထားတာ . . . ”

“ စာမေးပွဲပြီးတဲ့နေ့တော့ မသွားပါနဲ့တော့ ယုဝေရယ်
. . . တနင်္ဂနွေနေ့ကြသွားမယ်နော် . . . အဲသည့်နေ့ကြရင်
ကိုဆင့်လဲ အလုပ်ပိတ်တာဘဲ သွားလို့ရတာပေါ့ . . . ဟုတ်လား”

နောက်ဆုံးတော့ နှစ်ဦးနှစ်ဖက် အဆင်ပြေအောင်
ရှင်းကျော့ညှိယူရတယ် . . . ။ မိနှင့် အရင်တွေလိုက်ရင် မိလည်း
ဝိတ်ချမ်းသာ သွားမှာပေါ့လေ . . . ။ ကိုဆင့်လဲလိုက်မယ်
ဆိုတော့ ရှင်းကျော့ကြည်နူးရပါတယ်။ တနင်္ဂနွေနေ့ဆို
ကိုဆင့်လဲ အလုပ်နားရက်ရတာဘဲ မဟုတ်လား . . . ။

“ ရှင်းကျော့ . . . ”

“ ဟင် ”

“ ကိုကိုကို နင် ဖိတ်လိုက် ”

“ ဟယ် ယုဝေပြောထားပြီသား မဟုတ်လား”

“ မပြောရသေးဘူး . . . တနင်္ဂနွေနေ့မှာမှ သွားမယ်

ဆိုရင် ရှင်းကျော့ဖိတ်လိုက် ဒါမှကိုကိုကပြောလို့ရမှာ . . . ”

“ ယုဝေပြောလိုက်လဲ ရရက်နဲ့ကွယ် ”

“ မရဘူး . . . ရှင်းကျော့ဘဲဖိတ်လိုက် ရော့ ကိုကို ဖုန်းနံပါတ် . . . ”

ယုဝေကလည်းလေ

ယုဝေက တကယ့်ကလေးဆိုးပါဘဲ ။ အန်ကယ်သိန်းနှင့် အန်တီဝေအလိုလိုက်သမျှ ယုဝေဟာတခါတခါ ကလေးဆိုး တယောက်လိုပါဘဲ။ ရှင်းကျော့ကတော့ အားလုံးကိုကြောက် ရတဲ့သူဆိုတော့ သူ့လိုလူမျိုး မဆိုးရဲပါဘူး . . . ။

“ ဆက်ဖြစ်အောင် ဆက်လိုက်နော် ရှင်းကျော့ ”

“ အေးပါဟယ် . . . ”

ပြောမည့်သာပြောရတာ။

ကိုဆင့်ဆီဖုန်းဆက်ရမတဲ့ . . . ။

ယုဝေကိုလည်း စိတ်မဆိုးစေချင်ပါဘူး ။

ဒါကြောင့်မို့ ဖုန်းဆက်ပေးရမှာပါ . . . ။

“ ကိုမိုးဆင့်ဝေနဲ့ တွေ့ချက်လို့ပါ . . . ”

“ ဘယ်သူလို့ပြောရမလဲဟင် ”

“ ရှင်းကျော့သန့်စင်လို့ ပြောပေးပါ ”

“ ရှင်းကျော့သန့်စင် ”

အဲလိုမျိုးမေးမြန်းနေတာ စိတ်ပျက်တယ်။

တော်တော်ကြာအောင် စောင့်နေရပါလား။ စိတ်မရှည်
တာ့ပါဘူး။ ကိုဆင့်ရောရှိမှရှိရဲ့လား . . . ။

“ဟေ့ တယ်လီဖုန်းကြီးက ဘေးချလို့ပါလား ဘယ်သူ့
ဖုန်းလဲ . . . ”

တော်တော်ကြာမှ အသံတသံကြားရပါတယ်။

“ဘယ်သူနဲ့တွေ့မှာလဲ ”

အမျိုးသားတယောက် တယောက်အသံကို ကြားရပြန်
ပါတယ် ကိုဆင့်ဆီဖုန်းဆက်ရတာ စိတ်ပျက်စရာပါတဲ့။

“ကိုမိုးဆင့်ဝေနဲ့ပါ ”

“မိုးဆင့်ဝေ ဖုန်းလာနေတယ် ”

“မိုးဆင့်ဝေပါ ”

“ကိုဆင့် . . . ဖုန်းလာပြောမလားလို့ အကြာကြီးဘဲ
စောင့်ရတယ် စိတ်ကိုညစ်နေတာဘဲ . . . ”

“ဟုတ်လား . . . ရှင်းကျော့လေး ဘာတွေအရေးကြီး
လို့လဲ . . . ”

“ယုဝေပေါ့ . . . တနင်္ဂနွေနေ့ကြရင် လျှောက်လည်
မယ်တဲ့ ရုပ်ရှင်ကြည့်မယ်။ မုန့်စားကြမယ်တဲ့ အဲဒါ ကိုဆင့်ကိုပါ
ခေါ်ရမယ်ဆို ရှင်းကျော့ကိုဖုန်းဆက်ခေါ်ခိုင်းတယ် . . .
ကိုဆင့်လိုက်မယ်မဟုတ်လား . . . ”

“တနင်္ဂနွေနေ့ . . . ရှင်းကျော့လိုက်မှာလား ”

“ လိုက်ရမှာ ယုဝေက စိတ်ဆိုးမှာလေ ”

“ ရှင်းကျော့လိုက်မယ်ဆို ကိုဆင့်လိုက်မှာပေါ့ . . .
ယုဝေတို့အိမ်မှာ လာစောင့်ရမလား ”

“ အင်းပေါ့ . . . ”

“ စာမေးပွဲ ဖြေနိုင်လား ”

“ ဖြေနိုင်ပါတယ် တဘာသာဘဲ ကျန်တော့တယ်လေ ”

“ ရှင်းကျော့ဆီက ဖုန်းလို့ ကိုဆင့်မထင်ဘူး . . .
သိပ်ဝမ်းသာတာဘဲ . . . ရှင်းကျော့ကို သတိရပေမယ့်
ရှင်းကျော့ဆီ ကိုဆင့် ဖုန်းမဆက်ရဲဘူး ရှင်းကျော့မကြိုက်မှာ
စိုးတယ် . . . ”

“ တခါတလေတော့ရပါတယ် ”

ကိုဆင့်နှင့် ခင်ခင်မင်မင်ရှိတာကို မိနှစ်သက်ပါ့မလား။
မိ ဆူမှာတော့ ကြောက်တယ်။ ဒါပေမယ့် ကိုဆင့်က ရှင်းကျော့
အပေါ်မှာ စစ်စစ်မှန်မှန် ခင်တာပါလေလို့ ဘာလို့ယုံကြည်
နေရပြန်ပါသလဲ။

မိုးဆေးရုံကဆင်းလာတော့မယ်ဆိုတာနှင့် မဝေက
စိတ်ပျက်တယ်လို့ညည်းပါတယ်။ မိုးရဲ့တင်းကြပ်သော စည်းကမ်း
တွေကို မဝေတို့လိုပင် ရှင်းကျော့လဲ တချိန်က စိတ်ညစ်ခဲ့

ဣလွန်းထဲမိုး

တူးပါတယ်။ ခုချိန်ကြ မိရဲ့စေတနာမှန်ကိုသိပြီးတဲ့ အခါမှာတော့ အားလုံးကို ကျေနပ်ပေးနိုင်ခဲ့ပြီဘဲ မဟုတ်လား...။

“ မိ . . . နေကောင်းလား ”

“ ကောင်းပါတယ် . . . ”

အိမ်ရှေ့ဒရင်းဘက်ပေါ်မှာ မိထိုင်နေတဲ့အခါ ဟိုအရင်ကလိုပင် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ရှင်းကျော့ရပ်နေမိပါတယ်. . .။

“ ဧည့်သည်တွေအတွက် ဘာတွေချက်ထားလဲ မကြီးစော ”

“ အစုံပါတဲမီရယ် . . . ဝက်သား အမဲသားကလွဲရင် ကြက်သား ငါး ဖွယ်ဖွယ်ရာရာပေါ့. . . ”

“ ကောင်းတယ် . . . ကောင်းတယ် . . . ”

“ ဧည့်သည်က တယောက်တည်းဘဲ မဟုတ်လားမိ ”

“ တယောက်ထဲပါ . . . ”

“ မိ နားနားနေနေနည်း . . . ရှင်းကျော့နဲ့မကြီးစော ဟင်းတွေပြင်ဆင်ထားမယ် . . . ”

ဒေါ်ကြီးစောရဲ့ အစီအမံနဲ့ ချက်ထားတဲ့ဟင်းတွေက ဖွယ်ဖွယ်ရာရာပါဘဲ။ အနွဲ့ကတော့ ဧည့်သည်မြန်သွားရင် ဟင်းကောင်း ကောင်းစားရတော့မယ်လို့ ကလေးလေး တယောက်လို ပျော်နေတာပေါ့လေ။

“ ရှင်းကျော့ ”

“ ရှင် . . . ”

“ အခုလာမယ့် ဧည့်သည်နဲ့အတူ ရှင်းကျော့ပါ ထမင်းဝင်စားရလိမ့်မယ်။ ရေချိုးပြီး အလှပြင်ချေ ”

“ ရှင် ”

အိမ်ကိုမလာစဖူး ဧည့်သည်ရောက်လာသလို အဲသည့် ဧည့်သည်နဲ့ ထမင်းအတူစားရမတဲ့ . . . ။

“ အံ့ဩမနေနဲ့ ရှင်းကျော့ရေ သွား ရေချိုးအလှပြင် ”

“ ဘာမှန်းလဲမသိဘူး . . . ။ ”

ဒါပေမယ့်ရှင်းကျော့ဘဝမှာ ဒေါ်ကြီးစောနှင့်မိစ္ဆာကားကို နားထောင်ပြီး သူတို့စိတ်ကြိုက်နေလာတာကြာတော့လည်း ရိုးနေပါပြီ။ အလှပြင်ဆိုပြင်လိုက်ယုံပေါ့လေ။ အဝတ်အစား တွေလဲ ဝယ်ပေးတဲ့အထဲက ကြုံရာရွေးဝတ်လိုက်ယုံပါဘဲ။

“ မရှင်းကျော့ လှလိုက်တာ ”

အနွဲ့စကားကြောင့် ရှင်းကျော့ရယ်ရပါသေးတယ်။ ကြုံရာတွေ့ရာယူဝတ်ပါတယ်ဆိုမှ လှလိုက်တာတဲ့။ ထမင်းခိုင်း မှာ မဝေနှင့် ဒေါ်ကြီးစောတို့ သေချာပြင်ဆင်နေကြပါတယ်။

“ ဧည့်သည်က တယောက်ထဲလဲဆိုသေးတယ် . . . ”

ချက်ပြုတ်ထားတာ လေးငါးယောက် အသာလေးစားလို့ရတယ်။ ဧကဏဧည့်သည်က တော်တော်အစားပုတ်တဲ့ ဧည့်သည်မျိုး ဖြစ်လိမ့်မယ် . . . ”

☂ ဣလွန်းတဲမိုး

“ မဝေ နင့်ပါးစပ် ပိတ်ထားစမ်း နင်တို့ကလေ . . .
ပြောချင်ရာလျောက်ပြော . . . မိက စိတ်မထင်ရင် မထင်သလို
နင်တို့ အဆူခံရမယ် . . . ”

အိမ်ရှေ့မှ ကားဆိုက်သံကြောင့် ဒေါ်ကြီးစောကတော့
ပြေးထွက်သွားပြီ။ မိကို ခမ်းဆီးကြားထဲကချောင်းကြည့်
နေမိတယ်။

“ ရှင်းကျော့ ”

“ ရှင် ”

“ လာ . . . အနားမှာလာထိုင်နေ . . . ”

မို့ဘေးနားမှာ လာထိုင်နေရတယ်။ ခေါင်းငုံ့နေခဲ့တဲ့
အချိန်တွေ များပြီဘဲ . . . ။ ဝင်လာတဲ့ ခြေသံတွေရယ်
ဒေါ်ကြီးစောရဲ့ စကားသံတွေရယ် ကြားနေရပေမယ့်
မော့မကြည့်မိပါဘူး . . . ။

“ ကိုညီ . . . မင်း အရမ်းဝလာတာပါလား . . . ”

“ မမိကလဲ . . . ဒါတောင်ပိန်သွားတာ . . . မိမိ
မောင်က မိမိနဲ့ဟိုးအရင်ကတွေ့တုံးကလို အသက်နှစ်ဆယ်
မဟုတ်တော့ဘူး သုံးဆယ် ဖြစ်နေပြီလေ . . . ”

“ ကိုညီ . . . ရှင်းကျော့သန့်စင်တဲ့ မမိပြောပြော
နေတာလေ . . . ရှင်းကျော့ ညီညီလှိုင်တဲ့ မိရဲ့အချစ်ဆုံး
မောင်လေးလို့ မှတ်ထားပါ . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ . . . ”

ဖျက်ခနဲ မော့ကြည့်လိုက်ယုံလေ . . . ။

မိကသာ ဝတယ်လို့ပြောနေတာ။ အရပ်မြင့်တော့ သိပ်ဝတယ် မထင်ရပါဘူး . . . ။

မိကတော့ ညီညီလှိုင်ဆိုတဲ့လူနှင့် ဝမ်းသာလှိုက်လဲ့ စကားတွေပြောနေလိုက်တာ။ မိ မောနေဦးမယ်လို့ ဒေါ်ကြီးစောကတောင် ပြောယူရပါတယ်။ သူတို့ပြောတဲ့ စကားတွေအရ သူတို့တွေဟာ ငယ်ဘဝထဲက ခင်မင်ခဲ့ကြပုံရပါတယ် . . . ။

“ မိကတော့ ထမင်းမစားနိုင်သေးဘူး ကိုညီ . . . မိ ခုဘ ဆေးရုံက ပြန်လာတာ နားချင်တယ်။ ကိုညီနဲ့ ရှင်းကျော့ အတူစားလိုက်ပါ။ ကိုညီတို့ မိစကားအကုန်ပြောထားပြီနော်။ မိကြီးစော သူတို့နဲ့ ထမင်းစားပေးလိုက်ပါ။ မိ့ကို အခမ်းထဲလိုက်ပို့ပေးဦး . . . ”

မိကလည်းလေ . . .

သည်နေ့မှဆေးရုံကဆင်းတာ။ နားနားနေနေ နေပါဦးလား။ ခုတော့ ဘာလို့များ ဧည့်သည်ကို ထမင်းစားဖိတ်ကျွေးရတာလည်း . . . ။

“ ရှင်းကျော့ . . . ညီညီကိုဟင်းထည့်ပေးလေ . . . ငါးဖယ်သုပ်တွေ ထည့်ပေးမှပေါ့ . . . ”

စိတ်ညစ်လိုက်တာ . . .

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

အဲလိုမျိုး ဧည့်ခံရတာ စိတ်ကျဉ်းကြပ်လွန်းပါတယ်။
ရှင်းကျော့က ဧည့်မခံတတ်တော့ ဒေါ်ကြီးစောကဘဲ ဧည့်ခံ
ရတယ်။ ကိုညီညီလှိုင်က ပြန်ပြီး ရှင်းကျော့ပန်းကန်ထဲ
ဝင်းတွေထည့်ပေးနေပြန်တယ်။ စိတ်မှအနှောက်ယှက်
ပေးလွန်းသော ထမင်းဝိုင်းပါတဲလေ။

“ မိတော့နားနေပြီ . . . ညီညီကို အချို့ပွဲပြင်ပေးဦး
ရှင်းကျော့ . . . ပြီးတော့စကားပြောကြ . . . ”

ကိုညီညီလှိုင်နှင့် ဧည့်ခမ်းမှာစကားပြောခိုင်း
ပြန်ပါတယ်။ ဘာပြောရမှန်းလဲ မသိဘူး။ ကိုကိုညီလှိုင်ကတော့
အယ်လ်ဘန်တွေ လျှောက်ကြည့်ပြီးမိ ရိုက်ထားတဲ့ ဓာတ်ပုံတွေရဲ့
ဓာတ်ပုံပညာအလင်း အမှောင်တွေအကြောင်း ရှင်းကျော့ကို
ပြောပြနေပါတယ်။

“ ကိုညီညီလှိုင် အရင်ကဘယ်ရောက်နေတာလဲ ”

“ ဗျာ ”

“ အရင်ကတခါမှ လာမလည်ဘူးဘဲ အခုမှဘယ်က
ရောက်လာတာလဲလို့ပါ . . . ”

ရှင်းကျော့အပြောကြောင့် သူရယ်နေတယ်။

“ အရင်က ကျွန်တော် သည်မှာမရှိဘူးရှင်းကျော့ရဲ့
. . . အလုပ်တာဝန်နဲ့ ဟိုပြောင်းသည်ပြောင်းပေါ့ . . . အခု
တောင် ပဲခူးရောက်နေတာ မမီ ဖုန်းဆက်ခေါ်လို့ ”

“ ရှင်အလုပ်က ဘာအလုပ်လဲ ”

“ ကျွန်တော် အင်ဂျင်နီယာပါ . . . ”

သူ့အလုပ်ဌာနကိုလဲ ပြောပြနေပါတယ်။ ဟိုအရင်က တိုင်းနယ် ပြည်နယ်တွေမှာ ရှိနေတာဘဲ ဘာလို့အလုပ် မခေါ်ပါဘဲ ခုမှအလည်ခေါ်ရတာလည်း . . . ။ ကိုညီညီလှိုင် ကတော့ ဧည့်သည်တယောက်နှင့် မတူပါဘဲ သူ့အိမ်မှာ သူ့ နေတဲ့ လူတယောက်လို ရှင်းကျော့ကို ဓာတ်ပုံရိုက်တဲ့အကြောင်း တွေပြောပြပြန်ပါတယ်။

မပြန်သေးဘူးလား။

ပြန်စေချင်နေပြီ။ ရှင်းကျော့ကိုယ်တိုင်လည်း နားချ တယ်။ စာမေးပွဲရက်တွေမှာ အိပ်ရေးပျက်ခဲ့တာများပြီလေ ခုတော့ ကိုညီညီလှိုင် မပြန်မချင်းထိုင် ဧည့်ခံနေရတယ်။

“ ရှင်းကျော့ နားချင်ရောပေါ့ . . . ကျွန်တော်ပြန်မဝ ဝမ်းသာလိုက်တာ။ ”

ဒေါ်ကြီးစောနှင့် နှစ်ယောက် ကားပေါ်ထိလိုက်ပို့ပေး ရသေးတယ်။ ကိုညီညီလှိုင် ကားထွက်သွားတဲ့ အချိန်မှာ ဒေါ်ကြီးစောပြောတဲ့ စကားဟာ ရှင်းကျော့အတွက် အံ့ဩ ထိတ်လန့်စရာပါဘဲ။

“ မိကြည့်ရတာ ညီညီနဲ့ ရှင်းကျော့ကို သဘောတူနေ ရတယ်တဲ့။ ”

ရွာလွန်းတဲမိုး

ကျွန်တော် ရေမွှေးဆွတ်နေတာကြည့်ပြီး ကိုဟန်က
တယ်။ နောက်ဆုံးတော့လဲ ကိုဆင့်တယောက် ရှင်းကျော
နံ့စင်ဆိုတဲ့ အချစ်ရဲ့ရှေ့မှောက်မှာ ဒူးထောက်လဲကျတာ
တဲလားတဲ့လေ...။ ကိုယ်ဟန်ကဘာပြောပြော ပြောချင်ရာ
ပြော ပြုံးပြီးနားထောင်နေလိုက်တယ်...။

ယုဝေတို့ကားနဲ့လာခေါ်တော့ လိုက်သာလာခဲ့ရတာ။
ရှင်းကျော့လို့လဲ မမေးရဲ။ မေးလိုက်ရင် နော်နော်နှင့်ယုဝေက
ခါလျှောင်ဦးမှာ။ ရုပ်ရှင်ရုံရှေ့ကားရပ်ပြီး သူတို့နှစ်ယောက်
နောက်ကလိုက်ခဲ့ရတယ်။

“ ကိုကို ”

“ ဟင် ဘာလဲ ယုဝေ ”

“ ရှင်းကျော့ ဘေးမှာထိုင်ချင်ရင်တော့ သည်နေ့
နက်စာ ကိုကိုကျွေးရမှာနော် ကိုကိုကပ်စေးနဲပြီး သိမ်းထားသမျှ
မေ့တွေကို ကုန်အောင် ယုဝေနဲ့ နော်နော်ဖြုန်းပေးမယ်... ”

သူတို့ကရယ်နေကြတယ်...။

ရှင်းကျော့ကားရပ်ထားတာခုမှ ကျွန်တော်မြင်ရတယ်။

ရှင်းကျော့က ကားပေါ်မှာထိုင်စောင့်နေတာပါလား။

“ ရှင်းကျော့... ငါတို့လက်မှတ်တွေကြည့်ပြီးပြီ

ရှင်းကျော့က ယုဝေနဲ့ နော်နော် အလယ်မှာထိုင်နော် ”

“ ယုဝေအစုတ်ပလုတ်မလေးကတော့ မလွယ်ပါဘူး။

ရှင်းကျော့ကတော့ ပြုံးနေယုံပါတဲ...။ ယုဝေ
လက်မောင်းကို ခိုတွယ်ပြီးလိုက်နေတဲ့ ပိုးဖြူလေးက သူ့
ကြောက်ရွံ့မှုပုံစံတွေက မပျောက်နိုင်သေးပါဘူး...။ နော်နေ
ကတော့ သူ့ပုံစံအတိုင်း ရှေ့ကဦးဆောင်ပါတယ်။

“ရှင်းကျော့သည်မှာထိုင် . . .”

“ယုဝေကလဲဟာ ကိုဆင့် မနက်စာကျွေးမှာပါ . . .
စိတ်ဆင်းရဲအောင် မလုပ်ပါနဲ့ဟာနော် ကိုဆင့် . . .”

“ငါသည်မှာထိုင်မယ်လေ . . .”

ရှင်းကျော့က ဖျတ်ခနဲဆို လမ်းဘေးက အစွန်ခုံလေးမှ
ဝင်ထိုင်လိုက်ပါတယ် . . .။ ယုဝေကရယ်ပြီးတော့ ရှင်းကျော့
ဘေးခုံမှာ သူ့အတွက်ချန်ထားပေးပါတယ် . . .။ အချစ်
မိုးဆင့်ဝေကို ပျော်ရွှင်မှုတွေပေးမှာလို့ဘဲ ယုံကြည်ပါရစေလား

“ရှင်းကျော့ မိနေကောင်းသွားပြီလား . . .”

“သိပ်တော့ မဆိုးပါဘူး . . .”

“ရော့ နေကြာစေ့စားမလား”

“မစားချင်ပါဘူး ကိုဆင့်ရာ . . . ခွာစားရတာ အလှ
ရှုပ်လွန်းလို့”

“ကိုယ်ခွာပေးရမလား”

“ဟင့်အင်း နေပါစေ . . .”

သည်ဖက်ဘေးမှာ ယုဝေကလည်းရှိနေတေ
ရှင်းကျော့နှင့်စကားပြောရတာ မလွတ်လပ်ပါဘူး။ ယုဝေဆို

ရွာလွန်းတဲမိုး

ဝင်မလေးက မထင်ရင်မထင်သလို အော်ပြောတော့မှာ။
...မှာ ရှင်းကျော့ရိုနေတာဟာ စိတ်ကိုပျော်ရွှင်မှုနှင့်အတူ
ကြပ်နေသလိုပါဘဲလား...။

ဇာတ်လမ်းတောင် ဘာတွေဖြစ်နေတယ်မသိပါ။

ရုပ်ရှင်ကလဲကြည့်နေမကြတော့ ခေါင်းကိုက်တယ်။

“ကိုကို . . . ဟိုဇာတ်ရံမင်းသမီးက ဘာလို့ ကားပေါ်
ခုန်ချတာလဲ။ သူတို့ စကားပြောတာ အရမ်းမြန်တယ်။ ယုဝေ
နားမလည်အောင်ပါဘဲ”

“ဘယ်သူက ကားပေါ်က ခုန်ချတာလဲ ”

အတူတူကြည့်ခဲ့ကြတာမှာ ယုဝေတို့များ ရုပ်ရှင်ရုံက
စာနှင့် ဟိုမေးခွန်းမေး သည်မေးခွန်းမေးနဲ့။

“ကိုကို . . . ဘာတွေစဉ်းစားနေလို့ ဇာတ်လမ်း
ဝင်မသိရတာလဲ . . . ”

“ငါဖြင့်ရုပ်ရှင် ကြည့်နေမကြလို့ ခေါင်းကိုက်နေတာ
တွေ မှန်းတောင်မသိပါဘူးဟာ . . . ”

သည်အခိုက်မှာ ရှင်းကျော့ ဖျတ်ခနဲဆို သူ့ကိုယ်နောက်ကို
ပေးပြီး ကျောပြင်ကအကျီကို တင်းတင်းဆုပ်ကိုင်ထားပါတယ်။
စာရက်မို့ ရှင်းကျော့ဘာဖြစ်သွားသည် ကျွန်တော်
မိလိုက်ပါ။ ယုဝေနှင့် နော်နော်ခမျာ နားမလည်နိုင်စွာနှင့်
ကြည့်တဲ့ အချိန်မှာ . . . ။ ကျွန်တော့်မျက်ဝန်းရှေ့

လျှောက်လာသော ထိုက်ဇော်ကို မြင်လိုက်ရပါပြီ။

“ရှင်းကျော့ . . .”

ထိုက်ဇော်က သူ့ရှေ့ရောက်တာနှင့် ရှင်းကျော့ကို ခေါ်လိုက်သဖြင့် . . . ကျော့ပြင်မှာ မျက်နှာအပ်ရင်း ဆတ်ဆတ် တုန်ကြောက်ရွံ့နေပြန်တာဟာ . . .။

“ရှင်းကျော့ . . . ခဏလေးပါ စကားပြောစရာရှိလို့”

“ဟင့်အင်း . . . မရှိဘူး . . . မရှိဘူး . . . ပြောစရာ မရှိဘူး . . . ကိုဆင့်သွားရအောင် သွားရအောင် . . .”

ရှင်းကျော့က ကျွန်တော်လက်ကိုဆွဲပြီး ရှောင်ပြေးဖို့ ကြိုးစားပြန်ပါရောလား။ ကျွန်တော်ကတော့ ရှောင်မပြေး ချင်ပါဘူး။ ဘယ်လိုအခက်အခဲဘဲဖြစ်ဖြစ် ရင်ဆိုင်လိုက်တာ အကောင်းဆုံး။ ရှင်းကျော့ကတော့ ထွက်ပြေးဖို့ဘဲ ကြိုးစားတယ်။

တခါက နှစ်ခါ

နှစ်ခါက သုံးခါဘဲ ရှောင်လို့ရမှာပေါ့။

ထိုက်ဇော်ကို ရှင်းကျော့ အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ ရှောင်နေတာ ကျွန်တော်မြင်ဘူးပြီ။

“မသွားနဲ့ ရှင်းကျော့ ပြောစရာကိစ္စတခုဟာ ပြောလိုက်ရင် ပြီးရောပေါ့ . . . နားထောင်လိုက်ပါ . . .”

“နာမထောင်ဘူး နားမထောင်ပါဘူး နားထောင် စရာလဲ မလိုဘူး . . . ပြောစရာလဲ မရှိဘူး”

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

အံ့ဩစရာပါတဲ့။ သိုးဖြူကလေးဟာ ရုပ်ခြည်းကျားသစ်
ကောင်လို့ ဖြစ်သွားပါလား . . . စူးရှစွာအော်ဟစ်ပြီး
နံတော့ကိုပင် တွန်းလိုက်ကာ မျက်ဝန်းရှေ့မှ လှစ်ခနဲပြေး
ထွက်သွားပြီ။

“ဟဲ့ ရှင်းကျော့ ကားတွေကြည့်ဦး ကြည့်ဦးလေ . . . ”

ယုဝေနှင့် နော်နော်ခမျာရှင်းကျော့နောက်က ပြေးလိုက်
ရပြန်တယ်။ ကျွန်တော့်မှာတော့ အံ့ဩလွန်းစွာရပ်ကြည့်
မိဆဲ။ ထိုက်ဇော်ကိုကြည့်လိုက်တော့ ကျွန်တော့်ကို စူးစိုက်
ကြည့်နေပါလား။ ကျွန်တော်လည်း ဘာပြောရမှန်းမသိခင်
ထိုက်ဇော်က ထွက်သွားပါတော့တယ်။

ရှင်းကျော့ကို ခင်ဗျားဘာပြောချင်တာလဲ။

ကျွန်တော့်ကို ပြောခဲ့ပါလို့ရော ပြောလို့ဖြစ်မတဲ့လား။

ထိုက်ဇော်က ရှင်းကျော့ကို ဘာတွေပြောစရာ ရှိနေ
လိမ့်။ ရှင်းကျော့ကရော ဘာလို့ ပြောစရာမရှိပါဘူးလို့
တင်းငြင်းဆန် ရှောင်ဖယ်နေရတာလည်း . . . ။

ကျွန်တော့်အတွေးကတော့ . . . ထိုက်ဇော်ပြောတာကို
ထောင်လိုက်စေချင်ပါတယ်။

ဒါဆိုရင် ဘာပြောမလဲသိသွားရမယ်

ရှင်းကျော့ ရှောင်ဖယ် ထွက်ပြေးနေတာဟာ နည်းနည်း

လေးမှ နည်းလမ်းမကျသလိုပါဘဲ။

ပြောစရာဘာစကားရှိသလည်း။

ဘာမှမရှိဘူး... နားထောင်ချင်စရာ အကြောင့်လဲ မရှိဘူး...။ ယုံကြည်ခြင်းဆိုတာ ဘာလဲလို့ ရှင်းကျော့နားလည် သင့်သလောက်နားလည်တဲ့ အရွယ်ရောက်နေပါပြီ ...။ ဘာလို့များပြန်တွေ့နေရသလည်း။ ဘဝတသက်လုံး မတွေ့ချင် တော့ပါဘူးဆိုမှ။

“ ရှင်းကျော့ ”

“ ဟင် ”

“ သည်လူက ဘာလဲ ... ”

ယုဝေရဲ့အမေးကိုလဲ မဖြေချင်။

သည်လူအကြောင်းပြောရင် ... အားလုံးပြောပြ ရတော့မှာ။ အဲသည့်အကြောင်းတွေဆီ ပြန်သွားစရာ အကြောင်း တစ်ခုမှ မရှိပါဘူး ...။

“ သူက ဘာပြောချင်နေတာလဲ ”

“ ငါမသိဘူး ”

“ မသိရင်လဲ နားထောင်လိုက်ပါလား ရှင်းကျော့ရယ် နင့်ကို သူဘာပြောမှာလဲ ငါတို့တွေလဲရှိနေတာဘဲ ... ”

၆၉ ဣလွန်းတံခိုး

စက်ကားတဲ့ စကားမျိုးပြောရင် ငါတို့ ကိုကိုတို့ကခံမှာလား
ရင်ဖက်မှာရှိနေတာ ခုလိုမျိုးထွက်ပြေးတော့သူ့ကို ကြောက်နေ
သလိုဖြစ်နေတာပေါ့ . . . သည်လူကလဲ ပိုပြီး ရဲတင်းလာမှာပေါ့
တာကြောက်စရာရှိလည်း . . . တခါဘဲ ရင်ဆိုင်လိုက် . . .
နောက်ရှင်းနေစရာ အကြောင်းမရှိဘူးပေါ့ . . . ”

ယုဝေပြေတာ သဘာဝကျတယ်
ဒါပေမယ့် ရှင်းကျော့လက်မခံနိုင်ပါဘူး။

သည်လူနှုတ်ဖျားမှ ဘယ်လိုစကားမျိုးကိုမှ မကြားချင်
တော့သလို မကြားလဲ မကြားရဲပါဘူးလေ။ ရှင်းကျော့စိတ်မှာ
တုန်လှုပ် ခြောက်ခြားခြင်းတွေဘဲ ရှိနေကြပါတယ်။

“ ကဲပါ ယုဝေရယ် ရှင်းကျော့စိတ်ရှုပ်နေတာ မပြောပါနဲ့
သံပုရာရည်အေးအေးလေးသောက် ရှင်းကျော့ ဘာမှတွေး
မနေနဲ့ . . . ”

“ ဟုတ်သေးပါဘူးဟာ . . . ”

“ ယုဝေရာ . . . နင်ဟာလေ အမြဲလို ရှင်းကျော့ကို
နင့်စိတ်နဲ့နှိုင်းယှဉ်တယ်။ သူ့မှာ သူ့စိတ်သူ့ခံစားမှုဘဲရှိမှာ
ပေါ့ . . . သူ့ရင်မဆိုင်ချင်တာ ရင်ဆိုင်ပါလို့ ပြောလို့ ရမလား
ရင်ဆိုင်ရမှာက နင်မဟုတ်ဘူး။

ယုဝေ ရှင်းကျော့ရင်ဆိုင်ရမှာ သူ့မှာရင်ဆိုင်ရဲတဲ့
သတ္တိရှိမရှိဆိုတာနဲ့ ရင်ဆိုင်ဖို့ကို ဘယ်လိုထိတ်လန့်စရာ
အကြောင်းရှိသလဲ ငါတို့ကဘေးလူ ကာယံကာရှင်မဟုတ်ဘူး

... ရှင်းကျော့စိတ်ကို ရှင်းကျော့ဆုံးဖြတ်ပါစေ”

နော်နော်ကတော့ အမြဲလိုသူထုံးစံအတိုင်းလေ
အေးအေးလေးနဲ့ ယုဝေနှင့်ရှင်းကျော့ကြားမှာ ဖြန့်ဖျေတော့
တာပါဘဲ။ ယုဝေနဲ့ စိတ်ရှုပ်ထွေးရသမျှတွေဟာ နော်နော်ကြောင့်
စိတ်ဖြေရပေါင်းများပါပြီ. . . ။

“ ငါတို့က အလကားနေမှာလား ရှင်းကျော့ဖက်က
လိုက်ပြီးဖြေရှင်းမှာပေါ့”

“ သိပ်ခက်တဲ့ ယုဝေပါလား . . . နင်ကဖြေရှင်းမယ်
ဖြေရှင်းမယ်နဲ့ ရှင်းကျော့က မဖြေရှင်းချင်ပါဘူး ကဲ နင်
ဘာလုပ်မလဲ”

နော်နော်ခုလိုပြောတော့မှ ယုဝေငြိမ်သက်နေတာ။

ဟုတ်တယ် နော်နော်

သိပ်ဟုတ်တယ်။

ရှင်းကျော့မဖြေရှင်ချင်ဘူး . . . အဲသည့်လူနဲ့ဘာမှကို
မပြောချင်တော့တာပါ. . . ။

“ ကဲပါကွာ တို့လေးယောက် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်
လျှောက်လည်တဲ့နေ့မှာ ပျော်စရာကောင်းတဲ့ အကြောင်းဘဲ
ပြောရအောင် နော်နော်ပြောတာလဲ မှန်ပါတယ်။ ရှင်းကျော့
ကိစ္စကို ရှင်းကျော့ဖြေရှင်းချင်မှ ရမှာပေါ့ . . . သည်တော့
ရှင်းကျော့ကို ကိုဆင့်တို့ အလေးအနက်ပြောထားပါရစေ။

ဖြေရှင်းတော့မယ် . . . အကူအညီလိုတယ်ဆို ကိုဆင့်တို့
လုံးယောက်က ရှင်းကျော့ဖက်က အချိန်မရွေးဘဲနော် . . . ”

ခုလိုပြောဖော်ရတာနဲ့တင် ကျေးဇူးတင်ဝမ်းသာလှပါပြီ
ကိုဆင့်ရယ် . . . ။ ဒါပေမယ့် ရှင်းကျော့ကိစ္စကို တခြားသူတွေ
ဝင်ရှင်းလို့မရပါဘူး . . . ။ ရှင်းကျော့ဖာသာ ဖြေရှင်းမှပါဘဲ
ရှင်းကျော့ရဲ့ ဦးနှောက်တွေဟာ ဘာလို့များ နိမ့်ကျခဲ့
ရတာလည်း . . . ။ အဲသည့်နိမ့်ကျမှုရဲ့ ဒါဏ်ရာ ဒါဏ်ချက်
တွေက ခုထိရှင်းကျော့ကို နှိပ်စက်တုံးပါလား။

“ ရှင်းကျော့ ပြန်ချင်ပြီ ”

အိမ်ပြန်ချင်ပြီ။

အပြင်မှာနေရတာ . . . ရှင်းကျော့အတွက် မလုံ
ခြုံတော့သလိုပါဘဲလေ . . . ။

“ ရှင်းကျော့ပြန်ချင်တယ်ဆိုရင် ပြန်ကြတာပေါ့ . . . ”

“ ရှင်းကျော့ ကားမောင်းလို့ရပါ့မလား ”

“ ရပါတယ် . . . ”

လူတွေထဲမှာ ခုလိုများရှိနေတာဟာ တနေရာရာကနေ
ဟိုတယောက် ရောက်လာမလားလို့ စိုးထိတ်နေရတယ်။
အိမ်ပြန်ရောက်ပြီဆိုရင် အိမ်မှာ မိရှိတယ် မိကအရာအားလုံးကို
ဖြေရှင်းပေးမှာ . . . ။

ကားနားထိ သူတို့လိုက်ပို့ပေးပါတယ်။

သူတို့စိတ်မှာ သည်ကိစ္စဟာ စိတ်ဝင်စားစရာဖြစ်သွား
ပြီဆိုတာ သိပါတယ်။

“ နင်သိပ်မိုက်တယ် ရှင်းကျော့ . . . ခုလိုကိစ္စမျိုးထိ
ကြံစည်ရဲတာများ ငါအံ့ဩလွန်းလို့ပါ . . . နင်ကိုယ်နင်
သိပ်လည်လှပြီ မှတ်နေလား . . . နင့်အဲသည့်အကြောင်းက
ဖုံးထားလို့ရမှာလား . . . ”

ပါးပြင်နှစ်ဖက်ဟာ ခုထိ ပူပြင်းနေဆဲလိုပါတဲ့။

ရင်ထဲက ပိုပူတယ်။ ဟုတ်ပါတယ်လေ . . . ရှင်းကျော့
ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကို သိပ်သိ သိပ်နားလည်တယ်လို့ ထင်ခဲ့ဘူးတာ
မဟုတ်လား။ ခုချိန်ကြမှတော့ . . . ။

“ သည်လူ့ကိုတွေ့ရင်ငါကတော့ မေးကြည့်ချင်တာဘဲ
. . . ရှင်းကျော့နဲ့ ဘယ်လိုပါတ်သက်သလဲ ဘာပြောမှာလည်း
လို့လေ . . . သည်လောက်တောင် ကြောက်ရွံ့ပြီး ထွက်ပြေး
နေစရာအကြောင်းကို မရှိဘူး . . . ”

ယုဝေကတော့ အိမ်ပြန်ရောက်ပြီးလည်း . . . ဒါကိုဘဲ
တဖျစ်တောက်တောက်ပြောနေပါတယ်။ သုံးယောက်လုံးဟာ
ဘယ်သွားရမှန်းမသိတော့စွာ ယုဝေတို့အိမ်ကိုဘဲ ပြန်လာ
ခဲ့ကြရတယ်။ လေးလေးသိန်းနှင့် အန်တီဝေမရှိတော့ ယုဝေက

ထမင်းချက်ကျွေးမယ်ဆို မီးဖိုမှာကူချက်ရပြန်တာပေါ့။

“ နင့်ကိုဘယ်လိုပြောပြော နားမလည်ပါလား ယုဝေ
... နင်နဲ့ရှင်းကျော့ အခြေအနေစိတ်ဓာတ်ဘာမှမတူဘူး ”

“ လူလူချင်း ဘာကြောက်စရာရှိလဲ ”

“ ဒါကတော့ဒါပေါ့ ဒါကငါတို့ရဲ့ခံစားမှုလေ ...
သူကြောက်တာကိုး သူကြောက်လို့လဲ လမ်းလျှောက်ရင်တောင်
ဘယ်တုံးက ခေါင်းမော့လျှောက်လဲ ပြီးတော့လူတယောက်ကို
ကြည့်ရင် မျက်လုံးလေးတချက်စွေကြည့်ယုံလေး သူ့ဆီမှာ
ကြောက်ရွံ့နေတဲ့ ခံစားမှုတွေ အများကြီးရှိခဲ့ပုံရပါတယ် ...
မိကလဲသူခပ်ငယ်ငယ် အပျိုပေါက်လေးမှာ အိမ်ရောက်လာပြီး
နှိပ်စက်ခဲ့ပါတယ်ဆိုမှဟာ ... ”

“ အင်းလေ ဟိုတုံးကကြောက်နေရတယ်ဆိုတာထားပါ
... အခု ငါတို့သုံးယောက်သူ့ဖက်မှာရှိတယ် ... သူ
ဘာကြောက်စရာလိုသလဲ ”

ယုဝေကလည်းသူ့ခံယူချက် သူ့အကြောင်းပြချက်နှင့်သူ
နော်နော်က ရှင်းပြလို့လည်း လက်မခံ။ ကျွန်တော်ကတော့
ယုဝေလို စိတ်မျိုးလဲ ခံစားရတယ်။ နော်နော်လို နားလည်မှုလဲ
ရှိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ရှင်းကျော့ခုလို ရှောင်နေမယ့်အစား
ရင်ဆိုင်လိုက်စေချင်တယ် ... သူကြောက်လဲ ကျွန်တော်ရှိနေ
မှာပါ ။

ချစ်သူရှေ့မှာ ရပ်ဆိုရပ်ပေးပါမယ်။

ချစ်သူမှာ ဘယ်လိုအခက်အခဲတွေ ရှိသလည်း . . .။

ဖြေရှင်းပေးဆိုပေးပါမယ်။

“ သည်လူဘယ်မှာရှိနိုင်သလဲ ”

“ ယုဝေ . . . နင့်ကိုဘယ်လိုပြောမှ နားလည်မှာလဲ ရှင်းကျော့ကိုစွ ရှင်းကျော့ရှင်းလိမ့်မယ်။ တကယ်လို့ ရှင်းကျော့က အကူအညီတောင်းလာမယ်ဆိုရင်မှ ငါတို့ဝင်ပါသင့်တယ် . . မဟုတ်လို့က မသိချင်ယောင်ဆောင်နေရမှာဘဲ . . . ”

“ ရှင်းကျော့ကို ငါအားမရဘူး . . . မပွင့်လင်းဘူးဟာ ငါတို့ကို စိတ်ရောကိုယ်ပါပေါင်းတာမဟုတ်ဘူး . . . လျှို့ဝှက်တယ် ဖုံးကွယ်တယ် . . . ”

ယုဝေကတော့ သူ့ရင်မှာမကျေနပ်ခြင်းတွေကို နော်နော် ပြောဖို့ဖျတ်ကြားက ပြောနေတော့တာပါ။ ကျွန်တော်ကတော့ ခံစားချက်ပြင်းပြင်းနဲ့ ကားမောင်းပြန်သွားတဲ့ ရှင်းကျော့ကို စိတ်ပူနေမိပေမယ့် သူ့အိမ်လည်းဖုန်းမဆက်ချင်။ မိဆေးရုံကဆင်းလာပြီဆို အိမ်မှာရှိနေမှာ ရှင်းကျော့ဆီကို အမျိုးသားတယောက်ဖုန်းဆက်ရင် ဆူချင်ဆူမှာပေါ့ . . .။

“ ယုဝေနဲ့ ခံနော်နော် ကိုယ်ပြန်မယ် ”

“ လာပြန်ပြီ တယောက် ထမင်းချက်နေပါတယ်ဆိုမှ ”

“ မစားတော့ဘူးဟာ ”

၁၇၅ ရွာလွန်းတဲမိုး

“ ပြန်ပြန် . . . သူတို့စုံတွဲကို အချိုးမပြေဘူး
တယောက်ကတမျိုး တယောက်ကတမျိုးနဲ့ ”

ရှင်းကျော့နှင့် ကျွန်တော့်ကို သူတို့စုံတွဲဆိုလို့ ရယ်ရ
သေးတယ်။

ရှင်းကျော့ရေ

ခုနေရင်ထဲဝင်ကြည့်စမ်းပါ။ ကျွန်တော်ဆုံးဖြတ်ချက်
တခုကို ချလိုက်ပြီ။ အဲဒါဘာလဲသိလား။

ရှင်းကျော့ကို ချစ်တယ်လို့ ဖွင့်ပြောတော့မယ် . . .။

ရှင်းကျော့က မချစ်သေးရင်လဲ ချစ်လာတဲ့အထိ စောင့်ရမှာပေါ့။
ချစ်သူတွေဘဝဆိုမှ ရှင်းကျော့ရဲ့ အခက်အခဲတွေကို ကျွန်တော်
ဖြေရှင်းပေးလို့ရမှာမဟုတ်လား။

ဟိုးအရင်ကတော့ ရှင်းကျော့ စိတ်ဆိုးသွားမလား။

ကြောက်ရွံ့စွာ ကျွန်တော့်ကို ခင်မင်မှုပါမှတော့မှာ ဖိုးရိမ်တယ်။
ခုတော့ ကိုယ့်မေတ္တာတွေနဲ့ ရှင်းကျော့ရှေ့ကနေ မားမားမတ်မတ်
ရပ်တည်ပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

ရှင်းကျော့ကိုချစ်တယ်။

ဖွင့်ပြောတော့မယ်။ ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားကိုတောင်
ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်စွာ ငြင်းလေဦးမလား။

ဘာဘဲကြုံတွေ့ရတွေရ ချစ်တယ်ကွာ။

“ ကိုညီညီလှိုင်နဲ့ . . . ”

မိက ရှင်းကျော့ကို ကိုညီညီလှိုင်နဲ့ လက်ထပ်ပေးချင် ပါတယ်ဆိုတဲ့ စကားကိုသိရတဲ့အခါ အံ့ဩမိပေမယ့် . . . ။
ဟိုအရင် မိကလက်ထပ်ပေးတဲ့သူကို လက်ခံပါမယ်လို့ ရှင်းကျော့
ခေါင်းငြိမ်ခဲ့ပြီးသားမဟုတ်လား . . . ။

“ ညီညီဟာ မိ့သူငယ်ချင်းရဲ့ မောင်လေးပေါ့ သူတို့
တွေဟာ ငယ်စဉ်ထဲက ခင်မင်ခဲ့ကြတာ ရှင်းကျော့အနာဂါတ်
လေး လှပဖို့အတွက် ညီညီလှိုင်ကို မိကပြောပြခဲ့တာတဲ့
လေ . . . ။

“ နှစ်လသုံးလလောက် ညီညီနဲ့ ခင်ခင်မင်မင်နေပါ
ရှင်းကျော့ . . . သီတင်းကျွတ်ပြီးတာနဲ့ လက်ထပ်ပေးမယ် . . . ”

မိ ပြောနေတာ ငြိမ်နားထောင်နေမိပါတယ်။

“ သူက သူက . . . ဟိုတယောက် အကြောင်းရော
သိလား မိ . . . ”

“ ညီညီကို မိတခုမှ မညာဘူး ညီကအားလုံးနားလည်
ခွင့်လွှတ်ပြီးသား ”

သက်ပြင်းတရှိုက် ရှိုက်မိတာဝန်ခံပါရစေ . . . ။

မိအားလုံးပြောပြီးသားဆိုရင်တော့ ကိုညီညီလှိုင်နှင့်
ခင်ခင်မင်မင်နေဆို နေရမှာပါဘဲ . . . ။ ကိုညီညီလှိုင်နှင့်
သီတင်းကျွတ်ရင် လက်ထပ်ရမယ် . . . ။

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

အဲလိုအသိကိုရရင် မျက်ဝန်းနွေးနွေး ထွေးထွေးလေး
တစ်စုံကို ချက်ခြင်းအမှတ်ရပြန်တယ်။

ရှင်းကျော့ . . . ပြောစရာကိစ္စတစ်ခုဟာ ပြောလိုက်ရင်
ပြီးရောပေါ့ နားထောင်လိုက်ပါတဲ့ . . . ။ ကိုဆင့် ပုခုံးစွန်းတွေ
ကိုပင် တွန်းခဲ့မိပါတယ် . . .

ကိုဆင့်ရယ် . . .

ရှင်းကျော့ နှလုံးသားမှာ နွေးထွေးမှုတွေကို ရရှိစေ
ပါလျက် . . . ။

ကြေကွဲခြင်းဟာ ရင်ထဲကို တိတ်တိတ်ကလေး
ရောက်လာသလိုပါဘဲလား . . . ။

“ မိ ဝမ်းသာတယ် . . . ညီနဲ့ ရှင်းကျော့ကို လက်ထပ်
ပြီးရင် မိသေလဲသေပျော်ပါပြီ”

မိ ပြောနေတာ တကယ့်ကိုခံစားချက်အပြည့်နဲ့
ပါတဲ့ . . . ။

ဟင့်အင်းမိ

ကိုညီညီလှိုင်ကို ရှင်းကျော့မချစ်ဘူးလို့ ဘယ်လို
ပြောချက်ရလဲ။ ပြီးတော့ ရှင်းကျော့ရင်ထဲကသာ ကိုဆင့်
အပေါ် ချစ်နေမိတာပါ။ ရှင်းကျော့ရဲ့အချစ်ကို ကိုဆင့်က
သိမှာတဲ့လား . . . ။ ယုံကြည်မှုဆိုတာ ဘယ်လို သိမှာ
တဲ့လည်း . . . ။

အချစ်ရယ် . . .

ရှင်းကျော့ရင်ထဲမှာ တသက်တခါချစ်ပေမယ့် ရှိပေ
ပါစေတော့လေ။ နှလုံးသားထဲမှာသာ တိတ်တိတ်ကလေး
နေပါစေတော့ အချစ်ရယ်။

“ ညီညီ လာလိမ့်မယ်။ ရှင်းကျော့ . . . ခင်မင်
အောင်နေပါ . . . ညီညီကို မှီလို့ ထာဝရအတွက် ယုံကြည်
နိုင်တယ် . . . ”

ယုံကြည်ခြင်းတခုကို ရမည်တဲ့လား

ကိုညီညီလှိုင် ရောက်လာခဲ့ပြီ . . . ။

မိနှင့်စကားပြောနေသည့် သူ့ကို ရှင်းကျော့ အသာ
လေးခိုးကြည့်ခွင့် ရပါတယ်။ ယောက်ျားပီသသည့် ခန့်ညားသော
ရုပ်ရည်တော့ရှိပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဘာလို့များ ကိုဆင့်ကို တွေ့ရတဲ့အခါတိုင်းလို့
ရင်ခုန်ကြည်နူးခြင်းတွေ မရှိရပါသလည်း . . . ။ ကိုဆင့်ကို
အချိန်တိုင်း တွေ့ချင်မိတဲ့ခံစားမှုမျိုးကတော့ ရှင်းကျော့အတွက်
သည်တသက် ရှိနိုင်တော့မှာတဲ့လား။

“ ရှင်းကျော့ ညီညီကိုခေါ်သွား မှီအတွက် City Mark
က နွားနို့တပုလင်းလောက် သွားဝယ်ပေးပါ”

မိကလည်းလေ

သူလည်းနွားနို့သောက်တာမဟုတ်ပါဘဲ . . . အင်းလေ

၁၇၉ ဣလွန်းတဲမိုး

သက်ကအဆုံးစွန် ပြောထားပြီးပြီဘဲ... ကိုညီညီလှိုင်နှင့်
ရှို... ခင်မင်မင်နေပါ သိပ်မကြာခင် လက်ထပ်ကြရမယ်လို့...။

“ရှင်းကျော့ ကားမောင်းမလား ကိုညီမောင်းမယ်လေ”
“ကိုညီမောင်းပါ...။”

မိက ကိုယ့်ကားကိုယ်မောင်းရမယ်ဆိုလို့သာ...
တခါတရံမှာတော့ လူတယောက်မောင်းနေတဲ့ကားကို
ခုလိုမျိုးအနားမှာ ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်လေး လိုက်စီးချင်
တယ်။ ကားမောင်းရတာလဲ စိတ်ပင်ပန်းစေတာဘဲ
ဟုတ်လား...။

နောက်ပြီးတော့ ကိုဆင့်မောင်းတဲ့ကားကို ကိုဆင့်
အနားမှာ ခုလိုထိုင်ပြီးစီးချင်လိုက်တာ...။

ဘာလို့များ ကိုညီကို အနားမှာထားပြီး ကိုဆင့်ကို
သတိရနေရပါလိမ့်...။ မဖြစ်သင့်ဘူး...။

ဟိုးနောက်ပိုင်းအချိန်တွေမှာ ကိုညီနှင့်သာ ဘဝခရီး
လျှောက်လုံးကို လက်တွဲရမှာလေ...။ ကိုညီအနားမှာရှိ
နေပြီး... ကိုဆင့်ကို သတိရလွမ်းဆွတ်နေခြင်းဟာ မဖြစ်
သင့်တဲ့ သတိရခြင်းတခုပါဘဲ။

“ရှင်းကျော့လေး... ငြိမ်သက်လှချည်လား ဘာတွေ
တွေ့နေလဲ စိတ်ထဲမှာရှိတာတွေ ပြောစမ်းပါကွာ။ ငြိမ်မနေနဲ့
...။ ဘာမှလဲ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စရာမရှိဘူး။ ရှင်းကျော့ ဖြူရင်
ကိုညီဖြူပေးမယ်။ ရှင်းကျော့ ညှိရင် ကိုညီ ညှိပေးမယ် ရှင်းကျော့

ဖြစ်ချင်ရာအားလုံးကို ကိုညီဖြစ်အောင် လုပ်ပေးပါမယ် . .

“ ကျေးဇူးကိုညီ ”

အဲလိုမျိုးပြောပေးတဲ့အတွက် တကယ့်ကိုကျေ
တင်ပါတယ်။ ရှင်းကျော့ဘဝဟာ ဟိုးအရင်ကထက်စာ
အားပေးမယ့် သူတွေများလာခဲ့ပါပြီ။ ဒါပေမယ့် ဘာလို့
ကိုဆင့်ရဲ့ အားပေးမှုတွေကိုမှ ရှင်းကျော့ တမ်းတနေမိ
သလည်း။

ရှင်းကျော့ကို တွေ့ချင်တယ် ယုဝေလို့ ပြောရတယ်
အခုဆို ရှင်းကျော့က ကျောင်းလဲပြီးနေပြီ။ သူ့အိမ်ကိုဝေ
ဘယ်လို သွားရဲပါ့မလဲ . . . ။ သွားမယ်ဆို . . . သွားရဲပါတယ်
လူကြီးတယောက်နှင့် စကားပြောတော့ ယဉ်ယဉ်ကျေး
ပြောရင် ရတာပါဘဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ကြောင့် ရှင်းကျော့
မိ ဆူမှာရိုက်မှာ မလိုလားပါဘူး . . . ။

“ ကိုကိုတို့ဖြစ်လိုက်ရင် အသည်းအသန်ဘဲ ကို
ရှင်းကျော့နဲ့ တွေ့ချင်တယ် ရှင်းကျော့နဲ့ သွားချင်တယ် . .
ယုဝေဖြစ် တခါတည်း စိတ်ညစ်သွားလိုက်တာ ကိုယ့်ကို ယုံကြ
မှုနည်းတဲ့သူကိုဘယ်လိုများ ခင်ခင်မင်မင်ပေါင်း မလဲ . . .

“ ယုဝေခေါ်ပေးပါမယ် . . . ဒါပေမယ့် . . . ကို

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

ပြော . . . ”

ရှင်းကျော့ဆီ ယုဝေက ဖုန်းဆက်ပေးပါတယ်။

“ ရှင်းကျော့ ကိုဆင့်ပါ . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ပြော . . . ”

“ အခု ကိုဆင့်မွေးနေ့ . . . အဲဒါ တွေ့ချင်တယ် ”

“ မွေးနေ့ . . . ”

ရယ်ချင်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးသား မိုးဆင့်ဝေ အတွက်

နေ့တိုင်းဟာ မွေးနေ့တွေချည်းဘဲ မဟုတ်လား . . . ။

ကျော့နှင့် တွေ့ရဖို့ကို ခုလိုမှ မစီစဉ်ရင်ရမလား။

“ ရှင်းကျော့နဲ့ တွေ့ချင်တယ် . . . တွေ့မယ်နော် . . . ”

“ အင်းလေ . . . မို့ကိုပြောပြီး လာခဲ့ပါမယ် ”

“ ကိုဆင့် စောင့်မယ် ”

ယုဝေကတောင်မှ ကိုကိုဟာ မွေးနေ့လဲမဟုတ်ဘဲ

ပြောတယ်တဲ့ ။ သည်နေ့ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ဘဲဟာ ငါ့မွေးနေ့ပေါ့

နဲ့ဘဲယုဝေ . . . ရှင်းကျော့စောင့်ရမှာစိုးလို့ ငါသွားမယ်လို့

လိုက်တယ်လေ။

“ မိုးကလဲကွာ . . . သွားမယ်ဆိုမှ သည်းလာပြန်ပါပြီ ”

မိုးရွာရွာ နေပူပူချစ်သူနှင့်တွေ့ရမည်ဆို အရောက်

မှာပေါ့။ ယုဝေကတော့ ကိုကိုတို့တော့ ရှင်းကျော့နဲ့ဆို

တော်သည်းခံရမယ် . . . ယုဝေတောင် တခါတခါ

သူငယ်ချင်းအရင်းကြီးမို့ စိတ်ပျက်တယ်တဲ့ . . . ။

မိုးအရမ်းသည်းနေတာမို့ ကားရပ်ထားရင်း ရှင်းကျော့ကားဝင်အလာကို စောင့်ရတယ်။ မိုးရွာထဲ ရှင်းကျော့ကားမောင်းလာတာကို စိတ်ပူရသေးတယ်။ ကားဝင်လာတာ မြင်တော့ သတိရမိတာက ရှင်းကျော့က သူ့ကားကို သူ့ကိုယ်တိုင်ဘဲ မောင်းတယ်ဆိုတာပါ . . . ဒါကြောင့် ရှင်းကျော့ကားနဲ့ဘဲ လိုက်သွားမယ်လို့ ကားပေါ်က ဆင်းဖို့ပြင်ဆဲမှာ . . . ။

ချစ်သူက ထီးအပြာလေးဆောင်းလို့ မိုးရွာထဲမှာ လျှောက်လာနေပါရောလား . . . ။

မိုးသည်းထဲ လျှောက်လာနေတဲ့ ချစ်သူကိုငေးကြည့်နေမိဆဲ . . . ။

“ဟင် ရှင်းကျော့ . . . ”

“ကိုဆင့် . . . ”

“ရှင်းကျော့ကားနဲ့ လိုက်ခဲ့မယ်လေ . . . ”

“ဟင့်အင်း . . . ကိုဆင့် မောင်းတဲ့ ကားကို ရှင်းကျော့

စီးချင်လို့ပါ . . . အပြန်မှသည်နားပြန်ပို့ပေးလေ . . . ”

အနားမှာ ချစ်သူရှိနေခြင်းဟာ အရာခပ်သိမ်းပြီးပြည့်နေပါလား . . . ။

“ကိုဆင့် မွေးနေ့လက်ဆောင် . . . ”

“ဘာတွေလဲ ရှင်းကျော့ရယ် မွေးနေ့လက်ဆောင်က

ဒါမလိုချင်ပါဘူး”

☂ ဣလွန်းတဲ့မိုး

လက်ဆောင်ဗူးကလေးက ဖဲကြိုးပန်းရောင်လေး

ည့်လို့ ကျွန်တော်လိုချင်တာ ရှင်းကျော့အချစ်ဘဲလေ . . . ။

“ ကိုဆင့်ဘာလိုချင်လို့လဲ ”

“ ရှင်းကျော့ အချစ် . . . ကိုယ့်ကိုရှင်းကျော့ ချစ်တဲ့

ချစ် . . . ရှင်းကျော့ကို ကိုယ်ချစ်တယ် . . . ရှင်းကျော့

ကိုယ်ကို ပြန်ချစ်တဲ့ အချစ်ကို အဲလိုချစ်တာ . . . ”

သည် အခါမှာ ခေါင်းငုံ့ငြိမ်သက်နေတတ်တဲ့

ကျောက်ဆစ်ရုပ်ကလေးက အရင်တခါတွေလိုပင် ငြိမ်သက်

ခေါင်းငုံ့ နေပြန်ပါတယ်။ စိတ်ဆိုးသွားတာလား . . . ။ ကားကို

ပိထားပြီးတော့မှ ရှင်းကျော့ကို ကြည့်နေမိတာ။

“ ရှင်းကျော့ ငိုနေတာလား . . . ”

တိတ်တိတ်ကလေး ကြိတ်ငိုနေတဲ့ သိုးဖြူလေးရဲ့

မျက်ရည်စတွေဟာ . . . ကိုယ့်စိတ်ကို စိုးထိတ်စေ

တာလား . . . ။ ချစ်သူ မျက်ရည်စဟာ နှလုံးသည်းပွတ်တိုက်

ကျင်ပင်ပန်းစေပါလား။

“ ရှင်းကျော့လေး . . . ဘာဖြစ်လို့လဲကွာ . . .

ကိုယ့်ကိုပြော . . . ကိုယ် . . . ရှင်းကျော့အတွက် အားလုံး

ရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းပေးပါမယ် . . . ”

ကိုယ့်ပုခုံးစွန်းမှာ မျက်နှာအပ်လို့ ရှင်းကျော့ သည်းသည်း

လှုပ်လှုပ် ငိုကြွေးခဲ့တယ်။ ဘယ်လိုအားပေးရမှန်းမသိစွာနဲ့

စိတ်မော နေရပြီး . . . ။ ဘာဖြစ်ပါသလည်း ချစ်သူရယ် . . .

“ ရှင်းကျော့ . . . ”

“ မချစ်ပါဘူး . . . ကိုဆင့်ကို ရှင်းကျော့မချစ်ဘူး ”

ချက်ခြင်းဘဲရှင်းကျော့ပုံစံဟာ ပြန်ပြီးမာန်တင်း
သွားသလိုပါဘဲလား။ မချစ်ဘူးတဲ့ ချစ်သူရဲ့ ခေါင်းခါခြင်းတွေက
ထာဝရဝေး ကွာခြင်းလား။ ရင်ထဲနှင့် နာကျင်စေတာပါလား။

“ ရှင်းကျော့ကို ကိုယ်သိပ်ချစ်ပါတယ် ”

မော့ကြည့်လိုက်တဲ့ မျက်ဝန်းလေးတစ်စုံ . . . ။

မျက်ရည်တွေ ပြည့်လျှံနေတယ်လေ . . .

မျက်ရည်တွေထဲမှာ နွေးထွေးသော၊ ချစ်လွန်းသော
အချစ်ရောဂါရှိနေသလိုပါလား။

ဒါဖြင့်ရင် ဘာလို့မချစ်ဘူးလို့ဆိုပါသလဲ။

“ ရှင်းကျော့ကို ကိုယ် ဘဝတသက်တာ ထာဝရအတွက်
ကိုချစ်တာပါ . . . ”

ကိုယ့်ရင်ခွင်မှာ ငိုပြန်တယ်။

မချစ်ဘူးလို့ဘာလို့ ဆိုရပါသလည်း။

ရှင်းကျော့ဆီမှာ အချစ်တွေရှိပါတယ်။

ဒါဖြင့်ရင် ချစ်တာကို ချစ်တယ်လို့ ဘာလို့မပြောခဲ့
ရတာလည်း . . . ။

“ ကိုဆင့် . . . ”

“ ပြော ရှင်းကျော့လေး ”

“ ကိုဆင့် နောက်ကျသွားပြီ . . . ပြီးတော့ပြီးတော့ ရှင်းကျော့လေး . . . ရှင်းကျော့ဘာကိုမှ မဆုံးဖြတ်တတ်ပါဘူး။ မိဘ ရှင်းကျော့ကို လက်ထပ်ပေးတော့မှာ . . . ”

“ ဟင် . . . ”

ချစ်သူကို ရင်ခွင်မှာထားပြီး စိတ်က တုန်လှုပ်ကြေကွဲနေပါတယ်။ ဝေးကွာခြင်း ။ ချစ်သူကို မဝေးကွာချင်ဘူး။ မခွဲခွာနိုင်ဘူး . . . ။

“ မဖြစ်နိုင်ဘူး . . . ရှင်းကျော့ကို ကိုယ်မခွဲခွာနိုင်ဘူး . . . မိကို ကိုယ်ပြောမယ် မှီဆီမှာ ကိုယ်လိုက်တောင်းမယ် . . . ”

“ ဟင့်အင်း . . . ဟင့်အင်း . . . ရှင်းကျော့မလုပ်ရဲဘူး . . . မိ စိတ်မကောင်းဖြစ်လိမ့်မယ်။ ပြီးတော့ ကိုညီညီလှိုင်ကို လက်ထပ်ပါမယ်လို့ မိကို ရှင်းကျော့ ကတိပေးလိုက်ပြီ . . . ရှင်းကျော့ကို မေ့လိုက်ပါတော့ ကိုဆင့်ရယ် . . . ”

မေ့လိုက်ရမယ်။

နှလုံးသည်းပွတ်နှင့်တမျှရင်းလို့ ချစ်ခဲ့ရတာ၊ မေ့လိုက်စရာလား . . . ။ ချစ်သူကို အလွယ်တကူ လက်လွှတ်ဆုံးရှုံးလိုက်ရမှာလား . . . ။

“ မဟုတ်ဘူးရှင်းကျော့ ”

“ ဘာမှပြောလို့မရတော့ပါဘူး ရှင်းကျော့ ကတိ

ပေးလိုက်ပါပြီ . . . ရှင်းကျော့တို့ပြန်ကြရအောင်နော် . . . ”

“ မဟုတ်သေးဘူး ရှင်းကျော့ရယ် ”

“ ရှင်းကျော့ . . . ကိုဆင့်ကို ကိုဆင့်ကို . . .
အင်းလေ . . . မေ့လိုက်ကြပါစို့ . . . ”

“ မမေ့နိုင်ပါဘူး ရှင်းကျော့ကို ချစ်တာ ခွဲခွာဖို့
မေ့ဖို့မဟုတ်ဘူး . . . ရှင်းကျော့ ရှင်းကျော့ . . . ”

ဟာ . . . သည်ကောင်မလေးဟာလေ . . .

ဘာလို့များ လှစ်ခနဲဆိုထွက်ပြေးဖို့ကြိုးစားပါလိမ့်။

ရှင်းကျော့ဆီမှာ ဖြစ်လာသမျှကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ရင်ဆိုင်ရဲတဲ့
စိတ်ဓာတ် မရှိဘူးလား . . . ။ စိတ်မော်လွန်းစွာ ကျန်နေ
ရစ်ရတယ်။ ရှင်းကျော့ဟာ ကားရပ်ထားခဲ့ရာဆီကိုတော့
ပြန်ရမှာပါဘဲ။ ဒါကြောင့် စိတ်ကိုအတတ်နိုင်သမျှ လျော့ချပြီး
ရှင်းကျော့ကားရပ် ထားရာဆီကို ပြန်မောင်းလာပြီး
ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ရပ်ကြည့်နေမိတယ်။

ချစ်သူလေး . . .

အမြဲလိုခေါင်းငုံ့ပြီး တွေ့တွေ့ဝေဝေလမ်းလျှောက်နေကြ
ပုံစံအတိုင်းပါဘဲလား။

ကိုယ်သွားတွေ့မယ် ဆိုရတာပေါ့။

ဒါပေမယ့် မင်းစိတ်ကို မနှော့က်ယှက်တော့ပါဘူး
သိုးဖြူလေးရယ် . . . ။

ကိုဆင့်ကို . . . ကိုဆင့်ကို . . . ဆိုပြီးမော့ကြည့်ခဲ့တဲ့
မျက်ဝန်းတွေက စကားတွေဟာ . . . နှလုံးသားက နားလည်
ခဲ့ပြီးသားပါ။

နှစ်ယောက်လုံး ရင်ထဲမှာ အချစ်ရှိပါလျက် ဝေးကွာ
ရမည်ဆိုတာ ဟုတ်ကို မဟုတ်သေးပါဘူး . . . ။ ချစ်သူအတွက်
ရုတ်တရက်တော့ ဘာလို့ လက်လျော့ရမှာလည်း။ အားလုံးကို
ရင်ဆိုင်ဦးမယ်။

ချစ်သူလေးရယ်။

အချစ်ဆိုတာ ဒါပါလားလို့ ရှင်းကျော့သိရတယ်။
အချစ်ကို သိရတဲ့ အခါ အချစ်က ရှင်းကျော့နဲ့
အဝေးကြီးကိုရောက်သွားပြီလေ။ ရှင်းကျော့ငိုရပြန်ပါပေါ့။

ကိုဆင့်ကို ချစ်တယ်။

ကိုဆင့်ကို ချစ်တယ်။

နှလုံးသည်းပွက်မှ စကားအတိုင်းသာဆိုရင် အဲလို
ဖြေမှာပါ။

ကိုဆင့်ကိုသိပ်ချစ်တယ်ဆိုတာသိတဲ့ အချိန်ကို ကိုဆင့်
နှင့် မဆုံစည်းနိုင်သော အဝေးဆုံးနေရာကို ရှင်းကျော့
ရောက်နေခဲ့ ပါပြီ။ ကားပေါ်တက်ပြီးလို့ ကားတံခါးကိုဆွဲပိတ်တဲ့

အချိန်မှာ . . . ။

“ ရှင်းကျော့ ရှင်းကျော့ ခဏလေး ခဏလေး . . .
စကားလေး စကားပြောမလို့ . . . ”

တံခါးကိုလာဆွဲတဲ့သူ။

သူ့ကို ရှင်းကျော့ အရမ်းကို ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့
ခဲ့ဘူးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် စိတ်ရဲ့ ပြောင်းလဲရွေ့ရှားသွားပုံဟာ
စိုးထိတ်စရာပါ။ ခုချိန် ရင်မှာကြေကွဲထိခိုက်ခြင်းဘဲ ရှိနေပြီး
ဘာကိုမှ ရှင်းကျော့ မကြောက်ပါဘူး။

သူ့ကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး ကားတံခါးနှင့် ဆောင့်တွန်း
ထည့်လိုက်တယ်။

ပြီးတော့မှ ကားကိုမောင်းထွက်လာခဲ့တာပေါ့ . . . ။

ရှင်းကျော့စိတ်မှာ ဘယ်လိုအတွေးစမှရှိမနေတော့ပါဘဲ
ကားကိုသာ အရှိန်မှန်မှန်မောင်းလာခဲ့တာပါ။ ထင်တာတွေဟာ
အမြဲကိုတလွဲတချော် ဖြစ်နေခဲ့ပါလား ရှင်းကျော့အတွက်တော့
အမြဲတမ်းလိုလို . . . စိတ်မှာအနှောက်အယှက် တွေဘဲ
ရှိပါသလား. . . ။

မိ အရမ်းလျှင်တယ်။

မွေးနေ့က ပြန်လာတာလို့ သိနေပါလျှက် ငိုထားတဲ့
မျက်နှာရှိနေလို့မရ။ ကားပေါ်မှာတင် အတတ်နိုင်ဆုံး
လှကောင်ပြင်ရတယ်။

ဣလွန်းတံမိုး

“ ရှင်းကျော့ ”

“ ရှင် ”

“ လာပါဦး မွေးနေ့က ဘာတွေကျွေးလဲ ဘယ်မှာ ကျွေးတာလဲ ဘယ်သူတွေကို ကျွေးသလဲ . . . ”

မေးနေပြီ။ ထင်ရာတွေလျှောက်ဖြေလို့ မရဘူးနော်။ မိကပါးလိုက်တာမှ လှစ်ခနဲနေတာ။

“ ရှင်းကျော့တို့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်တင်ကျွေးတာပါ . . . သူ့အိမ်မှာကျွေးတာ . . . ”

“ ယောက်ျားလေး တယောက်က အိမ်မှာကျွေးတယ် ဆိုတော့ စည်းစံနစ်ရှိတာပါလား . . . အင်းလေ . . . မိုးဆင့်ဝေဆိုတာ ရထားတဲ့ အမွေတွေကို စုဆောင်းပြီး ရသမျှလေးနဲ့ ရောင့်ရဲနေတတ်တဲ့သူဘဲ ”

မိကတော့လေ . . .

ကိုဆင့်အကြောင်းလည်း သိနေပြန်တာပါလား။

ကိုဆင့်ဆီမှာရထားတဲ့ အမွေတွေကလည်း ရှိနေပြန် ဆိုပါရော။ ရှင်းကျော့ဖြင့် ကိုဆင့်မှာမိဘမရှိဘူး။ အန်ကယ်သိန်း ရဲ့ အစ်ကိုက မွေးတယ်ဆိုတာကလွဲပြီး . . . ဘာမှမသိ ပါဘူး . . . ။ ကိုဆင့်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ရှင်းကျော့သိနေတာက ကိုဆင့်ကို ရှင်းကျော့ သိပ်ချစ်တယ် ဆိုတာပါဘဲ။

“ ပျော်ခဲ့ရဲ့လား ရှင်းကျော့ ”

“ ပျော်တယ်မဟုတ်ပါဘူး . . . ကိုဆင့်နဲ့ ယုဝေကို အားနာလို့သွားတာပါ . . . ”

“ အင်း . . . လူတယောက် ဖြစ်လာရင် လူမှုရေး ဆိုတာတော့ ရှိလာမှာပေါ့လေ . . . အိမ်ထောင်သည် တယောက်ဖြစ်လာရင်လဲ ခင်ပွန်းသည်ရဲ့ ပတ်ဝန်းကျင်ဆိုတာ ရှိလာလိမ့်မယ် . . . နောက်တရက် နှစ်ရက် ညီညီအလုပ် အားတဲ့နေ့မှ ရှင်းကျော့ကို လာခေါ်လိမ့်မယ် . . . ညီညီကို မိပြောပြထားပါတယ် . . . ရှင်းကျော့ဟာ ကျောင်းကလွဲပြီး ဘယ်မှသိပ်သွားရတာ မဟုတ်ဘူး . . . ဘုရားစုံဖူးရအောင် လိုက်ပို့ပေးပါလို့လေ . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ”

မို့ဆန္ဒတွေကို ရှင်းကျော့ မငြင်းဆန်တော့ပါဘူး။ ရှင်းကျော့ဟာ သူတပါးစိတ်နဲ့ ကိုယ့်ခန္ဓာကိုယ် နေလာခဲ့တာ နှစ်ရှည်ကြာတော့လဲ ရိုးနေပါပြီ။

“ ရှင်းကျော့ နားချေတော့ ”

ခုတလော မိကလည်း သူ့အခမ်းမှာဘဲ အနေများ ပါတယ်။ ရှင်းကျော့ကိုလည်း ဟိုတချိန်တုံးကလောက် မျက်စေ့ ဒေါက်ထောက် ကြည့်ပြီးအပစ်ရှာမနေတော့ပါဘူး . . .

ကိုဆင့်ရေ . . .

တယောက်ထဲ အတွေးတွေမှာရှိနေတဲ့အခါ သတိ

ရခြင်းဆိုတဲ့စိတ်ဟာ ကိုဆင့်ဆီကိုဘဲ ရောက်နေတာ ပါလား...။

ရှင်းကျော့ကို သိပ်ချစ်တယ်တဲ့...။

ချစ်တယ်ဆိုတာ ခွဲခွာဖို့ မေ့ပစ်လိုက်ဖို့ မဟုတ်ဘူး တဲ့လား...။ ရှင်းကျော့နဲ့ ကိုဆင့်အတွက်ကတော့ ခွဲခွာဖို့ မေ့ပစ်လိုက်ဖို့ပါဘဲ...။ တယောက်ထဲရှိနေလေ အတွေးစ တွေက ရှင်းကျော့ကို နှိပ်စက်လေပါဘဲလား...။

ရှင်းကျော့ကို သိပ်ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားတွေက နားစည်မှနေ နှလုံးသည်းပွတ်တိုင် စွဲမြဲစွာ ထိုးဖောက်ဝင်ရောက် ခဲ့အောင်း နေခဲ့ပြီ။

“ ကိုဆင့်ကို သိပ်ချစ်ပါတယ် ”

အဲလိုမျိုး ဖြေချင်တယ်...။

တကယ်လဲသိပ်ချစ်တယ်။

ချစ်သူ့ရင်ခွင်မှာ ငိုခဲ့ရတာ။

ချစ်သူ့ရင်ခွင်မှာ ပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့ခြင်းများနဲ့ နေချင် ပါတယ်။

ဘယ်သောအခါမှ ရနိုင်တော့မှာ မဟုတ်ပါဘူး လေ...။ အပြင်မှာ မိုးတွေသည်းနေပါရောလား ဘာလို့များ အဲသည့် မိုးသည်းသည်းတွေဟာ ရှင်းကျော့ဆီကို မျက်ရည်တွေ သယ်ဆောင် ယူလာတတ်ပါလိမ့် ရွာလွန်းတဲ့ မိုးတွေကိုရှင်းကျော့

မုန်းတယ်။

ဒန်းကလေးပေါ်မှာထိုင်နေရတာက မော့ကြည့်တဲ့ အခါမှာ မှောင်မည်းနေတဲ့ကောင်းကင်မှာ ကြယ်ကလေး တောင်မှ တလုံးတစမရှိပါလား။ မိုးရွာချေဦးတော့မည်ထင်ရဲ့ . . . ။ လေးလေးသိန်း အခမ်းက ကက်ဆက်ဖွင့်ထားပုံရတယ်။ အင်္ဂလိပ်သီချင်း တိုးတိုးလေးက ရင်ကိုထိခိုက် ခံစားနေရ သလိုပါဘဲ။

ရှင်းကျော့ရယ်
ဘာတွေလည်းကွာ။

မချစ်တာလဲ မဟုတ်ဘဲနဲ့ . . . ။ ရှင်းကျော့မှာ ဘယ်လိုမျိုး အကြောင်းအရာတွေရှိနေသလည်း . . . ။

“ ကိုကို မိုးရွာတော့မယ် ဒက်ဒီက အိမ်ထဲ မဝင်သေးဘူးလားတဲ့ . . . ဘာဖြစ်နေတာလဲ အသည်းကွဲ နေတာလား . . . ”

“ အသည်းကကွဲယုံ မဟုတ်ဘူး . . . ခုမှ တစစီကျိုးပဲ့နေတာ ”

“ ဟင် ကိုကို ကို ရှင်းကျော့က လက်မခံဘူးလား . . . ”
ယုဝေအံ့သြနေပုံရပါတယ်။

☁️ ဣလွန်းတဲမိုး

“ သူ့ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သလဲ ခုရော ဘာတွေဖြစ်နေလည်း
ဘေးမလည်နိုင်အောင်ပါတဲ . . . ”

“ ကိုကိုကို မွေးနေ့လက်ဆောင် ဘာပေးလဲ ”

“ ဟင် ”

“ နာရီတလုံးပါ . . . စက္ကန့်တိုင်း သတိရပါတယ် . . .
ကတယ်ပါယုဝေ ကိုယ့်ဘဝမှာ ဘဝခရီးဖော်ဆိုတာ ပထမဦးဆုံး
ရဲဦးစားတာဘဲ . . . ”

“ သူက ဘာတဲ့လဲ ”

“ မိသဘောတူတဲ့ လူနဲ့ လက်ထပ်ဖို့ကတိပေးပြီးပြီတဲ့ ”

“ မိသဘောတူတဲ့လူ . . . ဘယ်သူပါလိမ့် ဟိုးအရင်

ကတော့ တခါတလေ သူပြောဘူးတယ်။ သူ့အိမ်ထောင်ရေး
တိုလည်း မိကဘဲ စိတ်ကြိုက်စီစဉ်မယ်ဆိုတာလေ . . .
ယုဝေဖြင့် ကိုယ့်ကိုယ်နဲ့သူများစိတ် . . . နင့်ဘဝမလွယ်ဘူး
တောင်ပြောဘူးတယ် ”

“ ကိုညီညီလှိုင်လို့ ပြောတာဘဲ . . . ဒါပေမယ့်
သူငိုတယ် . . . ”

ရင်ခွင်မှာ စွန်းထင်ခဲ့တဲ့ မျက်ရည်စတွေ။ ခုချိန်တိုင်
စိစွတ်ထိခိုက် နေစေသလိုပါတဲ။

ကိုဆင့်ကိုချစ်တယ် ဆိုတဲ့စကားကို ဘာလို့မပြောခဲ့
ပါသလည်း။ နှလုံးသားချင်း ဘယ်လိုနားလည်နားလည်

ကိုယ်တို့နှစ်ယောက်ဟာ ဝေးကြရမှာလား . . . ။ ရှင်းကျော့နဲ့ ဝေးရမယ်လို့ကို လက်မခံနိုင်သေးဘူး။

သိလား ရှင်းကျော့လေး . . . ။

“ ထိုက်ဇော်ကလဲ ဘာတွေ ပြောချင်သလဲ မသိဘူး ယုဝေ . . . ရှင်းကျော့က တံခါးကိုဆွဲဖွင့်တယ် ။ ရှင်းကျော့ကလဲ ကြောက်လွန်းလို့များ ရဲတင်းသွားသလား မသိပါဘူး . . . တံခါးနှင့် တွန်းထည့်ပစ်ခဲ့တယ်။ ရှင်းကျော့နဲ့ အဲသည့်လူလဲ ကြာရင် ဘာတွေဖြစ်လာမလဲ”

“ ရှင်းကျော့ကို ယုဝေတော့ ကြာလေစိတ်မရှည်လေပါ ကိုကိုရာ . . . တခါတခါတော့ သူ့ကို ဥပေက္ခာပြုထားနိုင်ရင် အေးရော . . . ”

“ အဲလိုမျိုး ဥပေက္ခာပြုနိုင်ရင် ဘယ်လိုမေတ္တာ ထားနိုင်တော့မလဲ . . . ခုတော့ အေးအတူပူအမျှဆိုတဲ့ စိတ်ကို မွေးပြီးနေပြီ . . . ပူလဲအတူမျှရတော့မှာပေါ့ ယုဝေရယ် . . . ”

“ ရှင်းကျော့နဲ့ဆို အေးတာကနဲနဲ မရှိသလောက်နေမှာ ပူတာတွေက အများကြီးဖြစ်လိမ့်မယ် ကိုကို . . . ”

“ သည်တော့လဲ ပူတာတွေကိုဘဲ မျှဝေယူရတော့မှာပေါ့ ချစ်မိပြီကိုး . . . သူ့ကိုမှ မမုန်းနိုင်မမေ့နိုင်တာ . . . ”

“ ယူ . . . ယူ . . . ကိုကိုဘဲ ရှင်းကျော့အပူတွေကို ခွဲဝေယူ . . . ယုဝေတို့တော့ ယူရပေါင်းများလို့မောနေပြီ . . . ”

☛ ဣလွန်းထဲစိုး

မောတာကတော့ ယုဝေပြောသလိုပါဘဲ။

စိတ်ပင်ပန်းခြင်းတွေက အချိန်နှင့်အမျှပါ . . . ။

ဒါပေမယ့် ချစ်သူရယ် . . . ချစ်မိပြီဘဲ။

အေးအတူပူအမျှ မျှဝေခံစားဖို့ဘဲ စိတ်မှာတွေးပါတယ်။

လိက်တော့ဆိုတဲ့ စကားမျိုးကိုပြောဖို့ မင်းရင်မှာထိခိုက်
ကွဲရလိမ့်မည်လို့လဲ ကိုယ်ယုံကြည်ပါတယ်။

ထပ်တူညီအချစ်တွေ ရှိကြမှတော့ ဘာလို့မပေါင်းရ
လည်း ကိုယ်ယုံကြည်စွာကြိုးစားမယ် ချစ်သူ။

ယုဝေပန်းနဲ့နှင့် ဇီဝါပန်းနဲ့တွေရောပြီး မွှေးပျံ့လွန်း
ပါတယ်။ မိုးမရွာတဲ့ ညတညပါတဲ . . . ။ အနားမှာ
ရှိနေတယ်။ ဒါပေမယ့် . . . အနားမှာ ကိုညီရှိနေလို့လည်း
ငြားတဲ့ ခံစားမှုမရှိပါဘူး . . . ။ ရှင်းကျော့စိတ်မှာတော့
စင်ကိုသာ သတိရနေမိပါတယ်လို့ ဝန်ခံရမှာပါဘဲလေ။

“ ကိုညီ . . . ”

“ ဟင် ပြောလေ ရှင်းကျော့ . . . ”

“ ကိုညီကို မိကဘာပြောလဲ ”

“ မိကဘာကို ပြောရမှာလဲ ရှင်းကျော့ရဲ့ ”

ကိုညီကလည်းလေ။

ရှင်းကျော့နှင့် ကိုညီကိုလက်ထပ်ပေးမည့် အကြောင်းကို
မေးနေတာ။ မသိသလို သိသလိုနဲ့ . . . ။ ဘယ်လိုကိုညီမှန်
မသိဘူး။ ရှင်းကျော့က ဘာမှမပြောဘဲ တိတ်ဆိတ် နေတဲ့အခါ
ကြတော့မှ။

“ ရှင်းကျော့ရယ် . . . ညည်းဟာ တကယ့် ယုန်သူငယ်
လေးလိုဘဲ ရိုးလွန်းအားကြီးတယ် ”

ဒါကြောင့်လဲ ညည်းကို သူများညာတော့မလို ဘဝ
တခုလုံးပျက်တော့မလိုဖြစ်ရတာ . . . ကိုညီအခု သည်မှာလာ
နေတယ် ဆိုမှတော့ မှီဆန္ဒတွေကို မသိဘဲနေမှာတဲ့လား . . .
ရှင်းကျော့နဲ့ သိပ်မကြာခင်မှာ လက်ထပ်ဖို့ရယ် . . . မိက
အားလုံးကို ပြောပြပြီးသားပါ . . . ကိုညီကို ရှင်းကျော့ အားလုံး
တိုင်ပင်လို့ရတယ် ”

“ ကိုညီမှာချစ်သူ မရှိဘူးလား ”

ရှင်းကျော့အဲလိုမေးတော့ ရှင်းကျော့ကို ကိုညီသေချာ
ကြည့်နေတယ်။ တကယ်သိချင်လို့ပါ။ ရှင်းကျော့လို လူမှာတောင်
နှလုံးသည်ပွတ်နှင့်တမျှ ရင်းအောင်ချစ်ရတဲ့ ကိုဆင့်ရှိနေ
သေးတာ . . . ။ ကိုညီမှာရော ချစ်သူမရှိနိုင်ဘူးလား
သိချင်တယ်။

“ သည်မေးခွန်းမှာ အဓိပ္ပါယ်တော်တော်များများ
ရှိရမယ် . . . ကိုညီမှာချစ်သူ မရှိဘူးလားတဲ့ အမှန်အတိုင်း

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

မယ် . . . ကိုညီမှာ ချစ်သူရှိခဲ့ဘူးတယ်။ ရှိခဲ့ဘူးတယ်ဆိုတဲ့
မိပွယ်ကို ရှင်းကျော့ သိမှာပါ အရင်ကရှိတယ်။

“ အခုဘယ်ရောက်သွားလဲ ”

သူအိမ်ကပေးစားတဲ့ လူနဲ့လက်ထပ်သွားတယ် . . .

ညီ စိတ်မကောင်းတော့ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘာတတ်
မလဲ။ သူ့ကိုယ်တိုင်က သူ့မိဘစိတ်ချမ်းသာစေချင်တယ်လို့
ပြောခဲ့ပြီတဲ့ . . . ချစ်သူ့သဘောလိုဘဲ ယူဆလိုက်တယ် . . .

ဘက်တောလဲ ချစ်သူထပ်မရှိတော့ပါဘူး . . . ရှင်းကျော့ကို
လက်ထပ်ရင်လည်း . . . ကိုယ့်ဖက်က ထာဝရသစ္စာရှိမှာပါ
က ယုံကြည်စိတ်ချစွာ အပ်နှံပေးခဲ့တာ . . . တသက်တာ
အတွက် ခင်ပွန်းကောင်း တယောက်ဖြစ်ရစေမယ် ”

ကိုညီဖက်ကလည်း ရှင်းကျော့နှင့် လက်ထပ်ဖို့ကို
ကျနပ်လက်ခံပြီးပြီတဲ့။ ကိုဆင့်နှင့် ဘယ်လိုမှ မနီးစပ်
တော့ပါဘူး။ ခုချိန်ကြမှတော့ မို့ကို ကိုညီနှင့် လက်ထပ်
ပါဘူး ကိုဆင့်ကိုဘဲ ချစ်တယ်လို့လဲ လုံးဝမပြောရဲဘူးလေ။

“ ကဲ ပြောစမ်းပါဦး . . . ရှင်းကျော့မှာရော
ချစ်သူမရှိဘူးလား . . . ရင်ထဲက နှစ်နှစ်ကာကာ ချစ်တဲ့လူကို
ပြောတာနော် . . . ”

ကိုညီမေးနေပြီ။

အမှန်တိုင်း ဖြေရမလား။

ဖြေသင့်ပါသလား...။

ကိုညီကတဆင့် မိသိသွားရင် ဘယ်လိုပြောမလဲ။

“အမှန်တိုင်း ပြောနော် ကောင်မလေး မိပြန်သိမှာဆိုပြီး မညာနဲ့နော် . . . ပြန်မပြောနဲ့ဆို မပြောပါဘူး . . . ကိုညီကိုတော့ အမှန်အတိုင်း ပြောတာဘဲ ကြိုက်တယ်။”

ကိုညီဟာ ရှင်းကျော့နှင့် တသက်လုံးအတူနေရမှာ အမှန်အတိုင်း ပြောသင့်ပါတယ်။

“သူက ရှင်းကျော့ကို ချစ်တယ် လက်ထပ်ချင်တယ် လို့ပြောတယ် ရှင်းကျော့ ငြင်းလိုက်တယ်. . .”

“ငြင်းလိုက်တယ် ဘာလို့ငြင်းတာလဲ . . . သူဆိုတာ လူကို မချစ်လို့လား . . . ဒါမှမဟုတ် ကိုယ်နဲ့ လက်ထပ်ရမှာ ကြောင့်လား . . .”

“ရှင်းကျော့က ကတိပေးခဲ့ပြီးပြီဘဲ . . . မိကို ကိုညီ လက်ထက်ပါမယ်လို့ ကတိပေးပြီးပြီလေ. . .”

“ကတိတခုကို နှလုံးသားနှင့်တော့ မလဲသင့်ဘူး ထင်တယ်. . .”

ရှင်းကျော့ရဲ့ နှလုံးသားတခုလုံးကြောကွဲရတာကို ကိုညီ မြင်နေပြီလား။ ကိုညီက ပြုံးနေပေမယ့် နောက်ထပ်ဘာမှတော့ ထပ်မမေးဟော့ပါဘူး။

“ ထားလိုက်ပါတော့လား ကိုကိုရာ . . . ယောက်ျား
လေးမှာလဲ မာနရှိသင့်သလောက် ရှိတာဘဲမဟုတ်လား . . .
သူကတခြား လူကိုဘဲ လက်ထပ်တော့မယ်ဆို အတိအကျ
ပြောပြီးတာ ကိုကိုစိတ်ကမလျော့နိုင်ဘူးဆိုတာ မာနမရှိရာ
ကျပါတယ် မေ့လိုက်တော့ . . . ”

ယုဝေကလည်း မေ့လိုက်တော့တဲ့။

ရှင်းကျော့ကတောင်မှ မေ့လိုက်တော့လို့ ပြောခဲ့
သေးတာဘဲ . . . ။ မေ့လိုက်ဆိုတာ ပြောတော့ လွယ်လွယ်လေး
သူတို့ဘယ်လိုပြောပြော ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ ရှင်းကျော့ရှိနေတာ
ပါတဲ . . . ။

“ ယုဝေ . . . နင်ကလည်းဟာ . . . ဒါကတော့ နင့်မှာ
ချစ်သူ မရှိတိုင်း . . . ချစ်တယ်ဆိုတာ ချစ်ပါချစ်ပါဆိုတိုင်း
ချစ်လို့မရသလို မချစ်နဲ့တော့ဆိုတိုင်းလဲ မေ့ပစ်လို့ရတာမျိုး
မဟုတ်ဘူး ယုဝေ . . . ကိုဆင့်ယောက်ျားလေးဘဲ . . . သူ့မှာ
ကြိုးစား ပိုင်ခွင့်ရှိတယ် ရှင်းကျော့လက်ထပ်တဲ့နေကြမှ
လက်လျော့သင့်တာ ”

နော်နော်ကတော့ အမြဲလို ဟိုဖက်သည်ဖက်မျှဝေ
ကြည့်ပေးဖော်ရတာသိလေ။ ကျွန်တော့်စိတ်မှာလည်း . . .
နော်နော်လိုပါဘဲ။ သိပ်ချစ်တဲ့ ချစ်သူကို လွယ်လွယ်ကူကူနဲ့တော့
အလျော့မပေးချင်ပါဘူး . . . ။

“ တခုတော့ရှိတယ် ကိုဆင့် . . . ရှင်းကျော့က

သူ့နဂိုရ်စိတ်ဓာတ်အရ ကြောက်စိတ် အားငယ်စိတ် တွေဝေ စိတ်တွေ ရှိတယ် . . . သူ့ရင်ထဲ ကိုဆင့်ကို ဘယ်လောက် ချစ်ချစ် မှီကို လွန်ဆန်ရဲလိမ့်မယ် မထင်ဘူး . . . ”

“ ဟုတ်တယ် နော်နော်ပြောတာမှန်တယ် ကိုယ်လဲ ဒါကြောင့်စဉ်းစားပါတယ်။ မှီကိုဘဲတိုက်ရိုက်ပြောမလို့ . . . မှီဆီမှာ ရှင်းကျော့လက်ထပ်ချင်ပါတယ်လို့ဘဲ ဖွင့်ပြောမယ် ”

“ မိက ငြင်းလိုက်ရင်တော့ ကိုဆင့်မျှော်လင့်ချက် ကုန်ပြီလို့ဘဲ မှတ်တော့ . . . ဘာလို့ဆိုတော့ မှီကိုလွန်ဆန်ပြီး ရှင်းကျော့ ကိုဆင့်ကို လက်ထပ်မှာမဟုတ်ဘူး . . . ”

“ နော်နော်ပြောတာ အမှန်ပါတဲနော်နော် မိ လက်ခံ လာအောင် ကိုဆင့်ပြောနိုင်မှ ဖြစ်မယ် ”

နော်နော်နှင့် တိုင်ပင်နေတာကို ယုဝေကတော့ စိတ်ပျက်နေပုံပါဘဲ ပြီးတော့ ဘာပြောတယ်မှတ်လည်း။

“ ကိုကိုကိုတော့ အံ့ဩပါရဲ့ . . . ကိုယ်မချစ်ပါဘူး ဆိုတဲ့လူကို နည်းမျိုးစုံသုံးပြီးများ လက်ထပ်ဖို့ ကြိုးစားဦးမယ်တဲ့ ယုဝေဖြင့် စိတ်ပျက်တယ် . . . ”

ယုဝေကတော့ ဘယ်ခံစားတတ်ပါ့မလည်း။

ရှင်းကျော့ရဲ့ မျက်ဝန်းတွေက စကားတွေကိုလည်း ဘယ်နားထောင်တတ်ပါ့မလည်းလေ။ ရင်ထဲက စကားကို ထပ်တူညီ ခံစားနိုင်မှ ကြားရတာမျိုးမဟုတ်လား။

“ ကိုဆင့် တခုတော့ ကြိုတင် ခံစားထား အဲဒါဘာလဲ ဆိုတော့ မိကလွယ်လွယ်ကူကူခေါင်းငြိတ်မှာတော့ မဟုတ်ဘူး မိငြင်းပြီဆိုရင် ရှင်းကျော့ကိုပြောဖို့ဘယ်လိုမှ မလွယ်ဘူး ”

“ ကျေးဇူးဘဲ နော်နော် . . . ကိုယ်ပြန်ဦးမယ် ယူဝေ ကိုကိုပြန်မယ် . . . ငါ့ညီမဝဝလေးက နဲ့နဲ့မှစိတ်မရှည်ဘူး . . . စိတ်ရှည်ရှည်ထားမှပေါ့ . . . ”

သူတို့နှင့်စကားကောင်းနေတာအရေးမကြီး။ ကိုဟန် ဖျားနေတာ ဆေးခန်းလိုက်ပို့မယ်လို့ ပြောထားခဲ့တာ။ ခုတလော စွေလွန်းတဲ့မိုးကြောင့် တုတ်ကွေးတွေကလဲဖြစ်လိုက်တာ လေးလေးသိန်းတောင် ဟိုတခါက ဖျားလိုက်သေးရဲ့။ အိမ် အပြန်လမ်း တလျှောက်မှာလည်း စဉ်းစားပါတယ်။ နော်နော် တွေးသလို ကျွန်တော်လည်း တွေးတာပါဘဲ။ မိကိုပြောလို့ရရင်ရ မရရင်တော့ မျှော်လင့်ချက်မရှိတော့ဘူး . . . ။ ရအောင်ပြောဖို့ ကလည်းလွယ် မည့်ပုံ မရှိ ငါးဆယ်ရာခိုင်နှုန်းတောင် မျှော်လင့်မရ။

“ ကိုဆင့် အလုပ်ပျက်ပြီး ပြန်လာရတာ အားနာတယ် ကျွန်တော့်ဖာသာ ဆေးခန်းသွားလိုက်လဲ ရပါတယ် ”

“ မဟုတ်တာ . . . အတူတူနေကြတာ တယောက် တယောက် ကူညီရမယ်မဟုတ်လား . . . ”

ဆေးခန်းကို အတူ လိုက်ခဲ့ရပြန်ပါတယ်။

ဆေးခန်းမှာက နေမကောင်းတဲ့လူတွေများနေ
လေတော့ . . . စောင့်မှာကြာဦးမှာ။ တုံကင်နံပါတ်ယူထားပြီး
ခပ်လှမ်းလှမ်းမှာ ထိုင်စောင့်နေကြရတယ်။

“ ကိုဟန် ဘာလို့လဲ နေမကောင်းလို့လား ”

နောက်ဖက်မှ နှုတ်ဆက်သံကြောင့် သူတို့နှစ်ယောက်
လှည့်ကြည့်မိပါတယ်။

ဟင် . . .

ကျွန်တော်ကတော့ အံ့ဩမဆုံး။

ထိုက်ဇော် - ထိုက်ဇော်ပါလား။

ကိုဟန်လို့ခေါ်ကတည်းက ကိုဟန်နှင့်ရင်းနှီးမယ်ဆိုတာ
အသိအသာကြီးဘဲ။ တခုတော့ကောင်းပါတယ်။ ကိုဟန်နှင့်
ရင်းနှီးမယ်ဆို ထိုက်ဇော်အကြောင်း ကောင်းကောင်း သိနိုင်
တာပေါ့ ကိုဟန်က ထိုက်ဇော်ကိုမြင်တော့လည်း . . . ဝမ်းသား
လှိုက်လှဲမရှိလှပါဘူး။ ခပ်အေးအေးပုံစံနှင့်။

“အေး . . . ငါတုပ်ကွေးမိနေလို့ . . . မင်းရော
နေမကောင်းလို့လား”

“ မဟုတ်ဘူး ကိုဟန် ဆေးလာဝယ်တာ ညိုညို
နေမကောင်းဘူး . . . တနေ့ကမှ ဆေးရုံကပြန်ဆင်း
ရတယ် . . . ”

“ ဟုတ်လား ဂရုစိုက်ပေါ့ကွာ . . . မိန်းမဆိုတာ
အစားရပေမယ့် မင်းကလေးအတွက်က အမေအစားမရနိုင်ဘူး

ငါဘာကူညီရဦးမလဲ . . . ”

“ ရပါတယ် ကိုဟန်ရယ် . . . မြို့ရောပြန်သေးလား ”

အကြီးရော နေကောင်းလား ”

တလောကပြန်တယ် အမေနေကောင်းပါတယ် ”

“ သွားမယ်ကိုဟန် ”

“ အေး ”

ထိုက်ဇော်က ကျွန်တော့်ကို ဖျတ်ခနဲတော့ လှမ်းကြည့်ပါတယ်။ ပြီးတော့မှထွက်သွားတော့တာ။ ထိုက်ဇော်အကြောင်း မမေးခင် ကိုဟန်ကအရင်ပြောလာပါတယ်။

“ ကျွန်တော့် အမေရဲ့ ညီမကမွေးတာ ကိုဆင့်ရဲ့ . . . ညီမဝမ်းကွဲပေါ့ . . . သိပ်ဆိုးတယ်။ မိဘစိတ်ဆင်းရဲအောင်လဲ လုပ်တာဘဲ . . . ရုပ်ကလေးလှတာအကြောင်းပြုပြီး ဘာအလုပ်မှ မယ်မယ်ရရ မလုပ်ချင်ဘူး ခပ်ငယ်ငယ်ကဆို ရုပ်ရှင်မင်းသား ရူးရူးသေးတာ . . . အိမ်ထောင်ကျပြီး ကလေးတယောက် ရနေပြီ မိန်းမက သူ့ဒုက္ခတွေခံရတယ် အကြွေးတွေပလပွသားနဲ့ . . . အခု ကံကဆိုးချင်တော့ သူ့ မိန်းမက သွေးသွင်းကုနေရတဲ့ ရောဂါဖြစ်လာတယ်။ သွေးကင်ဆာ အဆင့်ထိ မရောက်သေး ပေမယ့် ခဏခဏ ဆေးရုံတက် သွေးသွင်းနဲ့ ငွေပိုလိုလာ တာပေါ့ . . . ”

ကိုဟန်ပြောပြတဲ့အခါ ထိုက်ဇော်အကြောင်းကို

အရင်ထက်ပိုပြီး စုံစုံလင်လင်သိလာရပါတယ်။ ထိုက်ဇော်နှင့် ရှင်းကျော့ ဘယ်လို ပါတ်သက်တယ်ဆိုတာကိုတော့ ကိုဟန်သိပုံ ရမယ်မထင်ပါ...။ ထိုက်ဇော် ကိုယ်တိုင်ကပြောပြမှသာ သိရတော့မှာပါဘဲ။

“ ကိုဟန်ညီနဲ့ ရှင်းကျော့ တခုခုပါတ်သက်ခဲ့သလား ရှင်းကျော့က ထိုက်ဇော်ကို မြင်ရင် ရှောင်တတ်တယ် ”

“ ရှင်းကျော့ကလှတာဘဲ ထိုက်ဇော်က လှပတဲ့ ကောင်မလေးတွေနဲ့ ရည်စားထည်လဲ တွဲခဲ့ဘူးတယ်... လှရင် သူကလိုက် ကြိုက်တာတွေလဲရှိတယ်... ”

“ ထိုက်ဇော် အိမ်ကို ကိုဟန်ရောက်ဘူးလား ”

“ ရောက်ဘူးပါတယ်... တာမွေမှာနေတာ ”

“ အကြောင်းကိစ္စ တခုခုရှိရင်... ကျွန်တော့်ကို လိုက်ပို့ပါလား ကိုဟန်... ”

“ ရတာပေါ့ ကိုဆင့်ရဲ့... ”

ထိုက်ဇော်နှင့်တွေ့နိုင်တဲ့ လမ်းစတုတော့ ရလို့က်တာ ပေါ့လေ။ ထိုက်ဇော်က ရှင်းကျော့ကိုဘာကိစ္စများ တွေ့ချင် ရတာပါလိမ့်...။ ရှင်းကျော့ကရော ထိုက်ဇော်ကို ဘာလို့ ကြောက်ရွံ့နေရတာလည်း...။ ဒါတွေကထားပါ။ မိနှင့် ရင်ဆိုင်တွေ့ဖို့ ပထမဦးဆုံး စဉ်းစားရမယ်... ပြီးတော့ ပြင်ဆင်ရင်ဆိုင်ရဦးမှာ။

ငြင်းဆန်ဖို့က ကိုးဆယ့်ကိုးရာခိုင်နှုန်း ရှိနိုင်သည် ဆိုဆို ကျန်ရှိနေသော တစ်ရာခိုင်နှုန်းကလေးကို မျှော်လင့်ပါရစေလား။

ကိုညီနှင့် လျောက်လည်တဲ့။ ဘယ်ကိုလျောက်လည်ရမှာလဲ စိတ်ညစ်ပါတယ်။ ကိုညီကတော့ ရှင်းကျော့ဘယ်သွားချင်လဲ... မိကလျောက်လည်တဲ့ လည်စရာလည်းမရှိပါဘူးကွာ ဆယ့်လေးငါးခြောက်နှစ်မှ မဟုတ်တာ . . .။ ရုပ်ရှင်ကြည့်မလားတဲ့ . . .။ ဟင့်အင်း မကြည့်ချင်ဘူးလို့ဘဲပြောလိုက်တယ်။

ရုပ်ရှင်ကြည့် ဆိုတော့ ကိုဆင့်ကိုသတိရမိတယ်။ ဘယ်အချိန်မဆို သတိရတာတော့ အချိန်တိုင်းပါတဲလေ။

“ဒါဆို စတိုးဆိုင်တွေလျောက်သွား ရအောင် . . . ရှင်းကျော့လိုချင်တဲ့ ပစ္စည်းတွေရင် ကိုညီဝယ်ပေးမယ်”

“ဘာမှလဲ မလိုချင်ပါဘူး”

“မလိုချင်လဲ လျောက်ကြည့်ရအောင်ကွာ ဟုတ်လား”

ဘယ်မှာမှသွားစရာမရှိတော့လည်း လျောက်လည်ဆိုတာ ပစ္စည်းတွေကြည့်ကြယုံပေါ့ . . .။ ကိုညီရှေ့လျောက်ရင် နောက်နားလေးကကပ်လိုက်မယ်လေ။ ပစ္စည်းတွေကို ဝယ်ဝယ် မဝယ်ဝယ် ငေးကြည့်နေလိုက်တာပေါ့ . . .။

“ရှင်းကျော့ သည်အရှင်ကလေးကြည့်စမ်း ချစ်စရာ
လေး . . .”

အရှင်ကလေးက အိုးစည်လေးပေါ် တက်ကနေတာ
ဆိုတော့ ချစ်စရာလေးပါ။ ချစ်စရာလေး ဆိုပေမယ့် လိုချင်
လှတယ်လည်း မဟုတ်ပါဘူး . . . ။

“ ကိုညီဝယ်ဦးမယ် . . . ”

“ ရှင်းကျော့ ရှင်းကျော့ . . . ”

ခေါ်သံနှင့် အတူအနီးကပ်မြင်လိုက်ရတဲ့အခါမှာ
ရှင်တရက်ထွက်ပြေးဖို့ အချိန်မရပါဘဲ ကျက်သေသေပြီး
ကြည့်နေမိပါတယ်။ ရှင်ရည်ချောမောလှပခြင်းနှင့် စိတ်နှလုံး
လှပချောမောခြင်းဆိုတာကလည်းဆိုတာ ရှင်းကျော့သိခဲ့
ပါပြီ . . . ။

ကိုညီလက်ကိုအတင်းဆွဲပြီး ခြေလှမ်းဖို့ပြင်ပါတယ်။

“ ပြောစရာလေးရှိလို့ နဲနဲနားထောင်ပေးယုံပါဘဲ
ရှင်းကျော့ရယ် . . . ”

“ ကိုညီ သွားကြရအောင် ”

ပြောပါစေ ရှင်းကျော့ သူကထိုက်ဇော် မဟုတ်လား ”

ကိုညီကထိုက်ဇော်မဟုတ်လားဆို ရှင်းကျော့လက်ကို
ဆွဲပြီး ပေရပ်နေပါတယ် . . . ။

နားမထောင်ချင်ပါဘူး . . . ။

ဣလွန်းတဲမိုး

ဘာတွေပြောမှာလည်း။ ရှင်းကျော့ကြောက်တယ်။

အမှားတွေဟာ ရှင်းကျော့ကို ဘယ်အချိန်ထိ လိုက်ပြီး ကွပေးနေဦးမှာလည်း...။ ကိုညိုကိုကွယ်ရပ်ပြီး ထွက်ပြေးလို့ ရလို့သာငြိမ်နေရတယ်။

“ငါ့မိန်းမ အရမ်းနေမကောင်းလို့ပါ... အဲဒါ နင့်ရဲ့ ဆွဲကြိုးကလော့ကက်ကို ရောင်းခွင့်ပြုပါ...”

“ငါမသိဘူး... ငါ့ဆီက နင်ယူသွားပြီးပြီဘဲ နင်ဖာသာဘာလုပ်လုပ်...”

“မဟုတ်ဘူးရှင်းကျော့... နင့်လော့ကတ်သီးမှာ ဘယ်လိုကျိန်စာရှိသလဲ မသိဘူး ရောင်းမယ် ကြံလိုက်ရင်ငါတခုခု ပြန်တော့တာဘဲ...”

“ဘာကျိန်စာမှ မရှိဘူး... အဲဒါငါ့အမေက ငါ့ကို အမွေပေးခဲ့တာ... ငါ့ရဲ့မိဘအမွေနှင့် လိမ်ညာ ယူသွားလို့... ဒုက္ခဖြစ်တာ... ဆွဲကြိုးကိုယူလိုက်ပါ။ လော့ကတ်ကို ပြန်ပေးပါ ငါတောင်းပန်တုံးက နင်ဘာပြောလဲ... ဆွဲကြိုးက တကျပ်သားလေး စိန်လော့ကက်တန်ဖိုးက ငါးသိန်းလောက်ရှိတာ ပြန်မပေးနိုင်ဘူးဆို...”

“အေးပါဟာ... ငါတောင်းပန်တယ် အခုငါ့ကို ငွေငါးသိန်းဘဲ နင်ပေးပါလား... နင့် အမေအမွေ လော့ကက်သီးကို ပြန်ယူပါ...”

ခုမှဘာတွေလာ ပြောနေရပါလိမ့် . . . ။

မေမေ့စိန်လော့ကတ်ဆွဲသီးလေးတော့ ပြန်လိုချင် ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ထိုက်ဇော်ကို ငွေငါးသိန်းပေးရမတဲ့။ ဘာပေးစရာလိုသလည်း။ သည်ဆွဲကြိုးနဲ့ လော့ကတ်ကို ရှင်းကျော့ဆီက သူလိမ်ညာယူသွားခဲ့တယ်။ တော်ပြီ တော်ပြီ ဘာမှပြန်မယူဘူး။

“ မသိဘူး နင်လိမ်ညာယူခဲ့ပြီးပြီ ရောင်ချင်ရောင်း မရောင်းချင်နေ . . . ငါနဲ့မပါတ်သက်ဘူး . . . ငါ့လဲလာ မခေါ်နဲ့ သွားစို့ကိုညီ. . . ”

“ နေပါဦး ရှင်းကျော့ရယ် . . . ခုနသုပြောတာ တကယ်ဘဲရှင်းကျော့ အမေရဲ့လော့ကတ်လား . . . ဒါဆို ပြန်ယူမယ် ”

“ နေပစေကိုညီ နေပစေ . . . ”

“ ငါတောင်းပန်တယ်ရှင်းကျော့ အဲသည့်လော့ကတ်ကို ရောင်းဖို့လုပ်လိုက်တဲ့နေ့တိုင်း ငါတခုခုဖြစ်လို့ပါ။ တခါက ဆိုင်ကယ် မှောက်တယ် တခါက ကားတိုက်ခံရတယ် တခါက ဆေးရုံရောက်တယ် . . . ငါ ငွေအရမ်းလိုနေလို့ပါ . . . ”

“ မသိဘူး ”

“ နေပါဦး ရှင်းကျော့ရယ် ကိုညီအေးအေး ဆေးဆေး မေးပါရစဉ်း . . . ကဲပါ . . . မင်းနဲ့တွေ့နိုင်မယ့် လိပ်စာပေးခဲ့

ကိုယ်လာတွေမယ် . . . ”

“ ကျေးဇူးဘဲအစ်ကို . . . ”

ထိုက်ဇော်ထွက်သွားပြီ။ ရှင်းကျော့လက်တွေ
အေးစက်ပြီး ခြေလှမ်းတွေပင်တုန်လှုပ်နေတာ။ ကိုညီက
ရှင်းကျော့ကို တွဲခေါ်ရတယ်။ ဘာလို့ အရာရာကိုရင်ဆိုင်ရဲပုံတဲ့
သတ္တိတွေမရှိရပါလိမ့် . . . ။

“ ဘာမှခေါင်းထဲထဲမနေနဲ့ . . . ရှင်းကျော့
အနာဂတ်တခုလုံးကို ကိုညီရင်ဆိုင် ဖြေရှင်းပေးမယ် . . . ”

ကျေးဇူးကိုညီရယ် ကိုညီပုခုံးစွန်းပေါ် မိနေလျှက်သားမှ
ဖြစ်အောင် ခြေထောက်တွေယိုင်နဲ့ လွန်းနေပါရောလား . . . ။

ဟင်။

သိပ်ချစ်ရတဲ့ ရှင်းကျော့ . . . ။ ကျွန်တော့် ခြေလှမ်း
တွေဟာ ချက်ခြင်းရပ်တန့်သွားရပါတယ်။ လူတယောက်ကို
မှီခွဲပြီး လျှောက်လာတဲ့ ရှင်းကျော့ဟာ . . . အဲသည့်
လူအပေါ် . . . ။ အားကိုးတွယ်တာခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်လား။
ချစ်ခင်ကြည်နူးခြင်းရဲ့ ပြယုဂ်လား။

စိတ်ထိခိုက်ကြေကွဲခြင်းဖြစ်ရပါတယ်။ ကိုဆင့်ကို . . .
ဆိုတဲ့စကားဟာ တကယ်ရောချစ်တယ်ဆိုတဲ့ စကားကို
ဆက်ပြောဖို့ ရည်ရွယ်သည်မှဟုတ်ပါရဲ့လား . . . ။ အခုတော့

ပြန်တွေးရပြန်ဦးမည်လား...။ သည်လူဟာ ကိုညီညီလှိုင် ဆိုတဲ့လူများလားမသိ...။ ဟုတ်ခဲ့ရင်... မိကသဘောတူ လို့ပါဆိုတဲ့ အပြောထက် ရှင်းကျော့ရဲ့ သံယောဇဉ်တွေပါရှိ မနေဘူးတဲ့လား...။

အိတ်ထဲကဆေးစာရွက်ကို ထုတ်ပြခိုက်မှာ...။

“ သည်ဆေး လိုချင်လို့ပါ... ”

ဘေးမှအသံကြောင့် အမှတ်မထင် ကြည့်မိပါတယ်။

“ ဪ... ”

“ ဟင် ”

ထိုက်ဇော်ကို ကိုယ်တိုင်ကပင် ကျွန်တော့်ကိုအမြင် မှတ်မိနေပုံရပါတယ်။ ခဏနေတော့ အပြုံးတပွင့်နှင့် နှုတ်ဆက် တယ်လေ။

“ ကိုဟန်အတွက်ဆေးလာဝယ်တာပါ... ”

“ ဟုတ်လား... ကျွန်တော်က ကျွန်တော့် အမျိုးသမီးအတွက် ဆေးလာဝယ်တာပါ... ”

နောက်ထပ်ဘာပြောရမှန်းမသိခင် ထိုက်ဇော်က သွားမယ်ဆိုပြီး လှည့်ထွက်ဖို့ပြင်တယ်လေ။ သည်လိုအခွင့် အရေးမျိုးရဖို့ မလွယ်ဘူးဆိုပြီး...။

“ ထိုက်ဇော်ခဏလောက်စောင့်ပါလား ”

အဲလိုပြောတော့ ပလက်ဖောင်းပေါ်ရပ်စောင့် တယ်လေ...။ ဆေးရလို့ အိတ်ထဲထည့်ပြီး ထိုက်ဇော်ဘေး

၁၀
၃၆
၁၅

၂၁ ဣလွန်းတဲ့မိုး

အရောက်မှာ လိုရင်းကို တိုရှင်းစွာပင် မေးလိုက်တယ်။

နီဒါန်းတွေ စာကိုယ်တွေနှင့်လည်း ချဲ့ပြီးပြောမနေ
ချင်တော့ဘူး။ စိတ်ကနောက်ကျိ ရှုပ်ထွေးနေသည် မဟုတ်
ပါလား...။

“ ထိုက်ဇော် . . . ရှင်းကျော့ကို မင်းပြောစရာရှိတယ်
ဆိုတာ အစ်ကိုကို ပြောပြနိုင်မယ်ဆိုရင် ပြောပြပါလား. . .
အစ်ကို ရှင်းပေးနိုင်ပါတယ် . . . ”

ဖျတ်ခနဲကြည့်လာတဲ့ မျက်ဝန်းလေး^၀

ရုတ်တရက် အတွေးဝင်သွားတဲ့ပုံ။

ပြီးတော့ ပြုံးသွားတယ်။

“ အဲသည့်ကိစ္စနဲ့နဲ့ အဆင်ပြေသွားပြီ . . . ခုနကဘဲ
ရှင်းကျော့တို့နဲ့ တွေ့လိုက်တယ်လေ . . . ”

“ ရှင်းကျော့တို့နဲ့ တွေ့လိုက်တယ် ”

“ ဟုတ်တယ် . . . ”

ဒါကြောင့်များလား။ ရှင်းကျော့ဟာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်
ခြင်းကြီးစွာဖြစ်ခဲ့လို့လား။ ထိုက်ဇော်နှင့် တွေ့တိုင်း ကျွန်တော့်ကို
အတင်းဆွဲပုတ်ကာကွယ်တတ်တဲ့ ရှင်းကျော့ရဲ့ ကြောက်ရွံ့
လွန်းသော တူယ်တာမှုတွေ။

ဟိုလူ့ကိုမှီတွယ်လျှောက်သွားခဲ့တာဟာ ကြောက်ရွံ့ခြင်း
ရဲ့ တုန်ခိုက်မှုလား . . . ။ ဖြစ်နိုင်တာပေါ့ . . . ။ ခုနက

အတွေးတွေ လွဲချော်ခဲ့တာပါလား။

“ ကိစ္စက တော်တော်ရှင်းသွားပါပြီ . . . သူ့လူနဲ့ ကျွန်တော်ချိန်းလို့ရသွားပြီ . . . ပစ္စည်းတခုကိစ္စနဲ့ ရှင်းကျော့ကို တွေ့ချင်နေတာပါ . . . အခုရပါပြီ သွားမယ် . . . ”

လှစ်ခနဲဆိုထွက်သွားပြီ။

ကျွန်တော့်မှာသာ နေရာမရွေ့နိုင်သေး။

ပစ္စည်းတခုကိစ္စကြောင့် ရှင်းကျော့နဲ့ တွေ့ချင်တာလို့ ဆိုပါတယ်။ ထိုက်ဇော်ရဲ့ ငွေကြေးစိတ်မချရမှုကိုလည်း သိနေခဲ့တာပါဘဲ . . . ။ ပစ္စည်းလေးတခု အရှုပ်အရှင်း ဖြစ်တာဟာ . . . ရှင်းကျော့အတွက် သည်အမျှထိတ်လန့် စရာလား။

ရှင်းကျော့ကတော့ ထိတ်လန့်သွားတာ အဖြစ်နိုင်ဆုံး အခြေအနေပါဘဲ။ ဘာဘဲပြောပြော ရှင်းကျော့ရယ် . . . ။ မင်းကို ချစ်တယ်။ သည့်အတွက် ရင်ဆိုင်သင့်တာတွေကို ရင်ဆိုင်လိုက်ရင် အဖြေဟာ အနီးဆုံးနေရာကိုရောက်လာမှာပါ။

မိုးဆင့်ဝေတယောက် တစ်ရာခိုင်နှုန်းသော မျှော်လင့်ချက်မှာပင် ရဲဝံ့ရတော့မှာပါဘဲ။

“ အဲလိုဖြစ်ခဲ့တယ် မိ ”

ဣလွန်းတဲမိုး

စိတ်မှာနည်းနည်းလေး ငြိမ်သက်သွားချိန်မှာ ထိုက်လော်
 ပြောသည့်စကားတွေကို မှီကိုဖွင့်ပြောပြလိုက်ပါတယ်။ မေမေ
 အမွေ စိန်လော့ကက်ကလေးကို ပြန်လိုချင်ပေမယ့် သူတောင်း
 တဲ့ ငွေငါးသိန်းမပေးချင်ပါဘူး . . . ။ မှီကို လှိုဝှက်ဖုံးကွယ်
 မထားသင့်ဘူး ဆိုတဲ့ခံစားမှုကြောင့်လည်း ဖွင့်ပြောပြလိုက်
 ပါတယ်။

“ မိသိပြီးပါပြီ ”

“ ဟင် မိသိပြီးပြီ ”

“ ညီညီပြောတယ် ညီညီက မှီခေါင်းထဲထည့်မနေပါနဲ့
 သူ ပြန်ရွေးခဲ့ပေးမယ်ပြောတာဘဲ။ သူရွေးလာလိမ့်မယ် . . .
 ဘာဘဲပြောပြော ဒါဟာ ရှင်းကျော့အတွက် အမေ့ရဲ့အမွေဘဲ
 . . . ထိန်းသိမ်းရမယ့် ပစ္စည်းတခုလေ . . . သူနဲ့ရော
 တခြားလူနဲ့ပါ မထိုက်တန်ဘဲ ရှင်းကျော့နဲ့မှထိုက်တန်လို့
 ရှင်းကျော့ဆီ ပြန်ရောက်လာရတဲ့ အခွင့်အရေးကို လက်လွတ်
 ခံလို့ ဘယ်ဖြစ်မလည်း . . . ”

ကိုညီက ဘာမဆို မှီကိုဖွင့်ပြောပြပါသလား။

အင်းပေါ့လေ . . . သည်လိုမျိုးကြောင့်လည်း ရှင်းကျော့
 ဘဝခရီးဖော်အဖြစ် ကိုညီကိုမှီက ရွေးချယ်ပေးခဲ့တာ
 နေမှာပါ . . . ။

“ ညီညီဟာ ရှင်းကျော့အတွက် ဘဝတလျှောက်
 အဖော်ကောင်းအဖြစ် မိရွေးတာ မှန်တယ်မဟုတ်လား

ရှင်းကျော့ . . . သူဟာတသက်လုံးရှင်းကျော့ရှေ့က
မားမားမတ်မတ်ရပ်တည်ပေးလိမ့်မယ် . . . ”

အဲလောက်ယုံကြည်နေတဲ့မို့ကို ကိုညီကိုမချစ်ဘူး
ကိုဆင့်ကိုဘဲ ချစ်တယ်လို့ ဘယ်လိုပြောရက်ပါမည်လည်း။
ကိုညီကရောဘယ်လို အကြောင်းပြချက်နှင့် ငြင်းပယ်သင့်
တာလည်း. . . ။ သက်ပြင်းတချက် တိတ်တိတ်ကလေး
ခိုးရှိုက်ရတယ်။

ဘာဖြစ်လို့များ ဘဝတခုလုံးအတွက် စိတ်မှာ သတ်မှတ်
ချက်တခုဖြစ်ခဲ့ပြီးမှ . . . ကိုဆင့်ကိုစက္ကန့်မလုပ် သတိရနေ
ပါလိမ့်။ ကိုဆင့်ကိုကြတော့ မေ့ပစ်လိုက်ပါတော့လို့ ရှင်းကျော့ကို
ရှင်းကျော့ လူတတ်ကြီးလုပ်ပြီးပြောခဲ့ပြီး. . . . ရှင်းကျော့
ကိုယ်တိုင်ကြတော့ ဘာလို့များ ကိုဆင့်ကိုမမေ့နိုင်
ရတာလည်း. . . ။

“ ရှင်းကျော့ဆီကို နော်နော်ဖုန်းဆက်တာ နှစ်ခါ
သုံးခါရှိနေပြီ ရှင်းကျော့ ပြန်ဆက်လိုက်ဦး”

“ ဟုတ်ကဲ့ ”

နော်နော်ကဘာလို့ ဖုန်းခဏခဏဆက်နေရတာလည်း။
အလုပ်ကိစ္စများလား။ ဟိုအရင်ကတော့ သူငယ်ချင်းသုံးယောက်
အတူအလုပ်လုပ် ကြမယ်လို့ တွေးခဲ့ဘူးပေမယ့် . . .
ခုချိန်မှာတော့ ကိုညီနှင့် လက်ထပ်ရမည်ဆိုဘယ်လို အလုပ်
လုပ်မလည်း။ အိမ်ထောင်ဦးစီးရဲ့ သဘောတခုနှင့် ရှင်းကျော့

နေရမှာမဟုတ်လား။

နော်နော်ဆီ ဖုန်းဆက်ရတယ် ဘာကိစ္စရှိလို့လည်းလို့။

“ ကိုဆင့်ကတော့ မိမိကိုလာတောင်းမယ်ပြောတယ်
ရှင်းကျော့ . . . နင် ကြိုသိပြီးရင်ဆိုင်နိုင်အောင် ငါပြောတာ
သူဝေကတော့ နင်ကကိုဆင့်ကို ငြင်းတာနဲ့ပတ်သက်ပြီး စိတ်ဆိုး
နေတယ် သူ့အစ်ကိုမှာ ဘာငြင်းစရာရှိလဲပေါ့ဟာ . . . ကိုဆင့်
စိတ်ထိခိုက်ခံစားရတာကို မြင်တော့လည်း သူ့စိတ်ဆိုး
မှာပေါ့ . . . ”

“ စိတ်ဆိုးလဲခံရမှာပေါ့ဟယ် . . . ငါပြောခဲ့ပြီးပြီဘဲ
ငါ့အနာဂတ်ကို မိဘဆုံးဖြတ်မယ်လို့လေ . . . ”

“ နင် ကိုဆင့်ကို မုန်းလို့ငြင်းလိုက်တာလား ”

“ ဟယ် . . . မဟုတ်ပါဘူး . . . မမုန်းပါဘူး ”

“ ဒါဆို ချစ်နေတာလား . . . ”

မဖြေပါရစေနဲ့တော့လား

ချစ်ခြင်းကိုရင်ထဲမှာဘဲ ထားပြီးတော့ . . . ဝေးကွာ
ကြတာဘဲကောင်းပါတယ်။

“ ဟင့်အင်း ”

“ နင်မချစ်ဘူးဆိုလည်း ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ပြောပြီး
ငြင်းလိုက်ပေါ့ . . . သူကတော့ . . . မိမိမှာနှင့်ကို
လာတောင်းမှာဘဲတဲ့ . . . ”

“ခက်တဲ့ကိုဆင့်ဘဲ”

ရှင်းကျော့ စိတ်ညစ်သွားတယ်။

ဘာဘဲပြောပြော မှီရှေ့ရောက်လာပြီဆိုမိက မေးတော့ မှာပေါ့ . . . ။ ကိုဆင့်ကို ရှင်းကျော့ချစ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ခုအခြေအနေမှာ ချစ်ခြင်းအားလုံးကို မေ့လျှောက်တာဘဲ ကောင်းပါတယ်။ ရင်ထဲမှာဘဲထားလိုက်ပါတော့လား။

“နင်ရင်ဆိုင်ဖို့ကို ငါကြိုတင်ပြောပြထားတာ ရှင်းကျော့ နင်ဘယ်လိုဆိုင်သလဲ”

“သူနဲ့ ငါချစ်သူတွေမှ မဟုတ်တာဘဲဟာ . . . ငါလဲချစ်တယ်လို့ ဖြေခဲ့တာမှမဟုတ်တာဘဲ . . . လာပစေတော့ . . . ငြင်းမှာဘဲ . . . ကျေးဇူးတင်ပါဏယ် နော်နော် ဟိုတုံးကတည်းက ယုဝေထက်စာရင်နင်က ပိုပြီးစိတ်ရှည်တယ် မဟုတ်လား . . .”

“ရပါဘယ်သူငယ်ချင်း အချင်းချင်းတွေဘဲ ရှင်းကျော့ရယ် . . .”

နော်နော်ဖုန်းဆက်ပြီး တော့ စိတ်ကိုဘယ်လို မာန်တင်းထိတ်လန့်နေသလိုပါဘဲလား။ ကိုဆင့်ကလည်းလေ . . . ဘာလို့များ မှီဆီကို လာတောင်းပန်ရမှာလည်း။ မိန်းကလေးတယောက်ကို လာတောင်းတယ်ဆိုတာ မိန်းကလေးကလည်း စိတ်တူသဘောတူမှ တောင်းလို့ရမှာပေါ့ . . . ။ ရှင်းကျော့က

ချစ်တယ်လို့ ပြောခဲ့သည်မှ မဟုတ်တာ။

မျက်ဝန်းစုံမှိတ်ငြင်းဆန်ရတော့မည်။ ကိုဆင့်ရယ် . . .
အဲလိုအခြေအနေမျိုးတွေကို ရှင်းကျော့ရင်မဆိုင်ချင်ဘူး။

ရှင်းကျော့ စိတ်ဆိုးချင် စိတ်ဆိုးပါလိမ့်မည်။ ဒါပေမယ့်
ခုလိုမျိုး ရင်မဆိုင်လို့မဖြစ်ဘူး။ သိပ်ချစ်မိပြီလို့ သိပြီးတဲ့အခါမှာ
ဝေးကွာခြင်းအတွက်ဘယ်လိုမှ ရင်မဆိုင်ချင်ဘူး။ မဝေး
ကွားချင်ဘူး။ ဘယ်လိုမှ မတတ်သာလို့ လက်လျော့ရသည်ဆိုစေ
နောက်ဆုံးအခြေအနေအထိ ကြိုးစားကြည့်ချင်ပါသေးတယ်။

ရှင်းကျော့က ကျွန်တော့်ကို မချစ်ဘူးဆိုရင်တမျိုးပေါ့။

ရှင်းကျော့ မျက်ဝန်းလေးတွေက နွေးထွေးသော
အချစ်ကို တွေ့ခဲ့ပြီးတော့မှ ကျွန်တော်လွယ်လွယ်နှင့်
လျက်မလျော့နိုင်ဘူးလေ။

ထပ်တူညီသော နှလုံးသားဆိုတာကရှိနိုင်ဖို့ လွယ်သည်
မှ မဟုတ်တော့တာ . . .။

ဒါကြောင့်မို့ ကျွန်တော်ရောက်လာခဲ့ရတာပါမိ . . .။

ဘဲလ်သံကြောင့် လာဖွင့်တဲ့သူကို အမြင်မဝလို့သိတယ်။

“ မမိရှိလား ဟင် ”

“ မိ ရှိတယ် ”

“တွေ့ချင်ပါတယ်”

“ဘယ်သူလို့ ပြောပေးရမလဲ ”

“မိုးဆင်းဝေလို့ ပြောပေးပါ . . . ဒါနဲ့ ရှင်းကျော့ရော
ရှိုလား . . . ”

“ ရှိပါတယ် . . . ”

“မမို့ကိုဘဲပြောပေးပါ . . . မိုးဆင့်ဝေကတွေ့ချင်
လို့ပါလို့ . . . ”

မဝေကသွားမေးပေးပါတယ်။

တံခါးဝမှာရပ်နေရင်း လှမ်းကြည့်လိုက်မိတဲ့အခါမှာ
နှင်းဆီပန်း ပန်းရောင်လေး တပွင့် ပွင့်နေပါတယ်။ ပန်းရောင်
ဆိုတာ အချစ်ရဲ့သင်္ကေတပါဘဲ။ အချစ်အတွက် ကိုယ်ရောက်
လာခဲ့တယ်ရှင်းကျော့ ဘယ်သို့ဖြစ်လာမည်တော့မသိပါ . . . ။

“ ဝင်ပါ . . . မိက ဧည့်ခမ်းမှာဘဲ စောင့်နေပါတဲ့ . ”

ရောက်ခဲ့ဖူးသော ဧည့်ခမ်းပါ။

ဒါပေမယ့် ခံစားချက်ကတော့ ကွာတာပေါ့လေ။
မို့ကိုတွေ့ရမယ် ရင်ဆိုင်ရမယ် မိကဘယ်သို့သော စကားကို
ဆိုလိမ့်မည် မသိပါ။ စောင့်နေရသော အချိန်ကလေးကိုပင်
စိတ်မရှည်ချင်။

ဘီးတပ်ကုလားထိုင်ကို ကိုယ့်ဖာသာတွန်းရွှေ
ရောက်လာတဲ့ မို့ကိုမြင်းဘူးလိုက်ရပြီ။ ကျက်သရေရှိရှိနှင့်

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

သော မိန်းမတယောက်ပါဘိ။ မျက်နှာပေါ်မှာ မာနတော့
နတယ်။

“ မိုးဆင့်ဝေနေော် ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ”

“ ဆိုပါဦး မိနဲ့ ဘယ်လိုအကြောင်းကြောင့်တွေချင်
လည်း . . . ”

ကျွန်တော်အမှန်တိုင်းဘဲ ပြောလိုက်တယ်။ လိမ်ညာ
ယံဝှက်နေစရာအကြောင်း တခုမှ မရှိဘူး။ ရှင်းကျော့ကို
စွန့်လွှတ်နိုင်လို့ပါဆိုတဲ့ အကြောင်းကစပြီးတော့ . . . ။
ကျွန်တော်က ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို စွန့်လွှတ်ဖို့ဆိုတာ နှစ်ဦး
စပ်ဖက်ချစ်နေပါလျက် . . . ။ မို့ကို သူ့စိတ်မှာ ရှိသမျှ
အကြောင်းကို အမှန်အတိုင်းပြောပြလိုက်တာပေါ့။ မိဟာ
ပုပ်ထိမ်းသူတယောက် အနေနဲ့ ပြောပြရမှဘဲ။

မိက သေချာစေ့စေ့ကြည့်ပြီး ပြုံးနေတယ်။

“ ကောင်းပြီလေ . . . မင်းက ရှင်းကျော့ကို အုပ်ထိန်း
ပုံဆီမှာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောပြီးတောင်းတာ ကောင်းပါတယ်
ပေမယ့် မင်းတခုသိရမှာက ရှင်းကျော့နဲ့ မင်းဟာ ချစ်သူလား ”

“ ရုတ်တရက် အာဖြေရမှန်းမသိပါဘူး . . . ။

ကျွန်တော်တို့နှစ်ယောက်လုံးရဲ့ ရင်ထဲမှာ ချစ်ခြင်းအတူတူ
တယ်လို့ပြောတော့ ရယ်တယ်။ ဟုတ်လား။ ကောင်းပြီလေ

ဒါဆိုရင် . . . ရှင်းကျော့ကို မင်းမေးကြည့်ပါတဲ့ . . . ။
မဝေကတဆင့် ရှင်းကျော့ကို လွတ်လိုက်ဖို့ မိကပြောတယ်
သတ္တိရှိပါ ရှင်းကျော့။ ခုအချိန်ဟာ ရှင်းကျော့နဲ့ ကိုယ့်အတွက်
နောက်ဆုံးအချိန်လို့ ပြောလို့ရပါတယ်။

ရှင်းကျော့ရဲ့ ခြေသံဟာ ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်မှုတွေ
ရှိနေသလား . . . ။

မော်ကြည့်မိတဲ့အခါမှာ . . . ။

ခေါင်းငုံ့နေလိုက်တာ။ မျက်နှာလေးမျှ မြင်ခွင့်မရ။

“ ရှင်းကျော့ . . . မိ အမှန်ကိုဘဲလိုချင်တယ်
မိုးဆင့်ဝေနဲ့ ရှင်းကျော့ ချစ်နေကြသလား ”

“ ဟင် မချစ်ပါဘူး မချစ်ပါဘူး မချစ်ဘူး . . . ”

အံ့ဩရပြီ။ တကယ်ကိုဘဲ။ မချစ်ဘူးလို့ရှင်းကျော့
နှုတ်မှပြောရက်ပါလား။ မချစ်ဘူးလို့ပြောရင် တကယ်မချစ်
တာလား . . . ။

“ မိုးဆင့်ဝေ ကြားပြီနော် . . . မိကရှင်းကျော့ကိုဘာမှ
မချုပ်ချယ်ဘူး . . . သူ့စိတ် သူ့ခံစားချက် သူ့ဖာသာဆုံးဖြတ်ခွင့်
ရှိပါတယ်။ အခုသူ မချစ်ဘူးလို့ ပြောတာဟာ မချစ်လို့ပါဘဲ . . . ”

“ ရှင်းကျော့ ကိုဆင့်မေးပါရစေဦး ”

“ မမေးနဲ့ မမေးနဲ့ မမေးနဲ့ မမေးပါနဲ့ . . . ”

ပါးမို့မို့ပေါ်စီးကျလာတဲ့ မျက်ရည်စတွေဟာ မိုးဆင့်ဝေ
နှုတ်ကို ဆွဲအသွားစေပါလား။ မေးချင်တာတွေ ရင်မှာ ပြည့်လျှံ

နေပါလျက် . . . ရှင်းကျော့မျက်ရည်ဟာ နာကျင်ပင်ပန်း
လာစေပါလား. . . ။

“ ရှင်းကျော့သွားနိုင်ပြီ မိုးဆင့်ဝေကိုမီ ပြောစရာ
ရှိသေးတယ်. . . ”

ရှင်းကျော့ပြေးထွက်သွားတဲ့ ခြေလှမ်းတိုင်းဟာ ကိုယ့်
နှလုံးသားကိုနင်းချေသွားသလို ပါဘဲလား။ အခုတခါတွေရ
တာဟာ နောက်ဆုံးတွေခြင်းများလား။

“ မိုးဆင့်ဝေက ရှင်းကျော့ကို လက်ထပ်ချင်တယ်ဆိုလို့
မေးပါရစေဦး . . . ”

“ ဟုတ်ကဲ့ ”

“ ယောက်ျားလေးတယောက်ဟာ . . . ခိုးရာလိုက်ပြေး
ဘူးတဲ့ မိန်းကလေးကို လက်ထပ်ချင်သလား ”

“ ဟု ”

မို့ရဲ့စကားတခွန်းကြောင့် ကျွန်တော်အံ့ဩလွန်းစွာ
ကြည့်နေမိပါတယ်။ မိကတော့ ခပ်အေးအေးဘဲ စကားတွေ
များစွာပြောနေပြန်တာ။ သည်စကားတွေဟာ အမှန်တွေလား
မိလုပ်ကြံပြောနေတာလား. . . ။ ရှင်းကျော့ဟာ ယောက်ျားလေး
တယောက် နောက်ကိုလိုက် သွားဘူးပြီးသားတဲ့ . . . ။
ခေါင်းထဲမှာ နောက်ကျိရုပ်ထွေးလာပါတယ်။

“ မင်းစိတ်မှာ မိပြောနေတာတွေဟာ စိတ်ပျက်

အားလျော့သွားအောင် ပြောနေတယ်လို့ထင်ရင် ရှင်းကျော့လိုက်သွားတဲ့ ကောင်လေးရဲ့နာမည်ပါ ပြောပေးလိုက်မယ် . . . ထိုက်ဇော်တဲ့ . . . ”

“ ဗျာ . . . ”

နာမည်တခုသည် နားစည်အတွင်းသို့ မီးတောက်တစ်ခုမှာ ဝင်ရောက်တောက်လောင်စေပါလား . . . ။ အံ့ဩခဲ့ရပြီလေ။

မိ . . .

ရက်စက်လိုက်တာလို့ မပြောရက်လည်း ပြောရတော့မှာ ပါဘဲ ကိုဆင့်ကိုရှင်းကျော့ ငြင်းခဲ့ပြီဘဲ။ မိရှေ့မှာလဲ မချစ်ပါဘူး မချစ်ပါဘူးလို့ တိတိကျကျငြင်းပေးခဲ့တယ်။ နှလုံးသည် ပွတ်နှင့်တမျှရင်းပြီး ချစ်ရသူပါ။ ချစ်တယ်သာပြောချင်တာပေါ့လေ။ အခုတော့ မချစ်ဘူးလို့ အဖြေပေးခဲ့ပြီဘဲ။

ကိုဆင့်နှင့်ဘဝမှာ ဘာဆိုဘာမှ ပါတ်သက်စရာ မရှိတော့ပါဘူး . . . ဘာလို့များ ထိုက်ဇော်နှင့် အကြောင်း ဖွင့်ပြောခဲ့ပါလိမ့်။

မျက်ရည်ဟာ ရှင်းကျော့ရဲ့ အဖော်ဖြစ်ခဲ့ချိန်ကြာပါပေ။ မို့ကို စိတ်ထိခိုက်နေတာမို့ စကားလဲမပြောချင်တော့ပါဘူး . . ။

ဦးပြီးရင် . . . ငိုပေါ့ . . . ။

ပြတင်းမှန်ကတဆင့် အပြင်ကိုကြည့်မိတဲ့အခါမှာ
မိုးသည်းသည်းရွာနေပါလား . . . ။

ရွာလိုက်တဲ့မိုး

ရွာလွန်းတဲ့မိုးရယ် . . . ။

ရှင်းကျော့ဘဝမှာ ဘာလို့များဆုံးဖြတ်ချက်များခဲ့
ရပါလိမ့်။

ငယ်လွန်းတဲ့ အရွယ်ကအသိဟာ ဘဝတခုလုံး
ထိတ်လန့်ခြောက်ချားစေပါလား . . . ။

သည်လိုအချိန်မှာကြတော့မှ အတိတ်ရဲ့အမည်း
အစွန်းကို ရှင်းကျော့ဘယ်လို ပြန်ဖျက်နိုင်မှာလဲ . . . ။

“ ရှင်းကျော့လေး . . . ”

“ ဒေါ်ကြီးစော . . . ဘာလုပ်ပေးရမလဲ ”

ပါးပြင်ပေါ်က မျက်ရည်စကို သုတ်ပစ်ပြီးမေးရတယ်။
မိဘာခိုင်းစရာရှိလည်း။ လုပ်ပေးမှာပါ . . . ။ ဒေါ်ကြီးစောက
အနာမှာ ထိုင်နေတယ် . . . ။ ရှင်းကျော့ဖွင့်ထားတဲ့ပြတင်းကနေ
သည်းလွန်းရွာလွန်းတဲ့မိုးတွေကို မြင်နေရတယ်လေ . . . ။

“ အဲသည်အချိန်က ရှင်းကျော့ အသိဉာဏ်မှာ
အင်မတန်ကြောက်ရွံ့နေရတဲ့ မိအရိပ်ကလွတ်မြောက်ချင်တဲ့
သဘောပဲ ရှိခဲ့ပါတယ် . . . ”

ရုတ်တရက်ရောက်ရှိလာတဲ့ မိထွေးရဲ့ နှိပ်စက်ခြင်း အမုန်းတွေကြောင့် ရှင်းကျော့ဟာ သိပ်ကို စိတ်ပင်ပန်းခဲ့ရတဲ့ အချိန်တွေပါဘဲ။ ဒါကြောင့်လည်း ထိုက်ဇော်က တဖက်ခြံမှာ နေပြီ။ ချစ်တယ်လို့ပြောတဲ့ အခါ . . . ခေါင်းငြိတ်ခဲ့ မိတာပါ . . . ။

“ အချစ်ဆိုတာ . . . နှလုံးသားတခုတည်းနဲ့မဟုတ်ဘဲ ဦးနှောက်နဲ့လည်းစဉ်းစားရတာပါ . . . အချစ်ဘာလဲဆို ရှင်းကျော့ သိပါပြီ”

ထိုက်ဇော်ကို နှလုံးသားနဲ့လဲ မချစ်ခဲ့ဘူး။

ဦးနှောက်နဲ့လဲစဉ်းစားခဲ့တာ မဟုတ်ဘူး . . . ။

မွန်းကြပ်သိပ်နေတဲ့ အိမ်ကလေးအတွင်းမှာ ပျော်ရွှင်မှု ကင်းမဲ့ရာက . . . အမှားအယွင်းတွေကို လက်ခံခဲ့မိတာပါ . . . ။ ဒါဟာ အချစ်မဟုတ်ဘူးဆိုတာလဲ မသိခဲ့ပါဘူးလေ . . . ။

“ အဲသည့်အိမ်မှာ ဘာပျော်စရာရှိလဲရှင်းကျော့ မိထွေးက နှိပ်စက်နေတာ . . . စိတ်ညစ်စရာတွေဘဲ ပြည့်နေတဲ့ အိမ်မှာရှင်းကျော့နေမနေနဲ့ ကိုဇော်နောက်လိုက်ခဲ့ အဝတ် အစားတော့ ယူမနေနဲ့ သိနေတယ် . . . အခုဆွဲထားတဲ့ စိန်လော့ကတ်နဲ့ သွဲကြိုးတော့ယူလာခဲ့အင်္ကျီထဲ ထည့်ဆွဲခဲ့ . . . နော် . . . ”

ထိုက်ဇော်ရဲ့အပြောတွေဟာ အမှန်တွေလား လိမ်ညာ

ခြင်းတွေလားဆိုတာ . . . ဘာကိုမှမဝေခွဲတတ် ခဲ့ပါဘူး . . .
ဦးနှောက်နည်းတဲ့ စိတ်ကစားတတ်သော အရွယ်ရဲ့
မှားယွင်းခြင်းဒါဏ်ကို တသက်လုံးခံစားရခဲ့တာပါ . . . ။

အဲသည့် နေ့ကလည်း မိုးတွေသည်းပါတယ် ။
မိုးသည်းသည်းကြားမှာ စာအုပ်ဆိုင်ဆိုင်ခဏထွက်ခဲ့တာ . . .
မိမသိအောင် မနည်းခိုးဝှက်ထွက်ရတာပါ။ မိုးသည်းသည်း
တွေကိုလဲ ရှင်းကျော့ကြောက်တတ်ခဲ့ပါတယ်။ လှည့်တကြည့်
ကြည့် ထွက်ပြေးခဲ့တဲ့အခါမှာ . . . ထိုက်ဇော်ကကားဂိတ်မှာ
လက်မှတ်ဖြတ်ပြီးစောင့်တယ်။ ကားဂိတ်မှာတွေ့တဲ့အခါ . . . ။

“ ဆွဲကြိုးကို ကို ဇော် ပေးထားနော် . . . ။

ရောင်းသင့်ရင် ရောင်းရမှာ . . . ကားလက်မှတ်ဝယ်ထားပြီး
. . . မန္တလေးရောက်ထိ ထွက်ပြေးကြမယ် . . . ”

အဲလိုနဲ့ . . . ဆွဲကြိုးနဲ့ စိန်လော့ကတ်ဟာ ထိုက်ဇော်
ဆီပါသွားခဲ့ပါတယ်။ ကားမထွက်ခင် အချိန်လေးမှာတော့
ရှင်းကျော့ တို့ရှိရာ ရောက်လာခဲ့တဲ့သူက မိပါတဲ့။

“ ဒေါ်ကြီးစောရယ် . . . မိကြောင့် ရှင်းကျော့ဟာ
အပျိုဆိုတဲ့ဘဝမပျက်ခဲ့တာပါ . . . ဒါပေမယ့် ယောက်ျား
တစ်ယောက်နောက်ကို ခဏလေးလိုက်သွားခဲ့မိတဲ့ အမည်း
စက်ကတော့ ဘယ်လိုမှ မပျက်နိုင်တော့ပါဘူး . . . အဲသည့်
နောက်ပိုင်းမှာ . . . မိဘယ်လို နှိပ်စက်နှိပ်စက် ဘဝမပျက်

အောင် လာခေါ်ပေးခဲ့တဲ့ ကျေးဇူးကိုထောက်ထားပြီး သည်းခံခဲ့တာပါ . . . ”

“ အင်း . . . မိလဲမှားတုံးကမှားခဲ့တာဘဲ ဦးသန့်စင်ကို မယူချင်ဘဲ ယူခဲ့ရတဲ့အမုန်းကို ရှင်းကျော့ဆီပုံပြီး နှိပ်စက်ခဲ့တာကိုး . . . ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်မှာ နှိပ်စက်လွန်းတဲ့ နေရာက လွတ်မြောက်ဖို့ကလွဲပြီး ဘာမှ မတွေ့တတ်တာလဲ ရှင်းကျော့ရဲ့ ကလေးစိတ်ကိုလည်း အပစ်ပြောမရပါဘူးကွယ် ”

“ ဒေါ်ကြီးစောတို့အပစ်မယူပေမယ့် . . . သူများအမြင်မှာတော့ ရှင်းကျော့ဟာ ထိုက်ဇော်နောက်ကို လိုက်သွားခဲ့ဘူးပါပြီ . . . ”

မျက်ရည်ကတော့ ဘယ်တော့မှခမ်းတော့မည်မထင်။ ချစ်သောကိုဆင့်နဲ့လည်း ထာဝရပေးပါပြီ။

ကိုဆင့်ရင်ထဲမှာလည်း ရှင်းကျော့ဆိုတာ တန်ဖိုးမဲ့သော မိန်းကလေးတယောက်အဖြစ် . . . ရွံရှာနေလောက်ပါပြီလေ။

“ ကဲပါ မငိုပါနဲ့ကလေးရယ် . . . မောင်ညီညီလှိုင်ကလည်း သည်အကြောင်းတွေ အားလုံးသိပြီးခွင့်လွှတ်ပြီးခဲ့ပြီဘဲ သမီးရဲ့ ရှေ့ရေးအားလုံးဟာ အဆင်ပြေ ချောမွေ့သွားမှာပါ . . . သမီးရဲ့ သားသမီးတွေကြရင်သာ အဖေအမေရဲ့ မေတ္တာအပြည့် အဝနဲ့ ဆုံးမသင့်တာတွေဆုံးမ ကိုယ်ဖြစ်တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေနဲ့ ယှဉ်ပြီးအမှားတွေမမှား ရအောင်

ဆုံးမပေါ့... မောင်ညီက စိတ်သဘောထား ပြည့်ဝ
ပါတယ်...”

ကိုညီနှင့် ဘဝခရီးကိုလျှောက်ရမှာက သာယာပျော်ရွှင်
မယ်ဆိုပါတယ် ဦးနှောက်နှင့်ယှဉ်သော အိမ်ထောင်ရေးတခုဘဲ
မဟုတ်လား။ နှလုံးသားကတော့ ကိုဆင့်ဆီမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့မှာပါ။

“ မောင်ညီကပြောပါတယ်။ ရှင်းကျော့စိတ်ချမ်းသာဖို့က
အဓိကပါတဲ့... ရှင်းကျော့ဘဝလေးဟာ အမြဲစိတ်ထိခိုက်
ခဲ့ရတဲ့ နှစ်များပါပြီ... ရှင်းကျော့စိတ်ချမ်းသာဖို့ကို သူ
တတ်နိုင်သ၍ ကြိုးစားမယ်လို့ ပြောပါတယ်”

သည်စကားကြားရလို့ ကျေးဇူးတင်ဝမ်းသာမိပါတယ်။
ကိုညီအပေါ်မှာအချစ်ဆိုတာ မရှိပေမယ့် ရှင်းကျော့အပေါ်
ညှာတာပေးသူတယောက်အနေနဲ့တော့ ခင်မင်မိပါတယ်...။

ကိုဆင့်ကိုချစ်မိတဲ့ အချစ်နဲ့တော့သည်တသက်
ဘယ်သူ့ကိုမှ ချစ်နိုင်တော့မည်မထင်ပါ။၏

ခန္ဓာကိုယ်တခုလုံးကလည်း နာကျင်ပင်ပန်းနေပါတယ်။
စိတ်ရောလူပါ ဗုံးဗုံးလဲကျသွားသလိုပါဘဲ...။ မိုးရွာ
ကြီးထဲမှာ ပြန်လာခဲ့မိတယ်။ ဘာကိုမှမမြင်နိုင်တော့
လောက်အောင် စိတ်မှာခံစားရတာပေါ့။ အိမ်ပြန်ရောက်

တော့နေမကောင်းဖြစ်နေပြီဆိုတာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုသိတယ်။

ထိုက်ဇော်တဲ့

ထိုက်ဇော်တဲ့ဆိုတဲ့ မှီအသံကိုဘဲ နားစည်မှာ

ပြန်ကြားနေမိတယ်...။

မဖြစ်နိုင်ဘူးလား။

သိပ်ဖြစ်နိုင်ပါတယ်။

ထိုက်ဇော်ကို မြင်ရင် ကိုယ့်အသက်ကိုတောင် မနမော
နိုင်တော့လောက်အောင် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာ
ထွက်ပြေး တိမ်းရှောင်တတ်တဲ့ ရှင်းကျော့ရဲ့ပုံသဏ္ဍာန်လေး
တွေက တိကျတဲ့ အဖြေဘဲမဟုတ်လား...။

ရှင်းကျော့

ထိုက်ဇော်နောက်ကို လိုက်သွားဘူးသတဲ့။

စိတ်မှာနာကျင်ခြင်းဖြစ်ရတာ ဝန်ခံရမယ်ဆိုပေမယ့်
အချစ်ဆိုတာ အပစ်တခုကြောင့်ရော ပျောက်ပျက်နိုင်ပါ
သလား...။

နှလုံးသည်းပွတ်မှာ နာကျင်နေမျောမိခြင်းက တပိုင်း
ချစ်နေခြင်းကတပိုင်းပါတဲ့လေ။

ငါဘာလုပ်ရမလဲဆိုတဲ့ အတွေးစကိုဘဲ ထပ်ခါတလဲ
အဖြေရှာနေမိပါတယ်။ ရှင်းကျော့ကို စွန့်လွှတ်လိုက်ရတော့
မလား...။ ဦးနှောက်တခုလုံးလည်း နောက်ကျိရှုပ်ထွေး

နေပါရော . . . ။

“ ကိုဆင့် နေမကောင်းဘူးလား ကျွန်တော်လဲ
ကောင်းရောကိုဆင့်လဲ ပြီထင်တယ် . . . ဆေးခန်း
သွားရအောင်လာ . . . ”

“ ဆေးသောက်ထားပါတယ် ကိုဟန် ကျွန်တော်
ခဏအိပ်လိုက်ရင်ပျောက်မှာပါ . . . ”

ဘာဆေးမှမသောက်ပါဘဲ ညာပြီး အိပ်ယာထဲ
ခွေနေမိတယ်။ ကိုဟန်ကတော့ အဟုတ်မှတ်သွားပုံရပါတယ်။
ဘယ်မှလဲ မသွားချင်အောင်ပါဘဲ။ ရင်ထဲမှာလည်း တင်းကြပ်
ပြည့်သိပ်နေတာပါလား . . . ။ တယောက်ယောက်ကို ဖွင့်ပြော
ပြချင်တယ်။ ဘယ်လိုအကြံဉာဏ်တွေရောပေးနိုင်မလည်း . . . ။

“ ကိုဟန် ”

“ ဟု . . . ကိုဆင့်ဘာယူမလဲ ကော်ဖီသောက်မလား ”

“ မဟုတ်ပါဘူး . . . ”

“ ကိုဆင့်ရိုးရိုးဖျားတာရောဟုတ်ရဲ့လား . . . ”

“ မိုးမိသွားလို့ပါ . . . မိုးတွေထဲ ပြန်လာခဲ့မိတယ်
စိတ်အနှောက်အယှက်ဖြစ်နေလို့ပါ . . . ကိုဟန် . . .
ကျွန်တော် မယုံကြည်နိုင်အောင်ဘဲ . . . ရှင်းကျော့ဟာ
ငယ်ငယ်ကလူတယောက်နောက်ကို လိုက်သွားခဲ့ဘူးတယ်တဲ့
အဲသည့်စကားကို ကြားကြားခြင်း ကျွန်တော်ထူပူပြီး ဘာဖြစ်လို့

ဖြစ်သွားမှန်းကိုမသိ အောင်ပါဘဲ... ”

“ သေချာလို့လား ကိုဆင့်ရဲ့ တချို့ကစိတ်ပျက် သွားမလားဆို အပြောမျိုးရော မဖြစ်နိုင်ဘူးလား... ”

“ မဖြစ်နိုင်ဘူး သေချာတယ်လို့ကျွန်တော်သိနေတယ် ”

“ ကိုဟန်ကိုပါ အပူတွေကူးစက်နေပြီလား သူလည်း တွေဝေစဉ်းစားသွားပုံရတယ် ”

“ ကိုဆင့် သိပ်စဉ်းစားစရာမလိုပါဘူး အဓိက နှစ်ချက်ဘဲရှိတယ် တစ်ချက်က အဲသည့် အပစ်ကို ကိုဆင့် ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူးဆို နောက်ဆုတ်လိုက်ယုံပေါ့... ကိုဆင့်တို့ ချစ်သူအဆင့်တောင် မရသေးဘူးနောက်ဆုတ်လို့ အလွယ်လေး ဒုတိယအချက်ကတော့ ခွင့်လွှတ်နိုင်တယ်ဆိုရင်တော့... ရှေ့ဆက်လိုက်ပေါ့ ရှေ့ဆက်နိုင်မယ့် နည်းစဉ်းစားပေါ့... ကိုဆင့်အဲသည့် နှစ်ချက်ကို တိတိကျကျအဖြေရအောင် စဉ်းစားဖို့လိုတယ်... သည်အပစ်အမည်းစက်ဟာ ကိုဆင့် တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အိမ်ထောင်ရေးမှာ သေရာပါမှာနော်... ”

ကိုဟန်ပြောတဲ့စကားတွေဟာ မှန်ကန်နည်းလမ်း ကျပါတယ်။ ခုချိန်မှာတော့ ဘာကိုမှ မတွေးနိုင်လောက်အောင်... ရှုပ်ထွေး နေသလိုပါဘဲ။ စိတ်ရောလူပါ ပင်ပန်းနွမ်းနယ် လွန်းနေပါတယ်။

“ ကိုဆင့် နေမကောင်းနေတုံးမှာ ဘာမှမတွေးပါနဲ့ ”

... အနားယူလိုက် နေကောင်းတော့ ဦးနှောက်က အစလန်းဆန်းလာရင် အဖြေကတိတိကျကျရသွားမှာပါ... ကျွန်တော်ကိစ္စလေးတခုရှိလို့ အပြင်သွားဦးမယ်”

ကိုဟန်ထွက်သွားတော့ အခမ်းကပြန်တိတ်ဆိတ် သွားပြန်ပါတယ်...။ အတွေးတွေကို ခေါင်းထဲက ထုတ်ပစ်ဖို့ ဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်ပါဘူး...။

ခုနေမှာလုံးဝအိပ်ပျော်သွားမယ်ဆိုရင်တောင် အိမ်မက် တွေအဖြစ် ရှုပ်ထွေးစွာ ရောက်ရှိလာဦးမှာပါတဲ့...။

ကိုဟန်ပြောတဲ့ ခွင့်လွှတ်နိုင်လား ရှေ့ဆက်၏

ခွင့်မလွှတ်နိုင်ဘူးလား နောက်ဆုတ်ဆိုတဲ့ အချက် ကလေးနှစ်ချက်ဟာ မှန်နေပါလျှက် စဉ်းစားမရ တွေဝေ နေဆဲပါ။

“ ကိုဆင့် ဖုန်းလာနေတယ် ”

“ ကိုတင်အောင်လား... ကျွန်တော် ဖျားနေလို့ပါ ဘယ်သူလဲလို့မေးပေး...”

ခဏနေတော့လာပြန်ပြောပါတယ်။

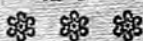
“ ခင်းများညီမ ယုဝေတဲ့ ဖျားနေတယ်ဆိုသူလာခဲ့ မယ်ဆို ဖုန်းချသွားတယ် ”

ပြဿနာဘဲ။

နေမကောင်း စိတ်မကောင်းရတဲ့အထဲမှာအဲသည့်

ပူညံ့ပူညံ့ကလာဦးမယ်။ သည်မှာဘာတွေဖြစ်နေတယ်
မသိပါဘဲ။ ဆေးခန်း အတင်းခေါ်ချင်ခေါ်မှာ...။

စိတ်ပျက်စရာဘဲ၊ ထွက်ပြေးစရာနေရာလဲမရှိ။
ရှောင်နေလို့လည်းမကောင်း။ ယုဝေလာမယ့် အချိန်ဘဲ
စိတ်ပျက်လက်ပျက် စောင့်ရဦးမှာ။

ခဲလေးလုံးပစ်ကျသွားပြီးတဲ့နောက်မှာ ရေကတော့
ဂယက်ဝိုင်းလေးတွေနှင့် လှုပ်ရှားသွားတာပါဘဲ။ အဲသည့်
ဂယက်ဝိုင်း လေးတွေကတော့ ခဏနှင့်ပြန်လည် ငြိမ်သက်
သွားပါတယ်။ ဘဝမှာ ဆုံးရှုံးခဲ့တဲ့ ဂယက်တွေကတော့
ခုလောက်မြန်မြန် မငြိမ်သက်ပါဘူး။

ရှင်းကျော့ သေဆုံးသည်တိုင် လိုက်ပါထိခိုက်
နေဦးမှာပါဘဲ။

အဲလိုမျိုးခံစားရတယ်လို့ အနားမှာထိုင်နေတဲ့ ကိုညွှီကို
ပြောပြမိပါတယ်။ ကိုညွှီကပြုံးရင်း ပြောပါတယ်။

“ သည်အကြောင်းကိုချည်း ရှင်းကျော့ကအမှတ်ရ
နေတာကိုး... ပြီးခဲ့တဲ့ အတိတ်ဆိုတာ ပြန်ပြင်လို့မရဘူး...
မေ့ထားမှပေါ့... အဲသည့်အကြောင်းမှာ ရှင်းကျော့ ဘာမှမှ
မဖြစ်ခဲ့ဘဲ... ပီအချိန်မီ လာခေါ်ခဲ့တာဘဲ”

၂
၆
၃၃

ရွာလွန်းတဲ့မိုး

“ ဒါက လူတိုင်းမသိဘူးလေ . . . မသိတော့ ရှင်းကျော့ကို ရွံရှာမုန်းတီးသွားမှာမျိုး . . . ”

ကိုဆင့်နှင့် မပေါင်းရရင်နေပါ။ ကိုဆင့်စိတ်မှာ ရှင်းကျော့ကို ရွံရှာပြီးစိတ်ပျက်သွားမှာမျိုးကိုတွေ့ပြီး ထိခိုက်နေမိသလိုပါဘဲ။ ကိုညီက ရှင်းကျော့ကိုကြည့်နေတယ်။

“ ထားမိတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာရဲ့ အတိုင်းအတာ နက်ရှိုင်းမှုတွေ များရင်များသလိုရှိခဲ့တဲ့ အပစ်ဟာ သေးငယ်ပျောက်ကွယ် တတ်တာဘဲ . . . စိတ်ဆိုတာ အပစ်ကို အချစ်နဲ့ဖုံးရင် အပစ်ကကွယ်ပျောက်သွားတတ်တာဘဲ . . . အချစ်နည်းရင်တော့ အပစ်က ပိုကြီးလာတတ်တယ် . . . ”

“ အချစ်နည်းရင်တော့ အပစ်က ပိုကြီးလာတတ်တယ် တဲ့လား . . . ”

ကိုဆင့်ရယ် . . . အဲလိုသာဆိုရင်တော့ ရှင်းကျော့ရဲ့ အပစ်ဟာ ကိုဆင့်အတွက် ပိုကြီးမားလာမလား သေးငယ်ပျောက်ကွယ် သွားမလား ရှင်းကျော့သိချင်ပါတီ။

“ ကိုညီဇော . . . မိကရှင်းကျော့ အကြောင်းပြောပြတော့ ဘယ်လိုခံစားရသလည်း . . . ”

“ ဒါမျိုးတွေက ဖြစ်တတ်တာဘဲ ရှင်းကျော့ရယ် . . . အသိဉာဏ်က မပြည့်သေးတာ . . . နှိပ်စက်နေပြီး စိတ်ညစ်ညူး နေတဲ့အိမ်က ခွာဖို့အလွယ်ကူဆုံး ထွက်ပေါက်

တခုကို ရှာတတ်ကြတာဘဲလေ . . . အပစ်ပြောလို့မရပါဘူး
ဘာမှမဖြစ်ခဲ့ဘူးဆိုတော့ တော်ပါသေးတယ် . . . ”

“ ဖြစ်တယ်ဆိုရင် ကိုညီဘယ်လိုဆုံးဖြတ်မလဲ . . . ”

“ ရှင်းကျော့သာ ထိုက်ဇော်နဲ့ တကယ်လက်ထပ်ခဲ့
မယ်ဆို ကိုယ်ဘယ်လက်ခံမလဲ ”

“ ဟင် ”

“ ရှင်းကျော့ လူဆိုတာ အတ္တရှိတယ် ကိုယ်ပန်ရမယ့်
ပန်းတပွင့်ဟာ အလှဆုံးအဖြူစင်ဆုံးဘဲ ဖြစ်စေချင်ကြတယ်။
ဒါဟာ လူ့သဘာဝဘဲ ဒါပေမယ့် ခုနကပြောသလို အချစ်များရင်
အပစ်ကပျောက်သွားလေ . . . ရှင်းကျော့ကို ကိုညီက
ချစ်တာမှမဟုတ်ဘဲ မှီကြောင့်ခင်မင်တာစာနာတာဘဲရှိတာ
အချစ်မရှိရင် အပစ်ကကြီးမှာပေါ့ ဒါဆို ဘယ်ယူပါ့မလဲ . . . ”

အဲလိုတော့လည်း ဟုတ်နေပြန်ပါရောလား . . . ။

ကိုညီကတော့ ဘာမှတွေးမနေနဲ့ ရှင်းကျော့လဲ ဖြူစင်ဆဲ
ပန်းကလေးဘဲ ကိုညီကလဲ လက်ထပ်မှာဘဲ။ ဘဝတသက်လုံး
အတွက်လည်း စာနာချစ်ခင်စွာ ပေါင်းသင်းမှာဘဲ။ ခေါင်းထဲကို
ဘာမှ ထည့်တွေးမနေနဲ့ . . . ။ နောက်ကြောင်းတွေစဉ်းစား
ပြီးလဲ စိတ်ညစ်စရာမရှိဘူး . . . ။ ပျော်ရွှင်သာယာသော အနာ
ဂါတ် ဘဝတခုကို ကိုညီကရှင်းကျော့ကို ပေးမယ်တဲ့လေ . . . ။

သာယာပျော်ရွှင်သော အနာဂါတ်မှာ . . . အချစ်

၂၃၅ ဣလွန်းထဲမိုး

ကွယ်ပျောက်နေခဲ့ရင် . . . ဘယ်လောက်ထိပျော်ရွှင်ချမ်းမြေ့
မှာတဲ့လည်း . . . ။

“ မိကတော့ ရှင်းကျော့နဲ့ကိုညီ လက်ထပ်ပြီးရင်လည်း
သည်အိမ်မှာဘဲလာနေပါတဲ့ . . . သူ့သေဆုံးသည့် အချိန်
တိုင်အောင် ကိုညီတို့နဲ့ အတူနေချင်တယ်လို့ ပြောပါတယ် . . . ”

ရှင်းကျော့ဟာ . . . ချစ်သူမဟုတ်သော ယောက်ျား
တယောက်ကို လက်ထပ်ရတော့မည်တဲ့ . . . ။

ကိုဆင့်နှင့်အပြီးတိုင်ဝေးပြီလို့ တွေးရရင် . . . ရင်ထဲက
ကြေကွဲဝမ်းနည်းခြင်းဟာ ဘယ်အချိန်တိုင်ထိခိုက် ခံစား
နေရလေမည်လည်း . . . ။

ကိုညီကတော့ လက်ထပ်ဖို့ အစီအစဉ်တွေပြောပြ
နေလေရဲ့ . . . ။

ရှင်းကျော့အတွက်ကတော့ လက်ထပ်တယ် ဆိုတာ . . .
ကိုဆင့်နှင့် အပြီးတိုင် ဝေးကွာခြင်းပါလားလို့သာ ထိခိုက်စွာ
တွေးနေမိပါတယ် . . . ။

“ ရှင်းကျော့ရဲ့ ဆွဲကြီးနဲ့ လော့ကတ်ပြန်ရတာ
ဝမ်းသာရဲ့လား ”

“ အမွေပစ္စည်းဘဲကိုညီရယ် . . . ဝမ်းသာတာပေါ့
ရှင်းကျော့မိုက်မဲလို့ ဆုံးရှုံးခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းဟာ ရှင်းကျော့ဆီ
ပြန်ရောက်လာတာ ပြောစရာမရှိအောင် ဝမ်းသာပါတယ် . . .
ကိုညီတော့ ပိုက်ဆံကုန်သွားတာပေါ့ . . . ”

“ မိပေးတာပါ ”

“ ဟင် မိပေးတာ ”

“ ဟုတ်တယ် မိက ရှင်းကျော့အတွက် မင်္ဂလာလက်ဖွဲ့ အဖြစ် ပေးတာလို့ပြောတယ် . . . ”

ခုလိုကြပြန်တော့လည်း မိစေတနာကိုနောက်ထပ် ကျေးဇူးတင်ရဦးတော့မှာပါဘဲလေ။ မိကြောင့် ဘဝတခုလုံး မပျက်ခဲ့ရတဲ့အတွက် မိနှိပ်စက်သမျှ ခေါင်းငုံ့ခံမယ်လို့ စဉ်းစား ခဲ့ပြီးသားပါ . . . ။

ဒါကြောင့်လည်း နှလုံးသည်းပွတ်တခုလုံး အဆုံးခံ ပြီးတော့ မိစကားကို နားထောင်ပေးခဲ့ပြီဘဲ။ ရှင်းကျော့ဖြေချင်တဲ့ စကားတွေက ကိုဆင့်ကိုသိမ်ချစ်တယ်ဆိုတာပါဘဲ။

လေးလေးသိန်း လက်ကိုက်တယ်ဆိုလို့ အန်တီဝေ ဆေးလူးပေးနေတာကို ကျွန်တော်ကြည့်နေမိပါတယ်။ အချစ် ဆိုတာ အပစ်တခုအပေါ် ခွင့်လွှတ်နိုင်စွမ်း အားအပြည့် ရှိတယ်လို့ ကျွန်တော်ခံစားလို့ရနေပြန်ပါတယ် . . . ။ ရှင်းကျော့ ကိုချစ်တယ် မခွဲနိုင်ဘူးဆိုတဲ့ ခံစားချက်ဟာရှုပ်ထွေးနေတဲ့ ဦးနှောက်တွေကြားမှာ လှည့်ပတ်လှုပ်ရှားနေခြင်းအားဖြင့် စဉ်းစားနိုင်စွမ်းအားတွေ အတော်ကြည်လင်လာခဲ့ပါတယ်။

“ ဝေ . . . ကိုဆင့်အတွက် ဆန်ပြုပ်ပြုပ်ထားရဲ့လား ”

ကိုကိုဖျားနေတယ် မရဘူးအိမ်လိုက်ခဲ့ဆို ယူဝေ ဆွဲခေါ်လာလို့ သည်အိမ်ကိုပါလာခဲ့တယ်လေ။

“ ပြုပ်ထားပါတယ် ”

“ ကိုဆင့် . . . မိုးသိပ်ရွာတယ် . . . နွေးနွေး ထွေးထွေးနေနော် . . . မင်းကယောက်ထဲနေတာ စားဝတ်နေရေး လေးသိန်း စိတ်မချဘူး . . . မင်းမှာချစ်သူရှိရင်လဲ မြန်မြန် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်တာ . . . ”

လေးလေးသိန်းစကားကြောင့် ပြုံးမိတယ် ချစ်သူတဲ့ ။

ကိုဆင့်ကို မချစ်ဘူးဆိုတဲ့ စကားကို အမှတ်ရတဲ့အခါ ရင်မှာ နာကျင်ရပါတယ်။

ရှင်းကျော့က ချစ်သည်ဖြစ်စေ မချစ်သည်ဖြစ်စေရင်မှာ ထိခိုက်ရတာက မှီစကားတွေလည်းပါပါတယ်။ ရှင်းကျော့ရေ မိုးဆင့်ဝေရဲ့ အတွေးတွေမှားနေပြီထင်တယ် . . . ဘာလို့ လက်လျော့ချင်တဲ့စိတ် မရှိရတာလည်း . . . ။

ရင်ထဲမှာတော့ မ သိနားမလည်ခင်က အမှားမို့ခွင့်လွှတ် နိုင်ပါတယ်လို့ ထပ်ခါတလဲရွတ်နေမိပြန်ပါတယ်။

သိုးကလေးရဲ့ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်နေတဲ့ ခံစားမှု လေးဟာ အပစ်ကင်းစင်ပါတယ်။ အပစ်တွေပြုလုပ်ခဲ့ဘူးတယ် ဆိုလည်း . . . အဲသည့်အပစ်ရဲ့ ဒါက်ရာတွေကို သိပ်ကြောက် နေရှာသူလို့ စာနာခံစားနေမိပြန်ပါတယ်။

ငါ့မှာ တိကျတဲ့ အဖြေရှိနေတာဘဲ ငါဘာလို့အချိန်တွေ
အကုန်ခံစောင့်နေရမှာလည်း . . . ။ အနည်းငယ် နေမကောင်း
နေတာနဲ့ဘဲ ချစ်သူကိုလက်လွတ်ခံဖို့ အချိန်တွေ ဖြန်းနေသလို
ဖြစ်ရင်ကော . . . ။

ရှင်းကျော့

အချစ်ဟာ ထူးဆန်းစွာ ကိုယ့်ကို ရဲ့ဝံ့နေစေပါရောလား။

“ ကိုကို ခါကဘယ်လဲ ”

“ ငါအရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတခု မေ့နေလို့ပါ ချက်ခြင်း
ပြန်လာပါမယ် ”

“ ဖျားနေတာကို မိုးရွာကြီးထဲ သွားဦးမလို့လား . . .
သွားတိုင်မယ် ”

လေးလေးသိန်းနဲ့ သွားတိုင်ပြန်ပြီ။

သည်ကောင်မလေးကတမျိုး။

ရှင်းကျော့ဆီ သွားမလို့ပါဆိုရင် ဘယ်လောက်များ
ပြောလိုက်လေမလည်း . . . ။

“ သား အလုပ်အရေးကြီးရင် ကားယူသွားလေ ”

လေးလေးသိန်းကတော့ နားလည်ပါတယ်။ ရောက်အောင်
တော့သွားရမှာပါဘဲ။ ဒါကြောင့် ကားယူလာခဲ့တယ် သည်း
လွန်းတဲ့မိုးပါဘဲ . . . ။ ဂျာကင်ထူထူဝတ်ထားပေမယ့်
နေမကောင်းနေတဲ့ အရှိန်ကြောင့်လား အေးစိမ့်နေသလို

ခံစားရတယ်။

မိ ဘာပြောသလဲ . . .

သည်တခါမှ ပြောမရရင်ကော . . . ။

မချစ်ဘူးလို့ ပြောရင် . . . နောက်တချိန်ခံစားထိခိုက်

ရဦးမလား . . . ။

ကားရပ်လိုက်တယ် . . . ။

အချစ်က ရင်ဆိုင်ရဲခွင့်ရှိဖို့ အကောင်းဆုံး အားပေးဖော်

ပါဘဲလေ . . . ။

တံခါးဘဲလ်နှိပ်လိုက်တဲ့အခါမှာ အံ့ဩဖွယ်က တံခါး
လာဖွင့်ပေးသူဟာ ကိုညီညီလှိုင်ဆိုသူများလား။

“ မိရှိလား ”

“ ဘယ်သူလို့ ပြောရမလဲ ဝင်ထိုင်လိုက်ပါ ”

“ မိုးဆင့်ဝေပါ ”

“ မိုးဆင့်ဝေ . . . ဟုတ်ပြီလေ . . . ”

ထိုင်ဆိုပေမယ့် မထိုင်မိဘူး . . . ။ ဧည့်ခမ်းမှာ
ပေပြီးရပ်နေမိတယ်။ သည်အခိုက် ခမ်းဆီးရဲ့အရွေ့အလျားမှာ
မြင်လိုက်ရတဲ့ မျက်နှာလေး . . . ။ အံ့ဩလွန်းနေသလို . . .
မိုးဆင့်ဝေကိုလည်း ကြည့်နေလိုက်တာ။ ရှင်းကျော့ရယ်
မင်းကိုမစွန့်လွှတ်နိုင် ခြင်းက ကိုယ့်ကိုရဲ့ဝံ့စေတယ်။

“ မိုးဆင့်ဝေပါလား မင်းကိုမိ စကားကုန်ပြောပြီး

ပြီလေ... ”

“ ရပါတယ် မိ . . . ရှင်းကျော့နားမလည်ခင် မှားခဲ့တဲ့ အမှားဘဲ . . . အပစ်လို့ ပြောလို့မရပါဘူး . . . ကျွန်တော် အဖြေကိုထပ်ခါတလဲ စဉ်းစားခဲ့တယ်။ ဘယ်လိုဘဲစဉ်းစား စဉ်းစား . . . ချစ်တယ်ဆိုတဲ့ အဖြေဘဲရတယ် . . . ရှင်းကျော့ကို လပ်ထပ်ခွင့်ပြုပါ . . . ”

“ မင်းကိုရှင်းကျော့ကမှ မချစ်တာ . . . ”

“ မိ . . . ရှင်းနေရတာ စကားများပါတယ် အလကား ရှုပ်နေတာဘဲ . . . ပြောလို့လည်းနားမလည်နိုင်ဘူး . . . ခင်ဗျား ယောက်ျားမဟုတ်လား မိုးဆင့်ဝေ ခင်များကိုမချစ် ပါဘူးလို့ပြောတဲ့ မိန်းမကို မရအရလိုက်တောင်းနေတော့ . . . အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး . . . မိ မောနေမယ် အထဲဝင် သည်ပြဿနာ အတွက် ကျွန်တော် ရှင်းလိုက်မယ် ”

“ ကိုညီကလဲ . . . ကဲ မိုးဆင့်ဝေမင်းပြန်တော့ ”

“ ကျွန်တော်ပြောတာ မိနားထောင်ပါဦး ”

“ နားထောင်စရာမရှိတော့ဘူး . . . ”

“ မိ . . . ရှင်းကျော့ကို ကျွန်တော် တကယ်ချစ်တာပါ ”

“ ဟာ သည်လူရှုပ်နေတာဘဲ ”

စိတ်မှာမထင်လိုက်ဘူး ။ ကိုညီညီလှိုင်ဆိုတဲ့လူ သည်လောက် ရိုင်းမယ်မထင်ဘူးလေ စကားဘဲပြောမယ် ထင်တာ . . . ကျွန်တော်ပုခုံးစွန်းကို လက်ဝါးနှင့်ပြင်းစွာ

တွန်းထည့်လိုက်ပြီသိရတယ်။ နေမကောင်းနေလို့ ခေါင်းနောက်
နေတာရော မထင်မှတ်တဲ့ အရှိုန်ကြောင့်ပါ . . . ယိုင်လဲသွား
တယ်လို့ သိရပြီ . . . ။

ဒုက္ခပါဘဲ . . .

ကိုဆင့်ကို မြင်လိုက်ရတာဟာ ရင်မှာ ခံစားမှုတွေ
ပြင်းစွာ လှုပ်ရှားယိမ်းထိုးနေစေပါတယ်။ ကိုဆင့် ရောက်လာပြန်
ပါရောလား။ ကိုဆင့်ကိုမတွေ့ရတော့ဘူးလို့ ထင်ထားသမျှ
ခုတော့ တွေ့ရတဲ့အခါ အချစ်ကြောင့် ရင်ခုန်နေရခြင်းတွေလဲ
ရှိပါတယ်။

အဖြေကို ထပ်ခါတလဲစဉ်းစားတယ်။

ဘယ်လိုစဉ်းစားစဉ်းစား အချစ်ဘဲရှိတယ်တဲ့လား
ရှင်းကျော့ ကြည်နူးရပါတယ်။

အချစ်တွေများရင် အပစ်ဟာသေးငယ် သွားတယ်
တဲ့ . . . ။ ကိုဆင့်ဆီမှာ ရှင်းကျော့ကိုချစ်တဲ့ အချစ်တွေများလို့
ပေါ့နော် . . . ။

ဟင် . . .

ကိုညီ အဲလောက်ဒေါသကြီးနေရသလား ကိုဆင့်ကို
ဒေါသတွေနဲ့ပြောနေပြီး သူတို့ရန်ဖြစ်ကုန်ကြတော့မှာလား ။

ကိုညီ ဒေါသကြောင့် ကိုဆင့်တခုခုဖြစ်သွားရင် မဖြစ်ရဘူး . . .
မဖြစ်စေရဘူး . . . ။

အမလေး

အဲလိုမလုပ်ပါနဲ့ကိုညီ။

ကိုဆင့်ကိုပြင်းစွာတွန်းထည့်လိုက်တယ် ကိုဆင့်ယိုင်လဲ
ကျသွားပြီတဲ့အခါ ခုန်စွန်းနဲ့တိုက်မိသွားပြီ ထင်ပါရဲ့ . . .

နဖူးစောင်းကနေသွေးတွေစီးကျလာတာ မြင်ရပြီ . . . ။

ရှင်းကျော့စိတ်မှာ အားလုံးဟာလွတ်ထွက်သွားသလို
ခံစားရပါတယ် . . . ။

“ ကိုဆင့် . . . ကိုဆင့် . . . သွေးတွေပါလား
ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ ကိုဆင့်ရယ် . . . ”

ပါးပြင်ပေါ်ထိ စီးကျနေတဲ့သွေးတွေကို လက်ဖဝါး
နုနုနှင့် ဖယ်ရှားပေးနေမိတယ် . . . ။ သိပ်ချစ်တဲ့ကိုဆင့်ရယ်
. . . ။ ကိုဆင့်နာကျင်နေရတာတွေဟာ ရှင်းကျော့ပါထပ်တူညီ
နာကျင်လာသလို ခံစားနေရပါပြီ။ မျက်ရည်တွေလဲ ကျနေပြီး
ကိုဆင့်ကို ဖက်ရင်း ငိုမိတယ်။

“ မငိုနဲ့လေရှင်းကျော့ မငိုနဲ့ ကိုဆင့်ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး
ဘာမှမဖြစ်ဘူး မနာပါဘူး မငိုနဲ့ . . . တိတ်ပါ . . . ”

ဒါဏ်ရာရနေတဲ့လူက ရှိုက်ကြီးတငင်ငိုနေမိတဲ့
ရှင်းကျော့ကို ပြန်ချော့နေရတယ် . . . ။

ကိုဆင့်ကိုချစ်တယ် . . . ။

ကိုဆင့်ကိုမခွဲချင်ဘူး . . . သည်အချိန်ဟာ ရှင်းကျော့
တို့ နှစ်ယောက်တွေဆုံခြင်းရဲ့ နောက်ဆုံးအချိန်များလား။
တွေးလေတွေးလေ ဝမ်းနည်းကြေကွဲရလေပါတဲ။ ကိုညီ
လျှောက်လာတာ ရိပ်ခနဲမြင်ရတဲ့အခါမှာ -

ကိုဆင့်ကို နောက်ထပ်ဒါဏ်ရာ ရစေဦးမလားစိတ်ရဲ့
ပူပန်ခြင်းကြောင့်လည်း ။

“ ကိုညီ ကိုဆင့်ကိုမလုပ်ပါနဲ့ ရှင်းကျော့ကို ရိုက်ချင်
ရိုက်ပါ ကိုဆင့်မှာ အပစ်မရှိပါဘူး . . . ကိုဆင့်ကို မထိပါနဲ့နော်”

ကိုဆင့် ရှေ့ကနေ ကာထားမိတယ် ။

ချစ်သူရဲ့ နာကျင်မှုဟာ ကျွန်မရဲ့နာကျင်မှုပါတဲ။

ချစ်သူဒါဏ်ရာဟာ ကျွန်မဒါဏ်ရာပါ . . . ။

ချစ်သူဟာ ကျွန်မအတွက် ထပ်တူညီ ချစ်ရတဲ့
ချစ်သူပါ . . . ။

“ မိ . . . ကိုညီပြန်လို့ရပြီနော် . . . ”

ကိုညီလှည့်ထွက်သွားပါပြီ မိကလက်နှင့်တွန်းပြီး
ကုလားထိုင်ကို မလှမ်းမကမ်းဆီ ရောက်လာစေခဲ့တယ်။

“ မို့ ချစ်သူနဲ့ဝေးရထဲက ချစ်သူတွေကိုဆိုပေါင်းဖက်
စေချင်တဲ့ ဆန္ဒမို့မှာအရှိဆုံးပါ . . . ရှင်းကျော့ကို မိ ထပ်မေးမယ်
. . . မိုးဆင့်ဝေကို ချစ်သလား . . . ”

ကိုဆင့်

ကိုဆင့်ကို ရှင်းကျော့ချစ်ပါတယ်...။

“မင်းစိတ်မှာ မိုးဆင်းဝေပေါ် ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ မိသိခဲ့တာ ကြာပါပြီ... ဒါပေမယ့် ရှင်းကျော့အပေါ် မိုးဆင့်ဝေက တကယ်ချစ်မချစ်လဲ သိချင်တယ်လေ... အချစ် ရှိမှသာ အပစ်ဆိုတာ ပျောက်ပျက်နိုင်တာမဟုတ်လား... မိုးဆင့်ဝေသိအောင် ပြောရဦးမယ် ရှင်းကျော့ဟာ ထိုက်ဇော်နဲ့လိုက်သွားခဲ့ပေမယ့် မိကအချိန်မီ ပြန်ခေါ်ခဲ့ နိုင်ပါတယ်။ သည်လိုအပစ်တွေပြောပြပြီး မင်းကို စိတ်ပျက်စေ ပေမယ့် မင်းစိတ်မပျက်ခဲ့ဘဲ ရှင်းကျော့ တကယ်ချစ်ခဲ့တယ် ဆိုတာ မိသိပြီ တကယ်ဆိုမင်းကသာ ရှင်းကျော့ကို တကယ် မချစ်ခဲ့ရင်တော့ ကိုညီနဲ့လက်ထပ်ပေးမလို့ပါ ခုတော့မီ စိတ်ချပါပြီ...”

အချစ်ကို ရှင်းကျော့ရခဲ့ပြီ...။

တကယ်ပါ။

အရာအားလုံးဟာ ကျွန်မဘေးမှာ ကိုဆင့်ရှိနေခြင်းဖြင့် ပြီးပြည့်စုံသွားသလိုခံစားရပါတယ်။ အပြင်မှာတော့ မိုးတွေသည်း နေဆဲပါ...။

ရွာလွန်းတဲ့မိုးတွေကို ခုတော့လည်း ရှင်းကျော့

ကြောက်ရွံ့တတ်ခြင်း မရှိတော့ပြန်ဘူးလေ...။

“ ရှင်းကျော့ကို သေတပန်သက်တဆုံး ချစ်မယ် ”

“ ယုံပါတယ် ကိုဆင့်ရယ်... အပစ်တွေရှိပါတယ် ဆိုတာတောင် အချစ်နဲ့ ပယ်ဖျက်ပေးထဲက ကိုဆင့်အချစ် ကြီးမားတယ် ဆိုတာ... သိပါပြီ... ”

အံ့ဩဖွယ်ရာဘဲ ။

ဒါဟာဇွဲဆုလား အချစ်ကြီးမားခြင်းရဲ့ ရလဒ်လား ချစ်သူရဲ့ အချစ်ကိုလဲရခဲ့ပြီ ချစ်သူကို လက်ထပ်ခွင့်လဲရခဲ့ပြီ။ သိုးဖြူကလေးကတော့ ဟိုအရင်လိုကြောက်တတ်ဘဲလား...။

ရင်ခွင်မှာ မျက်နှာဝှက်ထားဆဲလေ...။

အပြင်မှာတော့ စွာလွန်းတဲ့မိုးတွေက သည်းသည်း မည်းမည်း။

ခိုင်ဇင်သက်